

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 2/2025

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ב בטבת

תשפ"ה (22.1.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : רלי חיים

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 17: 00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יו"ר ישראל קלרמן:

רפאל, אתה יכול להדליק את ההקלטה. תודה. יופי, תודה. שלום לכולם, אנחנו פותחים את הוועדה השנייה לשנת 2025, היום 22.1.25, כ"ב בטבת תשפ"ה יום רביעי. נמצאים איתנו החברים, סגן ראש העיר אדיר שוורץ, אריאל גולן, יוחנן וייצמן, אנוכי ישראל קלרמן, ממלא מקום יושב ראש הוועדה הקבועה, הרב אליעזר ראובברגר שחולה, וחולה, ומבקש, ונתפלל,

עמנואל זלטס:

שולחים,

ישראל קלרמן:

רפואתו,

דוברת לא מזוהה:

רפואה שלמה.

ישראל קלרמן:

המהירה.

עמנואל זלטס:

אמן,

ישראל קלרמן:

שיהיה, שיהיה בריא.

יוחנן וייצמן:

תזדרז היום בוועדה, שתוכל ללכת לכותל.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בריאה ומהירה.

אריאל גולן:

הוא רוצה להתפלל,

יוחנן וייצמן:

לבקר אי-אפשר, לך תדע.

ישראל קלרמן:

טוב, אז שיהיה רפואה שלמה, ואילנית, וטליה,

אריאל גולן:

רלי, מוטרו,

ישראל קלרמן:

ערן.

עמנואל זלטס:

ניר.

ישראל קלרמן:

רגע, ערן ומי?

שירה אדרי:

שירה.

ישראל קלרמן:

שירה, וגיל של איכות הסביבה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ואסף מאיכות סביבה,

ישראל קלרמן:

ואמי ארבל, מי זה? איכות סביבה, תודה רבה, בוא נתחיל בהפקעה, קדימה.

עמנואל זלטס:

לא, רק אני לא פה, ישראל.

ישראל קלרמן:

עמנואל זלטס,

עמנואל זלטס:

חיכיתי.

ישראל קלרמן:

אתה כבר דיברת יותר ממה שפה, אז לא צריך להגיד את השם שלך, כולם יודעים מה.

אריאל גולן:

יללה הפקעות.

ישראל קלרמן:

יש גבול מה צריך להגיד, מה לא צריך להגיד, אבל אם אתה מדבר, אם לא היית מדבר הייתי מזכיר, אבל אתה מדבר כל כך הרבה. כן, בבקשה.

הפקעות 23/1377

שירה אדרי:

טוב, אנחנו נתחיל את ההפקעה, יש הפקעה אחת, מספר התיק 23/1377, היא הופקעה לפי תוכנית 101-0894451, זה נמצא בבית הכרם, בין שדרות וולפסון לרחוב חזון ציון. מדובר על הפקעה בגודל של מטר אחד,

אמנון ארבל:

בסדר.

שירה אדרי:

כן,

ערן מוטרו:

מטר אחד,

שירה אדרי:

מטר אחד, זה החלקה הזאתי,

ישראל קלרמן:

על זה אתה עובד?

ערן מוטרו:

אתה יודע כמה עשינו בשביל לא לבוא לפה? זה פשוט מגוחך,

ישראל קלרמן:

על מטר?

ערן מוטרו:

מטר אחד שנוצר בתוכנית שהוציאו אותו מתחום, סליחה, הוציאו אותו מתחם איחוד וחלוקה, כדי שנהיה חייבים להפקיע אותו לטובת דרך. ממש מגוחך, אבל,

אדיר שוורץ:

איפה המטר בתצ"א?

אריאל גולן:

הנה שמה במשולש,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. תודה רבה. תודה רבה. בבקשה אמי.

טליה שוקרון:

יום טוב ומבורך.

ישראל קלרמן:

סעיף 4 בסדר היום, אמי ארבל, בבקשה.

אריאל גולן:

סעיף 4,

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

לא, את המטר.

ישראל קלרמן:

שמעת? אמי.

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

על מטר.

עמנואל זלטס:

הפקעה של מטר,

ישראל קלרמן:

הפקעה של מטר אמרנו.

תוכנית 1021278

אמנון ארבל:

באמת? טוב, תוכנית 4 בסדר היום, תוכנית 1021278, תוכנית 1021278, זה תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, פינוי בינוי בקריית משה, אני אראה לכם עוד שנייה איפה זה, התוכנית נמצא בהתנגדויות למעשה, בעצם זה מתחם שלם שלקח מספר בניינים, אתם רואים, 1, 2, 3, 4 בניינים שיושבים על צד אחד, שגם יותר, אתם לא על המסך הנכון, סליחה, זה. זה למעשה מתחם שכולל 6 בניינים ששלושה יושבים על שדרות הרצל, ושלושה יושבים מאחורה על רחוב הרב צעיר, התוכנית למעשה ייצרה, פינוי בינוי של כל השישה, מתחם שהצלחנו, הם הצליחו לייצר פה. משמאל יש בניין שעושה תמ"א/38, אתם רואים זה הבניין הזה,

אריאל גולן:

גם ימין,

אמנון ארבל:

הבניין הזה עשה תמ"א/38, וזה לא רצה להצטרף אליהם בזמנו. התוכנית למעשה מציעה מגדל אחד שיושב על שדרות הרצל, ומאחורה שני בניינים יחסית קטנים, של 7 קומות, אני אראה לכם שנייה איך זה נראה, הנה זה המתחם, זה הגדלה, זה הבניינים שכרגע הם בשטח, ה – 6 בניינים האלה, התוכנית למעשה מציעה כמו שאמרתי, בניין אחד של מגדל שלמעשה יושב על מגדל בחזית של הרכבת הקלה, חזית מסחרית ומאחורה שני בניינים ואיזה שהוא שצ"פ קטן באמצע, שהכניסה לחנייה היא מכאן. וזה העמדה, יחסית שני בניינים קטנים גם בכמות יחידות דיור, אחת שתי (לא ברור) יחידות דיור, הלאה, ומגדל כמו שאמרתי, התוכנית הופקדה ולמעשה הוגשו פה,

ישראל קלרמן:

שלום, יוסי חביליו הצטרף, גם לא צריך להגיד,

אמנון ארבל:

זה השטח,

אריאל גולן:

המגדל הגבוה כמה הוא?

אמנון ארבל:

כמה קומות?

אריאל גולן:

כן.

יוסי חביליו:

מה זה שדרות הרצל?

אריאל גולן:

זה גם לא ברור פה,

יוחנן וייצמן:

40 קומות בהרצל,

דובר לא מזוהה:

נראה לי 37,

אריאל גולן:

למה הצדקה של 40 קומות? מה?

יוסי חביליו:

יותר חזק.

יוחנן וייצמן:

אפשר להציע הצעה, עו"ד מיכאלי,

עו"ד אילנית מיכאלי: מה?

יוחנן וייצמן:

אדוני היו"ר,

יוסי חביליו:

רגע, אבל הראשון זה לא מרכז העיר?

יוחנן וייצמן:

אפשר את תשומת ליבכם לרגע?

עמנואל זלטס:

לא,

אסף שגיא:

מתחילים תמיד בשוטף.

ישראל קלרמן:

שאוסר.

עמנואל זלטס:

יש סעיף שאוסר, הוא כותב להסיר.

אמנון ארבל:

זה 35 קומות פלוס שתיים (לא ברור), 37,

עמנואל זלטס:

רגע, יש סעיף שאוסר,

אדיר שוורץ:

37 קומות, למה לחרוג שמה מה - ?

אריאל גולן:

לא, וגם אתם רואים,

אדיר שוורץ:

למה לחרוג ממדיניות?

אמנון ארבל:

4, 4,

יוסי חביליו:

4 זה,

אריאל גולן:

אתה כותב פה מצד אחד,

ישראל קלרמן:

ראינו,

עמנואל זלטס:

אני יודע,

אמנון ארבל:

אחרי קריית משה.

אריאל גולן:

מצד אחד אתה כותב שהמכפיל גבוה,

ישראל קלרמן:

הוא קיבל,

אריאל גולן:

אז זאת אומרת שמבחינה שמאית, אני מניח שלא צריכים כזה מכפיל גבוה.

אמנון ארבל:

הדיון כרגע הוא דיון בהתנגדויות, הוועדה המחוזית החליטה להפקיד את התוכנית, (לא ברור) שמאות, וזה התוצאה שהשמאות שהיא בדקה, עדיין יש התנגדויות, ועדיין אנחנו חושבים שזה גבוה, ולכן אנחנו מתייחסים לזה בהמלצה. אנחנו מבקשים,

אריאל גולן:

רגע,

אמנון ארבל:

אין לי כלי אחר לעשות בדיקה.

אריאל גולן:

שמאי.

יוסי חביליו:

אז רגע, חכה רגע.

אריאל גולן:

וועדה מחוזית?

אמנון ארבל:

וועדה המקומית,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

אמי, אפשר להציע הצעה?

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה רק את התשומות לב של עו"ד מיכאלי גם,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

דיברתי על זה עם היושב ראש, תמיד יוסי חביליו פה,

אמנון ארבל:

רמ"י?

ישראל קלרמן:

גם יוסי, שתי דברים, גם רמ"י וגם יוסי.

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

העלה פה טענה שהיא נורא נשמט, הוא אומר בא השמאי מביא לוועדה המחוזית דו"ח,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

עוד 3 שנים הוא מגיע לבנק בהיתר, אז הוא מביא דו"ח אפס ש - , מראה רווחיות של מאה אחוז בכלל, כי אחרת הבנק לא נותן לו ליווי.

אמנון ארבל:

מבקשים ממנו מאה אחוז רווחיות?

יוחנן וייצמן:

הוא מרוויח רווחיות מאוד גבוהה, לא, הבנק נותן ליווי גם אם יש לך 20% רווחיות,

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

רק הוא דורש קצב אחר של מכירת דירות, הוא דורש דירות,

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

יותר אחוזים גבוהים, גם לפעמים.

אמנון ארבל:

כו,

יוחנן וייצמן:

אז בעצם אנחנו, יש פה שני דוחות שמאים, עכשיו ההצעה שלי, שאני לא מדבר על התוכנית הזאתי, אני מדבר באופן גורף, ודיברתי על זה עם עוד אנשים שמבינים, ייעוץ משפטי, אני אומר את זה בשלב בוסר, כי יש מה להשלים בה, כי יש פה (לא ברור) עוד. לכתוב שלעת מתן היתר, ייבחן שוב התקן השמאי, עכשיו כמובן לא להוריד לו שטחים, כי זה לא שייך, שאת התקן השמאי יעשו, וכל מה שמעל הדלתא, יעשו אותו דירות להשכרה,

אמנון ארבל:

הוא לא יודע איך לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

יופי, לכן אני שואל אותך איך עושים את זה,

אמנון ארבל:

רעיון נחמד ומעניין, אבל לא יודע איך לעשות את זה,

יוסי חביליו:

לא, אז אנחנו נבקש אולי שהיועצת המשפטית תיקח את ההצעה. אגב אני לא הייתי פועל גם להוריד לו שטחים,

יוחנן וייצמן:

תוריד שטחים,

אמנון ארבל:

התוכנית אושרה כבר אבל יוסי,

יוחנן וייצמן:

לא ילך, לא ילך.

אמנון ארבל:

התוכנית אושרה כבר,ף

עמנואל זלטס:

אבל אם התבי"ע נתנה, אתה לא יכול,

יוסי חביליו:

אתה יכול להכניס תנאי בתוכנית,

אמנון ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

אתה יכול להכניס תנאי בתוכנית,

יוסי חביליו:

אתה יכול להכניס תנאים, יש הסכמים מתלים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה רשאית,

יוסי חביליו:

שאם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בזמן מתן היתר לבחון,

עמנואל זלטס:

סעיף תקנוני אומר דבר כזה,

יוסי חביליו:

כן, אם אתה כותב את זה בצורה מפורשת בתוכנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדרוש כך וכך, במידה ו - ,

יוסי חביליו:

שבעת מתן היתר יהיה דו"ח שמאי.

אמנון ארבל:

זה רעיון מעניין, אבל צריך לבדוק את זה,

יוסי חביליו:

לא, אז אני גם,

יוחנן וייצמן:

אז בוא (לא ברור) רגע, אז אמי,

אמנון ארבל:

אני גם לא חושב תיק ספציפי, בוא נעשה את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני אומר,

יוסי חביליו:

לא, לא רוצים תיק ספציפי,

יוחנן וייצמן:

אני אומר מהרגע ואילך.

אמנון ארבל:

אנחנו נעשה בצורה מסודרת, נבין מה, מה המשמעויות, נבין מה המשמעויות המשפטיות.

יוחנן וייצמן:

ברור, אז אני יופי,

אמנון ארבל:

ואם זה עובד, אז אוקי,

יוחנן וייצמן:

אז אני מציע בשלב זה, אני מציע בשלב הזה לכתוב את מה שאני מציע,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

הכותרת, לבחון, לא,

אמנון ארבל:

לבחון מה?

יוחנן וייצמן:

סעיף ממליצים,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה כתוב פה אבל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

נכון לעכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לעת מתן היתר בנייה,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

לבחון את ההצעה, אנחנו ממליצים לוועדה המחוזית לבחון את ההצעה, שלעת מתן היתר ייבחן התקן השמאי שמוגש בהתאם ל - , שהדוחות שמוגשים לגופים המממנים,

ישראל קלרמן:

מה? עוד פעם שנייה כאילו, מה אתה?

יוחנן וייצמן:

כן, דקה, דקה, ואני אומר לא להוריד לו זכויות,

יוסי חביליו:

וגם אופציה להוריד לו זכויות,

יוחנן וייצמן:

זה,

ישראל קלרמן:

זה אתה אומר, עוד לא דיברנו על זה,

יוחנן וייצמן:

יוסי, אתה צודק, אבל זה הרבה יותר כשיל. לכן אני אנסה, אני אנסה להציע דבר שבסוף אפשר לאכול אותו, לא,

עמנואל זלטס:

אגב בתקנון פה יש סעיף שעוד מותר עוד גמישות לעוד שתי קומות טכניות,

אמנון ארבל:

לא, זה אתה,

יוחנן וייצמן:

טכניות, זה בסדר.

אמנון ארבל:

לא, טכני זה בסדר, זה בכל התוכניות.

עמנואל זלטס:

אמרת כן,

אמנון ארבל:

בניין צריך, מה לעשות?

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא יעזור לנו. אבל אני אומר,

רלי חיים:

ככל שיהיו, זכויות יותר ישמשו להשכרה, התכוונת?

יוחנן וייצמן:

ככל ש - , יהיה, ככל ושיעשה, אז שוב, אי-אפשר לעשות תקן שמאי ואחרי זה לבחון את זה לעשות באותה אזכרה. מדובר (לא ברור), אחד, כי אתה צריך לפתוח את התקן השמאי, אז אני אומר שהתקן השמאי שיוגש, יכול גם שככל שיש רווח ש - , עולה על הרווח שנבחן בעת הגשת התוכנית, אז זה, זה יהיה דירות להשכרה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני אגיד לך מה הם, יגידו שיש חוסר וודאות, ויש להם בעיות,

אמנון ארבל:

לא, ואז זה ייבחן בשלב ההוא אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר כעת לבחון את זה משפטית, אני לא, אני נותן, אני זורק רעיון שהוא בוסר,

יוסי חביליו:

אני בעד הרעיון הזה, אבל העניין,

יוחנן וייצמן:

על הבוסר, לא, אל תבין אותי לא טוב,

יוסי חביליו:

צריך לעבור את הוועדה מחוזית את הייעוץ המשפטי שלה.

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, הוועדה המחוזית גם בוא, עכשיו בוא נהיה ריאליים,

יוסי חביליו:

נכון, זה אצלנו. לא, אבל אם כבר יכניסו את זה בתוכנית,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בודקים את זה (לא ברור) שמה.

יוסי חביליו:

אנחנו עושים את הבחינה, הם יכולים שהם יצטרכו להכניס את זה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו צריכים מישור מאיתנו שייקח את הדו"ח שמאי הבנקאי ויגיד, במקרה, הוא יסתכל עליו, במקרה שיש רווח גדול מידי, הוא יגיד - לא, אדוני, נעשה,

יוסי חביליו:

לא, אני הייתי עושה את זה הפוך רגע,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור)

יוחנן וייצמן:

מה?

יוסי חביליו:

אמי, הייתי אומר,

יוחנן וייצמן:

שמאים שלנו,

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך מה,

עמנואל זלטס:

שאם מישור,

ישראל קלרמן:

שהם חייבים,

יוסי חביליו:

לא, אז הייתי עושה את זה רגע הפוך, אמי, יוחנן, תהיה רגע איתי.

ישראל קלרמן:

אמרנו את זה פעם שעברה,

יוחנן וייצמן:

מה?

יוסי חביליו:

לא, לא, אני רוצה לתקן אותו פה, שנייה, אבל בסדר, בוא, חכה עוד לא הגענו גם לתוכנית הזאת. אני כמובן מצטרף להצעה של וייצמן, אבל אני הייתי רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, דיברתי עם היושב ראש הוא גם אומר, רק שוב אנחנו בשלב שה - ,

ישראל קלרמן:

דיברת עם היושב ראש, עם היושב ראש הקבוע.

יוחנן וייצמן:

היושב ראש הקבוע, לא עם הממלא מקום.

ישראל קלרמן:

אז אתה צריך,

יוסי חביליו:

יוחנן, ומה הוא אמר? שהוא בעד?

רלי חיים:

תעדכן את היושב ראש,

ישראל קלרמן:

כן. אתה מדבר עכשיו לוועדה, דיברתי עם היושב ראש זה לא מספיק.

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

דבר,

יוחנן וייצמן:

אני מעדכן,

ישראל קלרמן:

תגיד את הכול,

יוסי חביליו:

לא, הוא מעדכן עכשיו,

ישראל קלרמן:

לא, זה בסדר, אני אומר בסדר,

יוסי חביליו:

אני בעד זה,

ישראל קלרמן:

אני גם שאלתי את היושב ראש כמה דברים, אם יש לו מה להגיד לי, אבל חשוב לי מאוד, אתה תגיד,

יוחנן וייצמן:

תנאי בהיתר, אתה יודע מה? אפילו תנאי בהיתר הבנייה,

יוסי חביליו:

לא, אבל אני אומר, לא, שנייה, טוב תגמור, ואז אני אגיד את ההערות שלי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

ההפקדה פה, להפקדה פה הוועדה,

יוסי חביליו:

לצמיתות,

עמנואל זלטס:

בניין (לא ברור).

יוסי חביליו :

ובלי הגבלת מחיר? לא, יש לך טעות,

אמנון ארבל :

תיכף,

עמנואל זלטס :

נראה אם שלחו את זה בכלל.

יוסי חביליו :

רגע, תגיד לי, יוחנן, ללא הגבלת מחיר?

יוחנן וייצמן :

אני אומר, התקן 21 אומר שהוא צריך להרוויח שם את ה – 19% שלו, התקן הבנק צריך לקבל דו"ח שהוא מעביר 19%, ולא 20.5.

אמנון ארבל :

18.

עו"ד אילנית מיכאלי :

לא, בסדר אבל,

יוחנן וייצמן :

18, סליחה, ככל שזה יותר, לקחת את הדירות האלה, תן אותם לציבור, השכרה.

יוסי חביליו :

עדיין רווח גדול מאוד, אולי צריך לעשות משהו,

יוחנן וייצמן :

אין לי דרך אחרת, לא, לא, זה כל הדלתא,

יוסי חביליו :

אפשר להקטין, למה לא להקטין את הבניין?

יוחנן וייצמן:

להקטין זכויות, לא ילך, לא ילך, בואו.

יוסי חביליו:

למה?

עמנואל זלטס:

אמי, לך (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כבר הוא, כי כבר תכננו בטון, וכבר תכננו, זה לא אתה. אנחנו, או ל – 18%, או לרווח המקובל בתקן 21, לא משנה, כן,

אמנון ארבל:

זה מה שאתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

כן, ואני רוצה את הסעיף הזה גורף.

עמנואל זלטס:

בסדר, אבל תוכניות אחרות,

יוחנן וייצמן:

יש לנו, אני מדבר 10 תוכניות, גם בהפקדה.

יוסי חביליו:

רגע, אבל יוחנן, למה שלא נבקש גם חוות דעת של היועץ המשפטי שלנו קודם כל? בוא נתחיל מזה, שיהיה לנו גם משהו אסמכתא.

יוחנן וייצמן:

לא משנה, היא תעבד את זה גם, רק שמעה את זה פעם ראשונה.

יוסי חביליו:

דבר עם אלי מלכה,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

סעיף 6, צריך לקבל את כל הסעיף הזה את כל ההתנגדות. בהפקדה פה, הוועדה המקומית אמרה, אני אקריא לך,

יוסי חביליו:

רגע, חכה, אני עוד לא דיברתי.

עמנואל זלטס:

אתה רוצה להגיד, תגיד אתה, בהמלצה שלנו למחוזית כתוב, הבינוי המרקמי יצאו מרפסות סוכה לכל הדירות, הבינוי המגדל יצאו מרפסות סוכה, לקומה 8 לפחות, לחזור על זה כמו הפקדה,

אמנון ארבל:

אבל זה לא קשור לקו בניין אבל.

עמנואל זלטס:

לא, כן, כתוב.

אמנון ארבל:

זה חריגה מקו בניין.

עמנואל זלטס:

אני מסביר לך, יש פה סעיף בתקנון שאומר, בבניין A יהיה ככל אותה אחת מעל השנייה, מינהל קהילתי הגיש התנגדות,

יוחנן וייצמן:

זה לא קשור לשב"ס.

עמנואל זלטס:

שהוא מבקש להסיר (לא ברור),

יוסי חביליו:

(לא ברור) כל על כל הדברים מה שצריך,

עמנואל זלטס:

וכן לתת מרפסות סוכה, בדיוק,

ישראל קלרמן:

איפה אבל? יש סעיף שאוסר?

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

סעיף 5, מה שעמנואל דיבר זה הסעיף 5,

עמנואל זלטס:

אחת מעל השנייה,

ישראל קלרמן:

לא אוסר.

עמנואל זלטס:

מעל השנייה, אחת מעל השנייה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לדבר,

ישראל קלרמן:

איזה הוא אוסר?

אמנון ארבל:

זה לא קשור לזה, מעבר למה שרשום פה, רשום שיש להוסיף,

עמנואל זלטס:

מה שאמרו בהפקדה פה.

אמנון ארבל:

יותר מרפסות סוכה,

עמנואל זלטס:

לא יותרו, ניתן להציע, צריך להציע, זה לא מותר. יש להציע. בבינוי המרקמי הוצעו, יוצעו, זה לא מה שאמרו פה.

רלי חיים:

על התיקים יש לכם בוועדה?

עמנואל זלטס:

בינוי מרקמי יוצעו מרפסות סוכה,

אמנון ארבל:

שנייה, בבינוי מרקמי יועצו מרפסות סוכה,

יוסי חביליו:

כמה קומות זה?

עמנואל זלטס:

לכל הדירות, יש כמה גדלים.

אריאל גולן:

35,

עמנואל זלטס:

לא, אחד, יש גם נמוכים יותר.

אדיר שוורץ:

מאחורה,

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה שתראו לי את זה עוד פעם, אני לא מסכים לכל,

עמנואל זלטס:

לכל הדירות,

יוחנן וייצמן:

בסדר, נצביע.

עמנואל זלטס:

ובמגדל יותרו מרפסות סוכה,

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות את זה,

עמנואל זלטס:

לפחות עד קומה,

יוסי חביליו:

באמצע,

אדיר שוורץ:

אמי,

ישראל קלרמן:

לא באמצע, אמרנו בהתחלה.

עמנואל זלטס:

סוכה, מרפסות סוכה,

ישראל קלרמן:

הוא הזכיר, גם הזכיר אותך. הוא לא דיבר לפני שנכנסת, לא באת בשום אמצע.

אדיר שוורץ:

אמי, אני חושב שאפשר להחליף את הסעיף הבא.

אמנון ארבל:

של סוכה, לא?

עמנואל זלטס:

איתור מרפסות סוכה, תוסיף.

אמנון ארבל:

זה בסדר.

עמנואל זלטס:

שיהיה את זה,

אדיר שוורץ:

אמי,

אמנון ארבל:

מה אתה אומר?

אדיר שוורץ:

אני חושב שאפשר להחריף את הסעיף הבא,

אמנון ארבל:

זה?

אדיר שוורץ:

לא לקבל חלקית, לקבל את ההתנגדות לתוכנית,

יוסי חביליו:

אני מצטרף לזה,

יוחנן וייצמן:

זה אותו דבר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אבל.

יוסי חביליו:

לא, רגע,

אדיר שוורץ:

רגע, לא,

יוסי חביליו:

אני רואה שהמכפיל הוא גבוה, אי-אפשר, אמי,

אדיר שוורץ:

רגע, יוסי, תן להשלים משפט,

יוסי חביליו:

תשלים.

אדיר שוורץ:

בסוף כמו שכתבת, בסעיף קודם התקן, המכפיל 4.5,

יוסי חביליו:

גבוה.

אדיר שוורץ:

באזור באמת אטרקטיבי בעיר, הוא מופרע, אני חושב שאין פה, נקודה סוף, אין שום סיבה להתיר פה יותר מ – 30 ו - , חריגה ממדיניות,

אמנון ארבל:

אבל זה לא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

אבל בסוף אתה כן,

יוסי חביליו:

למה זה לא עובד?

אדיר שוורץ:

למה?

אמנון ארבל:

כי אם התקן לצורך העניין עכשיו,

אדיר שוורץ:

אתה ממליץ,

אמנון ארבל:

אם התקן עכשיו ייבחן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא חייב,

אמנון ארבל:

שנייה שנייה,

יוסי חביליו:

למה הוא לא יכול להיות?

אדיר שוורץ:

אתה ממליץ,

אמנון ארבל:

אני מסביר,

אדיר שוורץ:

לא לעשות שם יותר מ – 30,

עמנואל זלטס:

אגב אמי בהמלצה,

אמנון ארבל:

אני (לא ברור) לא יבנה.

עמנואל זלטס:

אמי, בהמלצה פה של הוועדה, כתוב,

אמנון ארבל:

פרויקט מתחת ל – 33,

עמנואל זלטס:

מכפיל יחידת דיור גבוה יחסית, וכתוב,

אמנון ארבל:

אז מה?

עמנואל זלטס:

ולכן יש לבחון, לאחד, כתוב,

יוסי חביליו:

בדקו לא בדקו, אתה לא יודע,

עמנואל זלטס:

מחוזית, כתוב שהמחוזית צריכה לבדוק,

יוסי חביליו:

בסדר,

אדיר שוורץ:

אני אומר, לקבל באופן מלא את ההתנגדות, כי התוכנית חורגת בגובה,

יוסי חביליו:

או שאפשר להפעיל את השמאי,

אדיר שוורץ:

מדיניות רק"ל,

יוסי חביליו:

יוחנן,

אדיר שוורץ:

אין שום סיבה,

יוחנן וייצמן:

אבל בוא,

אדיר שוורץ:

לבנות יותר מ – 30 קומות, במקום הזה.

יוחנן וייצמן:

אדיר, אדיר, בוא,

אדיר שוורץ:

אם צריך שיעמיסו על (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אדיר, אני יותר,

ישראל קלרמן:

אבל זה יותר טוב לך, זה יותר,

יוחנן וייצמן:

יותר ממך נגד בנייה לגובה, אני אומר בואו בסוף זה פינוי בינוי,

אדיר שוורץ:

מה?

יוחנן וייצמן:

בסוף אנשים פה חתמו, בסוף התקן,

יוסי חביליו:

30 זה יכול להיות, אבל תראה את ההתנגדויות,

יוחנן וייצמן:

אבל אנחנו צמצמנו אותו ל – 18% רווח, מה יש לך יותר מזה?

יוסי חביליו:

אתה לא צמצמת. עדיין, איך צמצמת?

אדיר שוורץ:

אתה אמרת להם לבחון משפטית.

יוסי חביליו:

הלכת לבחון,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה שלך?

יוסי חביליו:

לא, לא, יוחנן,

ישראל קלרמן:

אדיר,

אדיר שוורץ:

אני לא רוצה לחרוג מהמדיניות,

יוסי חביליו:

לא, אני לא רוצה יותר מ – 30,

ישראל קלרמן:

אז כמה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

וייצמן, תהיה איתנו פעם אחת. אני אגיד שאתה בעד הבנייה לגובה,

ישראל קלרמן:

זה פינוי בינוי, זה לא,

עמנואל זלטס:

התיק הזה,

יוסי חביליו:

אז מה אם זה פינוי בינוי? זה גבוה.

ישראל קלרמן:

לא חורג מהמדיניות, אמי, אתה רוצה,

יוסי חביליו:

לא, זה חורג מהמדיניות,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר,

יוסי חביליו:

שנייה, אי-אפשר לחרוג.

ישראל קלרמן:

הם סיימו לדבר, עכשיו אני מדבר.

יוסי חביליו:

אני עוד לא התחלתי לדבר.

ישראל קלרמן:

אמי, טוב סיימת.

יוסי חביליו:

אני לא התחלתי לדבר.

יוחנן וייצמן:

שנייה, בוא הנה הוא לא לייזר, הוא חותך.

ישראל קלרמן:

שומע?

יוסי חביליו:

אז אתם תחליטו,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, החברים לא יודעים,

אמנון ארבל:

כן, לא יודעים מה?

ישראל קלרמן:

זה מה שאמר להם וייצמן, גם אדיר,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

חריגה ממדיניות, אנחנו לא הולכים בציר רק"ל כמו שאתה אמרת לי גם אתמול, שאלתי על תוכנית אחרת, במקום אחר, אז אמרת, פה זה פינוי בינוי.

אמנון ארבל:

חמש פעמים,

ישראל קלרמן:

ולכן, אני כן הולך עם וייצמן, הם מבקשים להגיד לו, תישאר ב – 30 קומות, ותו לו. אז נשמע את יוסי חביליו, ונקבל החלטה. אדיר, אני חושב שזה חזר אלינו,

יוסי חביליו:

לא, אבל אולי אני אשכנע אתכם גם.

אדיר שוורץ:

אני אומר פשוט, אין שום סיבה לבנות שם יותר מ – 30,

ישראל קלרמן:

שמענו, אבל אני אומר לך וייצמן, שמדובר בפינוי בינוי, לכן אין פה חריגה ממדיניות, לכן אין לנו בעיה עם זה, שמרווחים, לא, לא, מחיר דירות לשכירות,

יוסי חביליו:

וייצמן תבוא פעם איתנו.

ישראל קלרמן:

עכשיו דבר, חביליו, מה אתה רוצה להגיד?

יוסי חביליו:

אבל לפני זה, אמי, אמי, אני רוצה שתראה לי את התצ"א של האזור, ותציג את זה שמה,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

כמו שאתה עושה בדרך כלל,

אריאל גולן:

מול בית הכרם מה זה מול בית הכרם.

יוסי חביליו:

רגע, שנייה,

אריאל גולן:

זה זה?

ישראל קלרמן:

מה?

יוסי חביליו:

הנה הנה כן, כן.

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

תגדיל טיפ טיפה,

אמנון ארבל:

להגדיל זה לא ב – GIS,

יוסי חביליו:

רגע, תשאיר, שדרות הרצל,

אמנון ארבל:

זה המלוונות כאן, זה המלוונות כאן, זה המלוונות. פה אושר מגדל 30 קומות, פה אושר מגדל 3 קומות,

יוסי חביליו:

איפה המלונות?

ישראל קלרמן:

זה הנה המלונות.

יוסי חביליו:

ואיפה המגדלים שהיום קיימים?

אמנון ארבל:

פה מאושר מגדל 3 קומות, ופה מאושר מגדל 3 קומות,

אדיר שוורץ:

אז למה לאשר מגדל שהוא יותר מ – 3 קומות?

אמנון ארבל:

זה מגרשים ריקים, וזה מגרש של פינוי בינוי,

יוסי חביליו:

שנייה, הבנתי.

אדיר שוורץ:

4.5 מכפיל,

אמנון ארבל:

לא, אבל זה (לא ברור) אמרתי, אם יבוא עכשיו מכפיל ויגיד צריך להוריד 25,

יוסי חביליו:

אנחנו לא סומכים על השמאי שלהם,

אמנון ארבל:

להגיד סתם 30,

אדיר שוורץ:

אפשר להוריד 25,

יוסי חביליו:

אף אחד לא בדק, שנייה, שנייה,

אמנון ארבל:

מה?

אדיר שוורץ:

אתה לא רוצה להוריד 25,

יוסי חביליו:

לייזר,

אמנון ארבל:

אם התקן,

יוסי חביליו:

לא לייזר,

אמנון ארבל:

השמאי 25, זה יהיה 25.

אדיר שוורץ:

להוריד ל – 30,

אמנון ארבל:

לא, אבל אם התקן יגיד 25, נוריד ל – 25 גם,

יוסי חביליו:

נכון, אבל מי יבדוק? אז שנייה שנייה,

אדיר שוורץ:

לא רוצה. אני רוצה 30 נקודה, לא רוצה להוריד מעבר,

אמנון ארבל:

אבל אדיר, יש הבדל בין תוכנית, בין מדיניות רכבת קלה שאומרת, אגב כל מיני דברים, שאומרת 30 קומות, היא אומרת הפרשה לצורכי ציבור, היא אומרת 25% שימושים שלא מגורים, זה לא הוא לא

עומד באף אחד מהדברים האלה, ולכן זה נקודה מכוח, לא מכוח בינוי, לא מכוח תקן 21, סליחה, רק"ל,

ישראל קלרמן:

רק"ל,

אמנון ארבל:

זה מכוח תקן 21, זה שמאות.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אמנון ארבל:

זה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

ולכן וייצמן אמר את מה שהוא אמר,

אמנון ארבל:

אני חושב,

ישראל קלרמן:

זהו.

אמנון ארבל:

שמאות צודקת.

יוסי חביליו:

לא, חכה, אני אנסה לעזור לך,

אמנון ארבל:

שמאות צודקת, (לא ברור) 31 ל – 32,

אדיר שוורץ:

אבל אותי מה מנחה? מנחה אותי דבר פשוט, אני חושב שצריך לבנות בירושלים, אבל צריך לשמור על איזונים, כמה שאפשר בתוך מערכת (לא ברור).

אמנון ארבל:

האם האיזון שאתה כרגע אומר, לא יהיה פינוי בינוי בגלל זה,

יוסי חביליו:

אז אני אומר רגע,

אדיר שוורץ:

אני לא מאמין להם,

יוסי חביליו:

בדיוק, בדיוק,

אדיר שוורץ:

מכפיל 4.5,

יוסי חביליו:

כן, נכון,

אדיר שוורץ:

איך אומר יושב ראש הוועדה הקבוע, רפואה שלמה,

יוסי חביליו:

רגע,

אדיר שוורץ:

הוא אומר נקנה להם את החבילת טישו והם יסתדרו, אני איתנו בעניין הזה, זה לא נורמאלי.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, אני רוצה להסביר,

אמנון ארבל:

אבל לקבל החלטה,

יוסי חביליו:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

לקבל את ההתנגדות לקבל את ההתנגדות, ועוד 30 קומות בלי נימוק מקצועי,

יוסי חביליו:

כן, לא, אז אני עונה לך,

אדיר שוורץ:

הנימוק המקצועי הוא, שליד הבניינים הם 30 ואין סיבה לאשר פה בניין,

יוסי חביליו:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

צריך לבחון תקן שמאי,

אדיר שוורץ:

שחורג מהדבר הזה,

ישראל קלרמן:

הוא הביא תקן שמאי,

יוסי חביליו:

רגע, אז הנה יש לי הצעה,

יוחנן וייצמן:

טוב,

יוסי חביליו:

שנייה, יוחנן,

ישראל קלרמן:

בבקשה,

יוסי חביליו:

תקשיב לי טוב.

יוחנן וייצמן:

אנחנו עושים צחוק מעצמנו,

יוסי חביליו:

תקשיב לי, הקשבת לי? אני הקשבת לי, עוד לא הקשבת לי מילה.

ישראל קלרמן:

דבר, חביליו דבר.

יוסי חביליו:

שנייה, אנחנו מצד אחד, אמי, תראה,

אמנון ארבל:

כן, שנייה,

יוסי חביליו:

עם כל הכבוד לתקן, ולמדיניות,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

למדיניות הזאת יש לה כל מיני הגיוניות,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

30 קומות היה הגיוני, גם מבחינת הצביון והנראות של ירושלים, זה אחד הדברים, יכול להיות שהיו עוד דברים,

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

יוסי, (לא ברור) 30 קומות, זה לא יפה.

ישראל קלרמן:

הלאה, דבר.

יוסי חביליו:

אני גם לא אוהב 30, אבל היה בזה היגיון,

ישראל קלרמן:

דבר,

יוסי חביליו:

לא להשתולל, ולכן גם באזור הזה כמו שנאמר, אושרו בניינים של 30 קומות שאני לא אוהב אותם.
אמי, תהיה איתי רגע,

אמנון ארבל:

אני איתך, אני מקשיב,

יוסי חביליו:

לא, אתה צריך לתמוך בי.

אמנון ארבל:

אני יכול להקשיב, אני איתך, אתה (לא ברור) לא אני, אבל בסדר. זה עובד הפוך.

יוסי חביליו:

שנייה, ולכן, קודם כל בוא נסכים שיש ערך לירושלים, שזה יהיה 30 קומות ולא יותר, מבחינת איך שזה תופס את כל האזור, שגם ממול יהיה 30 קומות וגם ליד וכולה. עכשיו בא וייצמן, וזה גם תואם את המדיניות. עכשיו מה אתם אומרים לי? אבל יש פה בעיה, למה? כי פה יש פינוי בינוי, פינוי בינוי יכול לעקוף את המדיניות, כי אומרים לא יהיה רווח מספיק, בגלל, הפינוי בינוי. עכשיו אם היה פה מכפיל של 3, ואז אתה תגיד לי שהאזור הזה זה קריית מנחם, ששמה גם ב – 4.85 הלכנו לשמאי, זה אזור הרבה הרבה יותר יקר, זה בין בית הכרם לכניסה לעיר. אני מהמר שהמכפיל שם יכול להיות 3 גם,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך,

יוסי חביליו:

אני, ולכן אם אתם רוצים בוא נעשה את מה שהצענו, לכן אני חושב שאם המכפיל שלו, שלום שרון, מה נשמע? נהיה בקשר.

אמנון ארבל:

.don't call me, I call you

יוסי חביליו:

מה? לא נהיה מנומסים לאנשים. אני לא מבין אתכם,

ישראל קלרמן:

לא כרגע, דבר עם הוועדה, (לא ברור) אני לא מבין איתך.

יוחנן וייצמן:

אתה לא מנומס איתנו.

ישראל קלרמן:

נימוס מינימאלי, תמשיך לדבר, ותסיים לדבר.

יוסי חביליו:

לכן תעקבו רגע אחרי הרציונאל שלי, אנחנו באים ואמרנו, אנחנו מסכימים שנכון תכנונית זה נכון לא לצביון, אבל לנראות של העיר, שיהיה 30, אבל יש לנו משהו שמטריד אותנו, אם היינו יודעים שהרווח פה הוא סביר, היינו הולכים על 30. עכשיו אני אומר לכם, על פניו, ואני כן הייתי לוקח את הסיכון, אם היזם לא רוצה, לא יודע מה יעשה. ויש לי גם הצעת פשרה על מה שאני אומר, אני חושב ש - , בגלל שהמכפיל פה זה 4.49, ואנחנו בקריית מנחם, קריית מנחם שאמרו שזה הכי עניים יותר עניים מקריית יובל, זה הכי עשירים זה חוץ מטלביה, זה בין הכניסה לעיר, לבין בית הכרם, כששמה מדובר על מכפיל של 2, לא על 4, יש פה גרידיות וחמדנות, ולכן אני חושב אחת משתיים, אני חושב שברמה של 95% או 98% מעל ספק סביר, גם אם נוריד ל - 30 קומות יש לו אכבאר רווח, כי זה אולי יוריד אותו למכפיל 4, אני אנסה לעשות את החישוב מדויק. ויכולים להיות רגועים ולישון בשקט בלילה. ווייצמן תקשיב לי בבקשה טוב. וייצמן, אני אומר דברי היגיון,

יוחנן וייצמן:

אני שומע, אתה אומר דברי היגיון,

יוסי חביליו:

ולכן אני חושב שזה החלטה פשוטה, ואנחנו גם ראינו, תראה, אני חושב, ואני אומר לכם דוגרי, זה שיהיה בפרוטוקול, שאני לא סומך על הוועדה המחוזית,

אדיר שוורץ:

מאוד מוגזם.

יוסי חביליו:

ולא סומך על השמאי, ואני רואה את המכפילים המטורפים האלה, וגם לא ראיתי פה איזה הפרשות שאני לא יודע, לכן הגיוני,

ישראל קלרמן:

כן, גם במחוזית?

אריאל גולן:

וגם את השצי"פ,

יוסי חביליו:

שייתנו לי מגרש כדורגל, מגרש כדורסל, שנייה, שנייה, שייתנו לי לסיים, כי אני כבר בזה. ולכן ההצעה שלי, ואני חושב שאנחנו יכולים לישון בשקט, אבא של הרגועים להוריד אותו ל – 30 קומות חד-משמעית, אם והיה ובכל זאת, אז יש לנו את המנגנון שהקמנו אותו של השמאי, אז בבקשה, בוא ניתן את זה לשמאי שלנו, שיבדוק את זה.

ישראל קלרמן:

טוב.

יוסי חביליו:

אפילו שאנחנו בשלבי התנגדויות, ובוא נראה מה הוא יגיד, אם הוא יגיד שאין ברירה,

אדיר שוורץ:

עזוב, אפשר לחסוך פה שמאי, ברור לכולם פה, שב – 30 קומות הוא עומד כלכלית, ברור לכולם פה, שגם ב – 22 קומות הוא עומד כלכלי,

יוסי חביליו:

נכון,

אדיר שוורץ:

ברור לכולם, וגם ב – 15,

יוסי חביליו:

נכון,

אדיר שוורץ:

הוא כלכלי, בסדר?

ישראל קלרמן:

יללה,

אדיר שוורץ:

הוא יעשה 30, ובוא נמשיך.

ישראל קלרמן:

אמי, מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

אני לא,

יוסי חביליו:

אמי,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוסי חביליו:

תהיה איתנו הפעם,

ישראל קלרמן:

זהו, חביליו סיימת, תן לי,

יוסי חביליו:

יוחנן, אתה חייב להיות איתנו הפעם.

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוסי חביליו:

החמדנות הזאת היא כבר,

ישראל קלרמן:

שמענו,

יוסי חביליו:

(לא ברור) אותי.

ישראל קלרמן:

שמענו, תודה. מה? גולן.

אריאל גולן:

אני רוצה להוסיף משהו,

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי חביליו:

תהיה פעם איתנו, אמי.

ישראל קלרמן:

שקט רגע,

אריאל גולן:

ההמלצה של מדיניות תכנון היה להפריש 300 מטר עבור גינת כיס, זאת אומרת שיהיה איזה גינה וקרוב לרב צעיר, ההמלצה פה לקבל ההתנגדות שבעצם זה לא איזה שהוא גינה איכותית, זה סתם איזה שהוא מעברון כזה, ולא שום דבר, וזה לא יירשם גם על שם עיריית ירושלים, זאת אומרת זה משהו פנימי, זה שמה משהו של הדיירים פרטי, וזה לא יהיה הפרשה בעצם עבור עיריית ירושלים.

אמנון ארבל:

אין שום אינטרס לעיריית ירושלים להחזיק את השצ"פ.

אריאל גולן:

נכון, אני מסכים, אני אומר אבל אם זה היה מטלה שלו,

אמנון ארבל:

הסכמנו לבטל אותו,

אריאל גולן:

אני אומר אם אתה מבטל את זה, זה נשאר שלו בעצם.

ישראל קלרמן:

הוא נותן משהו אחר,

אריאל גולן:

זה מטלה,

ישראל קלרמן:

הוא (לא ברור) משהו אחר?

אריאל גולן:

השטחים הציבוריים,

ישראל קלרמן:

או בית כנסת, או או גנים, או מעון, לא יודע מה.

יוסי חביליו:

רגע, למה לבטל? עוד יותר הוא מרוויח,

ישראל קלרמן:

שנייה, מה? שנייה, וייצמן, תהיה רגע איתנו שנייה.

יוסי חביליו:

קיבלת טלפון מהיזם?

ישראל קלרמן:

אמי,

יוחנן וייצמן:

היזם מדבר איתי כעת. אז היזם - מה אתה אומר?

יוסי חביליו:

תגיד לו שמורידים לו ל - 15,

אמנון ארבל:

של איזה תיק תשאל.

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

של איזה תיק.

יוסי חביליו:

לא,

ישראל קלרמן:

זה לא יפה, יוסי. אמי,

אריאל גולן:

(לא ברור) פה גם.

ישראל קלרמן:

קודם כל, מה אתה אומר על מה שגולן אמר?

אמנון ארבל:

אמרתי,

ישראל קלרמן:

אז אני רוצה במקום זה,

אריאל גולן:

אני אומר, אני אחזור שוב פעם, אני רוצה שהוא יחזור על זה,

ישראל קלרמן:

אבל מה?

אריאל גולן:

היה, היה לו מטלת יזם של שטח ירוק,

ישראל קלרמן:

שנייה, הוא עונה, אמי עונה.

אריאל גולן:

אני רק רוצה להבין,

ישראל קלרמן:

אמי עונה, כן, אמי.

אריאל גולן:

ברגע שזה לא נשאר כמטלת יזם, בהמלצות מהנדס העיר, אז ממילא, אני מציע להגדיל את ההפרשות המבונות בהתאם,

אמנון ארבל:

ולבקש מה?

אריאל גולן:

שתי בתי כנסת של 200 מטר,

עמנואל זלטס:

או להגדיל את הבית כנסת, או את הגנים.

אריאל גולן:

שתי בתי כנסת של 200 מטר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) את הגנים.

רלי חיים:

בתי כנסת,

אריאל גולן:

200 מטר, יש שם מחסור ענק ב - ,

אמנון ארבל:

אפשר הכול, השאלה אם זה סביר והגיוני, אני אומר שוב,

אריאל גולן:

שתי בתי כנסת של 200 מטר סביר והגיוני, לכזה מתחם ענק.

אמנון ארבל:

בסוף הכול,

יוחנן וייצמן:

היה כזה נושא?

אריאל גולן:

לא, יש התנגדות לעניין השצ"פ, אתה לא שמעת אותי. יש שמה שצ"פ שהיה אמור להיות מטלת יזם, מה אני אומר? זה לא אפקטיבי, זה לא שצ"פ,

ישראל קלרמן:

אבל זה (לא ברור),

אריאל גולן:

זה מעברים בין בניינים,

יוסי חביליו:

מה אכפת לך שהוא יהיה שצ"פ?

אריאל גולן:

ברגע שזה לא נהיה שצ"פ,

עמנואל זלטס:

שמה זה לא יהיה,

אריאל גולן:

לא לכולם, שזה נהיה משהו פנימי.

אמנון ארבל:

העירייה לא מתחזקת דבר הזה אין שום סיבה שתחזיק את זה,

אריאל גולן:

זה מעבר בין בניינים,

אמנון ארבל:

מה הסיבה שהעירייה יתחזק את השטח הזה? תסביר לי.

אריאל גולן:

זה מעבר בין בניינים,

אמנון ארבל:

הוא בין קווי בניין של בניינים,

אריאל גולן:

זה נשאר אצלו, נגמר.

יוסי חביליו:

האיכות חיים של התושבים,

אמנון ארבל:

השטח יישאר פתוח, באותה צורה, ולא ייבנו שמה, או שאתה לא מקשיב לי, יוסי, יוסי, תקשיב לי.

אריאל גולן:

שתיים של 200.

אמנון ארבל:

השטח שבדיוק אותו דבר עברה את הפיתוח שלו, רק שהעירייה לא מתחזקת את זה,

אריאל גולן:

אני אומר את זה, זה מעברים בין בניינים, מה זה קשור אלינו?

אמנון ארבל:

טוב, מה?

עמנואל זלטס:

שתיים של 200.

אמנון ארבל:

מה? בתי כנסת?

אריאל גולן:

שתיים של 200,

עמנואל זלטס:

בשצ"פ,

אריאל גולן:

כן,

יוחנן וייצמן:

עוד בקשה אחת, סעיף 18 בהמלצה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוסי חביליו:

מה אתה אומר על מה שאני אמרתי? וייצמן.

יוחנן וייצמן:

נצביע על זה, אני נגדך.

יוסי חביליו:

נגדי? את היזמים, מה אתה נגדי?

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

רגע, חביליו,

יוסי חביליו:

רגע, ומה עם למנות השמאי? רגע וייצמן,

אריאל גולן:

(לא ברור) נימוק.

יוחנן וייצמן:

השמאי?

יוסי חביליו:

מה עם למנות את השמאי שלנו?

יוחנן וייצמן:

השמאי שלנו, זה החלטה של זליגמן.

יוסי חביליו:

למה של זליגמן? מה זה שייך של זליגמן?

אריאל גולן:

בבעלות היזם.

רלי חיים:

ולכן מציע להגדיל את ההפרשות המבונות בהתאם,

אריאל גולן:

נכון,

רלי חיים:

ושתי בתי כנסת של 200 מטר.

אריאל גולן:

במקום השצ"פ.

רלי חיים:

כן,

יוסי חביליו:

האמין לי זה עיר,

ישראל קלרמן:

זה לא בעיה, אז בוא נאשר 30. כן?

עמנואל זלטס:

איפה זה?

יוסי חביליו:

רגע, אבל למה לא למנות את השמאי שלנו?

ישראל קלרמן:

הוא איתך, אבל חביליו, למה אתה לא שומע? הוא עונה לך, אבל אתה לא שומע.

יוסי חביליו:

מה הוא עונה לי?

ישראל קלרמן:

שהוא איתך לגמרי.

יוסי חביליו:

נו אבל?

ישראל קלרמן:

ואנחנו חוזרים לתקן שמאי, ואם תקן שמאי יגיד שפחות, זה היה פחות.

יוסי חביליו:

אבל מי יקבע?

ישראל קלרמן:

תקן שמאי,

אדיר שוורץ:

לא, קלרמן, אני אגיד לך,

יוסי חביליו:

אני לא סומך על המחוזית,

אדיר שוורץ:

אני רוצה להתווכח רגע עם וייצמן בעניין הזה, למה אנחנו לא נראים מטומטמים, בוא ננסח את זה באופן שבו אנחנו לא מטומטמים,

ישראל קלרמן:

אז תגיד,

אדיר שוורץ:

בסדר? בסוף אתה קובע, גם תקרה, אתה אומר 30 ולא יותר, ואם שמאי אפילו פחות, אז אפילו פחות. אתה אומר תקרה, אתה אומר תקרה שלי 30, מה ששמאי עושה מעבר לזה שיעשה.

יוחנן וייצמן:

אז זה לא עובד,

אדיר שוורץ:

אני תקרה שלי היא 30,

יוחנן וייצמן:

ואם זה יגיע לשמאות שלילית, אז לא (לא ברור), נו באמת?

יוסי חביליו:

מה הבעיה? הסיכוי של זה קלוש, 4.49,

יוחנן וייצמן:

אז ברור ש – ,

יוסי חביליו:

בין בית הכרם לקריית יובל?

יוחנן וייצמן:

בוא נישאר בשמאות, ושלוש.

יוסי חביליו:

לא, אבל ראינו מה השמאות, היא לא עובדת.

אדיר שוורץ:

א', זה לא בסמכות שלנו, ואז הם יחזירו לנו,

יוחנן וייצמן:

מה אני אעשה? זה החוק.

יוסי חביליו:

אבל תלך על 30 ב – 99% 4.49 באזור הזה זה לא טוב? כמה יודע כמה מטר מוכרים שם?

יוחנן וייצמן:

אתה שואל אותי:

אני מסכים איתך ש – 2.5,

יוסי חביליו:

נו, אז מה אומרים לך?

יוחנן וייצמן:

אני מוכן הרגע לקבל את זה לעצמי ב – 2.5,

יוסי חביליו:

נו, אז למה אתה לא הולך איתי? משהו מסריח פה.

יוחנן וייצמן:

אבל אני לא יכול,

ישראל קלרמן:

בואו,

יוסי חביליו:

אתה לא יכול,

אדיר שוורץ:

אני עושה, תקרה וגמרנו.

יוחנן וייצמן:

אנחנו בסוף וועדה מקומית שצריכים לתת החלטה נורמאלית,

יוסי חביליו:

היא האבא של הנורמאלית, המכפיל הזה גבוה ביותר, אם אני מוריד לו מ – 35 ל – 30, הורדתי כמה אחוז? 12, 13 אחוז.

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא שמאים.

יוסי חביליו:

כלומר עדיין המכפיל יהיה 4, אז מה אתה רוצה?

אדיר שוורץ:

אתה עדיין גבוה,

יוסי חביליו:

4 באזור הזה, זה קריטי,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר,

יוסי חביליו:

אני לא סומך על המחוזית, אני אומר לך שלא יקרה כלום בהמלצה הזאת.

יוחנן וייצמן:

אני, (לא ברור) החוקר, אבל אני מסכים איתך שאתה לא סומך,

יוסי חביליו:

תהיה איתי.

אריאל גולן:

ברגע ש - ,

אדיר שוורץ:

בעניין הזה,

ישראל קלרמן:

אדיר,

אריאל גולן:

מדובר בהמלצה.

ישראל קלרמן:

חיפשתי אותך.

יוסי חביליו:

לא כתוב, זה פרווה, אי-אפשר לאכוף את זה,

אדיר שוורץ:

תקרה של 30, והמודל של השמאי של וייצמן יכול להוריד את זה אפילו עוד, אני אגב לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא מדבר, ואם יצטרכו לעלות?

אדיר שוורץ:

אבל זה לא הגיע נו,

ישראל קלרמן:

למה?

אריאל גולן:

מטומטם מי שחושב,

אדיר שוורץ:

כי אנחנו חיים בעולם הזה,

ישראל קלרמן:

לא כמוד, אני לא נכנס (לא ברור).

יוסי חביליו:

אז הוא אומר,

ישראל קלרמן:

אני עושה,

יוסי חביליו:

זה יהיה פי 100,

ישראל קלרמן:

וייצמן,

יוסי חביליו:

רגע, ותחשוב בתחילת השיחה,

אדיר שוורץ:

אתה לא חי פה בחי, אתה חי פה בעיר, אתה יודע,

ישראל קלרמן:

אני לא יודע,

יוסי חביליו:

הוא יודע, הוא יודע,

ישראל קלרמן:

אם הייתי יודע,

יוסי חביליו:

אז תצביע על ה – 30. עזוב המנגנון הזה ראינו שהוא עוד לא עובד. גם מה שוייצמן אמר על השכירות, זה שהוועדה המחוזית תבחן, 4.49 בדו"ח אפס. הוועדה אישרה גם בשתיים יכול לעמוד,

ישראל קלרמן:

זהו, שמענו הכול, אני רוצה,

אדיר שוורץ:

תקרא,

ישראל קלרמן:

שמעתי אותך, שמעתי את חביליו, שמעתי את גולן, שמעתי את וייצמן, אנחנו מסיימים את הדיון, אמי, אני רוצה לשמוע אותך,

אדיר שוורץ:

הוא עוד לא ניסח את, הוא עוד לא ניסח את זה כמו שביקשתי, ובוא נצביע על זה,

יוחנן וייצמן:

לא, מה שבטוח שלא ניסח, מה שאנחנו אומרים, הולכים להצביע,

אדיר שוורץ:

אמי, אתה יכול לחזור, רגע,

יוחנן וייצמן:

או שנצביע אחרי זה ננסח.

יוסי חביליו:

אז אני מבקש להצביע,

אדיר שוורץ:

רגע,

יוסי חביליו:

על ההצעה שלי ושל אדיר.

אדיר שוורץ:

אפשר לשאול שאלה לאמי על משהו אחר בכלל?

ישראל קלרמן:

כן,

אדיר שוורץ:

תודה. אמי, כן היה התנגדות שאומרת, שהקרן תחזוקה,

עמנואל זלטס:

כן,

אדיר שוורץ:

לא מספיקה, התייחסת לזה? אני לא ראיתי את זה בהמלצה.

אמנון ארבל:

מבחינת התחזוקה?

אדיר שוורץ:

אמרו בהתנגדויות שקרן תחזוקה לא מספקת, היזם מקבל רווח גדול, (לא ברור) מספיק בעלויות עבור הדיירים.

יוסי חביליו:

אבל וייצמן, מה שהכנסנו על השכירות, זה משהו תיאורטי.

אמנון ארבל:

כתבנו פה, זה שאלה שמאית,

עמנואל זלטס:

זה כלום,

יוסי חביליו:

זה בוסר, אז תעשה משהו פה, לפחות תוריד ל – 30.

אמנון ארבל:

לא יודע (לא ברור).

יוסי חביליו:

אתה יכול, אתה סתם מתחרט.

יוחנן וייצמן:

אני בעד לדחות את התוכנית.

יוסי חביליו:

יש פה,

אדיר שוורץ:

הוועדה לא עוסקת (לא ברור) לדיירים,

יוסי חביליו:

בוא נדחה,

אדיר שוורץ:

ככל שיש טעויות, הוועדה קוראת לקרן תחזוקה הולמת שתצא גם,

יוסי חביליו:

יש חריגה מ – 30 מטר ל – 35, כאילו פינוי בינוי.

חיים כהן:

איפה?

יוסי חביליו:

במקום הזה.

חיים כהן:

איפה זה?

אדיר שוורץ:

מעולה.

יוסי חביליו:

איפה זה? זה קריית משה.

אריאל גולן:

קריית משה,

ישראל קלרמן:

זהו,

אדיר שוורץ:

תדעו לכם שאמי הוא מקצוען,

ישראל קלרמן:

נכון,

חיים כהן:

אני מתנגד.

אדיר שוורץ:

תודה רבה. עכשיו אפשר לסעיף 6?

עמנואל זלטס:

אגב דע לך אדיר, אדיר, בהמלצה, במחוזית בהחלטה שלה, כתוב על זה, כתוב ספציפי על ה - ,

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה אחת, חיים, אל תפריע לי.

עמנואל זלטס:

סעיף 19,

יוסי חביליו:

אבל עכשיו הוא השתתף, אני הסברתי לו, הוא יכול להיות פה,

ישראל קלרמן:

טוב.

יוסי חביליו:

סבבה.

ישראל קלרמן:

תודה יוסי, תודה לכולם.

יוסי חביליו:

אז אני רוצה להעלות, את ההצעה שלי.

יוחנן וייצמן:

לא יכול להיות,

ישראל קלרמן:

אני אחליט מה אתה מעלה, מה אתה לא מעלה, אני רוצה לשמוע מאמי ואנחנו מתחילים,

יוסי חביליו:

אמי, אתה חייב לתמוך בנו, אתה יודע בשכל שלך שאנחנו צודקים.

ישראל קלרמן:

כן? יופי. לגבי ה - ,

יוסי חביליו:

זה אזור בית הכרם, זה מכפיל 2,

ישראל קלרמן:

אמי,

יוסי חביליו:

ליד הרכבת,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

אני עונה,

ישראל קלרמן:

אמי, על שתי הדברים שמעת מה שהיה פה הדיון, תענה על זה, ולפי זה אנחנו הולכים.

אמנון ארבל:

מה שאני הוספתי, שאלת אדיר, לגבי קרן תחזוקה שזה חשוב, וצריך להוסיף את זה, כי באמת זה חשוב וראוי,

עמנואל זלטס:

זה כתוב,

אמנון ארבל:

וגם לגבי הקומות, לא משנה, אבל חיזקתי את הסעיף,

יוחנן וייצמן:

זה בכל מקרה בתוך השמאות.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

בפועל, אבל, ההבדל שזה חשוב לוועדה כוועדה, ולכן עושים את זה,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

לגבי הקומות אני אומר שוב, תראו, אני לא שמאי, גם אני חושב שהמכפיל הוא גבוה, ולכן כתבנו את זה, להגיד איזה שהוא מספר סתם 30 או 25,

יוסי חביליו:

לא, 30 זה בהתאם למדיניות.

ישראל קלרמן:

שקט רגע,

אמנון ארבל:

בהתאם למתוכנן,

ישראל קלרמן:

לא להפריע, תנו לו לסיים.

אמנון ארבל:

אין מדיניות בפינוי בינוי,

יוסי חביליו:

אבל יש ברק"ל.

אמנון ארבל:

אין,

יוסי חביליו:

על הרק"ל.

ישראל קלרמן:

אתה לא שומע, וחבל.

יוסי חביליו:

אני שומע מצוין,

ישראל קלרמן:

לא רוצה לשמוע את המילה רק"ל, זה לא מדובר על רק"ל.

אמנון ארבל:

טוב, יוסי, אני לא יכול להסכים איתך, אבל תקשיב,

יוסי חביליו:

כל האזור הוא 30,

ישראל קלרמן:

אבל לא מדברים על זה עכשיו.

יוסי חביליו:

היום מדיניות, כל האזור הוא 30.

ישראל קלרמן:

אומר אמי ארבל, נשמע אותו.

אדיר שוורץ:

תגיד מדיניות תגיד (לא ברור), זה המרקם שהצבנו שם.

ישראל קלרמן:

אדיר, שמענו אבל, אבל זה יהיה לכם בסדר, תשמע אותו.

אמנון ארבל:

אני אומר שוב, אין מדיניות של גובה בפינוי בינוי, עשינו גם 50 קווי הבניין בדרך חברון בפינוי בינוי, כי דו"ח שמאי אמר את זה, אני גם חושב וכתבנו את זה בצורה מפורשת שעל פניו נראה שזה הולך לכיוון הזה לפחות, כי המכפיל פה הוא גבוה, לאזור הזה, אני מסכים איתכם, לכן צריך לקבל לבחון את זה שמאית. להגיד, 30 וזהו, יכול להיות שזה בעייתי, כי אם מסתבר בדו"ח, משני היבטים זה בעייתי, אחד, כי אם מסתבר בדו"ח שצריך 32, אני לא חושב שזה נראה לי כזה קריטי 30 או 32, זה אחד. שתיים, התוכנית שהוגשה, ואני רגע מסכים לכם, התוכנית שהוגשה, היה פה שני הבניינים האלה שהוא הציג בהתחלה, רגע, הבניינים האחוריים, הוא הציע בניין אחד שמן וגדול של 10 קומות, ואנחנו אמרנו בהתחלה פה, והמחוזית קיבלה את זה, תפצלו בין שני בניינים קטנים, ותעשו רק 6 או 7 קומות, כדי זה מתאים יותר לשכונה שמאחורה, לכן אני לא רוצה שהסעיף הזה זה יוריד מפה קומות, ויחזיר לשמה.

יוסי חביליו:

אבל עדיין הוא (לא ברור),

אמנון ארבל:

לכן אני אומר, אני לא יודע להגיד מעבר (לא ברור) השמאי, ולתת בהתאם תוך שמירה על הבניינים הקטנים מאחורה, ובעיני אם זה יהיה 30 או 32, 31.5, זה לא לאשר כזה משנה.

ישראל קלרמן:

מצוין, ויוריד מ – 40 לא יהיה לי בעיה, אבל אמי, אמי,

אמנון ארבל:

אני סומך על השמאי הזה,

ישראל קלרמן:

אמי, וע"פ דו"ח שמאי להוריד, לא יהיה לנו בעיה,

אדיר שוורץ:

אבל למה,

ישראל קלרמן:

זה כתבנו, אז תודה רבה.

אדיר שוורץ:

רגע, רגע, מה הבעיה להגיד, התקרה שלנו, זה 30 ומה שהשמאי יקבע יקבע,

אמנון ארבל:

גם במחיר שאין תוכנית?

אדיר שוורץ:

אבל יהיה תוכנית, בוא,

אמנון ארבל:

אני שואל אותך באמת, אם השמאי,

אדיר שוורץ:

אני שואל אותך באמת,

יוסי חביליו:

שיחזור לדיון פה,

אמנון ארבל:

אם השמאי,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זה לא מופרך שיבוא השמאי של הוועדה המחוזית יגיד - אני בחנתי,

יוסי חביליו:

אני לא סומך עליו,

אמנון ארבל:

רגע,

ישראל קלרמן:

אני סומך עליו,

יוסי חביליו:

אז בוא נבדוק שהשמאי שלנו,

ישראל קלרמן:

לא,

יוסי חביליו:

בשביל מה מינינו שמאי?

אמנון ארבל:

הוא יבוא ויטען,

יוסי חביליו:

אז בוא שיבדוק השמאי שלנו.

אמנון ארבל:

אני בחנתי את כל מה שאתם אומרים פה, ובגלל שיש פה,

יוסי חביליו:

וייצמן, לפחות שיבדוק השמאי שלנו,

אמנון ארבל:

זה עלויות גדולות, זה (לא ברור) 35.

יוסי חביליו:

וייצמן,

אמנון ארבל:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

מה?

יוסי חביליו:

וייצמן,

אמנון ארבל:

ואז אתה אומר לו - תקשיב, גם אם זה זה,

יוסי חביליו:

וייצמן,

אמנון ארבל:

לא יהיה,

יוסי חביליו:

אז למה שלא יבדוק השמאי שלנו?

ישראל קלרמן:

זהו, זהו,

יוסי חביליו:

וייצמן,

אדיר שוורץ:

אבל כל ה - , אבל כל החיים,

ישראל קלרמן:

זהו, אדיר, קיבלנו את התשובות,

יוסי חביליו:

(לא ברור) יואל אבן, מה זליגמן בכלל.

ישראל קלרמן:

רגע לא ל - ,

יוסי חביליו:

אבל רגע, למה שלא יבדוק את זה השמאי שלנו?

ישראל קלרמן:

שמעתי מה שאמרת,

יוסי חביליו:

נלך לראוכברגר,

ישראל קלרמן:

שמעתי מה שאמרת, (לא ברור) הוועדה,

אדיר שוורץ:

אני מבקש, אני מבקש להצביע,

ישראל קלרמן:

אנחנו מקבלים החלטה,

אדיר שוורץ:

על מה,

ישראל קלרמן:

אנחנו נצביע גם על זה,

אדיר שוורץ:

כן,

ישראל קלרמן:

אנחנו מצביעים עכשיו, על מה שאמי אמר, על כל התיקונים שעשינו, ואמי יודע את התשובה, להגיד את ה - א', אנחנו לא נמצאים פה במדיניות רק"ל, אלא בפינוי בינוי, ולכן להגיד פה עכשיו מספרים, ושמעתי את אותה, את אותה תשובה, גם מוייצמן, וגם מאמי, אני חושב שזה נכון, אנחנו לא נכנסים פה למספרים, אתם תגיעו לאותה מסקנה, השורה תחתונה תהיה גם ותניח את דעתכם, ולכן אני מקבל את מה שאמי אומר, ואני רוצה לאשר את התוכנית, חיים בוא, מי בעד ה - ,

חיים כהן:

רגע, אני לא הייתי ב - ,

ישראל קלרמן:

בוא, הוא נכנס כבר. חיים אומר,

יוסי חביליו:

אני אסביר לך, אמרת שאתה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מי בעד התוכנית כמו שעשינו את התיקונים, כמו שאמי אמר,

יוחנן וייצמן:

יש לי עוד תיקון אחד להכניס בסעיף 18, על הממ"דים,

ישראל קלרמן:

אז הוא יכניס את זה עוד רגע,

יוחנן וייצמן:

תכניס עוד רגע,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

לגבי הממ"דים הוא רוצה שתכניס איזה תיקון, מי בעד התוכנית כמו שהיא? גולן, וייצמן,

יוסי חביליו:

גולן לא,

ישראל קלרמן:

למה גולן לא?

יוסי חביליו:

הוא לא רוצה,

רלי חיים:

רגע, תגידו לי מי.

יוסי חביליו:

יש מכפיל גבוה, מה?

ישראל קלרמן:

למה?

יוסי חביליו:

מה אתה לוחץ עליו?

עמנואל זלטס:

2, 2,

יוסי חביליו:

לא, כי זה מעצבן, עד שפעם אחת,

חיים אפשטיין:

אל תתעצבן,

רלי חיים:

בסדר עדיין הם שניים.

יוסי חביליו:

לא ביקשנו כאילו, אבל זה גזל. זה חמדנות,

ישראל קלרמן:

לא קשור,

יוסי חביליו:

אני לא סומך על השמאי של הוועדה המחוזית, למה זה הגיע לפה?

ישראל קלרמן:

אני לא יכול להגיד את זה,

יוסי חביליו:

למה זה הגיע לפה עם 4.49?

חיים כהן:

אתה מוכן להתקדם, גמרנו.

ישראל קלרמן:

גולן, אתה איתנו?

יוסי חביליו:

לא,

אריאל גולן:

אני נמנע.

יוחנן וייצמן:

2, 2,

ישראל קלרמן:

טוב, אני וייצמן בעד,

אדיר שוורץ:

אני מבקש הצבעה על ההצעה שלי.

ישראל קלרמן:

רגע, מי נגד?

יוסי חביליו:

אני נגד,

אדיר שוורץ:

אני בעד ההצעה שלי,

ישראל קלרמן:

נגד?

יוחנן וייצמן:

רגע, אז תביא ההצעה, מה ההצעה שלך?

ישראל קלרמן:

הוא נמנע.

אדיר שוורץ:

אני בעד ההצעה שלי.

ישראל קלרמן:

הצעה שלי אתה נמנע?

יוסי חביליו:

אז תהיה נגד.

ישראל קלרמן:

פה הוא נמנע.

אדיר שוורץ:

לא, לא, אין נפקא מינה.

ישראל קלרמן:

מצוין,

אמנון ארבל:

לא, אבל אדיר זה לא עובד ככה.

ישראל קלרמן:

לא, זה חשוב.

אמנון ארבל:

שתיים בעד, והם נגד, זה עובר.

יוסי חביליו:

אז זה עובר, אתה חייב להצביע נגד.

אדיר שוורץ:

אז אני נגד יללה.

יוסי חביליו:

הוא נגד,

אדיר שוורץ:

עכשיו בוא נצביע,

יוסי חביליו:

עכשיו תעלה את ההצעה של אדיר. זה החוק,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול (לא ברור) אותך הצבעה נגד הצבעה. זה החלטה של יושב ראש, הצעה נגדית.

אדיר שוורץ:

איך שאתה רוצה לעשות את זה, אבל אפשר להצביע גם את שלי בבקשה?

ישראל קלרמן:

זה סתם מצחיק.

יוסי חביליו:

אני בעד ההצבעה של אדיר.

אדיר שוורץ:

כולנו מבינים מה קורה, נו.

ישראל קלרמן:

לא, אז בוא נתחיל. לא, אז בוא נתחיל עם ההצבעה שלו, הוא יימנע, אז עדיף,

אמנון ארבל:

אבל לא משנה, אם יש הצעת הצבעה, ויש,

אדיר שוורץ:

כן, בוא נצביע על שלי, ואז זה זה, קדימה.

אמנון ארבל:

הלאה.

ישראל קלרמן:

יללה, קדימה ההצעה של אדיר.

יוסי חביליו:

אני בעד,

אדיר שוורץ:

אוקי, אני, אני,

יוסי חביליו:

אריאל, תהיה איתנו.

אדיר שוורץ:

אני מחדד מה אני מצביע, מה אני מציע, אני מציע לשים גבול ב – 30,

יוסי חביליו:

בדיוק,

אדיר שוורץ:

ולחמליץ את ההמלצה של וייצמן על השמאי,

יוסי חביליו:

כן,

אדיר שוורץ:

וזה נהנה, וזה לא חסר.

יוסי חביליו:

תיאורטי,

ישראל קלרמן:

אבל אומר אמי, שזה לא נכון,

אמנון ארבל:

לא שזה לא נכון,

יוסי חביליו:

הוא לא אמר שזה לא נכון, 99%,

ישראל קלרמן:

אי-אפשר,

יוסי חביליו:

נכון,

אדיר שוורץ:

ואני אומר,

יוסי חביליו:

אפשר, בטח שאפשר,

ישראל קלרמן:

לא,

אדיר שוורץ:

ואני אומר, שאני מקבל,

יוסי חביליו:

לא,

אדיר שוורץ:

רגע,

יוסי חביליו:

אתה לא שומע אותו, אמי, אני לא מבין, אתה יודע שאומרים זה נכון,

אדיר שוורץ:

ואני אומר,

ישראל קלרמן:

שקט.

אדיר שוורץ:

ואני אומר שאני מכבד את אמי מאוד, ואמי יודע את זה,

ישראל קלרמן:

אז אני רוצה לשמוע ממנו,

אדיר שוורץ:

עדיין שבסוף,

ישראל קלרמן:

אמי, תסביר למה זה לא נכון, תן לשמוע אותו.

אדיר שוורץ:

הוא הסביר אבל,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

ישראל שנייה, זה לא שאלה של נכון או לא, זה לא שאלה של נכון או לא,

ישראל קלרמן:

אלא מה? שמה?

אמנון ארבל:

אומרים החברים פה לצורך העניין, אני למרות, היות שאני מבין שיש פה תקן גבוה לצורך העניין,

יוסי חביליו:

מאוד,

אמנון ארבל:

תקן גבוה,

אדיר שוורץ:

שכונת (לא ברור).

אמנון ארבל:

ואני חושב שצריך להוריד, בכזה גבוהים, אני חושב, אני רוצה להגיד כחבר וועדה בכל מקרה מבחינתי
פה אין סיבה למה לעלות ל – 130 קומות,

אדיר שוורץ:

וזה מה שאני ממליץ למחוזית לעשות,

אמנון ארבל:

לא זה לא נכון, זה נכון,

ישראל קלרמן:

אי-אפשר אחרי זה לעלות ל – 32 או לא?

אמנון ארבל:

לפי החלטה, אם תחליטו שנקבל את זה,

רלי חיים:

לא, 30 זה הלימיט,

אמנון ארבל:

בכל מקרה רוצים,

אדיר שוורץ:

אי-אפשר בכל מקרה, כי אתה,

ישראל קלרמן:

לא, לא בכל מקרה, לא מוכן,

אדיר שוורץ:

אתה רק ממליץ,

ישראל קלרמן:

לא, ע"פ שמאי הוא ירד ל – 32, הוא גם אומר,

אמנון ארבל:

הוא אומר שלא.

אדיר שוורץ:

אתה אומר, אני וועדה מקומית ממליצה לוועדה המחוזית,

יוסי חביליו:

בכל מקרה זה במחוזית,

אדיר שוורץ:

שלא לחצות את ה – 30,

ישראל קלרמן:

גם אם תבקש 40 זה לא (לא ברור)?

אדיר שוורץ:

לא, אבל לא יבוא, לא יבוא.

ישראל קלרמן:

אתה סותר את עצמך, לא, לא, לא, לא,

יוסי חביליו:

איך הגיע 4.49?

ישראל קלרמן:

שנייה, אני שואל שאלה, כמו שאתה אומר שאני מאשר 4.49 תקן שמאי אני אוריד, אז אני שואל אם אפשר לאשר 30, ואז תקן שמאי יעלה,

אמנון ארבל:

אפשר להגיד.

ישראל קלרמן:

אתה עושה ככה, מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

אפשר להגיד.

ישראל קלרמן:

נכון, אמרתי משפט, שיגיד בכלל קומות, זה לא לעניין להיכנס לזה.

אמנון ארבל:

הוועדה מחליטה שיהיה פה,

אדיר שוורץ:

הוועדה ממליצה לוועדה המחוזית,

ישראל קלרמן:

זה הגובה.

אדיר שוורץ:

לקבוע גובה של 30 קומות,

ישראל קלרמן:

כן, זה אני אגיד כן,

יוסי חביליו:

מה זה אגיד כן? להראות מאה אחוז.

אדיר שוורץ:

אני אגיד לכם למה אני אגיד לכם,

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

כי אין אף שמאי שמכבד את עצמו בעולם, ואני אומר את זה לפרוטוקול, שמאי שמכבד את עצמו בעולם, שימליץ על מכפיל כזה בשכונת קריית משה, גבול בית הכרם, לא יקרה.

יוסי חביליו:

עובדה שזה הגיע לכאן, אז כנראה שהשמאי הסכים.

אדיר שוורץ:

לכן אני ממליץ לשמאי לכבד את עצמו, כי אחר כך בבית משפט ישתמשו במשפט שאמרתי הרגע,

רלי חיים:

אז רגע,

ישראל קלרמן:

לא,

יוסי חביליו:

למה אתה מגביל? וייצמן, אתה לא (לא ברור),

אריאל גולן:

מה הבעיה? אתה יכול לכתוב את הסעיף הזה,

אמנון ארבל:

הוועדה מחליטה לאור העובדה שמדניות רק"ל,

עמנואל זלטס:

שנראה שיש,

אמנון ארבל:

באזור יש בניינים של עד 30 קומות, הוועדה מחליטה שיהיו פה 30 קומות, אלא אם כן בתקן השמאי שייבדק שהוא יוכח אחרת,

יוסי חביליו:

שיגיד את זה פוזיטיבית,

אמנון ארבל:

אותה החלטה, אבל מהכיוון השני אבל,

ישראל קלרמן:

ללכת (לא ברור). זה החלטה כמו שאמר אדיר עכשיו, וגם גולן, אז כולם, גם אתה?

אדיר שוורץ:

איזה יושב ראש יש לנו.

ישראל קלרמן:

יפה. יללה קדימה, הלאה,

יוחנן וייצמן:

אדיר, שנייה אחת, סעיף קטן 18,

ישראל קלרמן:

מה?

יוסי חביליו:

רגע, עכשיו אני אראה אני רוצה להעיר משהו לסעיף שוייצמן הוסיף.

ישראל קלרמן:

מה? על הממ"דים?

יוסי חביליו:

לא, לא, 3, על ה - , על הבדיקה התיאורטית,

יוחנן וייצמן:

רגע, הוא כותב את ההחלטה, את הצעת החלטה של אדיר, אתה רוצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, גם לכתוב מסודר את זה, וגם ש - , שנרשום בדיוק.

רלי חיים:

בהתאם לבדיקה שמאית,

אדיר שוורץ:

אתה יכול להוסיף את זה גם ב - 6 אצלך.

אמנון ארבל:

אוקי,

אדיר שוורץ:

ע"פ המרקם באזור, אמרנו לא מדיניות רק"ל, ע"פ המתוכנן, ע"פ,

יוסי חביליו:

מדיניות רק"ל והבנייה,

אדיר שוורץ:

והבינוי ה - ,

יוסי חביליו:

המקובלת באזור, והבניינים שאושרו באזור.

יוחנן וייצמן:

אפילו באפרסמון זה אותה תוכנית, וקוקיא.

יוסי חביליו:

מה?

יוחנן וייצמן:

קוקיא,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר שיש לנו אותו דבר,

יוחנן וייצמן:

יש לנו מלא תוכניות כאלה היום,

יוסי חביליו:

שמה?

יוחנן וייצמן:

אפשר ללכת עם ה - ,

ישראל קלרמן:

על הקו הזה?

אדיר שוורץ:

על הקו הזה כל היום מצוין.

יוסי חביליו:

לא, לא, שמה אני לא,

אדיר שוורץ:

כל מקרה לגופו.

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה ללכת על החדר? מה שמה, איפה שמה?

יוסי חביליו:

בקוקיא, וייצמן אבדי, אתה צודק ואנחנו לא צריכים לאשר שם בכלל את הגובה הזה, כי זה,

חיים כהן:

ישראל, אנחנו (לא ברור) לזה?

יוסי חביליו:

מזרחית לאיקסים, אמרת שאתה איתי בזה, וייצמן.

ישראל קלרמן:

רבותי, אנחנו מתקדמים.

יוסי חביליו:

אני בדקתי את זה וצדקת.

ישראל קלרמן:

חביליו,

יוסי חביליו:

התקשרתי לרואה חשבון,

ישראל קלרמן:

בוא תשמע רגע,

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לפעמים,

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

אף פעם לא למה אתה, בוא חכה רגע בסבלנות, נגיע לתוכנית, תגיד מה שאתה רוצה,

יוסי חביליו:

אין בעיה,

אדיר שוורץ:

אז אמי תתקן גם את 6,

חיים כהן:

אם אתה רוצה שבכל העיר יהיה תמלול נקי, אז,

יוסי חביליו:

יכול להיות שהוא מקורב לידיעות ירושלים גם,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אריאל גולן:

רפי הבין מה (לא ברור) שרפי יבין מה אמרו.

אדיר שוורץ:

מה?

יוסי חביליו:

חשוב מאוד, זה הציבור.

יוחנן וייצמן:

לא משנה, אין בעיה, הכול בסדר.

יוסי חביליו:

דרך אגב אני לא נתתי לו את זה. לא יודע מאיפה הוא עלה על זה, אמרתי לו זה עוד, עוד דבר הכי גרוע שקורה פה.

אדיר שוורץ:

הוא פנה (לא ברור).

חיים כהן:

טוב, יללה.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, יש לי הערות.

אמנון ארבל:

סעיף 14, מה רצית בסעיף (לא ברור)?

אדיר שוורץ:

לא, אתה יכול לרדת ל – 7 בבקשה אצלך?

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

לא, לא, אני רוצה את הסעיף הזה, טוב, תגמור איתו, אני יש לי הערות בכמה סעיפים,

אמנון ארבל:

לקבל חלקית את ההתנגדות, כי המגדל המוצע חורג מגובה 30 קומות ע"פ מדיניות הרק"ל, ובניינים (לא ברור) באזור, המכפיל המוצע בתוכנית של 4.49, אכן נראה גבוה ביחס לאזור זה בעיר, לכן הוועדה סבורה כי להגביל את מספר קומות במגדל 30 קומות בלבד.

יוסי חביליו:

נכון,

אמנון ארבל:

תנאי למתן תוקף לתוכנית, יהיה בחינה נוספת של תקן השמאי בהתייחס בין היתר להתנגדויות שעלו בעניין, ורק במידה והתקן יוכיח כי יש צורך להציע יותר מ – 30 קומות, יוצעו בהתאם,

ישראל קלרמן:

יפה.

יוסי חביליו:

אפשר גם להוסיף,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) ותנועה, אבל רגע, רד לסעיף 7,

יוסי חביליו:

רגע, אבל אני יש לי הערה לסעיף האחר.

אדיר שוורץ:

לא, אז אנחנו מקבלים מלא, את ההתנגדות,

עמנואל זלטס:

יש פה עוד, זה רלוונטי לעוד כמה סעיפים,

אמנון ארבל:

אוקי,

עמנואל זלטס:

נכון,

רלי חיים:

ורצית על הממ"ד, יוחנן, רצית על הממ"ד.

יוסי חביליו:

אתה רוצה לסעיף השני המודגש, וייצמן,

רלי חיים:

אבל מה אתה רוצה שאני ארשום?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) 18831,

עמנואל זלטס:

תמחוק את כזה דבר,

יוחנן וייצמן:

18331,

עמנואל זלטס:

למחוק את הסעיף, כתוב שם,

יוסי חביליו:

בסדר, למה?

אדיר שוורץ:

כן,

אמנון ארבל:

למחוק את הכול.

עמנואל זלטס:

מה שלא הבנתי שם,

אמנון ארבל:

אני כתבתי את זה כבר שם,

יוסי חביליו:

תעלה רגע למעלה,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

וייצמן, זה מה שאתה הצעת,

יוחנן וייצמן:

לא, 18331,

יוסי חביליו:

וייצמן, אני מציע, שהוועדה (לא ברור) והוועדה המחוזית את האפשרות לקבוע תנאי להיתר יהיה קודם כל הצגת החוות הדעת לבנק.

עמנואל זלטס:

זה כבר, לא משנה,

אמנון ארבל:

בהתאם לדוח שיוגש (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

צריך ישיבה.

ישראל קלרמן:

הלאה, אמי סעיף 14,

יוחנן וייצמן:

לא, אי-אפשר לקבל את זה,

יוסי חביליו:

בוא נחייב אותנו להגיש אותו, ואם הוא לא יגיש אותו?

ישראל קלרמן:

טוב, טוב,

אמנון ארבל:

הוא יגיש אותו.

יוסי חביליו:

בוא נכתוב את זה מפורש.

ישראל קלרמן:

אמי, ממ"דים,

יוסי חביליו:

וייצמן,

עמנואל זלטס:

מה זה ה – 18?

יוסי חביליו:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

יוחנן, מה זה היה 18?

יוחנן וייצמן:

18 זה סעיף הממ"דים, הוא כעת ירד ל - ,

עמנואל זלטס:

אין פה 18,

אמנון ארבל:

הנה, הנה.

יוסי חביליו:

אפשר להגיד שאם השמאי יעשה את זה,

ישראל קלרמן:

ממ"ד לכל אחד, (לא ברור) ממ"קים.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שיירשם שמה, הוועדה בכלל לא רוצה ממ"ק.

אדיר שוורץ:

רגע, בסדר,

יוסי חביליו:

רגע, וייצמן, באותו סעיף שהצעת,

יוחנן וייצמן:

אני לא חושב שמה מותר היום לעשות ממ"קים. אני אחרי שיחה אישית עם סינוואר הוא אומר לא.

יוסי חביליו:

הוא דיבר איתך על משהו אחר,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא שלח לי הביתה, טיל.

יוסי חביליו:

תקשיב לי עכשיו,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

הוא אומר הלך לאשדוד,

יוסי חביליו:

כן, כן, הנה תחזור רגע למעלה.

יוחנן וייצמן:

מה? אני אסתכל,

עמנואל זלטס:

לא, אבל אתה סותר את אומרת מה שכתוב מקודם,

ישראל קלרמן:

ממ"דים בלבד, מצוין, בסדר גמור.

עמנואל זלטס:

לא, פה אתה אומר לקבל, שניתן לנייד, זה סותר פה.

אמנון ארבל:

לא כתוב, זאת הטענה אבל,

עמנואל זלטס:

וקיבלת את זה,

אמנון ארבל:

לא קיבלתי, אני לא קיבלתי,

עמנואל זלטס:

בטח, לקבל חלקית את ההתנגדות בעניין,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר, מה שעמנואל אומר, שאנחנו אומרים פה שתי דברים בזה, הוא שחצי סותרים אחד את השני.

אמנון ארבל:

זה לא סותר עכשיו,

יוחנן וייצמן:

ראיתי,

רלי חיים:

שאתה לא משתתף, ואני,

עמנואל זלטס:

בסדר, בסדר,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, לא, יש לי תעלה למעלה, יוחנן תהיה רגע איתי, תעלה קודם כל לסעיף העקרוני שהוא הציע,

יוחנן וייצמן:

אז בוא, אז שכולם יישבו על זה,

יוסי חביליו:

שנייה בסדר, תסתכל. אני אומר ככה, שלא יהיה ספק.

ישראל קלרמן:

אתה (לא ברור) יותר מידי, אמי,

יוסי חביליו:

כתנאי להיתר בנייה, יהיה הצגת הדו"ח שהוגש לתוכנית הזאת,

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי, תהיה איתי שנייה, חביליו, תראה אם הוא עושה את זה טוב.

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה תהיה איתי.

אמנון ארבל:

אני איתך,

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה לשנות?

יוסי חביליו:

אני רוצה לשנות, פה זה משתמע, הוועדה מבקשת מהוועדה המחוזית לבחון בשבילי את האפשרות, לקבוע כתנאי להיתר בנייה,

יוחנן וייצמן:

בהיתר, תנסה לא ל - , רק ב - ,

יוסי חביליו:

ל - , למה?

עמנואל זלטס:

למה? להיתר.

יוסי חביליו:

להיתר, להיתר,

אדיר שוורץ:

לפני, לפני,

עמנואל זלטס:

ברור עדיף ל - ,

ישראל קלרמן:

כן, נו הלאה.

יוסי חביליו:

יהיה חובה להגיש, את הדו"ח שהוגש לגורם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה כתוב,

אמנון ארבל:

זה מה שכתוב, בחינה שמאית נוספת בהתאם לדו"ח שיוגש, ע"י (לא ברור).

יוסי חביליו:

כן, אבל אני אומר לך שהם ינסו להתחמק, ולא להגיש את הדו"ח הזה,

ישראל קלרמן:

עזוב,

יוסי חביליו:

אז בוא נקבע, מה רע?

ישראל קלרמן:

אמי,

יוסי חביליו:

מה רע לקבוע את זה מפורש?

אריאל גולן:

הם קבעו אותה,

ישראל קלרמן:

הוא כתב את זה במפורש,

עמנואל זלטס:

כתוב בהיתר, היתר זה עיריית ירושלים, זה לא המחוזית.

ישראל קלרמן:

יוסי, אתה סתם, כתוב מפורש תפסיק כבר.

אמנון ארבל:

אם הוועדה המחוזית תקבל את זה, זה יהיה סעיף בתקנון, אי-אפשר להתחמק ממנו,

יוחנן וייצמן:

שמעבר,

יוסי חביליו:

לא, למה לא לכתוב שקודם כל יהיה חובה להציג את הדו"ח הזה?

אמנון ארבל:

כתוב אבל,

עמנואל זלטס:

זה עיריית ירושלים, הוא חייב,

יוסי חביליו:

משתמע,

עמנואל זלטס:

תנאי להיתר זה עיריית ירושלים.

ישראל קלרמן:

לא משתמע, כתוב מפורש. אמי, אתה יכול בסעיף 5 בבקשה.

יוסי חביליו:

רגע,

אמנון ארבל:

תסיים את התיק,

ישראל קלרמן:

סיימתי. בבקשה, התיק מאושר ב - ,

יוסי חביליו:

לא, לא, רגע, אבל יש לי עוד הערה,

ישראל קלרמן:

כולם הצביעו בעד,

אדיר שוורץ:

30 בלבד, זה 30 לכל היותר, אתה יכול לשנות את זה במקום 30 בלבד, ל – 30 לכל היותר?

יוסי חביליו:

רגע, לא, במידה והתקן יוכיח כי הצורך,

ישראל קלרמן:

זהו, אנחנו סיימנו,

יוסי חביליו:

הם יוצאו בהתאם, ולהיפך, ולהיפך, להוסיף בסוף אמי, ולהיפך,

אמנון ארבל:

מה? מה להיפך?

יוסי חביליו:

אם התקן יגיד 28, שיוריד ל – 28.

אמנון ארבל:

זה מה שהוא הציע,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוסי חביליו:

זה מה שהוא הציע בדיוק.

ישראל קלרמן:

לא, לא, גולן 30 רצה,

עמנואל זלטס:

כתוב להגביל,

ישראל קלרמן:

לא פחות מ – 30, הלאה.

אמנון ארבל:

אדיר יש לו בעיה עם 30.

ישראל קלרמן:

הלאה, אמי,

אדיר שוורץ:

כתוב לך 30,

ישראל קלרמן:

סגרנו את העניין. אמי סעיף 5 בבקשה.

אמנון ארבל:

סעיף 5 בסדר היום,

תוכנית 1245778

ישראל קלרמן:

1245778, מרכז העיר, אל תדבר בקול, יוסי, אנחנו ממשיכים הלאה.

אמנון ארבל:

תיק 5 בסדר היום, תוכנית 1245778,

אדיר שוורץ:

פתחנו חזק, איזה וועדה,

אמנון ארבל:

תוכנית, זה הולך להיות,

עמנואל זלטס:

עכשיו התיאבון גדול,

אריאל גולן:

כן,

אמנון ארבל:

מדובר פה על תוכנית ברחוב יפו,

חיים אפשטיין:

שאני יוצא.

ישראל קלרמן:

מה?

רלי חיים:

הוא לא משתתף.

ישראל קלרמן:

לא ראיתי שהגעת, אז חיים יצא.

רלי חיים:

חיים אפשטיין, בסדר.

ישראל קלרמן:

בשביל לצאת.

יוחנן וייצמן:

הוא צעק עלי בוועדת ערר, הייתי צריך לבוא.

אמנון ארבל:

תראו מדובר על המתחם הזה, רחוב יפו, זה רחוב יפו, צומת יפו קינג ג'ורג' צומת מה שהיה פעם איקסים, היום זה כבר לא איקסים, אבל לא נורא. המתחם למעשה זה המתחם, זה נקרא מתחם קוקיא, זה מתחם למעשה שהוא מתחם אחרון בגוש 50, התוכנית של גוש 50 שהוא עוד לא בנה לצורך העניין. התוכנית המופקדת למעשה, יש לי מצגת קצרה,

יוסי חביליו:

תציג, תציג, כמה מקומות זה?

חיים כהן:

דבר ראשון מעניין אותך קומות, כמה קומות? מה אתה?

אמנון ארבל:

35,

יוחנן וייצמן:

35,

אמנון ארבל:

35 ו 7,

חיים כהן:

למה כל כך קצת?

אדיר שוורץ:

35,

אמנון ארבל:

זה המתחם למעשה, 27,

אדיר שוורץ:

25, 25,

אמנון ארבל:

בצד של, זה המתחם למעשה, כמו שאמרתי רחוב יפו, צומת האיקסים, ומאחורה,

יוסי חביליו:

למה לי כתוב 40? יכול להיות שזה 40?

אמנון ארבל:

חלק,

אריאל גולן:

לא, שינו,

ישראל קלרמן:

לכיוון העירייה,

אריאל גולן:

המתכנן המחוזי ומהנדס העיר אמרו לו להוריד,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

תנו לי, אני אציג את הכול,

ישראל קלרמן:

לכיוון העירייה.

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

העירייה פה ימינה,

יוסי חביליו:

לא צריך, אסור לבנות פה לגובה בכלל,

אמנון ארבל:

איפה שהאיקסים,

ישראל קלרמן:

וזה לכיוון,

יוחנן וייצמן:

זה האיקסים,

אמנון ארבל:

כן, ימין.

ישראל קלרמן:

זה היה נקרא צומת, זה היה נקרא (לא ברור).

אמנון ארבל:

מעבר חצייה שמה.

ישראל קלרמן:

שעוברים בירוק כולם.

אדיר שוורץ:

זה עדיין נקרא בניין המודל,

ישראל קלרמן:

היום זה רכבת,

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

יש ערך שימורי לעמודים, לא? וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, לאיקסים,

אמנון ארבל:

לעמודים לא,

אדיר שוורץ:

לא, גם לאיקסים היה,

ישראל קלרמן:

היה עמודים, היה לעמודים,

אדיר שוורץ:

לא, לא בצחוק, העמודים הם מאוד,

יוחנן וייצמן:

תחנה מרכזית של ירושלים. תחנה מרכזית.

ישראל קלרמן:

מול זה,

אריאל גולן:

(לא ברור) לשימור,

ישראל קלרמן:

זה מול זה,

אדיר שוורץ:

לא, וייצמן, אין, אין הוראות שימור,

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה, אני מסביר, (לא ברור) שכולם מדברים איתי אבל. מתוך המתחם שכל זה, למעשה
היה מתחם שנקרא מתחם קוקיא, בתוכנית המאושרת, כל המתחם שאתם רואים פה בצד שמאל
למעשה נגרע מהמתחם, כי הולך להיות פה תחנה של רכבת כבדה, בתוכנית של הרכבת הכבדה,
שאמורה להמשיך מכיכר נבון מזרחה, פה יש תחנה, למעשה כל השטח הזה, נלקח למעשה מהמגרש,
והמגרש נהיה יותר קטן, אתם רואים הוא היה,

ישראל קלרמן:

6,

אמנון ארבל:

6.5 דונם, והוא נהיה 4.6,

חיים כהן:

זה נלקח במסגרת (לא ברור)?

אמנון ארבל:

במסגרת התוכנית שהוגשה ע"י הותמ"ל, במסגרת התוכנית של הותמ"ל, שהוגשה,

חיים כהן:

עם תיאומים או ההתחייבויות או משהו?

יוחנן וייצמן:

יש שמה היום כבר פתקים עם החנויות,

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

כן, הלאה.

אמנון ארבל:

התוכנית ש - ,

אריאל גולן:

עדיקה שמה, כלבוטק עדיקה שמה?

יוחנן וייצמן:

לתפיסת חזקה.

אמנון ארבל:

התוכנית ומה שהופקדה והציעה שני בניינים, שני מתחמים למעשה, רגע, אני רואה את זה, הנה שני בניינים, הנה כאן התוכנית למעשה מציעה בניין אחד גבוה בחלק היותר מערבי שקרוב יותר לצומת האיקסים, ויותר נמוך יחסית מהבניין, יש פה קומות מסד בערך 5 קומות מסד, ו- 6 קומות מסד, ואז זה שני המגדלים.

יוסי חביליו:

כמה המגדל?

אמנון ארבל:

התוכנית, 37 קומות, נו.

יוסי חביליו:

37 או 40? עם הכמות של התכסיות?

אדיר שוורץ:

שנייה, אבל הוא ממליץ בהמלצה להוריד את זה משמעותית.

יוסי חביליו:

עזוב הוא ממליץ בוא נראה כמה זה עכשיו,

אדיר שוורץ:

לא הצלחתי להבין מה אתה ממליץ,

יוחנן וייצמן:

למה החליטו לחרוג מהמדיניות של גוש 50?

יוסי חביליו:

רגע, בוא,

אמנון ארבל:

הסיבה, הסיבה,

יוסי חביליו:

לא, אבל תגיד לי לפני זה כמה קומות.

יוחנן וייצמן:

למה לורנט לוי לא קיבל את (לא ברור).

יוסי חביליו:

מהרצפה.

חיים כהן:

תתקרב לשם,

אמנון ארבל:

זה קטן,

חיים כהן:

אתה אומר יש לך ככה,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אמר, הרכבת הכבדה,

יוסי חביליו:

הוא (לא ברור) אולי זה כפוף.

אריאל גולן:

לורנט לוי,

ישראל קלרמן:

זה שתי דונם,

אריאל גולן:

לורנט לוי בונה,

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר לך,

אדיר שוורץ:

אתה אומר לורנט לוי מקופח.

ישראל קלרמן:

נכון, לא, הוא בונה בשז"ר.

יוסי חביליו:

תחזיר את הקודם,

ישראל קלרמן:

למה אתה אומר לי - לא?

אמנון ארבל:

כי לא,

ישראל קלרמן:

מה לא?

אריאל גולן:

איד?

אמנון ארבל:

לורנט לוי נמצא בחלק הרבה יותר,

ישראל קלרמן:

לא אמרתי לורנט לוי, אמרתי לקחו להם 2 דונם, ולכן אני (לא ברור),

יוסי חביליו:

אז מה אם לקחו?

אמנון ארבל:

לא, זה,

יוסי חביליו:

הם יש להם פה מרכז מסחרי ירוויחו מיליונים.

ישראל קלרמן:

זה כבר בהחלטה אומר.

אמנון ארבל:

לא, זה גם כתוב, בהחלטה להפקדה ברור ש - , גם כתבנו את זה, זה שני דברים שבעצם לקחנו רגע,

יוסי חביליו:

רגע, לא, תגמור איתי קודם כל, אני רוצה,

אמנון ארבל:

אני פותח, אני פותח.

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

רגע בדקתי. אני אומר הסיבה, הסיבה בעצם, בדיון להפקדה,

עמנואל זלטס:

זה לא היה בהפקדה.

אמנון ארבל:

היה המון דיונים, בין מהנדס העיר, למתכנן המחוז על המתחם הזה, והטענה הייתה גם היזם אושרה פה תוכנית מאושרת בזמנו, כחלק מגוש 50, לבניין אחד ארוך של בערך 12, 14 קומות משהו כזה, הוא מאוד מסיבי, והתוכנית בוטלה למעשה במסגרת, היה סעיף השמדה עצמית לתוכנית, ואחרי ש - , אחרי שבוטלה היה עוד תוכנית שהאריכה תוקף, והמגרש הזה ספציפית לא נכנס, גם לא לתוקף, ולהארכה, כי היה שם בעיה הרבה מאוד דיירים מוגנים, ואז בעצם התוכנית בעצם פקעה, והוא חזר למצב הקודם שבעצם, מתאר 62, אזור מסחרי, והיה הרבה מאוד דיונים לגבי הגובה פה, שלכאורה היה באמת בגובה, בהחלטה שהייתה, שזה גובה של 10 קומות, אבל אני אמרתי גם התוכנית המקורית,

יוסי חביליו:

כמה? של 10?

אמנון ארבל:

גם בתוכנית,

יוסי חביליו:

אני רוצה לדעת,

ישראל קלרמן:

כן, מרכז העיר בגדול באזורים שלא בנייה לגובה, היו 10 קומות, לכן היה פה הרבה מאוד דיונים לגבי ה - , לגבי הגובה של הבניינים האלה, משתי סיבות עיקריות הוחלט במסגרת הדיונים, לעשות פה עלייה לגובה, זה גם בגלל ה - , לקיחה של המגרש הגדול עבור הרכבת הקלה וגם בגלל,

יוסי חביליו:

אי-אפשר לקרוא,

אמנון ארבל:

רגע, אני מגדיל אבל, יוסי, וואי אלוהים אדירים,

יוסי חביליו:

40 קומות, 40 ולא פחות.

אמנון ארבל:

40 קומות.

אריאל גולן:

זה צריך להיות בהגדרה, חסבון 56,

יוסי חביליו:

כמה מטרז'! איזה גובה מטרים זה יהיה פה?

יוחנן וייצמן:

לא יודע, זה מוגזם,

יוסי חביליו:

אמי, לא (לא ברור) גובה מטר יהיה.

אדיר שוורץ:

שנייה, אבל אתה יכול להסביר את ההמלצה, את מה ממך אתה רוצה להוריד?

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

המלצתם להוריד אחד,

אמנון ארבל:

שני דברים ש - ,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, והשני, אחד 40, וכמה השני? תגדיל אותו. תגדיל, תגדיל.

יוחנן וייצמן:

כמה זה בית מפא"י,

אדיר שוורץ:

מיד אחרי,

יוסי חביליו:

רגע,

יוחנן וייצמן:

כמה זה בית מפא"י? אמי.

אריאל גולן:

שטראוס, זה פינת שטראוס.

אדיר שוורץ:

זה שטראוס.

יוסי חביליו:

כן, אמי,

אמנון ארבל:

רגע, אני מחפש, יוסי אתה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) לדיון, עד שאתה תגיד לי,

אמנון ארבל:

אין בעיה, אבל אני עצרתי לדבר, לא?

אדיר שוורץ:

איפה יש עמודים?

חיים כהן:

אין שמה שימור, אין שמה שום דבר?

אדיר שוורץ:

לא, אני בטוח שהשימור לעמודים,

אמנון ארבל:

27 קומות,

אריאל גולן:

שפעם תכננו, מה?

יוחנן וייצמן:

מה 27?

אמנון ארבל:

הבניין השני הוא 27 קומות,

יוחנן וייצמן:

הנמוך?

אמנון ארבל:

הנמוך הוא 27 קומות,

יוחנן וייצמן:

ומה הגובה של בית מפא"י?

אמנון ארבל:

בית מפא"י זה 30 קומות, זה יושב על ה - ,

יוסי חביליו:

אז למה בית מפא"י גם אפשר,

יוחנן וייצמן:

אני לא מבין למה ממזרח לאיקסים עוד עוברים את הגובה של בית מפא"י שגם אותו אנחנו לא אוהבים.

יוסי חביליו:

נכון, למה את בית מפא"י אושר?

אמנון ארבל:

אני רק אסיים, אחרי זה תגידו מה אתה חושב, רק שאלת לגבי הגובה, אבסולוטי,

יוסי חביליו:

אבסולוטי, כן,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך גם לגבי זה, 935.

יוסי חביליו:

כמה זה מעל הקרקע?

אמנון ארבל:

935.

יוסי חביליו:

לא, מה – 00 הרלוונטי,

אדיר שוורץ:

זה בורג' חליפה.

אמנון ארבל:

אין לי פה 00,

חיים כהן:

בערך 800, 800.

אמנון ארבל:

אני לא יודע מה ה – 00, אני לא יודע, אפשר,

חיים כהן:

לפי הזה, אתה רואה את זה, 800.

אמנון ארבל:

הוא לא כתב, הוא לא כתב ה – 00 פה אז אני לא יודע,

חיים כהן:

הנה שמה בצד.

יוסי חביליו:

הנה 700 ומשהו, רשום בוא נראה רגע,

חיים כהן:

800.

יוסי חביליו:

784, יכול להיות?

אמנון ארבל:

זה בקומות מינוס,

אסף שגיא:

אבל זה המפלס,

אמנון ארבל:

הנה פה נניח,

יוסי חביליו:

לא, הנה. תוריד,

אמנון ארבל:

בסביבות ה- 800, כן, בסביבות ה- 800. בסביבות, ה- 800.

יוסי חביליו:

אז זה 135 מטר, זה גובה ענק.

אדיר שוורץ:

זה היה 40 קומות כמו שאמרת.

אמנון ארבל:

שתי סיבות,

יוסי חביליו:

הרסתם את העיר, הרסתם טוטאלי את העיר, אסור לאשר שמה, זה מזרחית לצומת האיקסים,

אמנון ארבל:

שתי סיבות שאנחנו,

יוסי חביליו:

לכיוון העיר העתיקה, לכיוון העירייה.

יוחנן וייצמן:

לא, הורידו 40 קומות, תגיד לי מבית מפא"י הוא מספיק תוקע לך בעין, הוא 30 קומות, איפה הבניינים יותר קרוב לחומות, אתה נותן 40, אלא מה,

אריאל גולן:

איך זה בית מפא"י?

יוחנן וייצמן:

בית מפא"י זה אחרי יפו, ליד מתחם בנין, אחרי שטראוס ליד מתחם בנין,

אסף שגיא:

לא בונה,

יוחנן וייצמן:

אישרנו אותה את התוכנית,

יוסי חביליו:

רגע, אבל זה יותר, וייצמן, אבל לא,

אדיר שוורץ:

זה צפונה מ - ,

יוסי חביליו:

בית מפא"י זה יותר רחוק.

עמנואל זלטס:

זה מה שהוא אמר,

אמנון ארבל:

מערבה, מערבה.

יוסי חביליו:

לא, אבל בית מפא"י זה יותר,

אדיר שוורץ:

מערבה.

ישראל קלרמן:

אמי, למה להוריד את ה – 40 בהחלטה?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) היה פה סיבה לא לתת.

יוסי חביליו:

בית מפא"י הוא מערבית לאיקסים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

יוסי חביליו:

אז זה אפילו לא פחות מ – 30.

ישראל קלרמן:

נכון,

יוסי חביליו:

גם 30 לא טוב פה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

יוסי חביליו:

תהיה 10. רגע,

יוחנן וייצמן:

50?

יוסי חביליו:

זה הרדיפת בצע, לא מעניין אותי שלקחו להם, יהיה להם מרכז מסחרי,

ישראל קלרמן:

שנייה, אני אומר 20, אמי, אתה יכול,

אמנון ארבל:

רגע, רגע, אתם לא נותנים לדבר,

יוסי חביליו:

הנה צומת האיקסים,

אמנון ארבל:

אני אסיים לדבר את הכול, ואז תגידו,

יוחנן וייצמן:

כמה הם קיבלו,

יוסי חביליו:

בדיוק, כמה זה?

יוחנן וייצמן:

הוא קיבל.

יוסי חביליו:

רגע, כמה זה?

יוחנן וייצמן:

כמה פה גוש 50 קיבל?

יוסי חביליו:

בדיוק,

גבריאל אבזבקייב:

הם לא בציר הרק"ל,

אמנון ארבל:

10 קומות,

יוסי חביליו:

רגע,

אמנון ארבל:

זה 30 קומות.

יוסי חביליו:

יפה, זה,

יוחנן וייצמן:

זה כמה קיבלו פה?

יוסי חביליו:

זה צומת האיקסים, כמה אלה קיבלו?

יוחנן וייצמן:

רק"ל,

יוסי חביליו:

אלה כמה קיבלו?

יוחנן וייצמן:

חבצלת, על הרק"ל,

גבריאל אבזבקייב:

זה גם תחנת רכבת כבדה,

יוסי חביליו:

זה בין 10 ל – 12, תיתן להם פה, לא מעניין אותי, יהיה להם מרכז מסחרי ירוויחו מיליונים, חבריה הרסתם את העיר, אמרתם צומת האיקסים מפה, לא יהיה בנייה לגובה,

אדיר שוורץ:

אמי, מה ההמלצה שלכם פה?

יוסי חביליו:

ורק תתנו מקום, אני אומר לך את זה כל החרדים, יבואו יזם (לא ברור),

חיים כהן:

אני רוצה לגובה, יש לך בעיה עם זה? אני רוצה לגובה,

יוסי חביליו:

כן, יש לי,

חיים כהן:

חרדים רוצים לגובה, מה אתה דואג לחרדים פתאום?

יוסי חביליו:

לא, דואג לירושלים.

חיים כהן:

(לא ברור) שלי,

יוסי חביליו:

אני דואג לירושלים,

חיים כהן:

אתה אומר שאתה רוצה שיהיה פתוח בשבת, פה אתה אומר דואג לחרדים, תחליט,

יוסי חביליו:

אני דואג לירושלים, לא לחרדים,

חיים כהן:

אמרת (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, אמרתי ש - ,

חיים כהן:

אמרת ככה,

יוסי חביליו:

אם תמשיכו הגרידיות הזאת, גם מעל הכותל תבנו מגדל, אתם תסבירו את זה בפינוי בינוי, היה לך תצפית ככה.

אריאל גולן:

את בית המקדש.

יוסי חביליו:

תקראו לו בית המקדש, ותשכירו את זה בכסף. אתם לא מבינים? וייצמן, אני רוצה, נלחם, אתה אמרת לי שמזרח (לא ברור) לגובה, ואני גם אומר לך, זה סופר עשירים פה.

ישראל קלרמן:

יוסי,

חיים כהן:

אני בעד הצבעה של,

אדיר שוורץ:

אני לא הצלחתי להבין את ההמלצה,

ישראל קלרמן:

זהו,

אמנון ארבל:

יש גם תיקון המלצה, אז אני רוצה להקריא את זה,

ישראל קלרמן:

נשמע את אמי, אמי.

אמנון ארבל:

שנייה חברים, שנייה.

גבריאל אבזבקיב:

של הכול עשירים, זה יותר טוב,

אמנון ארבל:

בדיונים, בדיונים שהיו גם אצל מהנדס העיר, לפני הדיונים להפקדה, אנחנו מאוד התלבטנו לגבי הגובה פה, גם מה שאמר יוסי, וגם המדיניות, והחלטה בסוף הייתה מבחינת מהנדס העיר יחד עם מתכנן המחוז, שלאור העובדה שלוקחים פה חלק מאוד גדול מהמגרש עבור תחנת רכבת כבדה, וגם בגלל שרצו לייצר פה את המעבר שגם על זה הערנו, כי הם לא יצרו אותה בדיוק כמו שרצינו, אבל כן לא רצינו למעשה לבנות על כל המתחם בניין אחד גדול ושמן, כן רצינו לייצר פה מעבר שאפשר לבנות אותו, פחות או יותר מה שהם הציעו וביקשנו לתקן את זה, אבל כאן המעבר הזה שאנחנו ביקשנו לייצר במסגרת ההחלטה, המלצה של מהנדס העיר הייתה, אני מדבר לפני הדיון להפקדה,

אדיר שוורץ:

לפני הדיון?

אמנון ארבל:

כל המתחם של הרב קוק שהוא מאוד יפה בעינינו,

יוסי חביליו:

כשאתה אומר מתכנן המחוז,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה אבל,

יוסי חביליו:

זה שיא אטימות,

אריאל גולן:

יוסי,

אמנון ארבל:

ישראל,

יוסי חביליו:

יואל אבן, זה אטימות, נו, תן לו לבנות, הוא לא מבין כלום.

חיים כהן:

מי לא מבין כלום?

יוסי חביליו:

דן קינן,

חיים כהן:

דן קינן, אתה לא מבין כלום.

יוסי חביליו:

חיים (לא ברור) לא מבין.

גבריאל אבזבקייב:

אתה מבין במשפטי,

יוסי חביליו:

הוא מבין בלהרוס את העיר,

אדיר שוורץ:

שזה יהיה טבעי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הזה, והרוחב הזה.

גבריאל אבזבקייב:

אתה עו"ד זה (לא ברור),

יוסי חביליו:

אני עו"ד, תדאג קצת לירושלים,

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

יוסי, די, אי-אפשר ככה, יוסי. (לא ברור) תגיד מה שאתה רוצה, אני לא יכול לדבר ככה, די,

יוסי חביליו:

אני חושב שמהנדס העיר,

אמנון ארבל:

זה לא משנה מה אתה חושב,

יוסי חביליו:

אבל מה הדעה שלך אישית?

אמנון ארבל:

אני רוצה לדבר ואתה מפריע לי,

יוסי חביליו:

מה הדעה שלך האישית?

אמנון ארבל:

גבראל,

יוסי חביליו:

מה הדעה שלך האישית?

אמנון ארבל:

הסברתי לך, כבר אלף פעמים, אתה לא מבין, אני לא מייצג פה את הדעה של אמי ארבל, זה של מהנדס העיר, אם אתה לא מבין את זה, אז יש לך בעיה,

יוסי חביליו:

נכון, אני לא יכול להתאפק,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אל תתאפק. אתה רק גורם נזק, גם לי, וגם לך, אבל לא משנה,

יוסי חביליו:

לא, סליחה, סליחה,

אמנון ארבל:

אתה עושה את זה כל הזמן, אני חוזר עוד פעם, בדיונים שהיו לפני הדיון להפקדה בוועדה המחוזית, היה סיכום ואנחנו הייתה סוג של פשרה נקרא לזה, שכן אפשר פה לעשות בניין למגדלים, למרות האזור לא מיועד למגדלים, ובגלל שהאזור הזה, קרוב לצומת האיקסים, והוא לא מרוחק, פה כבר יש מגדילים, כן לאפשר פה מגדל גבוה של 40 קומות לצורך העניין, בגלל לקיחת הקרקע, שהמגדל השני יהיה בגובה של 20 קומות, זה הייתה הפשרה, אנחנו הבנו אותה, ולכן גם כתבנו בהמלצה שכתובה פה כרגע, שאנחנו מבקשים לצמצם את הבניין של ה- 27 ל- 20. אחרי שהוצאנו את ההחלטה, היו שיחות של מהנדס העיר גם עם מתכנן המחוז, ואמר שזה לא הייתה, זה לא היה ההסכם, כי הם הבינו לצורך העניין מבחינתם שההסכם היה 20 מעל הקומות מסד ולכן מבחינתם זה כן תואם להסכם. ומהנדס העיר לאור זה שהיה אולי חוסר הבנה, אמר - אז אני לא מוריד ל- 20, מוריד ל- 23. זה ההמלצה שלנו כרגע. אני חוזר על, אני מתקן את זה,

ישראל קלרמן:

23?

אמנון ארבל:

אחרי הפצת סדר היום,

ישראל קלרמן:

אבל אין 40.

אמנון ארבל:

אני רק אומר, 40 יש, בצד שמאל,

ישראל קלרמן:

אז למה לא כתוב?

אמנון ארבל:

כי לא נגענו ב- 40, לא נגענו ב- 40.

עמנואל זלטס:

הסיפור לא היה 40.

אמנון ארבל:

ואני אומר ההצדקה לבנייה לגובה פה, הייתה בשני היבטים, אחד העובדה שזה קרוב לצומת האיקסים. שתיים, שנלקח פה מהמגרש חלק גדול, עבור שטחים אחרים, שזה גם המעבר שהדגשנו אותו עוד הפעם כי כרגע בתוכנית שהופקדה, המעבר הוא לא נקי, ויש בנייה מעליו, רצינו לשמור עליו,

יוסי חביליו:

אני רוצה עכשיו לשאול משהו,

חיים כהן:

כמה?

יוסי חביליו:

רגע, אז,

אמנון ארבל:

אני יכול להגיד,

אריאל גולן:

זה 600 ומשהו,

יוסי חביליו:

רגע, אמי כמו שחיים שאל אותך שאלה יפה, אני רוצה עכשיו ברגע זה לשאול אותך שאלה, אמי,

אמנון ארבל:

כן, אני שומע, אבל יוסי,

יוסי חביליו:

אם אתה, הנימוק שלך,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

שזה לא רחוק מצומת האיקסים, לפחות היית מגביל את זה ל – 30, כי גם מערבית לצומת האיקסים, מערבית נתת 30, אז עכשיו אתה אומר זה קרוב לאיקסים, זה לא כל כך רחוק מה – 30.

ישראל קלרמן:

והוא יענה. זהו שמענו.

יוסי חביליו:

לפחות תגביל ל – 30.

אדיר שוורץ:

שנייה אבל אני,

ישראל קלרמן:

אמי, בבקשה.

אדיר שוורץ:

ההמלצה.

אמנון ארבל:

אני אגיד עוד פעם, הרעיון היה שאנחנו כן רוצים, בניין יחסית שהוא תמיר, אפשר לעשות בניין שהוא יותר שמן של 30 קומות, וחשבנו שזה לא נכון, ודווקא התמירות במגדלים בעינינו הוא כן נכון במקרה הזה. ההמלצה לצורך העניין כרגע של מהנדס העיר, את ה – 40 להשאיר 40, ואת ה – 27 להוריד ל – 23.

דובר לא מזוהה:

לא 24.

ישראל קלרמן:

ולא 20 כמו שכתוב,

אמנון ארבל:

לא ל – 20.

ישראל קלרמן:

בהמלצה כתוב 20, אדיר.

אמנון ארבל:

מתכנן המחוז לא הבנו את ההסכם, ו - ,

אדיר שוורץ:

להשאיר את ה – 40, 40?

אמנון ארבל:

אמרתי הרגע, בגלל שהמגרש הזה יחסית קרוב לצומת האיקסים, והתלבטנו מאוד על חלופות הבינוי ולא רצינו לייצר פה בלוק אחד גדול ושמן, כמו שהיה בתוכנית המאושרת, דווקא מסד של 5 קומות בשני הצדדים, של המעבר, ועלייה למגדלים מיותרת לגמרי,

ישראל קלרמן:

חלק גדול בשביל הרכבת,

אמנון ארבל:

אמרתי גם לא 30, יכולים לעשות 30 יותר שמן,

יוסי חביליו:

לא 30, תעשה 20 שמן.

אמנון ארבל:

בסדר,

חיים כהן:

מה ההפרשות?

ישראל קלרמן:

לקחו להם 2 דונם?

יוסי חביליו:

כן, אבל לקחו להם 2 דונם, נהיה להם מרכז מסחרי פה,

ישראל קלרמן:

אני מסכים איתך, יוסי, אבל הוא אומר לך, אני,

יוסי חביליו:

לא, אז אני מסביר,

ישראל קלרמן:

שהיה הסכם עם מהנדס העיר, אומר,

יוסי חביליו:

אז הוא טועה,

ישראל קלרמן:

להשאיר.

יוסי חביליו:

הפעם הוא טועה,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר לך, הפעם הוא טועה, אנחנו לא מקבלים את מה שאתה אומר, ואני הולך עם מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

לא, אבל אני אנסה להסביר לך, למה הם ירוויחו מלא כסף.

ישראל קלרמן:

אז תגיד,

יוסי חביליו:

הוא איתי, הפעם הוא איתי בתור (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מי?

יוסי חביליו:

לא, שייבנו את כל המגדלים.

ישראל קלרמן:

מי איתך? מי איתך?

יוסי חביליו:

וייצמן.

חיים כהן:

וייצמן?

יוסי חביליו:

כן,

חיים כהן:

בסדר, זה לא מהיום.

יוסי חביליו:

לא, זה חדש.

אמנון ארבל:

יש פה 1090,

אריאל גולן:

כן,

אדיר שוורץ:

יש פה דירות להשכרה?

יוסי חביליו:

שנייה ישראל, אני רוצה להגיד משהו לוועדה, עכשיו בכסף, אמי,

יוחנן וייצמן:

בוא נקבל החלטה ונלך הלאה.

יוסי חביליו:

שהוא הולך להרוויח מלא כסף, כי יהיה לו מרכז מסחרי שכל האלה של הרכבת יבואו למרכז המסחרי, לא צריך לדאוג לו לכסף,

חיים כהן:

מישהו דאג לכסף? מישהו הזכיר? אתה כל היום מדבר כסף, כסף,

יוסי חביליו:

כן, אמר זה לא יהיה רווחי, לקחנו לו 2 דונם, ההוא דיבר על הכסף, אז על מה הוא דיבר?

חיים כהן:

אתה יודע שזה הולך להיות כניסה לעיר, מהדלת האחורית, ברגע יש כניסה כבדה הרכבת הקלה מגיעה לשמה.

יוסי חביליו:

נו,

חיים כהן:

נו אז מה אתה רוצה? מה אתה מצפה שיהיה שמה? יהיה אוהלים?

יוסי חביליו:

לא אוהלים,

חיים כהן:

כל הזמן אתה רוצה,

יוסי חביליו:

בניין של 10, 12 קומות,

חיים כהן:

בניין 12 קומות,

יוסי חביליו:

כמו שיש באזור,

אמנון ארבל:

יש פה שלושה גני ילדים,

יוסי חביליו:

כמו שיש בכל האזור,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בית כנסת אחד או שניים, ביחד 1100 מטר,

חיים כהן:

אני, ישראל אני בעד בעד המלצה של מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

אני גם, אני חושב שהיא הייתה, אמי, אמי,

עמנואל זלטס:

תגיד לי רגע,

אמנון ארבל:

96,

עמנואל זלטס:

אחד או שניים מה יהיה? שתיים.

ישראל קלרמן:

הסכם הבנות.

יוסי חביליו:

רגע, מה עם התצפית לעיר העתיקה? רגע, אמי, אמי, רגע, רגע, אני חושב שאתה צריך פה דו"ח נצפות,

ישראל קלרמן:

למה? למה? אמי,

יוסי חביליו:

אני, רגע, רגע, יש לי הצעה,

ישראל קלרמן:

אמי, למה? למה?

חיים כהן:

שזה אמור להיות מרכז,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

אני גם רוצה,

עמנואל זלטס:

זה לא אחד או שתיים,

יוסי חביליו:

מה אתה רוצה לעשות? לא שמעתי.

עמנואל זלטס:

לא, היה כתוב 1 או 2, שיהיה 2,

יוסי חביליו:

אז רגע, אמי,

אמנון ארבל:

זה החלטה שלך,

יוסי חביליו:

אמי, רגע, אילנית,

אמנון ארבל:

החלטה שלך בהיתר בנייה,

עמנואל זלטס:

אל תחליט עכשיו,

חיים כהן:

לא, עכשיו תכניס את זה,

יוסי חביליו:

אילנית, אני לא טועה, אמי, שאתה צריך לעשות פה דו"ח נצפות לעיר העתיקה,

אמנון ארבל:

אני אגיד על גני ילדים,

עמנואל זלטס:

לאיפה הם ילכו?

אמנון ארבל:

מרכז העיר, איפה ילכו המשפחות,

חיים כהן:

אנשים גרים שמה, מורידים את הילדים,

אמנון ארבל:

300 משפחות,

חיים כהן:

לגן, נכנסים לרכבת, נוסעים לעיר, צריך לעבוד חוזרים,

אדיר שוורץ:

אבל רגע, יש לנו כוועדה חובה לשמור על מרכז העיר, מרחב נקרא לזה,

חיים כהן:

מי החליט את זה?

אדיר שוורץ:

מרכז העיר ולא שכונת המגורים,

חיים כהן:

מי אמר את זה?

אמנון ארבל:

יש, חובה לתת ליחידות דיור שיהיו פה גם מענה פרוגרמאט.

עמנואל זלטס:

יש שטח חום שם,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה,

עמנואל זלטס:

אין שם שטח אחרת,

יוסי חביליו:

רגע, אמי,

אדיר שוורץ:

אני חושב שמעמיסים יותר מידי יחידות דיור על מרכז העיר,

יוסי חביליו:

אמי, יש לי טענה, אילנית משפטית,

יוחנן וייצמן:

יללה אפשר לגמור?

יוסי חביליו:

אני רוצה דו"ח נצפות מהעיר העתיקה, לפי תמ"מ/1,

אמנון ארבל:

אתה בדיון בהתנגדויות עכשיו,

יוסי חביליו:

נו אז מה?

אמנון ארבל:

הוספתי את הערות (לא ברור) מחלקת נכסים, וגם,

עמנואל זלטס:

כתוב פה בית כנסת שיש,

אמנון ארבל:

רגע,

ישראל קלרמן:

למה להוריד? לאיזה כיוון? מה דחוף?

אריאל גולן:

מרכז העיר.

יוחנן וייצמן:

אני בעד להוריד מדורג. מה?

ישראל קלרמן:

לכמה?

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני רוצה שיהיה לו רווח, אני בא לעשות אפילו 3 בניינים,

אמנון ארבל:

היו חלופות כאלה שהיו לא טובות,

חיים כהן:

אני בעד המלצת מהנדס העיר גמרנו,

ישראל קלרמן:

אתה לא הולך.

חיים כהן:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה לא עוזב, אתה פה.

חיים כהן:

אני פה, תתקדם כבר.

ישראל קלרמן:

לא, אבל מדברים פה עדיין, למה 40 קומות?

חיים כהן:

למה 40 קומות? כי ככה, מה הבדל בין 40 ל – 50? אז הוא יקבל,

אדיר שוורץ:

יש פה אפשרות, להוסיף (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

אני הולך עם זה,

יוחנן וייצמן:

50 מטר משמה, בשטראוס,

אדיר שוורץ:

אני חושב שאנחנו (לא ברור) פה.

יוחנן וייצמן:

הוא לא מוכן לתת לך,

אדיר שוורץ:

מגורים מידי,

יוחנן וייצמן:

עוד שורה ברעפים.

ישראל קלרמן:

אני הולך עם זה, אין לי בעיה, אני הולך עם זה, אבל,

חיים כהן:

זה בדיוק מה שעכשיו,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר?

אדיר שוורץ:

אני איתך בזה. בסדר?

חיים כהן:

בשביל זה אני רוצה לעלות לגובה.

יוחנן וייצמן:

זה לא יעזור, הפוך.

חיים כהן:

אז בוא נראה,

אדיר שוורץ:

אבל,

חיים כהן:

בוא נראה,

אדיר שוורץ:

אמי, צריך להוסיף בשימושים שמכרז עיר, אני רואה שיש פה מסחר ותעסוקה, אחלה, בסדר,

חיים כהן:

בצד הזה אתה תפתח,

יוחנן וייצמן:

גם לפתוח פה זה 15.

ישראל קלרמן:

רק, אבל,

אדיר שוורץ:

אמי, אני רוצה להוסיף,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

למה לא? יללה בוא תצביע על זה,

אמנון ארבל:

רגע, מטרים או (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

חברים אתה רוצה להגיד לי כמה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר לא לעבור את ה – 15 קומות במזרח (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אתה סתם עכשיו מדברים, כולם קיבלו 30,

חיים כהן:

מה אכפת לך?

יוחנן וייצמן:

מי קיבל 30 מזרח (לא ברור),

ישראל קלרמן:

בין 30 ל – 40 תגיד,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, מי קיבל, תראה לי בניין אחד,

יוסי חביליו:

אף אחד לא קיבל,

יוחנן וייצמן:

באיקסים שקיבל יותר (לא ברור),

יוסי חביליו:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוא קיבל 10.5,

יוסי חביליו:

עם העיר העתיקה, עזוב את הכסף עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אני אזכיר לך את הדיונים שהיו פה לפני,

ישראל קלרמן:

אתה לא מדבר על ה – 27,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) נלחם איתנו.

ישראל קלרמן:

למה לא 23?

יוחנן וייצמן:

על כולם אני אומר,

ישראל קלרמן:

את שתיהן, את שני הבניינים?

יוחנן וייצמן:

כן, כמו.

יוסי חביליו:

לא רק שתיהן,

יוחנן וייצמן:

אני אומר האופי שלו לורנט לוי באותה צורה, מרקמית, גוש גדול.

ישראל קלרמן:

למה אמי לא מסכים איתך?

יוחנן וייצמן:

לא יודע,

יוסי חביליו:

אני לא אמרנו אמי, אמרנו מהנדס העיר.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, למה מהנדס העיר אומר אחרת?

אמנון ארבל:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

אז בוא נמשיך הלאה.

יוסי חביליו:

רגע, חכה רגע, עוד לא דיברתי, מה נמשיך הלאה?

ישראל קלרמן:

הוא צודק, אני לא רוצה, לא, אני רוצה להבין את זה, הוא צודק, אנחנו ממשיכים הלאה לתיק הבא,

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

מהנדס העיר יבוא.

יוסי חביליו:

מהנדס העיר יבוא? בסדר, מצוין.

ישראל קלרמן:

הלאה, אמי.

יוסי חביליו:

שיביא גם את השני, את דן קינן. שיבוא מהנדס העיר, יש פה פריצה, יש פה פריצה של מדיניות, אריאל, תגיד, זה שיראו את זה מהעיר העתיקה, וזה שזה פורץ מדיניות זה לא מזיז לך כלום?

אריאל גולן:

הוא רואה יפה, מה? אומר עיריית ירושלים,

ישראל קלרמן:

קרוב לשטראוס, חיים, למה?

חיים כהן:

תעשה מה אתה רוצה.

ישראל קלרמן:

לא, א', לא עשיתי כלום, אני רק רוצה אבל לשמוע אותו, מה? למה?

אמנון ארבל:

אין בעיה.

ישראל קלרמן:

הלאה, אמי, 6,

יוסי חביליו:

כרגע עוברים לתיק הבא, בסדר.

אמנון ארבל:

תוכנית 6 בסדר היום,

יוסי חביליו:

עמנואל, אתה לא יכול לעזור פה משהו?

ישראל קלרמן:

יוסי חביליו, אתה מפריע.

יוחנן וייצמן:

כן, אבל ישראל, אני אגיד לך מה שאני רוצה, אם מהנדס העיר בא, שיהיה בהרכב שאנחנו היינו, שלא,

אמנון ארבל:

עכשיו אני קורא לו,

רלי חיים:

הנה אני קוראת,

ישראל קלרמן:

6,

יוסי חביליו:

אני לא הבנתי, מה אמרת? וייצמן,

ישראל קלרמן:

6,

יוחנן וייצמן:

שלא יהיה מצב שחלק מאיתנו,

עמנואל זלטס:

שאולי במקום הגנים,

אדיר שוורץ:

גמישות,

עמנואל זלטס:

לא, משהו,

אדיר שוורץ:

בנוסף.

עמנואל זלטס:

שלא ייקחו בגן ויעשו אותו משהו תרבות,

אדיר שוורץ:

א', אני בעד שייקחו גן ויעשו אותו משהו תרבות,

יוחנן וייצמן:

יללה,

אדיר שוורץ:

אבל אני מוכן לקבל, לא לקבוע בזה מסמרות,

עמנואל זלטס:

בדיוק,

חיים כהן:

בהי, בשלב ההיתר,

עמנואל זלטס:

לא, אבל שלא ייקחו גן, זה מה שאני אומר, שלא ייקחו גן ויהפכו אותו ל - ,

אמנון ארבל:

מהנדס העיר אומר שצריך שני גני ילדים מספיקים, זה לא (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אני מוכן,

עמנואל זלטס:

שהם חוץ מזה עוד,

אדיר שוורץ:

אני מראש באתי עם הפשרה.

עמנואל זלטס:

חוץ מזה.

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

טוב, בוא נמשיך רגע.

יוחנן וייצמן:

יש לך רוב, מה?

רלי חיים:

הוא אצל ראש העיר.

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא לא יכול.

עמנואל זלטס:

את זה להשאיר פתוח, נמשיך הלאה? כן,

ישראל קלרמן:

כן, אנחנו ממשיכים, אמרתי להמשיך 6, אמי,

רלי חיים:

תמשיך ל – 6, וכשהוא יגיע,

ישראל קלרמן:

בוודאי, כשהוא יעלה הוא יעלה.

אדיר שוורץ:

שמי יעלה? מהנדס העיר?

ישראל קלרמן:

כן.

רלי חיים:

אני רושמת.

ישראל קלרמן:

יוסי, אבל, יוסי לזה כן אמרת, כמו, אמרת שלפחות כמו שהוא כן זה 30?

יוסי חביליו:

לא, אמרתי שלא,

ישראל קלרמן:

עניין של מפא"י,

יוסי חביליו:

לא, אבל זה מהצד השני לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

יוסי חביליו:

פחות. אמרתי פחות.

ישראל קלרמן:

6, אמי,

יוחנן וייצמן:

אני בעד גוש 50, אני לא יודע איך פורצים את גוש 50.

ישראל קלרמן:

אמי, תוכנית 6 בסדר היום.

תוכנית 1063965

אמנון ארבל:

תוכנית 6 בסדר היום, תוכנית 1063965, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית רחוב אהליאב 4, זה מתחם, גם זה מצגת, זה מתחם גדול יחסית בשכונת רוממה,

יוסי חביליו:

על מה אתה מדבר עכשיו? אני דיברתי איתך על 5,

אמנון ארבל:

זה המתחם, אמר (לא ברור) היום.

יוסי חביליו:

6 זה גם מגדל, תציג לי את התוכנית.

אמנון ארבל:

אני מציג, איזה מזל שאמרת יוסי, לא חשבתי על זה,

יוסי חביליו:

רגע, וייצמן, אני גם נגד המגדל, אני קונסיסטנטי.

ישראל קלרמן:

מה זה קשור אליו?

יוסי חביליו:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני בעד להוריד ל – 10,

יוסי חביליו:

רגע כמה זה? רגע, רגע, אני רוצה לראות כמה, סליחה. תסביר לי,

חיים כהן:

14, 15 וזהו.

יוסי חביליו:

רגע, שנייה אני מסתכל,

אמנון ארבל:

זה המתחם באזור הכניסה לעיר, פה, יש פה את הבניין משרדים, מי שמכיר,

יוסי חביליו:

רגע, תן לי לראות, אני לא,

אמנון ארבל:

אבל תקשיב רגע, יוסי, נו די.

יוסי חביליו:

הוא אמר לי משהו, הקשבתי לו.

אמנון ארבל:

אבל אתה לא צריך לדבר, כשמדברים איתך כל הזמן, תקשיב בשקט.

יוסי חביליו:

אתה יכול קצת להגדיל שאני אראה את ההבדל,

אמנון ארבל:

לא, אני לא יכול להגדיל, זה מצגת. זה רחוב ירמיהו, זה משרד הבריאות, מי שמכיר, משרדי ממשלה זה רחוב אהליאב, מדברים על כל המתחם הזה, למעשה התוכנית לקחה את כל המתחם, היה פה תוכניות חלקיות אחרות,

זה קרוב (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה מה?

אדיר שוורץ:

זה קרוב ל – 80 קומות,

עמנואל זלטס:

ליד, ליד,

אמנון ארבל:

כן, כן, התוכנית למעשה היום הבניינים נראים ככה, הלאה, (לא ברור). הבניינים כרגע נראים, המתחם נראה ככה, הבניינים שהם בנייני תעשייה, ומסחר, קצת מאולתרים נקרא לזה ככה. טוב, הוא כבר מגיע, זה המתחם, התוכנית למעשה מציעה, ככה יש פה גם שני בתים לשימור, זה מתוך תוכנית אב רוממה, המתחם מסומן כמתחם, הרעיון היה כמו שאתה אומר, גם בתוכנית האב, הרבה מאוד שנים,

יוחנן וייצמן:

כמה תוכנית אב נתנה פה?

אמנון ארבל:

עד 12 קומות,

יוחנן וייצמן:

12?

אמנון ארבל:

אין יותר מ – 12 קומות בתוכנית האב רוממה, בצירים הראשיים. למעשה היזם איגם פה שטחים משמעותיים, ולמעשה זה התוכנית שהוא התחיל איתה, ואז זה תוכנית שהוצגה לנו באיזה שהוא שלב, מוקדם יותר, שיצרה, היתרון הגדול בתוכנית היא למעשה לקחנו פה הפרשה גדולה עבור 3 (לא ברור), שיהיה לנו בית ספר, שהוא מאוד חסר בשכונת רוממה, ולאור זה הצטמצם המגרש, גם הצענו שטח

ירוק משמעותי, כמו שאתם רואים, וחמישה מגרשי מגורים, התוכנית שבסוף הופקדה זה התוכנית הזאתי, שלמעשה מייצגת קצת בצורה אחרת את ה - , את השטח הירוק,

עמנואל זלטס :

(לא ברור)?

אמנון ארבל :

נכון, זה מה שהוחלט להפקיד, הבניינים שיש בתוכנית זה בניין אחד של 20 קומות, ושאר הבניינים,

ישראל קלרמן :

?20

אמנון ארבל :

בגובה של 14 קומות,

עמנואל זלטס :

.20

אמנון ארבל :

זה התוכנית שהופקדה, על זה הוגשו הרבה מאוד התנגדויות,

ישראל קלרמן :

מחוזית.

אמנון ארבל :

כן, כן. על זה הוגשו,

ישראל קלרמן :

לא מגורים אבל, נכון?

יוחנן וייצמן :

מגורים,

אמנון ארבל :

בוודאי, זה מתחם למגורים.

עמנואל זלטס:

20 מגורים,

אמנון ארבל:

כן, התוכנית, התוכנית אישרה למעשה, סליחה, הוגשו פה הרבה התנגדויות, של תושבים מהשכונה, גם של מינהל קהילתי, וגם התנגדות,

יוחנן וייצמן:

מינהל קהילתי אין לו סמכות להגיש, אז בוא לא נתייחס אליו.

אמנון ארבל:

ההתנגדויות למעשה בגדול מדברות ברובן על כך שהתוכנית למעשה חורגת בצורה משמעותית גם לתוכנית המתאר 2000, גם לתוכנית האב רוממה, גם ממה שמקובל באזור הזה, מדברים על זה שמדובר על שכונה שהיא שכונה חרדית, בעיקר השינויים שהם מדברים עליהם, זה אחד, גובה הבניינים שלא לעבור יותר מ- 12 קומות, כמו שגם אגב החליטה הוועדה המקומית בשלב ההפקדה, וגם היקפי המסחר שיש פה, יש בערך 4000 מטר מסחר, שטוענים שזה לא, לא רחוב ראשי ולא מקום שמתאים לכאלה היקפי מסחר, ולכן מבקשים לצמצם אותו. וגם צורת ההעמדה של השטחים הפתוחים. אנחנו למעשה קיבלנו חלק גדול מההתנגדויות, גם בהיבט של גובה הבניינים, וחזרנו להחלטה להפקדה, שגובה הבניינים לא יעלה על 12 קומות,

יוחנן וייצמן:

לא לחרוג מהתוכנית אב בקיצור.

אמנון ארבל:

לא לחרוג מתוכנית האב בגדול, כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

וגם בהחלטה להפקדה,

ישראל קלרמן:

חזרת החלטה שלנו בהפקדה.

אמנון ארבל:

החלטה שלנו, נכון, ההמלצה כרגע והיא מאוד מפורטת, מקבלת חלק מההתנגדויות, שגם מצמצמת את ה - , את הקומות, מקסימום 12 קומות, גם בהיקפי המסחר, מסחר מקומי, גם חוזר מבחינתנו לחלופה, זה החלופה שהופקדה, אמרתי זה החלופה שאנחנו קידמנו בוועדה מקומית, לטעמנו היא חלופה יותר טובה, השצ"פ פה הוא יותר משמעותי, ויותר גדול, מאשר החלופה שבסוף הופקדה, ולכן אנחנו חושבים שנכון לחזור למעשה, לחלופה שהחלטנו בדיון להפקדה,

ישראל קלרמן:

שלחם, איך (לא ברור)?

אמנון ארבל:

מה זה שלחם?

ישראל קלרמן:

למה לגור בשצ"פ גם?

אמנון ארבל:

הם עשו שינוי בתצורה של השצ"פ, בהעמדה, והם עשו העמדה קצת שונה.

ישראל קלרמן:

זה הרבה פחות,

אמנון ארבל:

נכון, זה התוכנית שהופקדה בסופו של דבר, של שצ"פ פחות אפקטיבי, הם עשו פה שצ"פ כאן, מעל, לכיוון הרחוב,

אריאל גולן:

6 קומות,

אמנון ארבל:

אז ההחלטה חוזרת להחלטה שלנו, ומנומקת כמובן,

ישראל קלרמן:

אנחנו משתתפים בתוכנית הזאת?

אמנון ארבל:

מה אנחנו? לא, לא,

עמנואל זלטס:

בוא נפתח את ה - , תפתח את ההמלצה, רגע,

יוחנן וייצמן:

רגע, בוא,

ישראל קלרמן:

רגע שנייה, שיפתח את ההמלצה, מקבל את המלצת מהנדס העיר?

חיים כהן:

אני, אני רוצה להגיד, אני מבין שיש כאן, אני רוצה להגיד לפרוטוקול, בסדר? יש כאן נידון האם לאשר,

ישראל קלרמן:

לפי התוכנית,

חיים כהן:

האם, יש כאן נידון האם לאשר, ישראל, אתה איתי?

ישראל קלרמן:

כן, כן, איתך.

יוסי חביליו:

במקום לבכות, אני צוחק.

חיים כהן:

יוסי, יוסי, יש כאן,

יוחנן וייצמן:

תקשיבו, חיים מדברים חברים, תכבדו.

ישראל קלרמן:

רבותי. אדיר, צחי, תהיו איתנו.

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

יש כאן נידון, על התוכנית עצמה, יש שמה בניין של 20 קומות, ואני מבין ש - ,

ישראל קלרמן:

בהפקדה של התוכנית,

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

אני מבין שיש כמה חברים בגלל שיש כל מיני מדיניות של רבנים, אני יודע מה, יש חלק אומרים כן, חלק אומרים לא,

ישראל קלרמן:

גם תושבים,

חיים כהן:

שמתנגדים, כן, בסדר. תושבים, אני מצביע, אני רוצה להצביע כמו שהיה בוועדה המחוזית על 20 קומות, ואני מצוין לפרוטוקול, שכן עשיתי שאלת רב בנושא הזה, ואני מציג ליושב ראש,

יוסי חביליו:

תראה לי גם,

חיים כהן:

את ה - , שאלה שעשיתי על בית הדין, ועל בסיס תשובה שקיבלתי מבית הדין, הרבני, על בסיס זה, אני מצביע, על 20 קומות, כתוב במפורש,

ישראל קלרמן:

לא, אבל לא מגורים, נכון?

חיים כהן:

על 20 קומות,

ישראל קלרמן:

לא מגורים אבל,

חיים כהן:

(לא ברור) מגורים, לא אמרו לי שום דבר, השאלה נמצאת, התשובה נמצאת, ועל בסיס אני תומך בהפקדה שהיה במחוזית של ה – 20 קומות וכולה. זה, זה היה,

יוסי חביליו:

אפשר לראות את המכתב של הרב הזה?

חיים כהן:

אני לא מקבל. עכשיו אני שומע שיש כאלה שרוצים להציע שיהיה 13 קומות, או 12 קומות מגורים, ומעל זה, יהיה מסחר, או זה כמו שעשו בפרויקט אחר, יותר למטה. אני לא מתנגד, זה גם אופציה, זה גם כן זה, אבל לי אין בעיה, בתוכנית המקורית שהופקדה במחוזית.

יוסי חביליו:

תביא את המכתב.

אריאל גולן:

אני יכול להגיד משהו? הפרויקט שממול זה, איפה היה הפורצלן לפני חודשיים, היה אצלנו פה בוועדה,

צחי ברים:

לפני שאתה מסתכל,

אריאל גולן:

אישרנו שם 26 קומות, (לא ברור) למוסד, זה תעסוקה ומסחר, וכאלה דברים, נכון? הפרויקט שממול, זה היה לפני חודש וחצי, חודשיים, אישרנו שם 26, מוסד ועוד איזה שהוא משהו, אמנון ארבל: כן,

יוסי חביליו:

לא, אני עושה משהו,

אריאל גולן:

זה גם חרג מהתוכנית מתאר,

אמנון ארבל:

כן, זה היה שימוש (לא ברור).

אריאל גולן:

אז זה לא (לא ברור) בדיוק, זה מוסד, זה מרפאות, מכונים, יש שמה כל מיני. לבנות,

חיים כהן:

ולכן, אדוני היו"ר,

אריאל גולן:

אני בעד ה - ,

חיים כהן:

אדוני היו"ר ולכן,

ישראל קלרמן:

אז מה שכולם הצביעו,

חיים כהן:

לאחר שבדקתי את כל הנתונים, וזה, אני כן נצמד ל - ,

ישראל קלרמן:

מה?

חיים כהן:

להחלטה שהיה בוועדה המחוזית, בניגוד להמלצה של מהנדס העיר, שאני בטוח שתוך ליבו הוא חושב כמוני, אז,

אריאל גולן:

כל אתה יודע מה בלב שלו, הוא לא יודע מה בלב שלנו, הוא יודע מה בלב של יואל.

ישראל קלרמן:

אני, אני,

חיים כהן:

וראה את (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אני בקצת בעיה,

חיים כהן:

לסעיף הקודם, עד כמה שהוא זה.

ישראל קלרמן:

אחרי התנגדויות (לא ברור) את ההפקדה, אני לא כל כך זה, מה החברים? צחי, יש לך מה להגיד על זה? צחי.

צחי ברים:

באהליאב?

חיים כהן:

איפה ברחוב יפו?

ישראל קלרמן:

אמי,

חיים כהן:

למה לא ברחוב יפו?

ישראל קלרמן:

יוסי, אמי,

חיים כהן:

למה? מה זה?

ישראל קלרמן:

אדיר, אתה עם אמי?

חיים כהן:

אין פה שום סיפור.

ישראל קלרמן:

כולם עם אמי?

חיים כהן:

20 קומות,

ישראל קלרמן:

כמה הציגו בפורצלן?

יוחנן וייצמן:

יש לו,

אריאל גולן:

26 קומות,

חיים כהן:

יש לכם מגבלות אחרות, בסדר,

אריאל גולן:

למה שלא ניתן פה 26 גם כן?

חיים כהן:

זה לא מקצועי,

אריאל גולן:

אז מה קושר? הוא פרץ את הגובה, מה זה קשור? זה לא מעניין,

ישראל קלרמן:

גולן תפסיק,

אריאל גולן:

זה לא מעניין,

ישראל קלרמן:

גולן,

אמנון ארבל:

למה? למה?

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר?

אריאל גולן:

המוסד הזה יהיה מגורים בסוף.

עמנואל זלטס:

אבל צריך לתקן משהו.

חיים כהן:

לא, יש לך את הבעיה של השצ"פ, שהסברת קודם,

אמנון ארבל:

לא, לא, זה סיפור אחר. שנייה,

ישראל קלרמן:

אמי, תענה למה שחיים אמר.

אמנון ארבל:

אני אומר רגע,

אדיר שוורץ:

אני מוכן לא אכפת לי.

אמנון ארבל:

רק בגלל עניין הגובה, אנחנו מבחינה מקצועית, בסופו של דבר אין לנו בעיה בגובה של בניינים באזור הזה, זה לא אזור רגיש, זה אזור כניסה לעיר, זה לא,

חיים כהן:

זה כניסה לעיר,

אמנון ארבל:

זה לא, לכן מקצועית פה, זה לא עניין, השאלה זה אופי האוכלוסייה. אנחנו שומעים ויודעים מה אושר ברוממה, בכל רוממה, כל תוכנית אב רוממה שהצגתי מקודם למעשה, בכל האזור הזה שהצגתי פה ב - ,

חיים כהן:

מה הבעיה עם האוכלוסייה?

אמנון ארבל:

הכול טוב.

חיים כהן:

מה הבעיה שלכם עם תוכנית אב?

אמנון ארבל:

שנייה, אני מסביר, בכל תוכנית אב רוממה, התוכניות שאושרו עד היום למעשה, כולם היו עד 12 קומות,

חיים כהן:

אז עכשיו הגיע לזמן לשנות,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, אבל חיים, תאמין לי, שאני יודע, ומכיר את מה שאתה הולך לומר, תשמע אותי. אמרתי, אין לנו בעיה כרגע לעשות בניין יותר גבוה במקום הספציפי הזה, זה לא עיר היסטורית, זה לא מקום רגיש, זה לא שום דבר שמפריע מהבחינה הזאתי, ודווקא במקרה הזה, היכולת לתת פה בית ספר, שהוא, היא מטורפת,

חיים כהן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

ושצ"פ משמעותי שזה מצוין, אין בעיה מקצועית, מבחינתנו היה לתת פה יותר לגובה, אנחנו מכירים את האוכלוסייה פה, וגם את ההחלטות של הוועדה במקרים אחרים, ומכבדים גם את האוכלוסייה שלכם, לא שלנו,

חיים כהן:

לכן אמרתי,

אמנון ארבל:

לכן אנחנו כיבדנו את ההחלטה, גם של ההחלטה של הוועדה המקומית להפקדה, להוריד ל – 12 קומות, ולכן חזרנו על זה,

חיים כהן:

כן אני על בסיס זה הלכתי ושאלתי,

אמנון ארבל:

הוא צדק.

חיים כהן:

זה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) שלך.

חיים כהן:

לכן אמרתי לעצמי, אין שום סיבה (לא ברור) אוכלוסייה שיש כל כך מחסור בדיור, בגלל,

ישראל קלרמן:

אבל זה לא דיור,

אדיר שוורץ:

א', אני סומך, א' אני סומך את ידי על ההיכרות שלך עם הציבור.

יוסי תביליו:

אז למה תוכנית האב אמרה 12?

אמנון ארבל:

תוכנית אב גם לא הציעה פה בית ספר.

יוחנן וייצמן:

התוכנית האב בוא טוב, חבל, אני אומר את הדעה, (לא ברור).

אמנון ארבל:

יש למהנדס העיר עמדה שאתם מכירים אותה כבר לא מעט זמן, לפנות שטח לצורכי ציבור, ולעלות לגובה, זה לא משנה במקרה הזה, היכולת שפה לייצר תוספת,

אדיר שוורץ:

אני חושב שעם השנים,

אמנון ארבל:

אני חושב שרוממה אולי גם גבעת שאול, זה שכונה שיש בה מסחר יחידות דיור וצורכי ציבור, לייצר בתוכנית כזאתי בית ספר, זה שווה לחלוטין לעלות בגובה,

ישראל קלרמן:

בלי זה, שלא יהיה.

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

ב – 12 זה לא יהיה, ב – 12, יכלת את זה,

אמנון ארבל:

הם טוענים שלא,

ישראל קלרמן:

גם היזם אומר שכן,

חיים כהן:

לא, הם לא יעשו.

אמנון ארבל:

אתה לא הקשבת למה שאמרתי.

חיים כהן:

הם לא יעשו.

אמנון ארבל:

אמרתי, לנו,

יוחנן וייצמן:

הם יעשו, יעשו,

אמנון ארבל:

מבחינה מקצועית,

ישראל קלרמן:

למה לא?

חיים כהן:

רגע,

אמנון ארבל:

זה הגיוני,

יוחנן וייצמן:

אנחנו 3 שנים (לא ברור), בסדר.

אמנון ארבל:

אנחנו מכבדים את האוכלוסייה, אם האוכלוסייה, ואתם מייצגים את החרדים, חושבים אחרת, לנו אין בעיה עם זה,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא חושבים, בואו, דקה, דקה,

אמנון ארבל:

אצלכם דיברתי,

חיים כהן:

יעלה תעלה את זה להצבעה.

אמנון ארבל:

במובן הציבור,

אדיר שוורץ:

אני חושב,

אריאל גולן:

כן הוא מתנגד (לא ברור).

אמנון ארבל:

אולי יגיד זה כלכלי, הוא לא יעשה, אני לא יודע,

יוסי חביליו:

מה?

אדיר שוורץ:

אם לא בונים אצל (לא ברור), בית ספר.

ישראל קלרמן:

ב – 12 (לא ברור) לא יקבל בית ספר.

אמנון ארבל:

יכול להיות שאני עכשיו, שאם הוועדה תקבל את ההחלטה, את כל (לא ברור) 12, לא יבנו את הפרויקט.

ישראל קלרמן:

לא בונים בכלל?

אמנון ארבל:

לא יודע, מאיפה אני יודע?

יוסי חביליו:

אני גם עקבי,

אמנון ארבל:

איך אני יודע?

יוחנן וייצמן:

חברים בחייכם,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל,

יוחנן וייצמן:

חברים, אפשר לדבר דקה? תשמע, אדוני מהנדס העיר,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כשעשינו את התוכנית אב, אני התכוונתי לאמי מהנדס העיר, אתה רוצה להקשיב, אתה יכול, אני התכוונתי לאמי. כשעשינו את התוכנית האב ישבו עם התושבים, הכינו תוכנית, הושקעה בזה ים של שעות, זה לא בא בחינם,

אריאל גולן:

מתי נעשה תוכנית אב? לפני כמה זמן?

יוחנן וייצמן:

ב – 20, אבל זה אותם התושבים,

אמנון ארבל:

20 שנה.

יוחנן וייצמן:

20 שנה. התושבים לא השתנו, עכשיו יכול להיות שהם השתנו מאוד, אני פשוט רואה,

אריאל גולן:

יש הרבה תושבים בתוך המרתפים, והחניות, והמחסנים שמה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אריאל גולן:

שכונה שלמה.

יוחנן וייצמן:

זה נכון, אין לי ספק שכל אלה שיושבים במחסנים הולכים כעת לקנות את הדירות שמה ב – 80 אלף שקל למטר, אני בטוח בזה מאה אחוז.

אריאל גולן:

תעשה מגדל הם יקנו את זה בפחות כסף.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, עשו את זה ב – 75, ברור. עכשיו אני, אתה רואה פה, מלקרוא את כל ההתנגדויות של הסביבה. אני מציע להיצמד להחלטה שלנו,

אריאל גולן:

גם איכות סביבה, לאחר מחסן ומרתף, ו - ,

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני לא אכפת לי להציע לו שיבנה, גם מגורים מעל הבית ספר, זה ייתכן, ייתכן מצידו. אבל להיצמד להחלטת מהנדס העיר, תצביע.

ישראל קלרמן:

אני לא יכול, ללכת, אני לא יודע, צחי, מה אתה אומר?

צחי ברים:

גם בנושא של הגובה שבסוף לא יבוא הציבור שלנו.

רלי חיים:

מה יצחק? תהיו בשקט בבקשה.

אדיר שוורץ:

ממה אתה חושש? אם אתה חושש שחילונים יבוא לרוממה,

יוסי חביליו:

לא על חשבון החרדים חילונים, זה רק 20 קומות,

אדיר שוורץ:

אבל הכול קצת כשר, נכון,

ישראל קלרמן:

בוא, חיים, חיים,

חיים כהן:

בסדר, אוקי, יללה תעשה על זה הצבעה, נו.

ישראל קלרמן:

אז מי בעד ה - ,

רלי חיים:

יצחק, שאני ארשום מה אתה רוצה, מה אתה רוצה?

צחי ברים:

לא יגורו ב – 20 קומות למעלה.

אריאל גולן:

ב – 12 ו – 14.

חיים כהן:

אריאל, איזה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אבל צריכים להביא שתי הצעות, נכון? אמי, צריך להביא שתי הצעות.

אמנון ארבל:

הצעה אחת.

יוחנן וייצמן:

יש הצעת מהנדס העיר והצעה כפי שהופקד.

אמנון ארבל:

לאשר את (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לאשר את ההפקדה.

אדיר שוורץ:

תתחיל מחיים, ותמשיך,

ישראל קלרמן:

אז מי בעד המלצת מהנדס העיר?

אדיר שוורץ:

לא,

חיים כהן:

מי בעד להשאיר את ההפקדה, בגובה של 20 קומות, זה, זה ההצעה.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

הם שלוש.

אריאל גולן:

אני בעד 26 קומות גם.

רלי חיים:

אילנית, תעשי לי עם האצבעות,

אריאל גולן:

של המוסד שיהיו,

יוחנן וייצמן:

3 בעד לאשר את התוכנית.

חיים כהן:

מי בעד המלצה של מהנדס העיר?

ישראל קלרמן:

מי נגד?

חיים כהן:

מי בעד המלצה של מהנדס העיר, להוריד את הקומות? זהו,

אמנון ארבל:

בהתאם להמלצה,

עמנואל זלטס:

בהתאם להמלצה, מי בעד ההמלצה?

יוחנן וייצמן:

יוסי,

ישראל קלרמן:

למה? לא, אבל, מי נגד? מי בעד? אותו דבר,

עמנואל זלטס:

כן, כן, מי בעד ההמלצה,

ישראל קלרמן:

מי בעד המלצת מהנדס העיר?

יוסי חביליו:

יש (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ישראל קלרמן:

מי בעד המלצת מהנדס העיר?

יוחנן וייצמן:

אז זה שתיים, רק אני ובריס.

אמנון ארבל:

שלוש,

רלי חיים:

שתיים,

יוחנן וייצמן:

לא, חביליו לא,

אמנון ארבל:

אבל הוא מצביע,

רלי חיים:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

וקלרמן נמנע.

ישראל קלרמן:

גם ברים, גם חביליו.

אמנון ארבל:

אז מקבלים את המלצת מהנדס העיר למעט להשאיר את זה 20 קומות.

יוחנן וייצמן:

ההצעה היא לאשר את התוכנית כפי שהופקדה.

ישראל קלרמן:

מקודם אמרת,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה היא לאשר את התוכנית כפי שהופקדה.

אמנון ארבל:

ההחלטה התקבלה, לקדם, המלצת מהנדס העיר, רגע, לקבל את המלצת מהנדס העיר למעט נושא הקומות.

יוחנן וייצמן:

כמו שהופקדה,

אדיר שוורץ:

כן,

יוסי חביליו:

אבל עם הבית ספר.

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

רוב חברי הוועדה,

אמנון ארבל:

לקומות רק,

חיים כהן:

לא רק עניין,

אמנון ארבל:

למה לא?

חיים כהן:

כפי שהופקדה בוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

למה? אבל צריך,

אדיר שוורץ:

יש לו פה כמה סעיפים בלי קשר, רק עניין הקומות,

אמנון ארבל:

הקומות,

יוסי חביליו:

אבל הבית ספר כן יישאר, הבית ספר.

אמנון ארבל:

כן, ברור שבית ספר,

יוסי חביליו:

בסדר.

אדיר שוורץ:

הבית ספר סעיף 3, משאיר אותו בית ספר.

אמנון ארבל:

חיים, אז תסביר, אני לא מבין.

אדיר שוורץ:

סעיף 10 מצוין.

חיים כהן:

ההפקדה שנעשתה בוועדה המחוזית, היו שמה כמה חלקות של כמה בעלויות, ואני מבין שכל הדבר הזה נהפך להסכמים בין כל ה - ,

אמנון ארבל:

יש פה שני בעלים, אחד זה מגרש 14,

חיים כהן:

יש שמה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה בעלים אחד.

חיים כהן:

בעלות של חברה, היא חברה מול בעלות פרטית, אם אני מבין נכון,

אמנון ארבל:

לא, לא,

חיים כהן:

כן, בבניין של אהליאב, זה בעלות פרטית,

אמנון ארבל:

יש פה את הבניין הזה, יש פה את החלקה הזאתי שהיא לא באיחוד וחלוקה,

חיים כהן:

זהו,

אמנון ארבל:

והיא נפרדת.

חיים כהן:

נכון,

אמנון ארבל:

ויש את הבניין אחד,

חיים כהן:

אבל הם הגישו (לא ברור).

אמנון ארבל:

וכל השאר,

חיים כהן:

נכון, הם הגישו את זה במסגרת הגשה ביחד, הם דפקו לו שמה, סליחה על המילה, הם שמו לו שמה, בבניין הזה צריך להיות למשל, השכרה לצמיתות, שזה 20 שנה. אם אנחנו עכשיו משנים את התוכניות, זאת אומרת שזה יגרע פה בגלל שאז קודם,

אמנון ארבל:

זה לא יגרע בשום דבר.

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

למה?

חיים כהן:

כי אז כל התוכנית משתנה, איפה יהיה לו של ציבור. מה אתה הולך לשנות?

אמנון ארבל:

זה המגרש שלו,

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

גם בתצורה הזאתי, וגם בתצורה הזאתי, זה המגרש היחידי שיש לו, ויש פה בניין אחד, כל השאר זה לא קשור.

חיים כהן:

אז מה? מה אתה מציע?

אמנון ארבל:

ככה זה יהיה הרבה יותר טוב ויעיל מהשצ"פ שבסוף הופקע בתוכנית שזה זה זה.

חיים כהן:

מה זה גורע?

אמנון ארבל:

ומה זה גורע? (לא ברור) את הבניינים כל הארבעה הבניינים האחרים. זה התנגדות הרבה יותר (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אני מעלה את זה עכשיו,

יוסי חביליו:

בסדר.

ישראל קלרמן:

לא הסכמנו,

אמנון ארבל:

הקומות וההעמדה, זה העמדה אחרת,

יוסי חביליו:

בסדר גמור.

אמנון ארבל:

נורא פשוט, תראה את השצ"פ, יש פה שצ"פ שהוא חולק בין השטח הזה, שהוא לא באמת שצ"פ, לבין הגב של המסחר, לעומת זה, שזה שצ"פ אפקטיבי, כל זה.

חיים כהן:

טוב,

צחי ברים:

נו, אז מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

זהה 2.5 דונם, למה לא הולך לחלופה הזאתי? זה חלופה א', שגם היזם תמך בו, (לא ברור).

צחי ברים:

אבל הבקשה פה היא הכול 20 קומות,

אמנון ארבל:

היא לא קשורה למגרש הבודד.

חיים כהן:

בסדר.

ישראל קלרמן:

אני רוצה,

אמנון ארבל:

ההצעה התקבלה למעט נושא הקומות שנשאר לפי,

ישראל קלרמן:

לא, לא עוד לא התקבלה, שנייה.

אמנון ארבל:

מה לא?

חיים כהן:

היה הצבעה.

יוסי תביליו:

הולך עם מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא היה הצבעה.

חיים כהן:

היה הצבעה. מה אתה אומר לי לא?

ישראל קלרמן:

לא היה הצבעה.

חיים כהן:

אל תגיד לא היה הצבעה, תגיד לי.

ישראל קלרמן:

לא היה ברור.

חיים כהן:

היה הצבעה.

ישראל קלרמן:

מה?

חיים כהן:

היה הצבעה.

יוסי חביליו:

לא היה ברור.

ישראל קלרמן:

רגע,

חיים כהן:

הצבעה, מה אתה אומר לי לא?

ישראל קלרמן:

למה לא? אני רוצה הצבעה,

חיים כהן:

מה תגיד,

יוחנן וייצמן:

אפשר להצביע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, תעשה את זה מסודר, בוודאי,

ישראל קלרמן:

זה מסודר. עזרנו לך, עזרנו למהנדס העיר, אני רוצה להצביע המלצה של מהנדס העיר,

חיים כהן:

הייתה הצבעה פה כבר,

ישראל קלרמן:

לא,

חיים כהן:

הייתה הצבעה.

ישראל קלרמן:

לא, נצביע עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

אפשר להצביע עוד פעם,

ישראל קלרמן:

אני מצביע עוד פעם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הבעיה לעשות (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

רק שתדע לך,

ישראל קלרמן:

גם (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא כותב לך את כל (לא ברור).

חיים כהן:

יוצא החוצה, יוצא פארש.

ישראל קלרמן:

למה?

חיים כהן:

היה הצבעה פה,

יוחנן וייצמן:

בתוך הצבעה,

חיים כהן:

יש פה, אמרת את השמות, הכול מוקלט,

ישראל קלרמן:

לא,

צחי ברים:

הוא שאל,

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה, בתוך הדיון זה עדיין אנחנו בתוך הדיון,

חיים כהן:

מה זה בתוך הדיון?

יוחנן וייצמן:

עכשיו מצביעים על כל הצבעה.

חיים כהן:

תגיד שאתה מבטל את ההצעה,

יוחנן וייצמן:

יש לך את ההחלטה של וועדת ערר, על ההצבעה המזויפת,

חיים כהן:

אתה יכול להגיד שאתה מבטל את ההצבעה, ואתה מקבל חדשה,

ישראל קלרמן:

איד שאתה רוצה תקרא לזה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שוב הצבעה.

חיים כהן:

לקרוא לזה, שהיה הצבעה, וזהו. עכשיו את רוצה לעשות הפוך, תעשה הפוך, מה אתה רוצה? מה? אני לא מבין,

ישראל קלרמן:

לא, אני רוצה להעלות את ההצבעה, את המלצת מהנדס העיר, עם התיקונים שעשו, עכשיו רק סיימו את זה, אתה גם תיקנת את מה שאמרת?

עמנואל זלטס:

יש פה, כתוב רוב.

יוחנן וייצמן:

המלצה,

ישראל קלרמן:

לא, יש איזה משהו ש - ,

עמנואל זלטס:

בסעיף המרפסות, כתוב שיהיה לרוב הדירות סוכה, וזה אזור חרדי, שצריך שיהיה לכל הדירות סוכה.

אדיר שוורץ:

לא הבנתי מה? 20 קומות לא בטוח שיהיה,

ישראל קלרמן:

שנייה אל תגיד,

רלי חיים:

לפי המלצת האגף,

אדיר שוורץ:

מה? למה? אבל הצבענו הפוך.

רלי חיים:

נכון, אבל,

עמנואל זלטס:

עכשיו זה למעט אולי שמה,

אדיר שוורץ:

תגיד איזה סעיף אנחנו.

אריאל גולן:

אבל עמנואל, אתה לא יכול (לא ברור).

אדיר שוורץ:

מה זה משנה? מה המשמעות של ההצבעה, אם זה לא מה (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

אבל שנייה,

צחי ברים:

את הנתונים, על מה אתה מצביע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא שום דבר לא השתנה.

אדיר שוורץ:

אבל היה לנו רוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יהיה לכם רוב, מה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לזה. זה מסודר.

עמנואל זלטס:

דירות לכל המותר, משהו כזה.

רלי חיים:

מי בעד המלצת האגף? רגע, אבל ישראל לא,

אמנון ארבל:

זה רוב,

עמנואל זלטס:

בסדר, אבל,

רלי חיים:

כששאלנו מי בעד המלצת האגף.

יוחנן וייצמן:

דקה, דקה, לא, הסדר, הוא צריך להיות כזה,

רלי חיים:

יוחנן וברים.

אדיר שוורץ:

נכון.

רלי חיים:

ישראל לא הצביע.

ישראל קלרמן:

לא, זה לא היה, חכו רגע,

רלי חיים:

לכן הוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הסדר, הוא, לא, אם אתה רוצה לעשות את זה הכי חוקי, חיים, חיים, הכי חוקי, זה לתקן
כאן את החלטת מהנדס העיר כמו שהיה הצבעת הרוב, בהצבעה על הסעיף,

אדיר שוורץ:

נכון, אוקי,

יוחנן וייצמן:

ואז, דקה, ואז להביא את ההצעה הזאתי להחלטה, היא לא תקבל רוב. וממילא אז, מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הבנתי כלום,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה היה הסדר, ככה הולך בכנסת.

ישראל קלרמן:

אבל, אבל,

יוחנן וייצמן:

כך הולך בכל מקום בעולם.

ישראל קלרמן:

אבל וייצמן,

יוחנן וייצמן:

ככה נראית הצבעה בכנסת? הסתייגויות, הסתייגויות, מקבל, לא מקבל, לא מקבל, אתה מבין את הקול, אתה צריך רוב לא רוב, זה הכול.

ישראל קלרמן:

טוב.

יוחנן וייצמן:

זה ההצעה.

ישראל קלרמן:

אנחנו מעלים עכשיו את הצבעת מהנדס העיר אחרי כל הזמן תיקונים, 222 הצעת מהנדס העיר?

אדיר שוורץ:

היא נשארת ב – 12 קומות?

רלי חיים:

בעד, 12 קומות,

ישראל קלרמן:

כו,

יוחנן וייצמן:

12,

ישראל קלרמן:

מי זה?

יוחנן וייצמן:

3,

רלי חיים:

יוסי,

ישראל קלרמן:

שנייה,

רלי חיים:

אז אתה לא נמנע.

ישראל קלרמן:

יוסי, ברים, וייצמן.

אדיר שוורץ:

הצבעה (לא ברור) גאולים,

ישראל קלרמן:

מה זה הצביעו.

חיים כהן:

תדע לך זיוף אחד גדול.

עו"ד אילנית מיכאלי:

עכשיו נעשה הצבעה,

חיים כהן:

ישראל, אתה יודע מה?

רלי חיים:

וישראל אתה גם,

ישראל קלרמן:

מי בעד מהנדס העיר?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל יוסי,

ישראל קלרמן:

מי נגד המלצת מהנדס העיר? לא,

יוחנן וייצמן:

כמו שהופקד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בעד ההפקדה.

אריאל גולן:

מי בעד כפי שהופקד?

ישראל קלרמן:

למה?

חיים כהן:

(לא ברור) כהמלצה, המלצה שלי, אמרתי הצעה, כפי שהופקדה, זה המלצה שלי.

רלי חיים:

יוחנן, רגע ישראל,

חיים כהן:

נקודה.

רלי חיים:

גם אתה בעד.

חיים כהן:

זה הייתה ההצעה, לא נגד מהנדס העיר, ולא שום דבר,

ישראל קלרמן:

זה אני לא,

איי כפי שהופקדה זה ה – 20 קומות,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, זה 3.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כפי שהופקדה 20 קומות, וייצמן?

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, זה 3 – 3,

יוחנן וייצמן:

המלצה ש - ,

אדיר שוורץ:

היינו בעד זה,

רלי חיים:

3, 3, אז זה לא הוכרע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא התקבל.

עמנואל זלטס:

אין קול, כי הוא נמנע.

ישראל קלרמן:

זה 3, 3 מה הבעיה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז מה זה אומר? זה חיים,

עמנואל זלטס:

שהיה המלצת מהנדס העיר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה הכול בגלל יוסי,

עמנואל זלטס:

החלטת וועדה מקומית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

את המשנה,

יוחנן וייצמן:

אין החלטת וועדה מקומית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ועכשיו נהיה 3 – 3, שלושה, שלושה.

יוחנן וייצמן:

אין החלטה למקומית, מה?

רלי חיים:

יו"ר הוועדה אינו משתתף.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אדיר, ומי יש לי שם?

רלי חיים:

בהצבעה.

יוחנן וייצמן:

אז אין החלטה, שלום.

רלי חיים:

מה זה אומר?

יוחנן וייצמן:

התיק הבא.

רלי חיים:

מה זה אומר?

ישראל קלרמן:

נחזור רגע,

יוחנן וייצמן:

לא התקבלה החלטה.

אריאל גולן:

זה הפקדה גם,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

נמנע.

רלי חיים:

אז מה אנחנו רושמים בהחלטה?

יוחנן וייצמן:

רושמים בהחלטה, הוועדה המקומית החליטה החלטה, המשמעות של ההחלטה, כשהוועדה המחוזית
דנה בה, זה שאין המלצת וועדה מקומית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין המלצה.

רלי חיים:

הזמן אני רושמת,

חיים כהן:

ואז את כל התיקונים, שהוא רצה לעשות, גם את זה לא יהיה.

אמנון ארבל:

יהיה, יהיה,

חיים כהן:

לא יהיה,

אמנון ארבל:

אין החלטה,

יוחנן וייצמן:

אין,

רלי חיים:

אין החלטה.

יוחנן וייצמן:

אין החלטה.

חיים כהן:

לא יהיה, אתה לא מבין?

יוחנן וייצמן:

אין החלטה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תכתבתי רלי, לאחר,

ישראל קלרמן:

שנייה, אז עוד יותר, לה עוד יותר, אתה גם דורש את זה, מה אתה רוצה?

חיים כהן:

אני לא דורש את זה,

ישראל קלרמן:

למה?

חיים כהן:

בסדר,

ישראל קלרמן:

מה פתאום, שנייה,

אריאל גולן:

ישראל, אין החלטה,

חיים כהן:

אתה נמצא פה.

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) גם אתה.

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, שנייה, אמי, לא, לא,

אמנון ארבל:

אין החלטה,

ישראל קלרמן:

לא, אבל בהצעה של חיים,

חיים כהן:

יש לו תיקונים,

ישראל קלרמן:
התיקונים האלה,

אמנון ארבל:
לא, אין החלטה.

רלי חיים:
לא, זה זה,

ישראל קלרמן:
ואני אומר לך שכן.

אמנון ארבל:
אם יש תיקון בהצבעה, ואף כל, אף אחד,

יוחנן וייצמן:
ההצעה האמצעית,

אמנון ארבל:
ההצעה אחרת, אנחנו לא מדברים על נושא הקומות, אלא על שאר הדברים.

חיים כהן:
מקריאים בוועדה המחוזית המלצה,

אמנון ארבל:
למעט נושא הקומות,

חיים כהן:
זהו, אין, אין,

יוחנן וייצמן:
בוועדה המחוזית הוקראה המלצת מהנדס העיר שיש לו סמכות לפי 97 (לא ברור) עם הפקדה, יש לנו סמכות.

חיים כהן:

וזהו, אין וועדה מקומית,

אמנון ארבל:

איזה סעיף אז?

יוחנן וייצמן:

בהתנגדויות זה,

חיים כהן:

ואז הוועדה המחוזית החלטה,

יוחנן וייצמן:

בהתאם להמלצת,

אמנון ארבל:

וועדה מקומית (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

בהתאם להמלצת מהנדס העיר,

חיים כהן:

לא, לפי מה שהם הפקידו.

יוחנן וייצמן:

לא, המלצת מהנדס העיר תהיה מונחת בפניהם.

חיים כהן:

בסדר, אבל זה לא החלטת וועדה, נו מה?

יוחנן וייצמן:

לא, יש לו זכות (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

חבל שאין המלצה, אבל בסדר.

עמנואל זלטס:

ברור.

יוחנן וייצמן:

את מהנדס העיר בהפקדה, אין (לא ברור), יש חוק, יש גורם מייעץ, הוא לא יכול לדחות את זה, הכול בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, אז באמת אולי, הנושא של הקומות יישאר פתוח, והשאר לפחות תהיה המלצה.

ישראל קלרמן:

אז בוא נעשה ככה.

רלי חיים:

אז בוא נעשה דבר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תצביעו.

ישראל קלרמן:

בוא נעשה ככה, אמי,

אמנון ארבל:

כן,

רלי חיים:

לא, הם רוצים את ה - ,

ישראל קלרמן:

כמו שאילנית אומרת, כמו שאילנית אומרת,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

נושא הקומות יישאר פתוח,

רלי חיים:

נושא הקומות יישאר פתוח,

אמנון ארבל:

מה זה יישאר פתוח?

ישראל קלרמן:

הנה, אילנית אומרת לך שאפשר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל נושא הקומות,

יוחנן וייצמן:

נושא זה אפשר (לא ברור).

ישראל קלרמן:

לא, היא צודקת,

אמנון ארבל:

(לא ברור) לקבל החלטה,

חיים כהן:

לא,

ישראל קלרמן:

אמי, היא אומרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

המלצה.

ישראל קלרמן:

בנושא הקומות לא התקבלה החלטה, היא צודקת,

חיים כהן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בנושא הקומות,

ישראל קלרמן:

נושא הקומות,

אמנון ארבל:

אבל זה דיון בהתנגדויות,

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

אילנית,

חיים כהן:

לא, אני אתנגד,

ישראל קלרמן:

חיים,

חיים כהן:

אתה לא תשחק את זה כמו שבא לך.

ישראל קלרמן:

אני לא משחק,

חיים כהן:

לא איתו, או שאתה הולך כמו שזה הולך, או שאתה נמנע, זה לא הולך, לא מוכן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא כולם,

ישראל קלרמן:

זה בסדר גמור, לא,

חיים כהן:

אבל אני מתנגד, אני אצביע נגד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה חצויה,

חיים כהן:

ואני אצביע נגד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חצי ככה, וחצי ככה.

חיים כהן:

אני אצביע נגד,

ישראל קלרמן:

זה בסדר, אמי,

חיים כהן:

(לא ברור) אני אצביע נגד,

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר,

ישראל קלרמן:

התקבלה פה אחד אני חושב, חיים נגד.

דובר לא מזוהה:

למה?

אמנון ארבל:

אני אומר ההחלטה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

למעט, למעט בקומות לא התקבלה החלטה.

חיים כהן:

מה פתאום, התקבלה, מה פתאום.

רלי חיים:

(לא ברור) לא התקבלה החלטה.

חיים כהן:

אני לא מבין,

אדיר שוורץ:

למה לא לתקן את הסעיף של הקומות?

יוחנן וייצמן:

כל החלטה שאתה רוצה, תביא אותה להצבעה.

אדיר שוורץ:

לתקן את הסעיף של הקומות שיהיה 20, ואז כולם נסכים.

אמנון ארבל:

איד?

אדיר שוורץ:

לתקן את הסעיף של הקומות, שיהיה 20,

יוחנן וייצמן:

הוא לא יכול,

ישראל קלרמן:

לא, אבל לא יכולים, כי הוא נגד, הוא יהיה נגד.

אמנון ארבל:

התוכנית המופקדת היא 20, הוגשו מלא התנגדויות, שמה הוועדה צריכה להגיד, מה היו ההתנגדויות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה עמדתה להתנגדויות,

אמנון ארבל:

ולא מקבלת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא מקבלת אותם או לא,

אמנון ארבל:

עם התנגדויות,

ישראל קלרמן:

אז מה הבעיה שלך? לגבי הכול,

אמנון ארבל:

הוועדה לא הצליחה להגיע להכרעה,

ישראל קלרמן:

אתה תתנגד, בוא נגיד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה לא הצליחה להגיע,

אמנון ארבל:

אפשר להגיד בנושא הקומות, הוועדה לא הצליחה להגיע להכרעה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הדעות חלוקות, חצי מהוועדה ככה, חצי מהוועדה ככה, בסדר?

ישראל קלרמן:

כל התיקונים שעשינו, שהם למעט בקומות (לא ברור).

אמנון ארבל:

הצעה שאני אשנה.

אריאל גולן:

(לא ברור) חיים,

ישראל קלרמן:

גם בזה, אבל אדיר. בסדר?

רלי חיים:

זה היה שלוש, שלוש.

ישראל קלרמן:

אפשר? למעט הקומות אנחנו, לגבי, לגבי הקומות לא התקבלה החלטה, לגבי שאר הדברים, מה הבעיה?

אדיר שוורץ:

אבל זה,

אריאל גולן:

לגבי השינויים בשצ"פים וזה,

אדיר שוורץ:

אני, אני רוצה,

אריאל גולן:

השינויים בשצ"פים,

אדיר שוורץ:

שהתקבלה החלטה, ואז שיניתם אותה.

ישראל קלרמן:

אבל אומרת היועצת המשפטית שאין לי בעיה, מה אכפת לך?

אריאל גולן:

שמה? שמה?

ישראל קלרמן:

משפטי שם,

אדיר שוורץ:

תקבלו החלטה 20 קומות, התקבלה.

ישראל קלרמן:

לא התקבלה החלטה, זהו.

חיים כהן:

אל תגיד לי קוקיא, מה?

אדיר שוורץ:

זה היה 3 – 2,

חיים כהן:

בוא הנה, מה אתה אומר לי לא?

אדיר שוורץ:

3 זה יותר מ – 2. זה גם יותר מאחד. אז זה יותר מ – 2,

אמנון ארבל:

זה התוכנית שהופקדה,

ישראל קלרמן:

חבר'ה, אני לא יכול.

אמנון ארבל:

שפה שצ"פ, של המסחר, ושזה הוסר,

ישראל קלרמן:

אדיר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הזאת לא אישרנו,

ישראל קלרמן:

אדיר, אתה הבנת?

אדיר שוורץ:

אני רוצה שיהיו 20 קומות.

ישראל קלרמן:

שמעו אותך, אף אחד לא סותר בזה,

חיים כהן:

באמצע,

ישראל קלרמן:

אף אחד לא סותר אותך בזה.

חיים כהן:

לא מוכן, זה לא עובד ככה,

ישראל קלרמן:

אף אחד לא סותר אותך בזה, חיים,

חיים כהן:

לא מוכן.

ישראל קלרמן:

אף אחד, יותר מזה,

חיים כהן:

לא מוכן.

ישראל קלרמן:

אף אחד לא סותר אותך, יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

אפשר להציע הצעת פשרה?

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אפשר להציע הצעה שאולי זה תוכל לעבוד לכולם?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

בוא נאשר, אבל אני מציע את זה רק בהנחה שמתקבל פה פה אחד, אם לא, אני נסוג, חיים, תקשיב, אני אנסה להציג הצעת פשרה, אם היא לא פה אחד, אני נסוג. לאשר 12 קומות למגורים, ומעל זה מה שהופקד לתעסוקה.

אריאל גולן:

זאת אומרת שהמגורים יהיו למטה, והתעסוקה יהיו למעלה?

יוחנן וייצמן:

כן,

יואל אבן:

זה פחות טוב.

ישראל קלרמן:

זה אין לי בעיה,

יואל אבן:

כי התעסוקה למעלה, מניסיון שלנו שני פרויקטים שעשו,

עמנואל זלטס:

אבל לעשות את זה באהליאב ושרי ישראל,

יואל אבן:

אני אומר לך שזה לא,

יוחנן וייצמן:

זאת לא במבנן, באזור חרדי זה יעבוד מעולה.

עמנואל זלטס:

מגיעים יוסי,

יואל אבן:

יש תעסוקה,

עמנואל זלטס:

מגיעים להכול,

יוחנן וייצמן:

אז רוצים את זה בכל אזור חרדי,

יואל אבן:

תעסוקה מעל מגורים?

יוחנן וייצמן:

לפי מדיניות רוצים את זה באזור החרדי,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה,

יואל אבן:

כן, אבל תעסוקה מעל מסחר, אני אומר לך,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה?

יואל אבן:

עשו את זה שני פרויקטים שפיוזית, שעובדים, שמה לא עובדים.

יוחנן וייצמן:

לא בחרדים.

עמנואל זלטס:

בשרי ישראל,

יואל אבן:

זה לא עובד.

אמנון ארבל:

זה לא,

ישראל קלרמן:

זה יעבוד מעולה.

גבריאל אבזבקיב:

נכון,

יואל אבן:

זה עובד גרוע מאוד.

צחי ברים:

אצל מי זה לא עובד?

יוחנן וייצמן:

אתה לא (לא ברור).

יואל אבן:

(לא ברור) של בניין,

יוחנן וייצמן:

אם זה פה אחד, אני מסכים לזה.

ישראל קלרמן:

אני הולך על זה, אני הולך על זה, בוא נלך פה אחד.

יוחנן וייצמן:

חיים, אתה מוכן ללכת על זה?

ישראל קלרמן:

לך איתנו, חיים, חיים,

יואל אבן:

אני אמרתי,

ישראל קלרמן:

מה שהוא אומר,

יואל אבן:

אני אומר שבגלל שעשינו את זה,

ישראל קלרמן:

12 פלוס 8,

יוחנן וייצמן:

לא, 12,

ישראל קלרמן:

12 פלוס 8 לתעסוקה.

יוחנן וייצמן:

והשאר תעסוקה.

עמנואל זלטס:

12 מגורים, ו- 8 מסחר.

צחי ברים:

זה מה שאתה אמרת.

ישראל קלרמן:

8 תעסוקה, ו- 12 מגורים. כן,

חיים כהן:

רגע, רגע,

אריאל גולן:

מה יהיה המסחר?

אמנון ארבל:

חיים, זה 8 קומות תעסוקה.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

תעסוקה ומסחר,

חיים כהן:

רגע, רגע,

יוחנן וייצמן:

מוסדות,

חיים כהן:

אבל, אבל יש כאן בניין אחד,

יוחנן וייצמן:

והגרעינים הם שונים,

חיים כהן:

יש כאן המבנה הקצה, שנתנו לו 14 קומות,

יוחנן וייצמן:

להעביר את שתיים ל – 20.

חיים כהן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

רגע, אם אתה מוריד לו שמה, שתי קומות תעסוקה,

צחי ברים:

כן,

חיים כהן:

אבל הבניין הזה יש סעיף שמחייבים אותו שכירות דירות להשכרה, אתה לא יכול גם וגם,

צחי ברים:

אז תוריד לו את השכירות.

חיים כהן:

אולי להוריד לו,

צחי ברים:

תוריד את השכירות.

חיים כהן:

בסדר, זה מה שאני רוצה להגיד, מה? זה בדיוק מה שאמרתי.

צחי ברים:

לא, אבל את המגדלים,

ישראל קלרמן:

אבל זה בעלים אחרים, אבל,

חיים כהן:

אז מה? למה לדפוק? א', אתה מוריד לו שתי קומות, מה אתה אומר לי זה בעלים אחרים?

ישראל קלרמן:

לא מורידים, לא הורדתי לו.

חיים כהן:

הורידו,

ישראל קלרמן:

בבניין הזה רק,

חיים כהן:

לא,

צחי ברים:

לא, ב – 14 יש 12.

ישראל קלרמן:

ב – 14 גם?

חיים כהן:

כן, מה היא מדברת?

צחי ברים:

שתי (לא ברור).

אמנון ארבל:

אתם אכפת לכם שזה יישאר 14?

צחי ברים:

לא, לא, 12, שיהיה 12, שיהיה אחד.

ישראל קלרמן:

מה אישרנו אז? מה אישרנו?

אמנון ארבל:

בהחלטה להפקדה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

12. במופקדת כולם 14, חוץ מה – 20 כולם 14.

ישראל קלרמן:

אז זאת אומרת שגם בזה, אנחנו מורידים לשתיים.

צחי ברים:

12,

חיים כהן:

גם אני אומר,

אריאל גולן:

להוסיף את הקומות האלה של ה – 24 קומות,

חיים כהן:

אתה מוריד לו עוד שתיים,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אריאל גולן:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

חיים (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, ההצעה שלו 3,

חיים כהן:

12 מתנגד. שתיים הנוספים, עד 14, אתה נותן לו תעסוקה, ואתה מוריד לו מ – 20 שנה שיש לו שכירות, תורידו לו את זה ל – 10 שנים.

ישראל קלרמן:

מה עם שכירות?

חיים כהן:

20 שנה נותנים לו, דיור להשכרה,

ישראל קלרמן:

באיזה בניין?

חיים כהן:

הפינתו.

אמנון ארבל:

במקום שיהיה מאה אחוז להשכרה, שיהיה 80% השכרה.

ישראל קלרמן:

בסדר.

חיים כהן:

זה לא 80, 80 תקוע אתה מקבל כשאתה מוריד לו שתי קומות, תן לו 50%.

אמנון ארבל:

לא, הזכויות בנייה שיש לו מה זאת אומרת?

חיים כהן:

אז תן לו 50%, 50% השכרה.

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

אבל שלא יעבור את ה – 12.

רלי חיים:

להוריד את הבניין של (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בסדר, מאה אחוז, יופי, 12.

חיים כהן:

לא, זה מה שאני אומרת, 12,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

חיים כהן:

12 מגורים, את התוספת שתי קומות זה תעסוקה. ו – 50% אתה נותן לו. כן, זה אני חושב זה עושה שכל.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מקבלים את זה פה אחד?

ישראל קלרמן:

כן, כן,

צחי ברים:

12, 12,

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

12.

צחי ברים:

כמה 8 תעסוקה.

ישראל קלרמן:

ופה 2, ואת השכירות,

יוחנן וייצמן:

למה לא? למה לא לאסוף את השתי קומות האלה ולשים אותם על המגדל? לעשות אותו 30, סליחה, הבנתי.

עמנואל זלטס:

אבל רגע, לא,

ישראל קלרמן:

עזוב,

עמנואל זלטס:

צריך לכתוב שיהיה גרעין נפרד לתעסוקה, מעל המגורים,

ישראל קלרמן:

בסדר, זה בוודאי,

יוחנן וייצמן:

לא, זה בעיה, זה לא טוב, נו,

עמנואל זלטס:

זה מה שהיה לנו בשרי ישראל.

יוחנן וייצמן:

כי השתי קומות, אבל אי-אפשר לעשות גרעין נפרד, זה כמעט שטח של שתי קומות,

ישראל קלרמן:

עזוב, זה בסדר, עזוב.

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה שייתנו לו 5 קומות שמה.

ישראל קלרמן:

עזוב,

יוחנן וייצמן:

אתה אומר קומה 13, 14 מצריך גרעין,

חיים כהן:

יוחנן, אני אסביר לך, יוחנן,

אמנון ארבל:

ב – 8 קומות לא צריכים גרעין,

יוחנן וייצמן:

לא, על הבניין הגבוה,

חיים כהן:

יוחנן, אני אסביר, הרי זה החלטה, אחר כך תוך כדי,

עמנואל זלטס:

בדיוק,

חיים כהן:

אם זה לא מסתדר, יהיה התנגדות עצמית, והם יתקנו את זה,

עמנואל זלטס:

שאחרי שיעשו,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

יוחנן וייצמן:

לפחות שלא הולך שיוסיפו גובה,

ישראל קלרמן:

זהו,

חיים כהן:

זהו,

עמנואל זלטס:

אז שיהיה גרעין נפרד, לא? חיים כהן.

חיים כהן:

כן,

צחי ברים:

8 תעסוקה,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

רגע, ואז מרפסות סוכה לכל הדירות אפשר,

יוחנן וייצמן:

ולהוריד את השכירות. (לא ברור) ויורדים ל – 12, ולא בונים 14 בכלל.

צחי ברים:

לא בונים 14.

עמנואל זלטס:

זה בניין מגורים,

חיים כהן:

בבניין של ה – 14 קומות, אתה עושה 12 מגורים, ושתיים נוספים, (לא ברור).

צחי ברים:

זה לא שווה.

יוחנן וייצמן:

זה כאב ראש, ההצעה הזאתי היא כאב.

אמנון ארבל:

לא, שתי קומות משרדים זה לא הגיוני,

אדיר שוורץ:

כל הוועדה הזאת כאב ראש.

צחי ברים:

תופס 12, 2,

יוחנן וייצמן:

12, ו – 12, ותוריד את זה,

אריאל גולן:

תעלה להם במגדל הגבוה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, תוריד לו שכירות,

יוחנן וייצמן:

חיים, חיים,

ישראל קלרמן:

חיים, תוריד לו שכירות.

יוחנן וייצמן:

לא, אז תוריד (לא ברור) שכירות.

ישראל קלרמן:

אז צריכים,

יוחנן וייצמן:

חצי שכירות.

עמנואל זלטס:

במקום השכירות.

חיים אפשטיין:

בדיוק.

ישראל קלרמן:

תוריד את השכירות, בסדר גמור.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, שלא נראה יותר מ – 12.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

צחי ברים:

אז אתה בעד או נגד?

יוחנן וייצמן:

כולם בעד.

ישראל קלרמן:

פה אחד.

חיים כהן:

רגע, תראה אם זה ב – 12, גובה 12, ואתה מוריד לו את הסעיף של הזכויות, אני בעד,

ישראל קלרמן:

יללה.

אמנון ארבל:

למה להוריד בכלל?

עמנואל זלטס:

50%,

אמנון ארבל:

50%,

צחי ברים:

לא, ב – 12,

חיים כהן:

כי אתה לא מעלה לו, אתה מוריד לו שתי קומות,

צחי ברים:

אתה מוריד לו שתי קומות,

יוחנן וייצמן:

עדיין יש לו 12,

אמנון ארבל:

מוריד לו שכירות.

חיים כהן:

מה זה?

אמנון ארבל:

היום הוא מאה אחוז כל הבניין שכירות,

יוחנן וייצמן:

להוריד שתי קומות אז זה הרבה מידי,

ישראל קלרמן:

אמנון ארבל:

אז 30, 30,

אמנון ארבל:

אמרת 50, וזה לא הגיוני.

ישראל קלרמן:

אז 30%, 30%,

יוחנן וייצמן:

להוריד שתי קומות, אבל נשאר לו 12 קומות,

ישראל קלרמן:

30%,

יוחנן וייצמן:

12 קומות 10 שנים זה יהיה שווה שתי קומות,

אריאל גולן:

עוד 5 שנים,

יוחנן וייצמן:

כלכלי זה בסדר. כלכלי לא דפקנו אותו.

עמנואל זלטס:

או שתעשה פחות צמיתות, תעשה רק לשנים, זה גם יכול.

חיים כהן:

13 קומות ו – 50%,

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

13 קומות,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יורדים לרזולוציות שחוקר, לא ירד אליהם.

אמנון ארבל:

אני לא אתן קומות, (לא ברור) 14, תחליטו אתם.

ישראל קלרמן:

אמרנו 12,

אמנון ארבל:

אמרנו 13 עכשיו,

ישראל קלרמן:

לא, הוא רוצה להוריד את השכירות, אמרנו לא לגמרי, אז עכשיו אומר וייצמן, שאם אנחנו עושים לו בשנים, אז אין לנו בעיה עם זה, תוריד לו את זה, 50% ל – 10 שנים, מה?

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

50% ל – 10 שנים.

יוחנן וייצמן:

10 שנים,

אמנון ארבל:

אני מציע 7% ו – 7.5.

צחי ברים:

קלרמן, קלרמן,

חיים כהן:

50%,

אמנון ארבל:

אתם עושים צחוק מעצמכם,

חיים כהן:

יוחנן, 50% ל – 10 שנים, אני מוכן.

צחי ברים:

זהו.

ישראל קלרמן:

קדימה.

יוחנן וייצמן:

זה הרבה מידי מה שאתה נותן לו.

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני לא אריב, לדעתי זה,

חיים כהן:

מה את רוצה? אתה עוד בא זה? מה?

יוחנן וייצמן:

מה?

חיים כהן:

לאכול את כל העוגה מכל הצדדים, נו באמת.

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

תגיד תודה,

צחי ברים:

בסדר גמור.

ישראל קלרמן:

בסדר, קדימה, בסדר, מאה אחוז.

חיים כהן:

(לא ברור) אותם את הכול?

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

עמנואל זלטס:

יש עוד סעיף דרך אגב, בהמשך.

ישראל קלרמן:

טוב, נחזור רגע ליואל, או ש - כי יואל פה,

יואל אבו:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

חבל על הזמן, אז בוא,

יוחנן וייצמן:

אתה מנסח את זה אמי, את הזה, ואחרי זה תראה לנו את זה?

ישראל קלרמן:

פה אחד,

עמנואל זלטס:

הצבעה סופית היא,

ישראל קלרמן:

הצבעה פה אחד, כולם הסכימו לזה, מה אתה רוצה? זה ההחלטה, תודה רבה, אילנית, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אולי תוסיף את ההצעה של אריאל באופציה.

ישראל קלרמן:

מה? איך?

ישראל קלרמן:

שמה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לאחר (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לעשות את השתי קומות האלה,

ישראל קלרמן:

לאחר דיון הגענו, מה?

יוחנן וייצמן:

גם זה יכול להצריך הפקדה מחודשת, הורדת חצי מהשכירות,

עמנואל זלטס:

הפכת, שינית אותו,

אמנון ארבל:

לא חושב,

ישראל קלרמן:

לא נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להמלצה מושכלת,

יוחנן וייצמן:

קרמר ילך ל - , קרמר ילך,

ישראל קלרמן:

לאחר דיון, לאחר דיון,

אמנון ארבל:

אני לא,

יוחנן וייצמן:

תן את זה כאופציה,

ישראל קלרמן:

לאחר דיון,

יוחנן וייצמן:

תן את זה כאופציה,

אמנון ארבל:

זה לא אופציה, תחליטו כן או לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

המלצת מהנדס העיר תוקנה,

עמנואל זלטס:

היא לא תוקנה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא לא תוקנה.

צחי ברים:

לא, מקבלים את המלצת מהנדס העיר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בתוספת, ולא בכזאת.

אמנון ארבל:

עם התיקונים שנעשו בוועדה.

ישראל קלרמן:

תיקונים, וזה, אני מעלה את זה להצבעה וזה,

יוחנן וייצמן:

תן לי להכניס,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, המלצה,

יוחנן וייצמן:

יש לך התנגדות לאופציה לשים את זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

של הוועדה לעניין,

יוחנן וייצמן:

כאופציה ב', אופציה ב' לסעיף 1 שלך החדש, אומרת לקחת את הקומות, ולאסוף אותם מחדש, לא ילך,

אדיר שוורץ:

לפי שתי (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

חיים אומר שלא ילך, שלום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, אז מה החלטנו? מבחינת מספר הקומות?

אריאל גולן:

אפשר 20.

ישראל קלרמן:

הורדנו – ל – 12, הורדנו את השכירות, הנה הוא כתב את זה,

אריאל גולן:

לא, של ה – 20 נשאר 20, רק יהיה למטה 12 מגורים, ו – 8 מסחר למעלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

12,

אריאל גולן:

8 תעסוקה ומשרדים,

יוסי חביליו:

רגע, אבל אם הוא מקבל מסחר, למה צריך להקטין אותו שכירות?

חיים כהן:

לא שמה, הזה.

ישראל קלרמן:

זהו, זהו.

יוחנן וייצמן:

חביליו מסחר זה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זהו, הורדנו את זה,

יוחנן וייצמן:

שלום.

ישראל קלרמן:

פה אחד, כן, חברים.

יוחנן וייצמן:

פה אחד.

ישראל קלרמן:

אישור פה אחד.

המשך תוכנית 1245778

ישראל קלרמן:

אני חוזר לתוכנית 5,

אדיר שוורץ:

בזריזות 2 דקות קדימה,

ישראל קלרמן:

שאלה של יואל אבן, מהנדס העיר, רק בשביל השאלה הזאת,

יואל אבן:

כן,

ישראל קלרמן:

למה, באיקסים לכיוון העירייה,

יוחנן וייצמן:

מזרח.

ישראל קלרמן:

מזרח, לכיוון מזרח, מבקשים פה,

עמנואל זלטס:

40.

ישראל קלרמן:

ממליצים ל – 40 קומות, כאשר כל גוש 50, לא עברנו את ה – 10 ו – 12 קומות.

יואל אבן:

תראה, התלבטנו מאוד, לגבי זה, אני חייב להגיד, זה לא במקור, באמת התבלטנו, אני מזכיר שהתוכנית המקורית שהגישו לנו, (לא ברור) על שלושה מגדלים, עד כיכר ציון, 1, 2, 3, שלושה מגדלים של 30 קומות זה התוכנית של המקור, זה מה,

ישראל קלרמן:

בגלל הרכבת הכבדה, אתה מתכוון? בגלל המגרש 6 דונם,

יוחנן וייצמן:

50 קומות, או של 60 קומות?

יואל אבן:

50,

יוחנן וייצמן:

יפה.

יואל אבן:

רק שנייה,

אמנון ארבל:

כבר דיברנו על זה, אנחנו אמרנו מכמה סיבות, כמו שאמרתי, התבלטנו על זה, גם בגלל התוכנית המאושרת שהייתה הרבה זכויות בנייה בהינף אחד, מאוד משמעותי, גם מבחינת החיתוך של תחנת הרכבת הכבדה שמוריד איזה 2.5 דונם, וגם מהרחוב שרצינו לייצר, לכן השטח הצטמצם, והיו חלופות ולכן הייתה הסכמה, מה שהוא הציע בחלופות הראשונות שלו, שלושה בניינים דיברנו על זה שהוא יותר שמנים, ויותר רחבים, הייתה לא נכונה, ולכן צמצמנו, צמצמנו לשניים, והייתה הסכמה לגבי הגבהים, בגלל כל הצמצום הזה.

יואל אבן:

אז אחד, אמי, באמת כמו שאני אומר, היה הרבה חלופות, וזאת החלופה שכן, כן בחרנו שהיא אפשרית, שתי סיבות, אחת זה הרכבת הכבדה שהולכת להיות שם, שזה קריטי, בנייה אינטנסיבית, רכבת כבדה, אתה חייב רכבת כבדה, זה לא היה אף פעם, זה כן דבר שהוא נכון, כן כל הציר הזה, שיורד משטראוס, לא כולל שטראוס, אבל משטראוס ומטה, עד קינג ג'ורג', זה ציר שאנחנו כבר הגדרנו אותו כציר מועצם, ההבדל, האם אני רוצה לשמוע בנייה גבוה מצד אחד, של הצומת, ומצד שני של הצומת, הבנו שזה לא כזה קריטי. צומת האיקסים זה צומת שמצד אחד של הצומת, לכאורה אין בעיה, יש גם,

ישראל קלרמן:

לכיוון קינג ג'ורג' אתה מתכוון.

יואל אבן:

כן, לכיוון קינג ג'ורג', וגם לכיוון למעלה,

ישראל קלרמן:

לא, שטראוס פה, מה?

יואל אבן:

לא, לא שטראוס.

ישראל קלרמן:

יש חמישי,

יואל אבן:

לא, לא לכיוון שטראוס,

אדיר שוורץ:

הוא אומר, הוא אומר מערבה,

ישראל קלרמן:

לכיוון, איפה שהדוידקה,

אדיר שוורץ:

הוא עובר מערבה, אין לך בעיה,

יואל אבן:

אין בעיה. אז השאלה היא אם על הצומת, מצד אחד של הצומת, ומצד שני של הצומת, לא חשבנו שזה כזאת דרמה גדולה, ועוד דבר אחד שהיה לי מאוד חשוב, שהבניין הבא שיהיה, הוא יהיה נמוך, כדי לייצר מין סוג של כבוד לעיר ההיסטורית, שעושים (לא ברור) הורדה, הם רצו שתי מגדלים, והורדנו את הבניין השני לגובה של 23 קומות, כדי שלייצר מצב שיהיה ברור לכולם, זאת עמדה אחת על הרכבת הקלה, על צומת האיקסים, נקודת ציון, ומעבר אליה, כבר יש עוד בניין אחד נמוך יותר, שיורד עד ל – 10 קומות של מרכז העיר,

ישראל קלרמן:

טוב.

יואל אבן:

התלבטנו מאוד, אני חייב להגיד, היה כאן את הנושא של השצ"פ שאמי, אני מניח שתהיה שמאוד חשוב לנו, עשינו שם סיור בשטח,

חיים כהן:

על המעבר.

יואל אבן:

על המעבר לבית קוקיא, ובית הרב טיכו, יש שם, אירוע מאוד משמעותי, אני חייב להגיד, (לא ברור) המחוזית על זה, אבל בסופו של דבר אנחנו מאמינים שזה איכשהו מייצר מאזן נכון בין,

ישראל קלרמן:

טוב.

יואל אבן:

בניין מצד אחד,

אדיר שוורץ:

קלרמן, אני שואל שאלה,

ישראל קלרמן:

אז אנחנו מאשרים את זה,

אדיר שוורץ:

אם אפשר להמשיך את הדיון על זה, כשאני חוזר אני,

ישראל קלרמן:

לא, סיימתי את הדיון הזה.

יוחנן וייצמן:

הצבעה על זה,

ישראל קלרמן:

זהו, מצביעים. אנחנו מצביעים עכשיו על מה ש – כמו שמהנדס העיר הציג,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להציע הצעה נגדית? אני אומר, החשש שלי, ב – 10 שניות.

ישראל קלרמן:

10 שניות.

יוחנן וייצמן:

עם זה שהוא, מחר יבוא ידידנו לורנט לוי, וגם הוא יבקש 30, אני אומר, להיצמד, הוא יבקש,

יואל אבן:

לורנט לוי,

יוחנן וייצמן:

גם אתה (לא ברור), ואני אומר לא לעבור פה את ה – 12,

יואל אבן:

השאלה היחידה,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? תגיד,

יוחנן וייצמן:

אני אומר לא לעבור את (לא ברור),

ישראל קלרמן:

גם את זה,

יוסי חביליו:

גם אני אומר את זה,

צחי ברים:

כמו (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אני בשלב זה לא רוצה להצביע בעד, אבל אני מוכן לשמוע דיון פנימי, לכן אני אומר,

ישראל קלרמן:

סיימנו דיון.

אדיר שוורץ:

אני מבקש,

ישראל קלרמן:

סיימנו את הדיון,

יוסי חביליו:

הסתיים הדיון, אדיר.

יוחנן וייצמן:

הצבעה,

ישראל קלרמן:

הצבעה.

יוסי חביליו:

תעשה הצבעה.

ישראל קלרמן:

מי בעד המלצת מהנדס העיר כמו שמהנדס העיר עכשיו הציג בפנינו?

אריאל גולן:

אני, אחד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, אריאל,

ישראל קלרמן:

שתיים,

יוסי חביליו:

מי נגד?

ישראל קלרמן:

מי נגד?

יוחנן וייצמן:

אני בעד ההצעה להיצמד למדיניות גוש 50,

יוסי חביליו:

4 - נגד, זהו. נדחה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע מי נגד?

יוחנן וייצמן:

להיצמד למדיניות גוש 50,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל נגד מהנדס העיר אתה נגד.

יוחנן וייצמן:

בסדר, קיבלנו הצבעה אחת, זה לא משנה,

יוסי חביליו:

אז גמרנו, זה נפל. עכשיו הצבעה נגדי זה משהו אחר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע, מי נגד?

רלי חיים:

רגע, יוחנן,

יוסי חביליו:

אני, אדיר,

ישראל קלרמן:

לא היה,

חיים כהן:

לא, היה הצבעה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

רלי חיים:

(לא ברור) וברים, בסדר,

יוחנן וייצמן:

שיסבירו לה אחרת.

יוסי חביליו:

זהו.

ישראל קלרמן:

המלצה,

יוחנן וייצמן:

תבוא הוועדה המחוזית תסביר למה הוא רוצה לפרוץ את (לא ברור)?

יוסי חביליו:

אדיר הלך, זהו, אתה לא יכול לעשות, אדיר הלך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אתה צריך,

יוחנן וייצמן:

גם בחבצלת רבת איתי לפני חודש פה, על חצי קומה, דם נשפך פה בוועדה, על חצי קומה.

אמנון ארבל:

כי זה מגרש כזה קטן, מה הקשר?

חיים כהן:

מה זה משנה?

יוסי חביליו:

אמי, אמי,

יוחנן וייצמן:

ואתה מדבר גובה,

יואל אבן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

הנושא הוא פה, הנושא הוא לא מרקם, הנושא פה הקרבה לחומות.

ישראל קלרמן:

מה התוצאה עכשיו?

יוחנן וייצמן:

הקרבה לחומות, לא מקבל החלטה.

אמנון ארבל:

יש הבדל, יש הבדל, וייצמן,

יואל אבן:

וייצמן, יש הבדל,

רלי חיים:

אריאל, אתה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

חבצלת, לא דורש (לא ברור) לציבור, לא נותן 2.5 לרכבת הקלה, לא נותן לרחוב, לא נותן 1000 מטר
בנוי,

יוחנן וייצמן:

אין לו 2.5 דונם, אתה יודע מה? אני מוכן, אתה יודע מה? הולך איתך, חביליו,

יואל אבן:

אין קשר בין חבצלת,

יוחנן וייצמן:

קח את ה – 2.5, כמה גודל המגרש?

אמנון ארבל:

אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

היית לוקח ממנו הפקעה,

ישראל קלרמן:

4.5, 4.600, ראיתי 4.600.

אמנון ארבל:

למה חבצלת הפקיעה משהו?

ישראל קלרמן:

4.600,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ישראל קלרמן:

זה וייצמן,

יוחנן וייצמן:

ככה נהוג.

ישראל קלרמן:

וייצמן, 4.600.

אמנון ארבל:

זה את זה, זה אבל וייצמן,

יואל אבן:

בוא, לוקחים פה עבודה שנעשתה פה בהרבה מאוד.

יוחנן וייצמן:

מה אתה רוצה שאני אעשה?

יוסי חביליו:

כמה אנשים (לא ברור),

ישראל קלרמן:

ברגע ש - ,

יוסי חביליו:

40 קומות, זה מזרחה על הציר,

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי חביליו:

גם מערבה זה 30, ופה אתה נותן לו 40?

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה,

(מדברים ביחד)

יוסי חביליו:

לא, אבל יש גובה,

ישראל קלרמן:

זה 10,

יוסי חביליו:

הוא ירוויח,

יואל אבן:

הורדנו את הבניין השלישי,

יוחנן וייצמן:

לא, לורנט לוי,

יואל אבן:

ברגע שהורדנו את הבניין האמצעי,

יוחנן וייצמן:

לא, להוריד להם.

ישראל קלרמן:

3,

יוסי חביליו:

הכול האזור שמה, זה 12.

ישראל קלרמן:

אמי, גם את ה – 23.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמנון ארבל:

מה? מה?

ישראל קלרמן:

גם את ה – 23 הוא רוצה להוריד ל – 10.

אמנון ארבל:

הבנתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אמר הכול.

ישראל קלרמן:

הכול ל – 10.

אמנון ארבל:

זה בעיה.

ישראל קלרמן:

גם אתה?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אדיר, גם אתה הכול 10?

צחי ברים:

אתם אמרתם,

ישראל קלרמן:

אני שואל, הכול 10?

יוסי חביליו:

כן,

ישראל קלרמן:

אדיר, הכול 10?

אדיר שוורץ:

23 (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אז עוד פעם,

יוסי חביליו:

רגע, וייצמן, מה ההצעה שלך?

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? לא, עכשיו צריך,

יוחנן וייצמן:

הייתה הצבעה כבר,

ישראל קלרמן:

צריך לשלוח משהו,

יוסי חביליו:

הייתה הצבעה.

יוחנן וייצמן:

הצבעה היא,

ישראל קלרמן:

מה ההצעה שלכם?

יוחנן וייצמן:

גוש 50,

יוסי חביליו:

ההצעה לדחות את התוכנית איך שהיא.

ישראל קלרמן:

לא, אני לא מדבר איתך, אני מדבר עכשיו, אתם עכשיו, לא ממליצים למהנדס, על המלצת מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי לך מה ההצעה, הצבענו עליה, בחיך.

ישראל קלרמן:

לא הצבענו עליה,

יוחנן וייצמן:

להיצמד למדיניות גוש 50,

יוסי חביליו:

נכון, הצבענו עליה, 4,

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי את זה 15 פעמים, אני לא יודע למה,

ישראל קלרמן:

בסדר, בסדר,

יוסי חביליו:

בוא נמשיך.

אמנון ארבל:

בעצם (לא ברור) אותם ל – 10 קומות?

יוסי חביליו:

להיצמד למדיניות גוש 50.

ישראל קלרמן:

להיצמד למדיניות גוש 50,

יוסי חביליו:

כמה זה?

יוחנן וייצמן:

מרקמית, חצרות,

ישראל קלרמן:

בוא נעשה.

יוסי חביליו:

קדימה תמשיך לתוכנית באה.

יוחנן וייצמן:

שהוועדה המחוזית (לא ברור) שיהיו מופקרים,

יוסי חביליו:

נו מה יהיה?

יוחנן וייצמן:

יהיו מופקרים, בוא נראה.

עמנואל זלטס:

השעה 11: 30.

ישראל קלרמן:

אנחנו ב – 11?

יוסי חביליו:

וייצמן, המדיניות זה בין 12 ל – 15, לא? 10? עוד יותר טוב, מה שיש שמה,

ישראל קלרמן:

טוב, אמי, נלך לעצור עכשיו לזה.

אמנון ארבל:

צריך לתקן את זה אבל, רגע,

עמנואל זלטס:

יש מוזמנים.

יוחנן וייצמן:

מה היה תוצאות ההצבעה? 4 ו 1?

יוסי חביליו:

2 – 4,

עמנואל זלטס:

2 – 4,

עו"ד אילנית מיכאלי:

2 – 4.

אדיר שוורץ:

לכן 23,

יוסי חביליו:

לא, אני אומר לך, ואחרי זה,

חיים כהן:

אל תגיד לי, בא פה בן אדם,

יוסי חביליו:

תאמין לי שאני אכבאר בן אדם,

חיים כהן:

בסדר,

יוסי חביליו:

שאלתי אותך גם, (לא ברור) הזאתי.

חיים כהן:

מכיר אותי, גם אתה מכיר אותי.

אדיר שוורץ:

קלרמן, בוא נעשה את הדיון אחר כך,

יוחנן וייצמן:

עשינו פה דיון.

ישראל קלרמן:

סיימנו,

יוחנן וייצמן:

אנחנו, עשינו דיון, רצינו (לא ברור) מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

להיצמד למדיניות של 50.

אמנון ארבל:

תוכנית 1 בסדר היום,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה, מה? שנייה שנייה, מה אתה רוצה? 23 מה?

אדיר שוורץ:

אפשר למצוא פה משהו מאוזן בינו,

עמנואל זלטס:

זה יחזיר את זה לדיון, צריך לחזיר לדיון אחר כך,

חיים כהן:

אין שום בעיה,

יוחנן וייצמן:

יש פה מדיניות, בוא ניצמד אליה, זה הכול.

יוסי חביליו:

יכול להיות שעבדו עלי,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, יכול להיות, מחר הוא יפרוץ לי מדיניות, הוא כבר (לא ברור).

אדיר שוורץ:

הבקשה שלי,

יוחנן וייצמן:

יש מדיניות, די.

אדיר שוורץ:

הבקשה שלי פשוטה, קלרמן, זה לא קשור לאירוע, אני חייב לרדת, אבל הבקשה שלי היא פשוטה.

יוחנן וייצמן:

בוא נדבר.

אדיר שוורץ:

יש מתנגדים בחוץ,

יוחנן וייצמן:

בוא נראה מה הוא לוקח,

אדיר שוורץ:

ב', יש לך, (לא ברור) מקום בעיר.

יוחנן וייצמן:

אני מדבר על החומות.

אדיר שוורץ:

בוא נמצא את האמצע, אחרי דיון פנימי,

(מדברים ביחד)

ישראל קלרמן:

בבקשה אמי, 1 בסדר היום,

יוסי חביליו:

אני לא הבנתי אותך,

אמנון ארבל:

חברים, בואו, בסדר,

יוחנן וייצמן:

לא, אין לו מה לחזור,

ישראל קלרמן:

אדיר ביקש, אני מקבל את בקשתו.

יוחנן וייצמן:

אין מה להישאר, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אדוני,

עמנואל זלטס:

לא עכשיו,

ישראל קלרמן:

מה שאני כותב,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

אדוני,

יוסי חביליו:

ישראל, אתה לא יכול, הייתה הצבעה.

ישראל קלרמן:

אדוני,

יוסי חביליו:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוסי חביליו:

זה לא חוקי.

ישראל קלרמן:

לא, הוא ביקש, גם מקודם הגענו לפשרה, אני רוצה להגיע לפשרה. אני רוצה להגיע לפשרה.

יוסי חביליו:

לא, לא,

אמנון ארבל:

ישראל, ישראל,

יוסי חביליו:

רק אם יהיה,

אמנון ארבל:

הצבעה הייתה אין מה לעשות, אפשר לפתוח את זה אחר כך, עוד הפעם.

ישראל קלרמן:

אני מודיע עכשיו, זה (לא ברור),

יוסי חביליו:

איד אפשר לפתוח? איד אפשר לפתוח?

ישראל קלרמן:

לא, כשיחזור, כשיחזור.

יוסי חביליו:

הוא לא יחזור. אני אלק, מה?

חיים כהן:

אתה צריך הסכמה של כולם.

יוסי חביליו:

אתה צריך פה אחד,

יוחנן וייצמן:

הסכמה של,

ישראל קלרמן:

אילנית, אילנית,

יוסי חביליו:

אתה צריך הסכמה.

ישראל קלרמן:

צריך הסכמה של כולם?

אמנון ארבל:

בוא נראה.

יוסי חביליו:

אני (לא ברור) לך, אתה רוצה לפתוח, אתה צריך הסכמה של כולם. ואני לא מסכים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

סעיף שהיה פה,

אמנון ארבל:

חשבתי שנגמור בשתיים היום.

ישראל קלרמן:

לא, לא, יש לי הסכמה.

יוחנן וייצמן:

לא, אין הסכמות.

יוסי חביליו:

אני לא מסכים, צריך הסכמה של כולם, אני לא מסכים. ישראל, די, יש גבול.

יוחנן וייצמן:

באמת.

יוסי חביליו:

זה לא חוקי, אנחנו נפיל את כל התוכנית הזו, על האי – חוקיות גם, אין מה לעשות, יואל, תאמין לי עזרנו לך. עזרנו לך, אתה בעצמך,

יואל אבן:

זה לא לעזור לי, זה לעזור להם.

יוסי חביליו:

זה לא לעיר? אין כללים, אין כלום?

יואל אבן:

כאן רכבת כבדה, יש כאן (לא ברור) שאתה לא יכול לדון,

יוסי חביליו:

עם כל הכבוד הוא ירוויח מלא כסף, יהיה לו מרכז מסחרי. מלא אנשים ילכו.

ישראל קלרמן:

לא כסף, ולא כסף, תעזוב אותי מהכסף.

יואל אבן:

אני רוצה את השצ"פ,

ישראל קלרמן:

אנחנו לא דיברנו על זה כסף, הוא מדבר משהו אחר, אל תדבר על כסף,

יוסי חביליו:

בסדר, זה נגמר. תמשיך בתוכניות,

ישראל קלרמן:

לא נגמר שום דבר, אילנית, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

ישראל קלרמן:

מקודם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך הסכמה.

ישראל קלרמן:

למה? למה? מה צריך הסכמה? מה פתאום,

יוסי חביליו:

כי זה החוק,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא הבנתי, אתה לא יכול לעשות דיון, עשית הצבעה, טוב עוד שתי דקות אני בעד.

ישראל קלרמן:

לא 2 דקות, לא 2 דקות, אני מודיע עכשיו,

יוסי חביליו:

אני לא מודיע, אני לא מסכים, אני הולך. אני לא מסכים.

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוסי חביליו:

נגמר הדיון.

ישראל קלרמן:

יש התנגדויות,

יוסי חביליו:

אתה צריך הסכמה. כשיבוא, היא אמרה לך את זה, אתה לא יכול לערער.

ישראל קלרמן:

אילנית, אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל החברים צריכים להיות פה.

ישראל קלרמן:

לא,

יוסי חביליו:

לא, ואני גם לא מסכים לעוד דיון. אני לא מסכים, אני אלך.

ישראל קלרמן:

אדיר,

יוחנן וייצמן:

תצא, לא יהיה דיון.

יוסי חביליו:

אני אצא,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוסי חביליו:

אני מבטיח שאני אצא. לא יעזור לך.

ישראל קלרמן:

אם אני מודיע, אתה יכול לצאת,

יוסי חביליו:

זה לא חוקי, תעשה מה שאתה רוצה,

ישראל קלרמן:

אילנית,

יוסי חביליו:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

אדיר ביקש, אדיר שהיה פה.

יוסי חביליו:

זה היה לפני הצבעה.

יוחנן וייצמן:

לפני הצבעה,

יוסי חביליו:

אתה אמרת לו,

יוחנן וייצמן:

אחרי רבע שעה,

יוסי חביליו:

וסיברת,

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

נו באמת.

יוסי חביליו:

עזוב אותי, הוא גם לא יכול לבקש (לא ברור), הוא ביקש, ואמרת לו עכשיו מצביעים, ברגע שהייתה הצבעה נגמר.

ישראל קלרמן:

אני לא,

יוסי חביליו:

הוא לא יכול לבקש,

ישראל קלרמן:

אילנית,

יוסי חביליו:

הוא יכול לבוא סתם,

ישראל קלרמן:

אילנית,

יוסי חביליו:

כולם צריכים להסכים, כל מי שהיה בדיון הזה.

ישראל קלרמן:

שמעתי מה שאתה אומר,

יוסי חביליו:

ואני לא מסכים,

צחי ברים:

אבל תן לו לדבר דקה.

ישראל קלרמן:

שמעתי, מה שאתה אומר,

יוסי חביליו:

הוא רוצה לדפוק אותנו, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול,

צחי ברים:

תן לו שנייה לדבר, (לא ברור) דיבור.

ישראל קלרמן:

כולנו יודעים, לא נמצאים, אני מודיע לכולם, שאנחנו נקיים על זה דיון. ומחליטים לא לבוא, שלא יבוא,

יוסי חביליו:

אז היא אומרת לדעתי זה לא בסדר, מה אתה רוצה? אל תכריח אותה.

ישראל קלרמן:

אני, אני אתייצג איתה גם עכשיו, וגם אחרי זה. אני מודיע עכשיו,

יוסי חביליו:

תתייעץ עם ראש העיר,

ישראל קלרמן:

שאני אקבל,

יוסי חביליו:

אני לא מסכים, אני לא אהיה בדיון הזה,

ישראל קלרמן:

אתה לא צריך להיות.

יוסי חביליו:

שאני לא,

ישראל קלרמן:

לא צריך אותך,

יוסי חביליו:

לא, כי אני מסרב, הייתה הצבעה, נקודה.

ישראל קלרמן:

אני,

יוסי חביליו:

לא יעזור לך.

ישראל קלרמן:

אני מודיע עכשיו,

יוסי חביליו:

לא יעזור לך,

ישראל קלרמן:

שבהמשך היום, תשאל את אילנית, אם אני יכול,

יוסי חביליו:

אז תודיע מה שאתה רוצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נשאל את אלי מלכה בסוף, באמצע היום.

יוסי חביליו:

לשאול את אלי מלכה.

ישראל קלרמן:

תודה יואל, תודה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת.

ישראל קלרמן:

תוכנית 1 בסדר היום, אמי.

רלי חיים:

טוב.

ישראל קלרמן:

תוכנית 1 בסדר היום.

תוכנית 1250927

אמנון ארבל:

תוכנית 1 בסדר היום, תוכנית 1250927, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב צונדק 8, תוכנית די סטנדרטית להרחבות דיור, זה הבניין, הרחבות דיור, ויש פה למעשה התנגדות אחת,

צחי ברים:

סעיף 7, נכון?

אמנון ארבל:

לא, דייר של דירה 8, הוא מדבר על איזה שהוא ממ"ד, אין התנגדות, לדעתי הוא לא הגיע פשוט, נכון, הוא אמר שהוא לא יגיע, בוא נבדוק רגע. לדעתי הוא אמר שהוא לא מגיע,

ישראל קלרמן:

מי לא מגיע?

אמנון ארבל:

המתנגד אמר שהוא כנראה בחו"ל, אני רוצה לבדוק את זה,

רלי חיים:

הוא יקריא את ההתנגדות שלו, מקסימום.

ישראל קלרמן:

כן, הראשון,

רלי חיים:

מחכים לנו.

אמנון ארבל:

צונדק 8 פה?

עמנואל זלטס:

המבקשים שם,

ישראל קלרמן:

כן, שלום. רק המבקשים פה? מה באמת, מה בסוף? רק המבקשים פה?

אמנון ארבל:

המתנגד לא הגיע, אבל היזמים הגיעו, אנחנו נקריא להם את ההתנגדות,

ישראל קלרמן:

כן, בבקשה, אמי,

אמנון ארבל:

כן, שיישבו,

ישראל קלרמן:

תציג להם.

אמנון ארבל:

הוגשה פה התנגדות אחת,

ישראל קלרמן:

שבו, שבו בבקשה.

יוסי:

בסדר,

אמנון ארבל:

דידיה מקנוז בעלים של דירה 8, ברחוב צונדק 8, התנגדות שלו, "אין לי התנגדות עקרונית לתוכנית המופקדת, אבל לאחר בדיקה במסמכי התוכנית שהוגשו והופקדו, מתברר שמוצע ומתוכנן ממ"ד במקום", יוסי, "מתברר שמוצע ומתוכנן ממ"ד במקום שבו אושרה לי הרחבה בתוכה שהייתה במספר 5327, ששמה קביעת בינוי, תוספת בנייה לצורך הרחבות דיור שאושרה בשנת 2000, לכן נדרש לתקן את מסמכי התוכנית המופקדת, כך שתציע עמודת ממ"דים במיקום אחר, בצד מזרח, כבר בנוי עבור הדיירים אחרים בהמשך לרחוב בניין 12 כניסה ב', או לתקן את מסמכי התוכנית המופקדת, ע"י כל פתרון תכנוני אחר, אשר לא יפגע בהרחבה שאושרה לי בתב"ע 5237", מי יכול להשיב על זה בבקשה?

ישראל קלרמן:

מי נמצא פה? מי איתנו?

אמנון ארבל:

מי האדריכל?

אפרת מונק:

אני עורכת התוכנית.

אמנון ארבל:

עורכת התוכנית,

ישראל קלרמן:

בבקשה.

אמנון ארבל:

בבקשה.

רלי חיים:

את השם.

ישראל קלרמן:

ראית, ראית ההתנגדות?

אפרת מונק:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

יש לך מה לענות על זה?

אפרת מונק:

אנחנו הצענו,

ישראל קלרמן:

מה השם שלכם?

רלי חיים:

מה השם שלך?

אפרת מונק:

אפרת מונק עורכת התוכנית, ואנחנו פה ביחד.

ישראל קלרמן:

מי את? אתן שתיהן עובדות?

אפרת מונק:

ויוני כהן,

ישראל קלרמן:

אתה, מה שמך?

אפרת מונק:

הוא המבקש.

אליהו קסלר:

היא מייצגת אותי.

ישראל קלרמן:

אתה קסלר?

אליהו קסלר:

אני קסלר.

רלי חיים:

מה השם שלך?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

יוני כהן.

אמנון ארבל:

זאתי דירה 8, רק שתבינו.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

יוני כהן.

אמנון ארבל:

זה הרחבה שניתנה לו בתוכנית המאושרת בירוק, וכרגע התוכנית מציעה לו פה ממ"ד.

ישראל קלרמן:

כן,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אנחנו עשינו, אישרנו את התוספות של תוכנית 5237, אם אתם רואים מרחוק, זה התוכנית, נתבקשנו בדיון בוועדה, שיתבצע בתוכנית להציג פתרון מיגון לכל הדירות, ולכן לקחנו את, מכיוון שזה המקום האידיאלי, לקחנו את התוספת שהוצעה בתב"ע הזאת, והצענו בתוכה ממ"ד, עכשיו המתנגד מבקש בעצם לא לגרוע משטח שניתן לו בתוכנית הקודמת, וללכת לחזית האחורית, ושם לתת ממ"דים, כאן יש לנו זיקת הנאה, אם אתם רואים,

ישראל קלרמן:

לא שזה גורע.

אמנון ארבל:

הוא אומר - אל תגרעו לי ממה שהיה לי, ותעשו ממ"ד במקום אחר, ולא בתוספת.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

לא, על חשבון השטח העיקרי שכבר היה.

ישראל קלרמן:

לא, הוא עושה פעמיים תוספות בנייה,

אמנון ארבל:

כן,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

עכשיו הוצעו שם, אז זה מדובר על מתחם של שישה בניינים בצורה חצי עיגול, שבאמת הוצאו 4, או 5 היתרים אם אתם רוצים להתעמק אז הבאתי כאן, באמת במקום שהוא מדבר, למרות שהוא כבר בזיקת הנאה כמו שנאמר,

ישראל קלרמן:

כבר יצא היתרים,

אפרת מונק:

כן,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

יצאו היתרים, כן, היתרים, רק היתר לממ"ד. אין לנו בעיה, בהמלצה גם היא כתבה יעל בדיחי שיצוין שהנספח הבינוי אינו מחייב. מה שאנחנו היינו מציעים לעשות, אני לא יכול להציע כאן ממ"דים לכל הבניין, כמו שהוא מבקש בחזית האחורית, כי יש לי דירה שבנתה כבר ממ"ד במקום אחר, ויש לי דירות עם מרפסות, אני הייתי, אני ברשותכם, כאילו מציעה אולי רעיון להוסיף בתקנון, סעיף שאומר שמיקום, אולי לבטל את הציון ממ"ד איפה שצינו, לכתוב תוספת ממ"ד היא מעבר (לא ברור),

ישראל קלרמן:

יוסי,

אמנון ארבל:

נו די,

ישראל קלרמן:

אתם מפריעים לנו,

אמנון ארבל:

יש דיון,

ישראל קלרמן:

צאו החוצה, אני לא מבין את זה. כן,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אנחנו בנספח ציינו ממ"ד, על התוספת הקיימת, אז לבטל את הכיתוב ממ"ד, כדי שהוא בעתיד יוכל ללכת ולהוציא ממ"ד בהקלה, לא באמת לקח לו את התוספת.

ישראל קלרמן:

אין הקלות אבל,

אמנון ארבל:

אין הקלה לממ"ד אבל. איפה הוא יכול לקבל ממ"ד, אני שואל.

עמנואל זלטס:

מאחורה, מאחורה,

אפרת מונק :

למה לא?

עו"ד אילנית מיכאלי :

נגמר הסיפור.

אפרת מונק :

עד 26.

עמנואל זלטס :

לא, לא, תוכנית מ – 2023 אין הקלות.

ישראל קלרמן :

תוכניות ישנות,

עמנואל זלטס :

אפשר לקרוא לו,

ישראל קלרמן :

אין אישור,

עמנואל זלטס :

על גמישות.

ישראל קלרמן :

על גמישות, כן, אבל אל תגידי הקלה, אבל לא יודעת, היא לא יודעת מה זה גמישות,

יוני כהן (עורכת התוכנית) :

אולי נוסיף סעיף,

אמנון ארבל :

שנייה,

יוני כהן (עורכת התוכנית) :

בלי הקלה,

אמנון ארבל:

לא בקומת,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

בהסכמת,

ישראל קלרמן:

שנייה, אמי שואל אותך שאלה,

אמנון ארבל:

הוא לא בקומת הקרקע, איך אפשר לעשות?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

הוא כן בקומת הקרקע,

אמנון ארבל:

למה? יש קומת עמודים מתחת אני רואה, הנה תסתכלי שם.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אז מה הבעיה?

אמנון ארבל:

זה לא קומת הקרקע.

עמנואל זלטס:

גרים שמה? מתחת?

אמנון ארבל:

לא, אבל יש קומת עמודים,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

קומת עמודים לא גרים בו,

עמנואל זלטס:

היא אומרת שלא גרים שמה, אבל,

אמנון ארבל:

יש קומת עמודים,

עמנואל זלטס:

בסדר, אבל הוא יכול לעשות, אם הוא רוצה ממ"ד בצד השני,

אמנון ארבל:

זה רכוש משותף.

אליהו קסלר:

זה בגלל זה מחסנים,

אמנון ארבל:

כמו שאתה רואה, להוציא ממ"ד, פה אתם רוצים לתת לו?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

זה מה שהוא רצה, אנחנו לא הצענו,

אמנון ארבל:

אני לא שאלתי מה הוא רוצה, שאלתי מה התגובה שלכם אבל, אני יודע מה הוא רוצה,

עמנואל זלטס:

לא, אבל זה הגיוני,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אני הייתי מוסיפה משפט בתקנון,

עמנואל זלטס:

זכויות בנייה בתב"ע, זכויות עיקריות,

אמנון ארבל:

(לא ברור) של ממ"ד, אנחנו רוצים שיעשה ממ"ד, מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

לא, הוא אומר תנו לי גם, אני רוצה,

אמנון ארבל:

אין לי איפה לתת לו אבל גם,

עמנואל זלטס:

למה?

אמנון ארבל:

איפה?

עמנואל זלטס:

אם הוא מרים, אם הוא מעלה מלמטה פה, מביא חתימות שכנים בשביל זה,

אמנון ארבל:

נו, אז מה ההיגיון בזה?

עמנואל זלטס:

בוא ניתן לו אופציה,

אמנון ארבל:

למה זה הגיוני?

עמנואל זלטס:

כי אז יישאר לו אופציה לזכויות בנייה בחזית השנייה כמו שהיה בתב"ע,

אמנון ארבל:

להוסיף לו עוד זכויות בנייה?

עמנואל זלטס:

לא, התב"ע נותנת לו כיום,

אמנון ארבל:

תצטרכי על כל הבניין, זה כל הבניין, בנוי בצורה מסודרת, כל הממ"דים שכולם בחזית, למה לתקוע
פה ממ"ד בחזית האחורית?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

לא, לא ממ"דים שכולם בחזית, סליחה שאני,

אמנון ארבל:

איפה הממ"דים שלהם?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אחד, שניים בנו בלי ממ"דים בכלל, לא ביקשו ממ"דים,

עמנואל זלטס:

בסדר,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

והשלישי באמת עשה שם ממ"ד, הקיצוני בצד שמאל.

אמנון ארבל:

זה,

עמנואל זלטס:

תראה, תראה אמי,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

כן, כן,

אמנון ארבל:

אבל אין תוספות בכלל בחזית האחורית, זה מה שאני אומר,

עמנואל זלטס:

איפה נתת ממ"דים לאלה פה? שקיבלו יותר?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

לא נתנו להם, כאילו איפה ניתן להם?

אפרת מונק:

הם לא ביקשו,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

הוא לא קיבל,

עמנואל זלטס:

לא מביאים לכולם?

אמנון ארבל:

אז למה נתת לו את האפשרות?

עמנואל זלטס:

זהו.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

כי הוועדה חייבה אותנו שככל שישנה אפשרות, אז מי שכבר בנה, אין לי אפשרות, ומי שלא בנה,

אמנון ארבל:

מה שאת אומרת יש אפשרות מאחורה, ניתן גם לאחריים, מה ההבדל?

עמנואל זלטס:

כן, בוא ניתן להם שמה אפילו,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

יש זיקת הנאה שכתבו,

אמנון ארבל:

אבל אפשר לתת לו, גם לצד השני,

אריאל גולן:

זיקת הנאה גם, לא?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

לכן אני, לכן אני לא שלמה עם זה עם הזיקת הנאה, לכן אני אומרת אולי נכתוב,

אמנון ארבל:

אם את יכולה את הממ"ד פה, את יכולה לבנות גם פה, ופה, ופה, ופה, מה ההבדל?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

נכון, אני יכולה לתת, אבל בהחלטת וועדה זה לא נאמר לי, בהחלטת הוועדה נאמר לי, אני הצעתי בהתחלת הבינוי פה, יש שמה מרפסות קיימות, כל החזית מלאה במרפסות,

אפרת מונק:

(לא ברור) מרפסות קיימות בשביל להוסיף את הממ"דים האלה.

עמנואל זלטס:

אחרי זה לכולם, חבל.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אני מבחינתי אני לא,

ישראל קלרמן:

אם לכולם, נותנים לכולם, יש לך בעיה?

עמנואל זלטס:

בוא ניתן ממ"דים,

ישראל קלרמן:

אם הוא יקבל עמודה של ממ"דים לכולם,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

זה יהרוס מרפסות, זה יהרוס מרפסות קיימות,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

תסתכל את הקו בניין,

ישראל קלרמן:

היא אומרת זה יהרוס מרפסות קיימות גם, עמנואל, היא אומרת שזה יהרוס מרפסות קיימות.

אפרת מונק:

בחזית האחורית יש,

עמנואל זלטס:

לכולם יש מרפסות?

אפרת מונק:

זה יהרוס להם את המרפסות,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

להרבה,

אמנון ארבל:

תראה את הקרבה של שכן מאחורה,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

כן, כן, חלק אנחנו מציעים מרפסות, כדי להשלים את החזית, וחלק היה,

אמנון ארבל:

מה זה תוספות האלה פה?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

בנוסף יש את העניין של הזיקת הנאה, שהיא כתבה ב - ,

אמנון ארבל:

מה זה התוספות האלה פה? מה זה החדר הזה והחדר הזה, מה זה שניהם, מה זה הדברים האלה?

עמנואל זלטס:

לבקש מהם,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

לא, זה לא הבניין שלנו.

אמנון ארבל:

זה הבניין שלך, רגע, אולי זה,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

מרפסות, אני לא רואה,

ישראל קלרמן:

שיענה על זה, היא לא רוצה סתם,

אמנון ארבל:

רגע,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

הבניין שלנו,

אמנון ארבל:

זה הבניין,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

התחתון, הוא התחתון, הוא כאילו הדרומי, מתוך ה - , כן, זה כן שלנו, זה כן שלנו.

אמנון ארבל:

אז מה זה? זה לא מרפסת, מה זה הדבר הזה?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

זה מרפסת,

עמנואל זלטס:

מרפסת גג, אולי מרפסת גג,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

זה כן מרפסת, זה מרפסת שאושרה בצורה באמת מאוד גדולה ומוזרה, אבל ככה היא אושרה.

אמנון ארבל:

אבל היא לא מסומנת בתוכנית שלך, אבל.

עמנואל זלטס:

נכון,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

היא מצוינת, תסתכלו בקומה, הנה יש לי כאן בתוכנית.

אמנון ארבל:

רגע,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

היא במפלס 5.60, קומה א', 5.6 מרפסת גדולה אושרה?

אמנון ארבל:

זה? תראו את המרחק בין הבניינים אגב, תסתכלו,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

כן, כן, ככה היא אושרה כן, היתר 04/373,

אמנון ארבל:

עכשיו פה לעשות ממ"ד כאן אתם רוצים, אני לא מצליח להבין,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

זה מה שהוא הציע, אני מבחינתי,

אמנון ארבל:

אני שואל אותך מה דעתך, לא מה הוא הציע.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אני דעתי שצריך לתת איזה שהיא גמישות בהוראות התוכנית לאפשר לו את זה בעתיד, ושמחלקת רישוי, אני לא רוצה,

אמנון ארבל:

אני שואל אותך בתוך המתכננת, יש היגיון תכנוני עכשיו לצאת פה עם ממ"דים בקרבה כזאת לבניין הזה?

אפרת מונק:

בגדול מבחינתנו, הרציונאל היה, הרציונאל היה לא לתת שמה ממ"דים, כי זה להרוס מרפסות קיימות, לא היה לנו עניין לתת שם ממ"ד.

אמנון ארבל:

אני שואל מבחינת מרפסות,

אמנון ארבל:

הוא שואל מבחינת קרבה, מבחינת קרבה,

עמנואל זלטס:

תכנוני, תכנוני.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

לדעתנו לא, אבל אושרה ככה ארבעה ממ"דים בהמשך,

ישראל קלרמן:

אתה שומע? אמי,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אז מה? אני אגיד - לא?

ישראל קלרמן:

היא אומרת לך שהיא לא רצועת התשתיות, אבל,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

לא,

ישראל קלרמן:

יש שמה, במציאות יש שמה אחרים שקיבלו.

אמנון ארבל:

אין אחרים שקיבלו.

ישראל קלרמן:

היא אומרת שכן,

אמנון ארבל:

בבניין אחר אולי,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

יש לי,

ישראל קלרמן:

לא,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

יש לנו,

ישראל קלרמן:

בבניין אחר?

אמנון ארבל:

בניין אחר.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

זה קשת של 6 בניינים, בניינים זהים.

ישראל קלרמן:

של בניינים זהים.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

בעליונים יותר אושרו, יש לי כאן 4 היתרים שהדפסנו. אני לא הצעתי, כי אני חושבת שזה לא נכון, אבל עובדה שיש, אז אני, מה אני אגיד?

אמנון ארבל:

איפה ממ"דים אבל?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

בבניין הכי עליון, בבניין הכי למעלה, הכי קיצוני יותר.

ישראל קלרמן:

זה?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

לא, לא, בבניין,

אמנון ארבל:

איפה המרפסות הזאתי,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

זה הבניין שלנו,

אמנון ארבל:

איפה המרפסת הזאתי אצלך?

יוני כהן (עורכת התוכנית):

מצפונה.

רלי חיים:

את יכולה לבוא להראות,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אני יכולה לבוא?

רלי חיים:

כן,

אמנון ארבל:

איפה המרפסת הגדולה הזאתי ש - ?

רלי חיים:

היא יכולה להראות לכם,

עמנואל זלטס:

הנה זה זה, זה זה,

גבי אבזבקייב:

הנה המרפסת היפה,

אמנון ארבל:

מאוד יפה.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

לא, אני מדברת על ממ"דים שאושרו,

עמנואל זלטס:

לא, לא, הוא שאל איפה מרפסת,

אמנון ארבל:

כן, כן, בסדר, אחרי זה.

ישראל קלרמן:

כן. אז תשאל אותה, תגיד לה רגע מה שאתה אומר,

עמנואל זלטס:

למה אי-אפשר, למה אי-אפשר להגיד איפה שנתנו היום ממ"דים אותו אחד שמתנגד, נשאיר את זה כמו התב"ע הקודמת לשטח עיקרי, אחר כך מכוח התקנות ירצו ממ"דים, כל העמודה ירצו, יעשו, איפה שיבחנו את זה,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

זה גם אופציה מצוינת,

ישראל קלרמן:

לא, אבל מה? אם הוא לא יעשה, הוא ידפוק את כל העמודה.

אמנון ארבל:

הוא לא (לא ברור).

עמנואל זלטס:

לא, היום אנחנו, היום יש פה כאלה שלא קיבלו ממ"ד, ראינו. לו יש ממ"ד היום. הוא אמר תשמע, אני רוצה אבל לפי מגיע זכויות,

אמנון ארבל:

אין ממ"ד היום,

ישראל קלרמן:

אין ממ"ד,

עמנואל זלטס:

נתנו לו בתב"ע פה היום,

אמנון ארבל:

בהפקדה.

עמנואל זלטס:

בהפקדה פה יש ממ"ד,

ישראל קלרמן:

כן,

עמנואל זלטס:

הוא אמר תשמע - מגיע לי שם זכויות בנייה כמו האלה לידי, אז בוא נגיד, הזכויות שלך, פה תקבל כמו לידך, בלי קשר לממ"ד, אחר כך יבוא בהיתר מכוח תקנות שהוא רוצה ממ"דים, יבחנו את זה ברישוי. ניתן לו, לא צריך בשביל התבי"ע.

אריאל גולן:

הקומות העליונות,

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

כרגע מוצע פה ממ"ד, עמודת ממ"דים, מה זה,

ישראל קלרמן:

זה מה שמוצע, מה ההבדל?

אריאל גולן:

תעשה את כל העמודה.

ישראל קלרמן:

אז אתה יכול לעשות ניווד מה, הוא עושה ניווד, מה?

אריאל גולן:

זה דופק את כל העמודה,

ישראל קלרמן:

מה הוא יעשה אבל ניוד.

אמנון ארבל:

יש חשיבות גדולה, שיעשו ממ"ד, מה? ממ"ד זה חדר לכל דבר ועניין.

עמנואל זלטס:

שטח עיקרי אבל,

ישראל קלרמן:

אבל,

עמנואל זלטס:

הם יבנו כולם,

ישראל קלרמן:

אז הם יוכלו לבנות, (לא ברור) ממ"ד,

עמנואל זלטס:

הם יבנו את זה עם אותו שטח, אבל הוא יכול לקבל גם ממ"ד במקום אחר.

ישראל קלרמן:

אם הוא מסדר את זה, אין לי בעיה, אני לא,

עמנואל זלטס:

אני חושב שהפוך,

ישראל קלרמן:

אני פשוט לא,

עמנואל זלטס:

כי נגיד שגם השכנים האחרים כאילו יש זכויות בנייה, הם בעצם אמרת להם, במקום שטח עיקרי, תקבלו ממ"ד. בוא ניתן להם את העיקרי, כמו שעיקרי,

ישראל קלרמן:

אין בעיה,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

ונוסיף על זה סעיף בתקנות התוכנית,

עמנואל זלטס:

את לא צריכה, כי ממ"ד אפשר לפי התקנות.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

ממ"ד, אני יכולה להוציא ממ"ד בלי הקלה, זה לפי התקנות,

עמנואל זלטס:

תקנות תכנון ובנייה, זה לא קשור לתב"ע,

אריאל גולן:

מה אתה צריך? אמי,

עמנואל זלטס:

לא, אבל כן צריך להוסיף בטבלה, אם כתוב היום שזה כל זכויות הבנייה ממצא את הכול,

ישראל קלרמן:

אם יש את הסעיף של, זה כולל את כל ה - , כולל,

יוני כהן (עורכת התוכנית):

אין את הסעיף, וגם מקבל קצת אחרת.

ישראל קלרמן:

אבל צריך לשים לב אחרי זה

עמנואל זלטס:

צריך להוסיף שורה למטה, שזה למעט ממ"דים,

ישראל קלרמן:

למעט ממ"דים,

עמנואל זלטס:

למעט ממ"דים.

יוני כהן (עורכת התוכנית):

כן, בסדר,

עמנואל זלטס:

זה יכול להיות פתרון,

ישראל קלרמן:

זה יכול להיות בסדר, מאה אחוז, תודה רבה.

אפרת מונק:

תודה רבה.

עמנואל זלטס:

בוא נתקדם, אגב התב"ע הקודמת גם משנה שם זכויות בנייה?

אליהו קסלר:

תודה רבה להם.

ישראל קלרמן:

כל טוב, בהצלחה.

אמנון ארבל:

שלא יהיה ממ"ד?

עמנואל זלטס:

הם יכולים להגיש ממ"ד, אנחנו יכולים,

אמנון ארבל:

איפה? פה?

עמנואל זלטס:

אם הם ירצו בשלב ההיתר, הם יכולים לעשות את זה ממ"ד?

אמנון ארבל:

אני חושב שבאה תוכנית מסודרת, מי שלא בנה עדיין את ההרחבה שלו, כבר 20 שנה, (לא ברור) 20, לאור חשיבות של ממ"ד, לא יקרה שום דבר, ולהגיד לו בתוספת שיש לך תבנה ממ"ד, מה קרה? ממ"ד זה לא חדר?

עמנואל זלטס:

לא, אני אגיד לך, זה ברישוי,

אמנון ארבל:

אתה חייב לקבל עוד חדר? כי הוא לא בנה את זה 20 שנה, מה?

עמנואל זלטס:

כי יש לו אופציה, כאילו,

אריאל גולן:

עמנואל, אני אומר ממ"דים,

אמנון ארבל:

ממ"דים זה חשוב, זה תכנון הגיוני וסביר,

עמנואל זלטס:

אבל זה לא מפריע, זה לא מפריע גם לאף אחד,

אמנון ארבל:

זה כן מפריע, תראה את הקרבה, לבניין שכן,

ישראל קלרמן:

הוא לא יעשה את זה אבל גם, הוא לא יעשה את זה.

אריאל גולן:

אבל ההוא שמעליו ישכנע אותו.

אמנון ארבל:

זה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

למה 20 שנה הוא לא עשה? למה 20 שנה?

אריאל גולן:

עמנואל,

אמנון ארבל:

אתה בודק כרגע עמודת ממ"ד כשאתה בא לכל הדירות האלה,

אריאל גולן:

נכון, זה הבעיה, שמעליו (לא ברור),

אמנון ארבל:

הוא רוצה להוסיף מאחורה בקרבה כזאתי לבניין שכן, אני לא חושב,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה זאת אומרת, זה הצד שלך, מה?

אמנון ארבל:

לדחות את ההתנגדות, נו, זה לא כזה.

ישראל קלרמן:

אבל ההמלצה שלך. המלצה כמו מהנדס העיר. תיק הבא, תיק 2.

תוכנית 1178748

אמנון ארבל:

2, תוכנית 2 בסדר היום, תוכנית 1178748,

ישראל קלרמן:

פה זה לא כמו שזה, אתה לא צריך להגיד. לא, הרי הכנת פה. אנחנו לא יודעים, אנחנו לא התייחסנו
פה להתנגדות,

עמנואל זלטס:

כי זה כתוב פה, ראינו,

אמנון ארבל:

זה כתוב, זה התנגדות אחת פשוטה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, טוב. סעיף 2.

עמנואל זלטס:

הוא רק התנגד, הוא לא שלח אותו.

ישראל קלרמן:

סעיף 2,

אמנון ארבל:

אני אמרתי, תוכנית 1178748, אני אפתח פה את התוכנית, בפתח תקווה 3, ברוממה, תוכנית שמציעה למעשה הרחבות, ויש תוספת של משרדים באיזה שהוא קומת מפלס, תיכף אני אראה לכם את זה, הוגשו פה לא מעט התנגדויות של דיירים, יש פה 18,

אריאל גולן:

ואז אמרנו שנשאיר משהו להתנגדויות, דיון להפקדה,

אמנון ארבל:

אז הנה הגיעו.

ישראל קלרמן:

זה הם?

אמנון ארבל:

אתם רוצים, הגיעו התנגדויות והם רוצים לבטל את זה,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה ממש מפתיע.

ישראל קלרמן:

כן? ומה אתה ממליץ?

אריאל גולן:

זה דובר על עמדות אינטרנט וזה,

אמנון ארבל:

זה לא היה סביר גם אז, ובטח זה לא סביר עכשיו,

ישראל קלרמן:

גם לא?

אריאל גולן:

כן,

אמנון ארבל:

אבל בוא נראה, בוא נראה רגע,

עמנואל זלטס:

שם בזה?

אריאל גולן:

זה עמדות אינטרנט, מה? מה היה שמה? אז,

עמנואל זלטס:

בוא נסתכל.

אמנון ארבל:

תעסוקה, כן, אמרתי,

עמנואל זלטס:

18 התנגדויות?

אמנון ארבל:

זה מאוד חשוב, ונכון, הוועדה חשבה שזה מאוד ראוי ונכון. הדיירים חושבים פחות. אבל תיכף נשמע, אני רק אני אראה לכם את זה.

אריאל גולן:

אני זוכר שאז קיבלנו את ההחלטה, ואמרנו אם יהיה התנגדויות קשות, אז אנחנו נקשיב להם.

עמנואל זלטס:

בוא נראה מה כתוב,

אריאל גולן:

לא, אני זוכר ב - , בהתחלת הדיון,

עמנואל זלטס:

יש פה את ההיסטוריה גם.

אמנון ארבבל:

הם מדברים ההתנגדויות, על,

עמנואל זלטס:

פה כתוב,

אמנון ארבבל:

שטחי המסחר, שהם רוצים לבטל אותם, את זה סגירות מרפסות שיסומנו להריסה, מתנגדים להפיכת שטחי הבניין לפרטי לשטח מסחרי, זה די חוזר על עצמו, כאילו בעיקר הטענות זה לגבי מרפסות, ולגבי, לגבי השטח המסחרי, שתיכף אני אראה לכם אותו, אני אפתח. הוא לא שטח שראוי להיות שטח עיקרי בכלל, האמת, במפלס שלו, במיקום שלו, בגישה אליו. אין סיבה לדחות את התוכנית,

עמנואל זלטס:

כן, התוכנית הזאת,

אריאל גולן:

מה קיים שם היום בקומה הזאת? זה השאלה שלי.

אמנון ארבבל:

הם לא שואלים שאלות,

אריאל גולן:

זה חשוב,

אמנון ארבל:

נשאל אותם תיכף,

חיים אפשטיין:

אני אצלצל אליך יותר מאוחר, טוב?

אמנון ארבל:

זה זז מאוד לאט, אז שנייה. הנה השטח הזה הצר והארוך הזה בתת-הקרקע, בלי חלונות בלי אוורור, זה שטח מסחרי, בוא נזמין אותם.

ישראל קלרמן:

שמה? שמה?

אריאל גולן:

זה באינטרנט, זה לא משרדים שאנשים באים.

ישראל קלרמן:

אז?

אריאל גולן:

כן.

ישראל קלרמן:

עכשיו לא יכולים לפנות,

אריאל גולן:

זה היה בדיון.

ישראל קלרמן:

אתם מתנגדים?

דוברת לא מזוהה:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

מבקשים?

עמנואל זלטס:

מבקשים שם.

צחי ברים:

אדריכלית נכון אתכם.

דוברת לא מזוהה:

מתנגדים בחוץ.

צחי ברים:

למה הם לא נכנסו?

ישראל קלרמן:

איפה אמי?

חיים אפשטיין:

הוא יצא לקרוא להם. שמעתי אותו אומר.

ישראל קלרמן:

הוא קרא את זה,

אריאל גולן:

לא, זוכר את זה, כן, נו.

עמנואל זלטס:

לא זכרתי, לא זכרתי,

ישראל קלרמן:

כן,

אריאל גולן:

זוכר את זה,

עמנואל זלטס:

לא זכרתי,

אריאל גולן:

עד כדי כך,

ישראל קלרמן:

טוב, תתחיל,

חיים אפשטיין:

איפה אמי?

ישראל קלרמן:

ייכנס מנהל המחלקה. נלך לפי הסדר. אנחנו נמצאים בתיק ברחוב פתח תקווה 3, 1178748,

דוברת לא מזוהה:

לא שומעים, אפשר קצת יותר בקול.

ישראל קלרמן:

אני אומר שאנחנו בתיק תב"ע 1178748, רחוב פתח תקווה 3, שהם ביקשו פה, קומה, נכון? קומה למסחר?

עמנואל זלטס:

מסחר כן,

ישראל קלרמן:

בוא אמי,

אמנון ארבל:

כן, סליחה,

ישראל קלרמן:

חיכינו, אמרנו שאתה תציג את זה יותר טוב ויותר בקול.

אמנון ארבל:

כן, התוכנית למעשה הוצגה לוועדה, אני רוצה לעבור על ההתנגדויות מי שנמצא פה, ותגידו כל אחד בעצם את ההתנגדות שלו,

אריאל גולן:

לא לחזור על עצמו.

אמנון ארבל:

שלום קליין, נמצא? בבקשה,

ישראל קלרמן:

הוא המבקש, הוא התנגדות עצמית,

אמנון ארבל:

הוא הגיש התנגדות,

ישראל קלרמן:

כן, בבקשה.

עמנואל זלטס:

נחכה לסוף, למה?

ישראל קלרמן:

שב, שב, עזוב.

אמנון ארבל:

הוא יענה בסוף אל תדאג.

ישראל קלרמן:

הלאה, כן, התנגדות עצמית כן דברי, מה שמך? מי מדבר?

עו"ד עקיבא וייסלר:

אני עו"ד וייסלר אני מייצג את,

ישראל קלרמן:

אתה עו"ד?

עו"ד עקיבא וייסלר:

כן,

ישראל קלרמן:

כן,

עו"ד עקיבא וייסלר:

מייצג את מר קליין המבקש, הוא גם הגיש התנגדות עצמית. בתחילה הוגשה בקשה,

ישראל קלרמן:

כן,

אריאל גולן:

מבקש לחזור בו מהמסחר.

עו"ד עקיבא וייסלר:

הוגשה בקשה לאשר תוספת, יש חלל, חלל של 200 מטר בערך שרשומה על שמו של מר קליין בטאבו, הוגשה בקשה לאשר את החלל הזה כשטח מסחרי,

אמנון ארבל:

החלל הזה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

כן, החלל זה שנמצא,

ישראל קלרמן:

זה הבקשה, נכון?

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד עקיבא וייסלר:

הלבן, החלל הזה,

אמנון ארבל:

כן, כל הצר וארוך הזה.

עו"ד עקיבא וייסלר:

כל הצר וארוך, באמצע יש (לא ברור), אלה הדירות, יש פה בעצם בניין בקומה התחתונה, זה בעצם שלושה בניינים מחוברים, יש כל קומה יש שתי דירות, ועוד דירה יש את החצר, אלה חצרות, 1, 2, 3, 4, 5, 6, ואחרי החצרות פה, יש את ה - , את החלל הזה, החלל הזה שייך למר קליין, אני אענה על זה, שנייה רגע,

ישראל קלרמן:

סליחה, סליחה, כן,

עו"ד עקיבא וייסלר:

יש את החלל הזה החלל הזה הוגשה בקשה, לאשר את זה כמסחרי, הוגשו התנגדויות גם על קליין, בסופו של דבר הגיש התנגדות עצמית, שאומר - אני לא רוצה לאשר את זה למסחרי, את מה שהשכנים זה,

ישראל קלרמן:

מתנגדים,

עו"ד עקיבא וייסלר:

מתנגדים, זה גורם להם נזק, אני מבקש לאשר את זה את זה כמחסנים. זה בעצם אומר, לחלק את אותו, את כל החלק הזה, את כל המתחם הזה ל - 6, שכל,

ישראל קלרמן:

לכל הדיירים?

עו"ד עקיבא וייסלר:

מה?

ישראל קלרמן:

לכל הדיירים?

עו"ד עקיבא וייסלר:

שכל דייר יוכל, יוכל, בסופו של דבר, שטח שלו, על כל דייר יהיה לו, מול הדירה שלו יהיה לו מחסן, עכשיו המלצות של, הגורמים המקצועיים בעירייה, אומרות שבעצם מוכנים לאשר את זה, עד 20 מטר, עכשיו מה שאנחנו אומרים מכיוון ש - ,

דובר לא מזוהה:

למחסן.

עמנואל זלטס:

למחסן.

עו"ד עקיבא וייסלר:

למחסן,

ישראל קלרמן:

התקנות,

עו"ד עקיבא וייסלר:

לא, התקנה, לא, לא,

שלום קליין:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

זה כתוב מחסן?

צחי ברים:

לא, הוא אמר שלא,

עו"ד עקיבא וייסלר:

סעיף 5,

ישראל קלרמן:

היא אומרת לך, היא מחזירה תוכנית,

עמנואל זלטס:

כי היא מחזירה בלי קשר תקנות,

צחי ברים:

רגע, תשמע אותו שנייה,

ישראל קלרמן:

כן,

עו"ד עקיבא וייסלר:

התקנות, אין תקנה, אנחנו לא מכירים תקנה,

ישראל קלרמן:

מה שיוורדים פה למטה,

אמנון ארבל:

זה תקלה, לא תקנה.

עמנואל זלטס:

עד שזה הגיע אליך,

אמנון ארבל:

מה אתה מבקש לעשות בשטח הזה?

עו"ד עקיבא וייסלר:

מה שאנחנו, בסופו של דבר אנחנו מבקשים,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד עקיבא וייסלר:

שכן יאשרו, יאשרו את כל אחד ללא הגבלה של מטר, זה יוצא בערך עם הכול, הוא 230 מטר,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד עקיבא וייסלר:

לכל שכן 30 וכמה מטרים יאשרו כל מחסן 30 וכמה מטרים, לא יהיה יגבילו אותנו ל – 20 מטר, סעיף 15,

אמנון ארבל:

מה ההיגיון לעשות לדירה מחסן של 40 מטר, תסביר לנו.

עו"ד עקיבא וייסלר:

למה? אז ככה, דבר ראשון, יש בעיה, זה 30 וכמה מטר, אבל,

אמנון ארבל:

240 לחלק ל – 6, זה 40.

עו"ד עקיבא וייסלר:

230 קודם כל, זה קצת, בסדר.

אמנון ארבל:

37,

עו"ד עקיבא וייסלר:

40 (לא ברור), אבל קודם כל יש בעיה, אם אנחנו נבוא היום אנחנו,

ישראל קלרמן:

דבר, אנחנו איתך, אנחנו עושים, אנחנו שומעים ורואים, ומדברים.

עו"ד עקיבא וייסלר:

ונחלק את זה, ניתן לכל אחד 20 מטר, מה (לא ברור) אם באמצע לאטום חללים, חללים בצורה כזאת.
עכשיו מה שקורה,

ישראל קלרמן:

תשים במקום אחד.

אמנון ארבל:

אפשר, אפשר לאטום הכול וזהו, אין בעיה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

מר קלרמן, זה לא יכול להיות, הרי אם אתה רוצה שכל, שיהיה מול כל דייר יהיה לו אפשרות לקבל
מחסן, אתה לא יכול את כולם, בוא תאטום את הכול פה, אז איך ההוא ייכנס?

ישראל קלרמן:

זה חייב להיות מול?

עו"ד עקיבא וייסלר:

איך הוא ייכנס, איך הוא יגיע?

ישראל קלרמן:

חייב להיות מול מחסן?

עו"ד עקיבא וייסלר:

הוא לא יוכל להגיע, הוא לא יוכל להגיע, הוא לא יוכל להיכנס.

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד עקיבא וייסלר:

ממול יש חצר, מול החצר יש חלל, הרי רחוב פתח תקווה הוא גבוה, החלל נמצא מתחת לרחוב, החצר שלי,

ישראל קלרמן:

הבנתי, בין,

עו"ד עקיבא וייסלר:

עכשיו,

אמנון ארבל:

יש פה הצעה לקרוא לזה (לא ברור) לעשות פה דירות וזהו, מה אתה אומר?

עו"ד עקיבא וייסלר:

איד? איד?

אמנון ארבל:

יש פה הצעה של אחד מחברי הוועדה, אני לא אגיד מי, שממילא זה יהיה דירות, אז לפחות שנקרא לזה דירות.

דוברת לא מזוהה:

בדיוק,

דובר לא מזוהה:

בסדר.

דוברת לא מזוהה:

בדיוק.

חיים אפשטיין:

הוא היה בהתנגדות העצמית,

עו"ד עקיבא וייסלר:

אמי, אמי, כל אחד. בסופו של דבר שכן,

ישראל קלרמן:

איפה הם גרים? הם למעלה, או שהם גרים שמה?

עו"ד עקיבא וייסלר:

בסופו של דבר,

ישראל קלרמן:

מה אכפת לכם?

אמנון ארבל:

בניין שלהם, מה זה מה אכפת להם?

ישראל קלרמן:

לא שלו, לא בחצר שלהם.

עמנואל זלטס:

הוא רוצה למכור להם.

ישראל קלרמן:

הוא יגור,

אמנון ארבל:

מה הם יגורו?

ישראל קלרמן:

זה שלהם,

אמנון ארבל:

לא, זה שלו,

עו"ד עקיבא וייסלר:

זה שלו,

ישראל קלרמן:

לא, שלהם,

אמנון ארבל:

לא, שלו,

ישראל קלרמן:

שלו,

עו"ד עקיבא וייסלר:

לא. השטח הזה, תקשיבו,

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד עקיבא וייסלר:

השטח הזה שייך לקליין,

צחי ברים:

היושב ראש השטח שלו, שייך לו. הוא רוצה להוציא על זה מחסנים,

דוברת לא מזוהה:

סליחה, אני רוצה להגיד משהו,

צחי ברים:

ולעשות חלוקה, ולבוא לכל שכן להגיד לו - תשמע,

ישראל קלרמן:

למכור להם.

עו"ד עקיבא וייסלר:

כן,

ישראל קלרמן:

זה שלהם,

צחי ברים:

לא,

עו"ד עקיבא וייסלר:

לא, זה לא שלהם.

ישראל קלרמן:

הוא ימכור, יהיה שלהם.

עו"ד עקיבא וייסלר:

מה שהם יעשו, אלוקים יודע.

ישראל קלרמן:

הבנתי.

אמנון ארבל:

נורא הגיוני, נכון?

ישראל קלרמן:

על היגיון נדבר אחרי זה, הקלות יש זה, טוב. ומה ההתנגדות השנייה שלך?

עו"ד עקיבא וייסלר:

אני אראה לך תמונה, הם לא קונים את זה, אם הם לא קונים זה, אז יישאר סגור, אבל הוא יכול למכור, למה לא? יש לו שטח ששלו, למה שלא יוכל למכור? הוא ישמש כמחסנים. ופה אתם רואים זה רחוב פתח תקווה,

אמנון ארבל:

כן, כן,

עו"ד עקיבא וייסלר:

זה ה - , מתחת לזה יש את החצרות שלהם, כל השטח הזה הלבן הזה מה שגם מר וייצמן,

יוחנן וייצמן:

אדוני היו"ר,

עו"ד עקיבא וייסלר:

החלל,

צחי ברים:

כל החזית המערבית שהוא רוצה,

אריאל גולן:

זה תחת המדרכה כאילו מה?

עו"ד עקיבא וייסלר:

מתחת למדרכה, יש חלל, שהוא שייך לו,

אריאל גולן:

זה יושב בתלת – מימד? אמי,

עו"ד עקיבא וייסלר:

רשום בהצמדה.

ישראל קלרמן:

נו ו - ?

עו"ד עקיבא וייסלר:

הצמדה, הם יכולים פה, אנחנו רואים,

אריאל גולן:

זה מתחת למדרכה.

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנתי מה זה.

עו"ד עקיבא וייסלר:

ייכנס בתוך החצר.

צחי ברים:

על יד עכשיו,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

אריאל גולן:

ואם מישו אחר,

ישראל קלרמן:

הם יבינו בסוף, שנייה מה אתה אומר?

חיים אפשטיין:

איפה זה? איפה זה?

עו"ד עקיבא וייסלר:

לא, התנגדויות שהוגשו מדברות,

צחי ברים:

היושב ראש,

עו"ד עקיבא וייסלר:

רק המסחרי.

ישראל קלרמן:

ההתנגדות השנייה שלכם לגבי הסימון, אני לא יכול למנוע את זה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

תסביר,

ישראל קלרמן:

ישימו שם מרפסות,

עו"ד עקיבא וייסלר:

האדריכלית תסביר, כן, אדריכלית.

חיים אפשטיין:

אתה מדבר על זה פה?

אמנון ארבל:

זה שטח החלקה, זה שטח החלקה אבל,

אריאל גולן:

(לא ברור).

עו"ד עקיבא וייסלר:

מי שרוצה לראות תמונה?

אריאל גולן:

זיקת הנאה מה זה שם?

אמנון ארבל:

זה החלל תסתכלו פה,

צחי ברים:

הנה היושב ראש הוא מראה,

אמנון ארבל:

אתם רואים מתחת לזה. זה הקטע הזה, הכניסה מכאן,

עמנואל זלטס:

הוא עושה מדרכה היום?

אמנון ארבל:

זה היום בפועל משמש ל - ,

עמנואל זלטס:

מדרכה.

עו"ד עקיבא וייסלר:

מדרכה.

שלום קליין:

זה מדרכה.

עמנואל זלטס:

מדרכה של מי הבעלות, הפקעה לעירייה? איך?

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) הבעלים.

צחי ברים:

אתה רוצה להגיד לי אישרו את זה?

דוברת לא מזוהה:

המדרכה פולשת לתוך גבול החלקה.

עמנואל זלטס:

מה זה פולשת? בתב"ע איך זה מוגדר?

ברכה הופמן:

זה בכלל מגורים,

עמנואל זלטס:

לא, בתב"ע מה מסומן בנספח הבינוי בשטח הזה.

אמנון ארבל:

זה חלק מהמגרש, אתם רואים?

ברכה הופמן:

זה חלק מהמגרש.

עמנואל זלטס:

אני יודע, אבל בנספח הבינוי מה יש שמה?

ברכה הופמן:

בנספח הבינוי רואים מדרכה, וזה חלק מהמגרש.

עמנואל זלטס:

מדרכה? אז זה קיים בהרבה מקומות בעיר, זה חלק כמגורים, אבל עדיין זה מוגדר כמדרכה בתב"ע, בנספח.

מרים לב:

לא מדרכה בשום מקום.

רלי חיים:

מה שמך רק?

מרים לב:

מרים לב.

עמנואל זלטס:

אני יודע, אבל נספח בינוי לא (לא ברור).

אמנון ארבל:

כלום.

צחי ברים:

אני רוצה להבין המחלקות בעירייה,

ברכה הופמן:

אין חנייה אין לנו,

מרים לב:

זה מתחת (לא ברור), פולשת לתוך המגרש.

עו"ד עקיבא וייסלר:

זה כל הלבן הזה, (לא ברור),

צחי ברים:

חוץ מזה יש?

עו"ד עקיבא וייסלר:

חוץ מזה יש עוד לבן,

צחי ברים:

אמי, אמי, לא רואים את זה, הנה יש,

חיים אפשטיין:

יש תלת – מימד,

צחי ברים:

יש את החלק הזה,

אמנון ארבל:

שמותי.

צחי ברים:

אני לא ראיתי את זה כל כך טוב פה.

אמנון ארבל:

מה?

צחי ברים:

יש את החלק שלהם,

אמנון ארבל:

נכון,

צחי ברים:

ויש מדרכה.

אמנון ארבל:

נכון,

אריאל גולן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

זה דרך למדרכה, מה זה משנה?

צחי ברים:

כן, אבל יש מדרכה, יש מדרכה תקנית של 2 ומשהו מטר,

אריאל גולן:

זה לא משנה, לא קשור.

יוחנן וייצמן:

של מי זה?

צחי ברים:

אני חושבת בהתחלה,

יוחנן וייצמן:

עם ישראל הולך?

עמנואל זלטס:

לא שייך לו.

מרים לב:

מתחת למדרכה, מתחת.

צחי ברים:

זה לא מתחת,

מרים לב:

מתחת למדרכה.

עמנואל זלטס:

זה יותר על המדרכה.

אמנון ארבל:

תסתכל, תסתכל,

ברכה הופמן:

הוא רוצה גם,

אמנון ארבל:

היום המדרכה היא כל זה, עד הקו הזה לכאורה הם יכולים לעשות פה היום גדר, ולסגור תיאורטית. אתה רואה בפועל כשאתה מסובב את זה עכשיו זה החצרות שלהם, אתה רואה שפה, מתחת לשטח הזה, אתה רואה פה יש כניסה לחלל,

עמנואל זלטס:

ברור, ברור, אמי.

אמנון ארבל:

ופה כנראה יש כניסה לחלל,

ישראל קלרמן:

יש לנו את הזה שלו.

אריאל גולן:

למי יש גישה לחצרות האלה? רק היום,

אמנון ארבל:

תסתכל, תראה איזה יופי, תראה, תראה, תסתכל, אתה רואה? זה, זה חלל פה,

חיים אפשטיין:

מה היה שם פארק, היה שם פארק משהו.

אמנון ארבל:

זה,

אריאל גולן:

מה יש שם היום, זה השאלה,

עמנואל זלטס:

ולמי יש חצר שם?

עו"ד עקיבא וייסלר:

6 דיירים,

צחי ברים:

אני שואל אותך,

עו"ד עקיבא וייסלר:

6 דיירים שלכל אחד יש חצר,

ישראל קלרמן:

צחי. תודה רבה, לגבי הסימון, מה הבעיה (לא ברור)?

מרים לב:

כל צנרת של הביוב,

אמנון ארבל:

זה החצר, זה,

מרים לב:

כאן עוברת בתקרה של החלל.

ישראל קלרמן:

רגע, לא, לא,

אמנון ארבל:

שזה החצר שלה, והוא יסובב על החצר שלו.

עמנואל זלטס:

אמי, אבל בוא נגדיר את זה עד לפה,

ישראל קלרמן:

אבל זה כבר הבנו, למה עכשיו אתם, הלאה, מה את רוצה להגיד?

עו"ד עקיבא וייסלר:

כל הצנרת של הבניין, כל הצנרת, חשמל, טלפון, מים, הכול עובר בתוך אותם חללים, אין אפשרות
לאטום חלק מאולם חללים,

ברכה הופמן:

זה לא עובר שם, לא עובר.

ישראל קלרמן:

לא רוצה, שאלתי, יש פה התנגדות נוספת לגבי סגירת מרפסות, שצריכים לסמן אותם, לסמן, זה לא מחייב אותם מה הבעיה?

מרים לב:

אנחנו בהתחלה ניסינו להכשיר את כל עבירות בנייה, ברגע שראינו שיש הרבה עבירות בנייה, נדרשנו ע"י המחלקת לבקרה,

ישראל קלרמן:

לסמן,

מרים לב:

לסמן את הכול בצהוב, הוא בתור (לא ברור) בסדר עם הדיירים אמר,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

מרים לב:

קשה לי לסמן את הכול בצהוב, אי-אפשר להכשיר.

ישראל קלרמן:

תודה. כן, מי רוצה לענות? רגע, שנייה, לפי הסדר.

חיים אפשטיין:

זה התנגדות, זה התנגדות.

ישראל קלרמן:

לא, שנייה,

דוברת לא מזוהה:

עו"ד (לא ברור).

ישראל קלרמן:

התנגדות אני מסכים, אבל שמענו את ההתנגדות העצמית והוא אמר פה דבר, איך יכול להיות שההתנגדות הזאת, זה מה שקיים, אז בוא נשמע, אבל רגע, אתה רוצה, אתה רוצה לפי הסדר?

אמנון ארבל:

כן, מאיר צבי והדסה בצלאל, נמצאים?

ישראל קלרמן:

צבי והדסה בצלאל פה? הם רוצים שהוא, מה שמך?

עו"ד יצחק ויינהויז:

יצחק ויינהויז.

אריאל גולן:

אתה מדבר בשם כולם?

ישראל קלרמן:

יצחק ויינהויז,

עו"ד יצחק ויינהויז:

גם בשם כולם, אבל הם יכולים לדבר גם בעצמם,

ישראל קלרמן:

לא, לא, הוא מדבר בשם, את השם שלך.

דוברת לא מזוהה:

לא,

ישראל קלרמן:

אתה מייצג מישהו, את מי אתה מייצג?

עו"ד יצחק ויינהויז:

אותי, מיכל בלוך משותקת 300%,

רלי חיים:

אבל הוא לא הגיש,

ישראל קלרמן:

מיכל בלוח. היא הגישה התנגדות?

עו"ד יצחק ויינהויז:

הגישה התנגדות, וגם אני הגשתי בעצמי בשמה, יש לי את ההעתק.

ישראל קלרמן:

טוב. אז דבר. בבקשה.

עו"ד עקיבא וייסלר:

יש לך ייפוי כוח?

ישראל קלרמן:

אנחנו שומעים אותו,

עו"ד יצחק ויינהויז:

ייפוי כוח נוטריון,

ישראל קלרמן:

דבר, סליחה, דבר אלינו.

רלי חיים:

מה השם? מה השם שלך?

ישראל קלרמן:

אתה יכול לדבר, בבקשה.

עו"ד יצחק ויינהויז:

יצחק ויינהויז,

ישראל קלרמן:

בבקשה.

עו"ד יצחק ויינהויז:

אני רוצה לעמוד ליד,

צחי ברים:

יש לך פה.

עו"ד יצחק ויינהויז:

אוקי, מי אחראי על זה?

אמנון ארבל:

אני, מה אתה רוצה?

עו"ד יצחק ויינהויז:

אני רוצה להגיע למקום, מאיפה שזה נמצא, קודם כל נסביר,

אמנון ארבל:

זה נמצא בשטח הזה,

עו"ד יצחק ויינהויז:

אוקי, אז החצרות שמדובר, כל החצרות ש - , החצרות זה פרטי 6 חצרות פרטיות כמדומני. יש 6 חצרות,

צחי ברים:

אז הוא אמר 6,

עו"ד יצחק ויינהויז:

והוא אומר שהחלל של המדרכה,

ישראל קלרמן:

שלו,

עו"ד יצחק ויינהויז:

ששלו. זאת אומרת גם רחוב פתח תקווה שלו, הוא הצמיד לעצמו את רחוב פתח תקווה, והחלל זה שלו, החלל זה שלו, זה רשום.

ישראל קלרמן:

הלאה, בוא נמשיך הלאה.

אמנון ארבל:

אתה טוען אחרת אבל?

דוברת לא מזוהה:

עוד לא המשיך.

ישראל קלרמן:

הוא לא הסביר, אבל בוא נמשיך הלאה, זה שלו, ויש טאבו.

אמנון ארבל:

יש רישום בית משותף,

ישראל קלרמן:

יש רישום.

דוברת לא מזוהה:

בטאבו,

ישראל קלרמן:

עזוב,

דוברת לא מזוהה:

הוא לקח אותי,

ישראל קלרמן:

מה ההתנגדות לגופו של עניין?

עו"ד יצחק ויינהויז:

עכשיו לגופו של עניין, איך הוא, בונה חללים, איך, איך ייכנסו לחלל הזה, יש שמה חצרות פרטיות,

ישראל קלרמן:

אז עכשיו שמעת מה שהיה פה,

אמנון ארבל:

הוא כרגע הציע שכל שטח כזה שמוצמד לחצר, יהיה, תהיה לצורך העניין מחסן של אותה דירה.

עו"ד יצחק ויינהויז:

עכשיו יש לי שתי טענות מקדמיות, לפני שאני נכנס לכל הנושא.

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

אותך גרה ב-1 ו-6?

עו"ד יצחק ויינהויז:

נכון, כן,

שלום קליין:

לא, היא לא גרה ב-1 ו-6, לא,

עו"ד יצחק ויינהויז:

היא לא גרה ב-1 ו-6,

ישראל קלרמן:

היא לא גרה.

עו"ד יצחק ויינהויז:

יש לה חצר צמוד,

שלום קליין:

אפשר לדיוק, היא לא גרה,

ישראל קלרמן:

שנייה נשמע את זה ממנו, אז שנייה, עוד פעם, אז איפה אחותך גרה?

שלום קליין:

היא לא גרה שמה.

עו"ד יצחק ויינהויז:

היא גרה, זה החצר שבחזית, אחותי גרה בחצר אחורית,

אמנון ארבל:

אוקי,

ישראל קלרמן:

והיא לא קשורה לזה,

עו"ד יצחק ויינהויז:

היא לא קשורה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

ללמטה.

ישראל קלרמן:

הבנתי, אז מה ההתנגדות שלך?

עו"ד יצחק ויינהויז:

קודם כל הבקשה כפי שאני קראתי אותה, וכפי שפורסם לכל השכנים,

אמנון ארבל:

זה המסחר.

עו"ד יצחק ויינהויז:

היא בקשה למסחר,

צחי ברים:

בסדר.

עו"ד יצחק ויינהויז:

היום אני באתי לפה, אני מקבל מכתב פה מאחד הדיירות, ואומרים לי שיש שינוי בבקשה.

אמנון ארבל:

לא הוא הסיר,

ישראל קלרמן:

הוא ביקש,

עו"ד יצחק ויינהויז:

לעניות דעתי,

אמנון ארבל:

הוא גם הגיש התנגדות,

עו"ד יצחק ויינהויז:

אני לא משפטן, לעניות דעתי, אולי יש פה יועצת משפטית,

ישראל קלרמן:

יש פה,

רלי חיים:

יש,

עו"ד יצחק ויינהויז:

אם משנים את הבקשה לבקשה אחרת, צריך לפרסם מחדש,

ישראל קלרמן:

למה? הוא עשה את זה פה.

אמנון ארבל:

הוועדה אחרי שהיא שמעה את כל ההתנגדויות, תקבל החלטה, האם הוועדה תחשוב לקבל את ההתנגדות שלו,

צחי ברים:

העצמית,

אמנון ארבל:

היא תחשוב לפרסם,

יוחנן וייצמן:

היא ב – 6,

אמנון ארבל:

לדחות את התוכנית, (לא ברור),

עו"ד יצחק ויינהויז :

אני מתנגד עכשיו, אני מתנגד?

אמנון ארבל :

אתה מתנגד לתוכנית שהופקדה,

יוחנן וייצמן :

שהופקדה.

עו"ד יצחק ויינהויז :

התוכנית שהופקדה.

אמנון ארבל :

אם אתה רוצה להתרכז,

עו"ד יצחק ויינהויז :

אז אנחנו,

אמנון ארבל :

רגע,

ישראל קלרמן :

לא, לא, שנייה,

אמנון ארבל :

אדוני,

עו"ד יצחק ויינהויז :

מדברים על המחסנים,

ישראל קלרמן :

שנייה, אמי,

אמנון ארבל :

תקשיבו רגע,

עו"ד יצחק ויינהויז :

כן,

אמנון ארבל :

אתה כרגע מגיש את ההתנגדות ומציג מה שהופקד, אם תרצה להוסיף גם להתנגדות שלו, אתה יכול לעשות את זה גם את זה אחר כך.

ישראל קלרמן :

לא, לא, בבקשה לא, אז אני אוסיף משהו, שנייה, מה?

יוחנן וייצמן :

זה החוק.

עו"ד יצחק ויינהויז :

אני רוצה,

אמנון ארבל :

זה הוועדה תחליט אבל,

ישראל קלרמן :

אין לי בעיה, אמר, הוא חייב כן,

עו"ד יצחק ויינהויז :

מה זה היא תחליט?

יוחנן וייצמן :

נכון,

אמנון ארבל :

לא, הוועדה תחליט,

ישראל קלרמן :

לא, אמר, אמר,

עו"ד יצחק ויינהויז :

הוועדה תחליט, אוקי,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי,

אמנון ארבל:

אחרי שהיא תשמע את כולם.

ישראל קלרמן:

אמי, אבל,

עו"ד יצחק ויינהויז:

יש לי עוד טענה,

ישראל קלרמן:

משפט אחד, אני אגיד לך גם, אני רוצה להגיד, שהוא שמע עכשיו, שגם הוא עכשיו לא חושב לעשות את זה, אז אנחנו שואלים, האם עדיין יש לו מה להגיש התנגדות או לא,

אמנון ארבל:

אבל זה לא,

ישראל קלרמן:

לא, אתה אמרת לו משהו, תגיד,

יוחנן וייצמן:

על מה שהוסר מהתוכנית,

ישראל קלרמן:

הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר שהוא ידבר, נכון? אמי.

אריאל גולן:

עוד לא הוסר, עוד לא הוסר.

אמנון ארבל:

אם הוועדה תחליט שהיא דווקא רוצה להשאיר,

אריאל גולן:

הוא ביקש להסיר,

אמנון ארבל:

פה?

ישראל קלרמן:

אני לא אעשה את זה,

אמנון ארבל:

אבל אתה, אף אחד לא יודע את זה,

ישראל קלרמן:

הוא גם מתנגד,

יוחנן וייצמן:

אז בוא נעשה,

ישראל קלרמן:

דיון פנימי,

אמנון ארבל:

אז תגיד לוועדה, תגיד לכל הנוכחים, הוועדה מקבלת את ההתנגדות העצמית, (לא ברור) איפה.

ישראל קלרמן:

אז אני עכשיו פונה לכולכם,

יוחנן וייצמן:

רגע, אז בוא, הוועדה פה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

תקבל החלטה,

ישראל קלרמן:

עכשיו אני, אני עכשיו פונה אליכם ואני אומר לכם, כל ההתנגדויות שהוגשו מה שאתם פה עכשיו, זה על התוכנית שבאמת הופקדה כמו שאמר עכשיו, מה שמך?

עו"ד יצחק ויינהויז:

ויינהויז,

ישראל קלרמן:

ולכן, ולכן אתם פה בשביל להתנגד לזה, שמעתם עכשיו שהוא גם התנגדות עצמית כי הוא ראה שאתם מתנגדים, הוא הולך על משהו אחר, מי שעדיין,

דוברת לא מזוהה:

רגע, רגע,

ישראל קלרמן:

מכל אלה שיושבות פה, עדיין מתנגדת למה שהוא הציג בפנינו עכשיו, בבקשה אנחנו רוצים לשמוע אותו, אני מעדיף,

צחי ברים:

זה בסדר.

ישראל קלרמן:

שזה יהיה בצורה כזאת.

עו"ד יצחק ויינהויז:

אנחנו רוצים ללמוד את הנושא.

הדסה נגר:

הוא אמר את זה,

ישראל קלרמן:

ללמוד?

חיים אפשטיין:

הם מקבלים שמסחר לא יהיה שמה.

ישראל קלרמן:

אז עכשיו ההתנגדות שלך זה, שאתה לא מוכן לדון בזה עכשיו, כי אתה רוצה ללמוד את הנושא, תודה, שמעתי.

עו"ד יצחק ויינהויז:

יש לי עוד טענה מקדמית,

ישראל קלרמן:

מה עוד טענה?

עו"ד יצחק ויינהויז:

טענה מקדמית השנייה, שהבקשה שהוגשה, היא בקשה למסחר, אני היועצת המשפטית אני,

ישראל קלרמן:

שמעתי, אז את זה שמענו כבר, את זה כבר אמרת, צריך לפרסם ואז נחליט,

עו"ד יצחק ויינהויז:

לא, לא, אז תן לי לדבר שתי דקות, ונדבר,

ישראל קלרמן:

מה אתה כותב,

עו"ד יצחק ויינהויז:

מרחוק,

ישראל קלרמן:

מה?

עו"ד יצחק ויינהויז:

הטענה השנייה היא, זה שאם אין אישור תב"ע, אישור תב"ע למסחר במקום הזה,

דוברת לא מזוהה:

24 שעות,

עו"ד יצחק ויינהויז :

זה לא בווליו של וועדה מקומית לדון בזה, אלא בוועדה מחוזית,

ישראל קלרמן :

יפה. זה שימוש, זה שימוש, הוא אומר זה שימוש.

דוברת לא מזוהה :

נכון,

עו"ד יצחק ויינהויז :

יש חוק ההסדרים סעיף 13, סעיף 14,

ישראל קלרמן :

וייצמן, יפה.

דוברת לא מזוהה :

זה משהו שהוא לא חוקי.

ישראל קלרמן :

הוא צודק, תודה.

הדסה נגר :

גם אני רוצה להגיד משהו, אמרתם שזה לא יהיה למסחר, היום,

ישראל קלרמן :

רגע, שנייה, שנייה, לפני זה, אמי, אמי,

אמנון ארבל :

מה?

ישראל קלרמן :

מה אני אומר? מה היום התב"ע שמה?

אמנון ארבל :

מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

מה,

עמנואל זלטס:

מגורים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אחר כך,

ישראל קלרמן:

בבקשה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה את רוצה להגיד?

הדסה נגר:

הוא אומר,

ישראל קלרמן:

מה שמך?

הדסה נגר:

נגר.

ישראל קלרמן:

נגר, כן,

הדסה נגר:

הוא אומר שזה לא מיועד להיות למסחר, היום כבר יש שם בית מסחר, לא בעתיד, שם יש מסחר כרגע, כרגע תבינו את זה, מסחר שפועל שנים.

עו"ד יצחק ויינהויז:

מהחצר הפרטית של מר קליין,

הדסה נגר:

ואבא שלו (לא ברור),

עו"ד יצחק ויינהויז:

מנהל שמה עסק לא חוקי,

ישראל קלרמן:

רגע,

הדסה נגר:

זה עובד סביב,

ישראל קלרמן:

לא כולם צועקים,

הדסה נגר:

לא,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע,

הדסה נגר:

יום ולילה.

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

בתוך ה – 6 האלה?

ישראל קלרמן:

אני רוצה להבין,

אמנון ארבל:

זאת?

הדסה נגר:

אני אומרת ועובדת,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

היא מדברת על זה,

ישראל קלרמן:

עכשיו את אומרת לי, שנייה, שאלה, את אומרת שלום קליין הזה, אחד מה – 6 דירות האלה,

אמנון ארבל:

שלו,

ישראל קלרמן:

הוא גם גר.

אמנון ארבל:

של הבת שלו.

ישראל קלרמן:

הוא או הבת שלו, לא משנה, וממול, היום מתנהל עסק,

דוברת לא מזוהה:

בוודאי,

הדסה נגר:

לא היום, שנים.

אמנון ארבל:

בשטח הזה?

עמנואל זלטס:

היום יש,

הדסה נגר:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

ולכן?

הדסה נגר:

פתוח,

ישראל קלרמן:

שנייה,

הדסה נגר:

אז בוא אני אגיד, אני אגיד אני רוצה להסביר, אני מדברת ככה, כי אני טעונה, זה לא בא מהיום, עשו מאיתנו בדיחה כל השנים, למה? אם תראו במי מדובר. בתים של אברכים, אנחנו בני תורה, הבעלים שלנו לא באו, לא מבינים ימינם, ומשמאלם בדברים האלה. אנחנו לא דריירים, אנחנו לא תחמנים, אנחנו באים בפרוטות שלנו קנינו את הבית, ונלחמים על הבית שלנו, ובא בן אדם עם כוח, ועם פה, לא רוצה להגיד, לנו יש שמיים, לא יודעת מה יש למישהו אחר. בא ועושק אותנו, הוא לא עושק לנו וילה, הוא עושק לנו את הבית שלנו. ואני אגיד בדיוק איך, קודם כל, כשהוא אומר הוא בא ומהתל בכס, שאין פה מסחר, יש מסחר סביב השעון. בבוקר, בלילה, ועינינו לא צרה בזה, שיהיה שם. אבל לא לשקר לא לעשות לנו (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הבנתי, אז עוד פעם, אני רוצה להבין,

הדסה נגר:

עכשיו לי יש חצר, אני אחד מאלה שגרים בחצר, כבר היה לי תקדים איתו, שפתאום, אני קודחים לי, אני יוצאת ואומרת לו - סליחה, למה אתה קודח לי בחצר? מה יש לך? אני רק (לא ברור) פה מזגן, לפני ראש השנה, מה אכפת לך? יהיה לך זכויות לפני ראש השנה, ככה הוא אמר לי. אמרתי לו - אבל תקשיב זה החצר שלי, תשאל אותי, "לא, עזבי, עזבי, אני אדבר, אני אקדח ואחרי זה אני אדבר איתך". אמרתי בשום פנים ואופן - לא בשום פנים,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

הדסה נגר:

אז זה עובדה בחצר שלי הוא רוצה להוציא, עכשיו זה לא ייגמר ככה.

ישראל קלרמן:

הבנתי.

הדסה נגר:

זה לא ייגמר,

ישראל קלרמן:

רק שנייה,

הדסה נגר:

אני רוצה לראות את המיקום, ועכשיו זה בנוי כדי להבין, שזה חצר שזה בתוך הבית שלי,

ישראל קלרמן:

הבנתי, עכשיו שאלה אחת, את אמרת בתוך הדברים שלך, עינך לא צרה בו. עכשיו אני שואל, אם התוכנית היום תהיה רק מול הבית שלו? גם יש לך בעיה?

הדסה נגר:

יש לי בעיה, כי אני מדברת גם בשם אחרים,

ישראל קלרמן:

את לא, תעני לי על השאלה הזאת,

הדסה נגר:

לא, אז בוא אני אגיד כן, כן, יש לי בעיה,

ישראל קלרמן:

למה? והשכן התנהג אליך לא יפה.

הדסה נגר:

אני אגיד לכם מה אני אגיד לכם, יש לנו אופי מסוים של בית, של משפחה, של רחוב, מי שאני רואה שמסתובב שם בשעות לא שעות, ואני באתי למקום הזה, אני לא גרה ב - , בדיזנגוף, אני לא מוכנה, הורסים לי (לא ברור).

ישראל קלרמן:

תודה, תודה רבה.

עו"ד יצחק ויינהויז :

אני חייב להוסיף,

ישראל קלרמן :

לא, לא, אבל זה לא הולך ככה, זה לא הולך ככה.

עו"ד יצחק ויינהויז :

הוא עברין בנייה, הוא עברין בנייה, הוא בנה (לא ברור).

ישראל קלרמן :

שלא תוסיף,

גב' בר זכאי :

אני יכולה לומר משהו?

ישראל קלרמן :

כן, מה שמך?

גב' בר זכאי :

אני בר זכאי.

ישראל קלרמן :

בר זכאי.

גב' בר זכאי :

עצם זה, שהוא רוצה לא 10 מטר רבוע, יותר, מראה שהתוכנית, בראש שלו, ממה שאנחנו חווים שנים, זה שיום יבוא וזה כן יהיה עסקים קטנים, ולאחת השכנות, כבר יש חלון קדוח עם החצר שלה, מיחידת דיור שהוא רצה לעשות, שזה חלון. אין שמה, אין דרך לאוויר, לכלום, אלא אם כן יהיו חלונות מחצרות של שכנים.

ישראל קלרמן :

תודה רבה. מישהו רוצה להוסיף? מישהי רוצה להוסיף?

גב' בר זכאי :

הוא לא מעוניין במה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

מה שמד? לא, זה לא, את חייבת להבין, את לא נמצאת עכשיו ברחוב פתח תקווה, רגע, את נמצאת עכשיו בוועדת תכנון ובנייה, וזכותך, תירגעי, תגידי את שמך לפרוטוקול, תגידי מה ההתנגדות שלך, למה שמונח בפנינו.

דובר לא מזוהה:

איפה את גרה בבניין?

רלי חיים:

מה השם שלך?

רבקה צוקר:

רבקה.

ישראל קלרמן:

איך?

רבקה צוקר:

רבקה צוקר,

ישראל קלרמן:

ואת גרה בקומה שנייה?

רבקה צוקר:

מהחלון שלי רואים את הנשים נכנסות 24 שעות ביממה,

יוחנן וייצמן:

מה יש שמה?

ישראל קלרמן:

חנות של מה זה? דרך אגב,

רבקה צוקר:

קוסמטיקה, זה ציפורניים, דברים ששייכים לציבור החסידי, האזור שלנו הוא חרדי, (לא ברור) מה נכנס לנו פה עסקים כאלה, לאזור שלי, האינסטלאטור שלי אומר, אצלכם באזור, עוד הביאו לכם כאלה דברים, מה הבא? אנחנו כבר ישבנו פה בוועדה על ספא שהוא רצה לעשות, נתתם לו כזה ספא, זה התוכנית שלו.

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

רבקה צוקר:

רק שנייה, לא, אתה מייצג אותנו, אנחנו בוחרים בך, מכניסים את הקלפי, אתם מייצגים אותנו.

צחי ברים:

זה לא פה,

רבקה צוקר:

מה? לא פה?

דובר לא מזוהה:

אצל הליטאים אפשר קוסמטיקה.

ישראל קלרמן:

אני לא מדבר עכשיו, שמעתי,

רבקה צוקר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

תודה, אל תגידי לי - לא.

רבקה צוקר:

יש לנו נכדים, אני לא יכולה שייבנו כאן ספא, כי זה התוכנית האמיתית שלו,

ישראל קלרמן:

גברת,

רבקה צוקר:

הוא לא הוריד את הספא, אתם לא מכירים אותו,

ישראל קלרמן:

מה השם שלך אמרת לי?

רבקה צוקר:

צוקר.

ישראל קלרמן:

צוקר,

רבקה צוקר:

אני כבר חיה,

ישראל קלרמן:

אל תגידי לי לא, כי אמרתי כן,

רבקה צוקר:

עם חלונות לשכנה.

ישראל קלרמן:

שמעתי, תודה.

רבקה צוקר:

לאמבטיה, לחדרי בנות, והכול כאן אמרו לו,

עו"ד יצחק ויינהויז:

תשובה אנחנו דורשים,

ישראל קלרמן:

תודה רבה, שנייה. שנייה.

עו"ד יצחק ויינהויז:

על השינוי,

ישראל קלרמן:

רגע, חברים, לא לדבר רגע, אני רוצה לסיים את הדיון. וייצמן חכה רגע,

יוחנן וייצמן:

אני איתך.

ישראל קלרמן:

חבר המועצה, המשנה לראש העיר, צחי, רוצה לשאול משהו? את מי?

צחי ברים:

שמעתי מימכם שאתם אומרים כל הזמן אתם לא מכירים אותו,

רבקה צוקר:

אנחנו מכירים אותו, לא מאמינה לו.

ישראל קלרמן:

מה השאלה?

צחי ברים:

היה דברים בעבר שקרו,

רבקה צוקר:

הוא בא אלי יום שישי אחד, באמצע,

עו"ד יצחק ויינהויז:

אינסוף דברים,

רבקה צוקר:

רגע, רגע,

עו"ד יצחק ויינהויז:

אינסוף דברים קרו,

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

עו"ד יצחק ויינהויז:

הוא עבריין בנייה רשמי מטעם העירייה.

רבקה צוקר:

הוא טוען לי, הוא טוען לי שהגז היום החוקים השתנו, צריך להזיז את הגז, כי זה ליד חדר שינה שלו,

שלום קליין:

את הרשית.

רבקה צוקר:

הוא מבקש את המקום של הסוכה, שזה כבר גם לקחו לנו, ואין לנו מקום לשים קרשים לסוכה, בגלל הבנייה אין לנו מקום לילדים שבאים לבקר, אין להם איפה להחנות רכב, מקבלים קנסות, הכול בסדר, הכול על חשבון שלו. אנחנו באנו (לא ברור), שחברת גז אמרה על הבנייה,

ישראל קלרמן:

לא, אתם לא, אתם לא מבינים איפה נמצאים,

רבקה צוקר:

(לא ברור) פונתה.

ישראל קלרמן:

לא, זהו, חברים. לא, לא, מי שדיברה, דיברה, לא, זה לא הולך ככה, לא,

דוברת לא מזוהה:

אני רוצה לדבר,

ישראל קלרמן:

מה? היא רצתה להוסיף תוסיפי, אין יותר.

ברכה הופמן:

אז לסגור את הגז,

ישראל קלרמן:

לא, לא, מה את רוצה להוסיף? אני שומע אותם,

ברכה הופמן:

אמרתי לך, שאין עיני צרה, אין עינינו צרה בחלקו, מה שרשום לא יכול להפוך, (לא ברור), אבל יש פה כמה דברים שפשוט לא העלו אותם, הדבר הראשון שהוא מייצג את הבניין בתור יושב וועד הבית, יושב ראש של וועד הבית, הוא לא גר פה, הוא לא וועד הבית,

רבקה צוקר:

אף אחד לא מינה אותו.

ברכה הופמן:

זה מעשה נוכחות, ואפילו פלילי,

ישראל קלרמן:

כבר שמענו את זה, כן,

ברכה הופמן:

אני לא יודעת,

ישראל קלרמן:

הבנתי, הבנו, הבנו את זה.

ברכה הופמן:

אני רוצה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אל תחליטי מה שאנחנו,

ברכה הופמן:

אתה מייצג אותי, הוא מייצג, שמי ברכה הופמן, אין עיני צרה בחלקו, שיהיה לו כל טוב, עם כל המטרים, ובתיהם כבריהם, כל מתחת למדרכה שיגור שם,

ישראל קלרמן:

לא אצלנו.

ברכה הופמן:

לא, לא אכפת לי, לי זה לא משנה,

עו"ד יצחק ויינהויז:

לא בבית ספרנו.

ברכה הופמן:

לי זה לא מפריע.

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

ברכה הופמן:

זה דבר אחד. מה שרציתי להגיד,

ישראל קלרמן:

תודה רבה, זהו,

רבקה צוקר:

רגע, רגע,

ברכה הופמן:

הגז, לגבי הגז, ברגע שיפתחו את החללים, יצטרכו להוציא את הגז, וינתקו לנו את הגז, הוא אומר לי
- תיקחי חביות, כמו שהיה לאבא שלך. אז בוא תלך אתה לאבא שלך.

ישראל קלרמן:

טוב,

ברכה הופמן:

תודה רבה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה. בבקשה.

עמנואל זלטס:

לענות.

ישראל קלרמן:

מי עונה? לא, זהו.

דוברת לא מזוהה:

רגע עוד אחד, רגע,

ישראל קלרמן:

לא,

הדסה בצלאל:

אני מתנגדת.

ברכה הופמן:

יש עוד מתנגדת.

ישראל קלרמן:

את רוצה להוסיף?

הדסה בצלאל:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

מה?

הדסה בצלאל:

אני גרה מול החלל,

רלי חיים:

השם שלך.

ישראל קלרמן:

גם לך יש חצר?

הדסה בצלאל:

איד?

עו"ד יצחק ויינהויז:

הדסה בצלאל.

ישראל קלרמן:

יש לך חצר, את גרה למטה?

הדסה בצלאל:

כן, יש לי (לא ברור).

ישראל קלרמן:

כן,

הדסה בצלאל:

אם הוא באמת טוב מתחרט ורצה להביא את זה לדיירים, למה לא פנה אלינו, אנחנו רוצים אולי אתם רוצים לקרוא את זה? למה אני צריכה לבוא לעירייה לשמוע ש - , למה לא באת אלי?

ישראל קלרמן:

לא, הוא עכשיו, גברת, בעקבות, בעקבות ההתנגדות,

שלום קליין:

(לא ברור) את בדירה בקומה העליונה,

צחי ברים:

היה להם ניסיון, הוא דיבר,

ברכה הופמן:

איתי הוא לא דיבר.

הדסה בצלאל:

אף אחת,

ישראל קלרמן:

בעקבות ההתנגדות, אתם לא מדברים ביניכם.

הדסה בצלאל:

למה לא,

ישראל קלרמן:

עו"ד מה השם שלו?

הדסה בצלאל:

לחצר,

(מדברים ביחד)

דובר לא מזוהה:

זה רכוש משותף לכל,

הדסה בצלאל:

למה? אני צריכה לבוא לעירייה?

ישראל קלרמן:

יש דיון, זהו, אני לא רוצה (לא ברור), תענה לשאלות, בבקשה.

הדסה בצלאל:

למה אני צריכה לראות (לא ברור).

ישראל קלרמן:

שלום קליין, שלום קליין, אל תדבר איתם. אתה עו"ד,

עו"ד עקיבא וייסלר:

כן,

ישראל קלרמן:

דבר מה? שמענו פה.

עו"ד עקיבא וייסלר:

להעלות חזרה.

ישראל קלרמן:

אמי, אתה יכול להעלות את התמונה?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

בבקשה, הנה התמונה. כן,

עו"ד עקיבא וייסלר:

אתם רוצים נקודה שאני אענה עליה, או שאני אענה לפי מה שאני מבין?

ישראל קלרמן:

על הכול תענה, על כל הנקודות שהעלו, אם לא רשמת את זה, אני רשמת.

עו"ד עקיבא וייסלר:

קודם כל הבת של מר קליין, המבקש, או המתנגד, גרה בדירה שלו, בתוך הבית שלה יש לה עסק,

ישראל קלרמן:

סליחה, אני אסגור את הדיון. אתן לא עונות על זה,

דוברת לא מזוהה:

כולם גרים שם.

ישראל קלרמן:

בוא כבר נעשה לך סדר, יש דבר אחד בעייתי,

דוברת לא מזוהה:

הוא צריך להיות (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה שלו בטאבו, לא שלו בטאבו, אני לא יודע, אתה מחפש עכשיו בתוך חצר של בן אדם להיכנס ולשבת וזה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

רגע, לא, לא,

ישראל קלרמן:

תסביר לי, אל תענה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

תחזור.

ישראל קלרמן:

אתה מדבר איתי, ואל תדבר איתם, ובאמת אל תתנו פה הערות ביניים, אנחנו יודעים איך לנהל את הוועדה, אחד, עזוב עכשיו, הבת שלו גרה, ומה שהיא עושה שם, זה לא מעניין אותי,

עו"ד עקיבא וייסלר:

אוקי, בסדר.

ישראל קלרמן:

מעניין אותי יותר מי זה, מדובר פה, כמו שאתם אמרתם גם,

עו"ד עקיבא וייסלר:

כן,

ישראל קלרמן:

חצרות של אנשים,

עו"ד עקיבא וייסלר:

נכון,

ישראל קלרמן:

לכן החצר שלהם, אתם רוצים לעשות דברים, בשביל למכור להם, ולא מובן, באמת לא מובן.

עו"ד עקיבא וייסלר:

מה לא מובן?

ישראל קלרמן:

כי אני לא מבין את זה, למה לא מובן? אני אגיד לך למה לא מובן, כי נמצא פה מספיק שנים, ואף פעם לא היה כזה מקרה. עכשיו תסביר לי.

עו"ד עקיבא וייסלר:

אנחנו מבקשים שתתירו את זה,

ישראל קלרמן:

מה תיתרו?

עו"ד עקיבא וייסלר:

תקשיב, אנחנו מבקשים סך הכול דבר אחד, אתם תתירו שימוש באותו חלל למחסנים לכל אחד מבעלי הדירות שנמצא ממול,

צחי ברים:

אז יש לי הצעה היושב ראש,

עו"ד עקיבא וייסלר:

עכשיו שנייה, אם הם,

צחי ברים:

שימכור עכשיו, וכל אחד יבוא ויבקש.

עו"ד עקיבא וייסלר:

ואם הם ירצו לקנות, ייקנו, לא ירצו לקנות,

ישראל קלרמן:

זה מה שהם לא רוצים,

עו"ד עקיבא וייסלר:

לא, למה?

ישראל קלרמן:

ואם לא ירצו לקנות, מה יהיה עם זה? בשביל מה עשיתי?

עו"ד עקיבא וייסלר:

בסופו של דבר אנשים ייקנו,

ישראל קלרמן:

לא, לא רוצה, לא רוצה לקרוא ל - , לפריצה לזה, אל תעשה להם טובות, הם לא רוצים את זה, רק הם יכולים להגיע,

עו"ד עקיבא וייסלר:

שנייה,

ישראל קלרמן:

אז אני מספר לך, שאני לא מכיר את זה,

אמנון ארבל:

אני יודע,

ישראל קלרמן:

תשאל את החברים שם, מכירים את זה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

אפשרות אחרת,

ישראל קלרמן:

זה יהיה החלטה אחרת.

אמנון ארבל:

זה בדיוק מה שאמרתי לו,

עו"ד עקיבא וייסלר:

שאני יכול, (לא ברור),

דובר לא מזוהה:

אני עושה את זה לטובת הבעלים, ומציע להם,

עו"ד עקיבא וייסלר:

הוא רוצה להסיר את התשואה לו מהנכס. אני רוצה בסופו של דבר להגיע לידי שימוש כאן עם אותו נכס, והאפשרות היחידה, היחידה בעולם כרגע שיש לי להביא משהו מאותו נכס, זה להתיר את זה למחסנים ולמכור, ירצו, יקנו, לא יקנו,

ישראל קלרמן:

יש לי הצעה בשבילו, שנייה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

קלרמן,

ישראל קלרמן:

לך שב איתם,

עו"ד עקיבא וייסלר:

רגע,

ישראל קלרמן:

ותסביר להם את זה, תמכור להם, תבוא לפה ביחד איתם, מה הבעיה?

עו"ד עקיבא וייסלר:

אותם אנשים, רוב האנשים שיושבים פה, הם לא אנשים שגרים באותה קומה, הם גרים למטה, למעלה.

ישראל קלרמן:

אותם אני לא מדבר, אני מדבר איתך על השישה האלה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

מה?

ישראל קלרמן:

כל השישה אני מדבר איתך,

עו"ד עקיבא וייסלר:

ארבעה מהם כבר נתנו,

ישראל קלרמן:

אז,

עו"ד עקיבא וייסלר:

(לא ברור) לקנות.

ישראל קלרמן:

אז תביא לי, תביא לי את ההסכם ותחזרו לפה.

עו"ד עקיבא וייסלר:

אין בעיה,

ישראל קלרמן:

יש פה משהו,

עו"ד עקיבא וייסלר:

להביא לך את ההסכם? להביא לך? אני אתן עכשיו את השמות,

ישראל קלרמן:

תודה, לא עכשיו, הלאה,

עו"ד עקיבא וייסלר:

כל מה שאתה רוצה, זה הנקודה,

ישראל קלרמן:

זהו?

עו"ד עקיבא וייסלר:

מה הנקודה? לא, רצית תגובה, אתה רוצה תגובה?

ישראל קלרמן:

לא,

עו"ד עקיבא וייסלר:

לא, אמרת לא מעניין אותי, הבת שלו גרה,

ישראל קלרמן:

לא, גם אחרי זה אתה, גם אחרי זה מה אתה עושה עם הדבר הזה שיש לי? שעושה את זה מבקש את זה מחסן, (לא ברור). מה יהיה?

עו"ד עקיבא וייסלר:

זה יהיה שלהם, לא שלי.

ישראל קלרמן:

לא, זה שלך, אני שואל,

עו"ד עקיבא וייסלר:

למה? אם זה עסק,

ישראל קלרמן:

היום יש עסק.

שלום קליין:

הבת שלי עושה ציפוריים גם בבית שלה.

ישראל קלרמן:

גם בבית,

שלום קליין:

ברגע שזה יהפוך להיות מחסן, זה בדיוק, הבעיה.

ישראל קלרמן:

אז זה לא יהיה עסק.

שלום קליין:

לא,

עו"ד יצחק ויינהויז:

יש שמה עסק.

שלום קליין:

וגם לא יהיה שלי, אני בחיים (לא ברור).

עו"ד עקיבא וייסלר:

אנחנו לא אכיפה פה, אנחנו לא אכיפה.

ישראל קלרמן:

הבנו.

אמנון ארבל:

אבל מי אמר שהם ירצו לקנות את זה?

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרתי,

עו"ד עקיבא וייסלר:

אבל היא לא שמעה,

ישראל קלרמן:

הבנתי הכול.

עו"ד עקיבא וייסלר:

הם רוצים לבנות.

ישראל קלרמן:

תודה רבה. חבר'ה. תודה רבה, מה את רוצה להוסיף? לא לדבר. כן, צחי ברים, בוא נשמע רגע את האדריכלית מילה אחרונה, ואנחנו מסיימים את הדיון.

מרים לב:

אני מציעה שאפשר שיהיה תנאי, שיהיה הערת אזהרה, שלא יהיה אפשר לצרף את המחסנים, וכל אחד יהיה חייב להיות המחסן שלו מול הדירה שלו, אפשר לעגן את זה בתוך התוכנית,

ישראל קלרמן:

שמעתי תוכנית, אני רוצה לשאול שאלה אחת, הם הזכירו פה והוא הזכיר, הנושא הזה שאנחנו עכשיו בסמכות מקומית, אבל אם אתה מדבר פה עכשיו לשנות את הייעוד,

עו"ד עקיבא וייסלר:

מחסנים זה שינוי ייעוד?

שלום קליין:

זה רשום בטאבו מחסן.

מרים לב:

סעיף 15,

עו"ד עקיבא וייסלר:

למה?

שלום קליין:

זה רשום בטאבו בתור מחסן,

עו"ד עקיבא וייסלר:

סעיף 15, מר קלרמן,

צחי ברים:

אני שאלתי אותו איך אתה מתנגד,

ישראל קלרמן:

אבל הוא כן רוצה מסחר,

צחי ברים:

לא,

ישראל קלרמן:

גם לך לא,

עו"ד עקיבא וייסלר:

אתה יכול לאשר,

צחי ברים:

שאלה אני רוצה לשאול, אני רוצה לשאול אותך שאלה, שנייה אמי,

ישראל קלרמן:

שקט, למה אתם מדברים?

צחי ברים:

אני רוצה לשאול אותך שאלה, אתה אומר שיש לך כמה שכנים שרוצים,

ישראל קלרמן:

רלי,

צחי ברים:

אני רוצה לתת הצעה, תוריד את זה תגיד להם שאתה רוצה, לבוא איתם ביחד, ותוריד את זה מסדר
היום, למה צריך את זה עכשיו?

ישראל קלרמן:

נכון,

הדסה נגר:

כי זה לא תמים,

ישראל קלרמן:

כבר אמרנו את זה,

הדסה נגר:

כי זה לא תמים.

ישראל קלרמן:

חברים, תודה רבה, הסתיים הדיון. תודה רבה, הסתיים הדיון. מה השאלה?

עו"ד יצחק ויינהויז:

פרסום ל – 60 יום יעשו מחדש.

חיה ברזילאי:

הוא כבר פתח את החלל בהתחלה, משרד עבודה באה מטעם חברת הגז, סגרו לנו את הגז, שזה מסוכן שהחלל יהיה פתוח ליד שני צוברי גז,

דוברת לא מזוהה:

והיינו בלי גז,

חיה ברזילאי:

היינו בלי גז,

ישראל קלרמן:

מה קורה עכשיו? יש גז?

חיה ברזילאי:

יש גז, בגלל שהוא נאלץ לסגור יחידה אחת. השאלה אם פותחים את הכול,

ישראל קלרמן:

הסתיים הדיון,

עו"ד עקיבא וייסלר:

לאור כל האמור לעיל, אני מבקש להוריד,

ישראל קלרמן:

למשוך את התוכנית?

עו"ד עקיבא וייסלר:

להוריד מסדר היום,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

עו"ד עקיבא וייסלר:

רגע, אף אחד לא רשם,

ישראל קלרמן:

תודה רבה. הסתיים הדיון.

צחי ברים:

גם אם הוא רוצה לנהל את המשא ומתן,

ישראל קלרמן:

בדיוק, שיגידו את זה אבל, שלום, שלום. תודה רבה. כל טוב, בהצלחה, שלום.

עו"ד עקיבא וייסלר:

שלום לכולם.

ישראל קלרמן:

תודה, שלום.

עמנואל זלטס:

7 שנים.

ישראל קלרמן:

חברים אתם מעכבים אותנו אנחנו באיחור, להתראות, כל טוב בהצלחה.

עו"ד עקיבא וייסלר:

תודה רבה.

צחי ברים:

זה לא יפה לבד.

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

זה לא יפה לבד.

ישראל קלרמן:

אתן מפריעות לנו, ואסור לנו לשמוע אתכם.

עמנואל זלטס:

יש פה סטייה ניכרת קווי בניין, אני אגיד לך למה,

צחי ברים:

יוחנן,

ישראל קלרמן:

לאור בקשת, בקשת המבקש הוא מבקש, רלי, את איתי?

רלי חיים:

כן,

ישראל קלרמן:

לאור בקשת המבקש,

אמנון ארבל:

(לא ברור) את ההמלצה של מהנדס העיר בשלב ההפקדה,

עמנואל זלטס:

אתה נהנה להגיד את זה,

ישראל קלרמן:

שמה?

חיים אפשטיין:

לדחות,

אמנון ארבל:

לדחות את התוכנית, מה?

ישראל קלרמן:

אבל לא חלקית, המבקש ביקש, למשוך את התוכנית,

עמנואל זלטס:

להוריד,

צחי ברים:

להוריד, ואז,

רלי חיים:

להוריד. להוריד, לדבר עם הדיירים.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

חיים אפשטיין:

מה הוא ביקש?

רלי חיים:

לא, זה לא היה להוריד ולשבת עם ששת הדיירים,

אמנון ארבל:

אבל הבעיה זה לא ששת הדיירים,

ישראל קלרמן:

אם הוא היה מבקש עכשיו, הוא רוצה עוד שתי קומות, הוא מבקש, אין דבר כזה, אין להוריד מסדר היום, זה בסדר היום, מה זה?

אמנון ארבל:

לא, אפשר לדחות את ההכרעה, אפשר לדחות את ההכרעה.

צחי ברים:

לדחות את ההכרעה,

אמנון ארבל:

זה לא עניין של הבעיה, הבעיה זה לא ה – 6 הדירות שיקבלו מחסן, או לא יקבלו מחסן, הבעיה זה שאר הדיירים בבניין.

ישראל קלרמן:

אה, לא, שאר הדיירים בבניין, לא נכון, היה פה.

צחי ברים:

לא אכפת להם.

ישראל קלרמן:

ההיא לא אכפת לה, (לא ברור) ציפורניים?

צחי ברים:

לא,

ישראל קלרמן:

לא, שלוש,

צחי ברים:

אני מענה לך,

אמנון ארבל:

טוב.

צחי ברים:

הם יש להם בעיות לכל אורך הדרך, אז הם עכשיו מוציאים את זה ע"י זה שרובם,

חיים אפשטיין:

גם עם זה.

צחי ברים:

לא, אין להם (לא ברור) יותר מזה, כשהם יבואו,

אמנון ארבל:

ישראל לא אמר סתם,

צחי ברים:

לא, הוא מסכים עם זה, לכן אני אומר,

אמנון ארבל:

ברים, ברים, תקשיב,

צחי ברים:

אני אומר אין את השכנים האלה,

אמנון ארבל:

ברים, אני גם בחיים לא ראיתי דבר כזה, סליחה שאני אומר,

צחי ברים:

כן, לכן אני אומר,

אמנון ארבל:

אז מה זה?

צחי ברים:

לכן,

אמנון ארבל:

אתה רוצה לדבר איתו? אולי תדבר איתם?

צחי ברים:

לא,

ישראל קלרמן:

עזוב, כמו שאתה אומר, אני רוצה להשאיר להם, כי אולי השישה האלה כן רוצים, לא,

עמנואל זלטס:

אפשר להציע,

ישראל קלרמן:

האלה כן רוצים,

צחי ברים:

הם לא ידעו מזה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) להם את זה, אני אומר לדחות את ההכרעה,

אמנון ארבל:

אחד מהשישה זה הוא, אומרים לך, לא היה שם שום חלל, ושום דבר, ושום מחסן, הוא עשה חנות, עכשיו התוכנית תקבע שיהיה מחסן, הוא לא יעשה חנות,

ישראל קלרמן:

הוא הכחיש את זה,

צחי ברים:

אומרים פה מחסן,

עמנואל זלטס:

למישהו אחר, אבל הוא מוכר את זה למישהו אחר,

אמנון ארבל:

זה שלו,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אמר,

צחי ברים:

שימכור את זה קודם,

אמנון ארבל:

זה שלו אבל,

ישראל קלרמן:

אז הוא אמר שלא, החנות הם בבית, היא עושה בבית את הציפורניים, ושם הוא יעשה מחסן,

אמנון ארבל:

האמונה זה אצלכם בצד (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה,

צחי ברים:

לדחות את זה,

חיים אפשטיין:

אמי, וזה גם מדובר,

צחי ברים:

אבל אני אומר,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

צחי ברים:

לא, אבל אני אומר,

יוחנן וייצמן:

הרב, תתבייש.

ישראל קלרמן:

מה?

צחי ברים:

התשובה שהוא יגיד לו, תשמע כל אחד ירצה לבוא, נראה את זה אז,

חיים אפשטיין:

שיגישו תוכנית חדשה, זה תלוי,

יוחנן וייצמן:

עמנואל, אתה אמרת (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אני לא אמרתי,

אריאל גולן:

כן, אמרת, כן,

יוחנן וייצמן:

אתה אמרת, לא אני אמרתי,

צחי ברים:

הוא צודק, תעשה, תדחה את ההיתר, את,

ישראל קלרמן:

הכרעה?

צחי ברים:

את התוכנית,

ישראל קלרמן:

לדחות את התוכנית?

צחי ברים:

שיהיה בקשר עם השכנים,

ישראל קלרמן:

שיגיש מחר, אמי,

יוחנן וייצמן:

לדחות לחודש.

ישראל קלרמן:

לדחות את ההכרעה, לא לחודש, לדחות, לא, לדחות את ההכרעה, שישתדרו עם החוק. לגבי הזמן שעבר. לא, הם לא יחזרו לפה, עד שהם מגיעים ל - ,

אמנון ארבל:

אבל המתנגדים זה לא ה - 6,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

המתנגדים זה לא ה - 6 דירות האלה? זה אחרים,

צחי ברים:

זה גם וגם.

אמנון ארבל:

יש פה 18 התנגדויות, שכולם מתנגדים לזה,

ישראל קלרמן:

לא נכון, 4 היו מאצלהם.

חיים אפשטיין:

לא, לא, כולם היום דירות אחרות.

ישראל קלרמן:

לדחות את התוכנית?

חיים אפשטיין:

בטח.

אמנון ארבל:

תחליט מה שאתם רוצים,

צחי ברים:

לא, אני אומר לדחות את התוכנית, ויגיש,

ישראל קלרמן:

שיבוא, שיבוא מסודר, אחרי שיש לו הסכמות שכנים,

פנחס רוטנברג:

גם לא היה נגד.

ישראל קלרמן:

אז נגמר.

פנחס רוטנברג:

אתה היית נגד התוכנית,

ישראל קלרמן:

אמי, צריך להגיד את זה, אמי, אמי מה אכפת לי להגיד את זה?

אמנון ארבל:

לדחות לצורך מה?

ישראל קלרמן:

שהוא יפנה לכל, כדי להביא תוכנית בהסכמה של כל השכנים, כל השכנים. רגע, והסכמה של כל השכנים.

חיים אפשטיין:

כל הבניין,

ישראל קלרמן:

כל הבניין,

חיים אפשטיין:

של כל דיירי הבניין,

ישראל קלרמן:

כן, כן,

אריאל גולן:

רוב הבניין,

ישראל קלרמן:

כן. זכותי,

רלי חיים:

הסכמה של כל בעלי הבניין, של כל בעלי הדירות?

ישראל קלרמן:

כן.

אריאל גולן:

שלוש, בעלי הדירות 75%.

ישראל קלרמן:

הכול,

צחי ברים:

סיימנו?

ישראל קלרמן:

את זה כן, עכשיו הולכים הלאה.

עמנואל זלטס:

תמשיך שוטף רגע.

ישראל קלרמן:

אנחנו ב – 8? 7.

עמנואל זלטס:

7,

ישראל קלרמן:

7 ייקח זמן, בוא נעשה את מה שלא לוקח זמן.

אמנון ארבל:

אין דבר כזה.

ישראל קלרמן:

מה? היום הכול לא ככה?

אמנון ארבל:

אני לא ידעתי שאליעזר לא יהיה. לא הודיעו לי.

עמנואל זלטס:

גם אלה שבזמן,

חיים אפשטיין:

היה פה עוד שאלה,

אריאל גולן:

אתה בעד פינוי בינוי לחרדים, ב – 10 קומות,

ישראל קלרמן:

סמכות? לא, אם זה מחסן אז אין בעיה,

עמנואל זלטס:

לא, זה הופקד אחרי אבל,

צחי ברים:

מה?

עמנואל זלטס:

זה הופקד אחרי.

ישראל קלרמן:

אמרו 13, 14, הסמכות הוא מדבר,

חיים אפשטיין:

לא, הסמכות.

ישראל קלרמן:

אבל אם זה עסק, אם זה מסחר, זה בעיה של סמכות. אבל הוא אומר זה מחסן, מה אתה רוצה?

חיים אפשטיין:

אבל הבקשה הייתה על (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אתה צודק, אבל הוא מתקן אותה, אנחנו מתקנים אותה, עושים 106/ב, אז אין לי בעיה.

חיים אפשטיין:

לא, אבל אני אומר, בראש,

ישראל קלרמן:

מה זה משנה? החלטה, החלטה, זהו.

חיים אפשטיין:

לא, תקשיב רגע, פרסום היה לא נכון.

אמנון ארבל:

למה לא היה נכון?

חיים אפשטיין:

זה דבר שאין לנו סמכות עליו.

ישראל קלרמן:

למה?

חיים אפשטיין:

זה במחוזית.

ישראל קלרמן:

זה לא משנה,

יוחנן וייצמן:

מה החלטתם?

אמנון ארבל:

לדחות את ההכרעה לצורך קבלת הסכמות של כל דיירי הבניין, לחלופה שהוצעה, זה כן? לא?

יוחנן וייצמן:

או של רוב.

אדיר שוורץ:

מה היית עושה בלעדי?

יוחנן וייצמן:

אני חושב רוב דיירי הבניין, רוב מוחלט.

ישראל קלרמן:

אז מה ההחלטה של הקודם, כתבנו אותה?

אמנון ארבל:

זה הקודם היה.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז לדחות.

אמנון ארבל:

זה זה,

עמנואל זלטס:

כן בהתאם להמלצה, עם הממ"דים נו.

חיים אפשטיין:

אז איך ניסחת את זה? אמי.

יוחנן וייצמן:

אז לדחות, אתם עושים צחוק.

אמנון ארבל:

זה לדחות בחיוב.

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

אני אסביר,

ישראל קלרמן:

אל תסביר,

יוחנן וייצמן:

אם אתה מבקש כל,

ישראל קלרמן:

אל תסביר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני אין לי בעיה עם ההחלטה הזאתי, כי אני באמת לא יודע מה להגיד לך מה לעשות,

חיים אפשטיין:

זהו,

יוחנן וייצמן:

אבל, אבל,

ישראל קלרמן:

אז עדיף אם אתה לא יודע, אז שלא תדבר.

יוחנן וייצמן:

אז דקה.

ישראל קלרמן:

זה מה שלימדו אותנו, יש דברים שלא יודעים לא מדברים.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, שלבקש כל, זה כמו לדחות.

אמנון ארבל:

בכל מקרה, גם ברוב זה לדחות.

יוחנן וייצמן:

גם הרוב זה לדחות, אז בסדר.

אמנון ארבל:

גם הרוב זה לדחות.

ישראל קלרמן:

גם הרוב לא יהיה. וייצמן, סיימנו את התוכנית.

יוחנן וייצמן:

יללה, שלום.

אמנון ארבל:

רגע,

חיים אפשטיין:

הכנסת את המילה כל.

עמנואל זלטס:

להסיר את זה.

אמנון ארבל:

לא, אבל עדיין זה בשימוש (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה מהסוג תוכנית שלא היינו,

אמנון ארבל:

תקשיבו למהנדס העיר בהפקדה, לא נגיע לזה.

עמנואל זלטס:

חיכיתי לזה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לחיים.

עמנואל זלטס:

חיכיתי לזה.

ישראל קלרמן:

זה חיים צריך לשמוע.

אמנון ארבל:

מתבקש.

ישראל קלרמן:

חיים, אתה רוצה לשמוע, את מה אתה צריך.

חיים אפשטיין:

נו, תגיד מה החלטה? נו.

ישראל קלרמן:

ההחלטה,

אמנון ארבל:

לדחות את ההכרעה לצורך,

ישראל קלרמן:

הלאה,

אמנון ארבל:

קבלת הסכמות של כל הדיירים לשימוש המוצע החדש, עבור מחסנים,

ישראל קלרמן:

בוא מספר 7, אמי.

יוחנן וייצמן:

הלאה,

ישראל קלרמן:

30: 12 פה? אם הם בוא, בוא נגמור אותם. מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

3, באיזה שעה זה?

ישראל קלרמן:

12: 30.

עמנואל זלטס:

עכשיו, עבר.

אמנון ארבל:

זה עכשיו, עברנו.

ישראל קלרמן:

הם הגיעו?

רלי חיים:

כן, כן,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

נו, אז קדימה.

תוכנית 1291038

ישראל קלרמן:

אז תוכנית 3 בסדר היום, תוכנית 138, בתוכנית בסמכות הוועדה המקומית, דיון בהתנגדויות רחוב תמיר שמואל 23 פסגת זאב, זה תוכנית קטנה שמציעה הרחבת דיור למעשה לדירה אחת,

ישראל קלרמן:

חיים.

חיים אפשטיין:

אני חוזר, אני חוזר.

ישראל קלרמן:

אתה חוזר?

חיים אפשטיין:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית שמציעה הרחבת דיור לדירה אחת, באמצעות, למעשה חפירה של ה – , של החצר, אני מזכיר שבהתחלה הגיש תוכנית מעל פני הקרקע והוועדה דחתה אותה, כי אמרנו שזה יש פה שורת בניינים עם בינוי זהה, והציע בינוי רק לדירה אחת, ואמרנו שזה לא סביר, והיא תיאמה איתנו בינוי שלמעשה חופר את החצר שלה ומנמיק, מייצר שמה שטחים. בכל זאת קיבלנו התנגדויות שלמעשה לא כל כך הבנו אותם, כי הן מדברות על דברים הרבה יותר דרמטיים, שלא כל כך כלולים בתוכנית, ולכן נשמע אותם, אני רק מראה לכם כרגע פה,

אריאל גולן:

זה לא חפירה כמו?

אמנון ארבל:

לא, זה חפירה, זה חפירה אמיתית. היא בגינה שלה למעשה מציעה חפירה, זה הגינה שלה, היא מנמיכה למעשה את המפלס של החצר, למפלס הנמוך, ואז היא מקבלת פה עוד שלושה חדרים.

עמנואל זלטס:

מה ההתנגדות שלהם?

רלי חיים:

אדיר, דיבר איתך רן מהמינהל הקהילתי בתוכנית של קריית משה? לא, הוא מסתמס איתי עכשיו, אמרתי לו את ההחלטה, למה לא הזמינו אותם, למה לא זה.

אדיר שוורץ:

הם לא מזמינים.

רלי חיים:

שזה סמכות מחוזית, הוא רצה לבוא, הוא אומר לי רשמתם, שתוכנית 4, זה בטח. מה? אתה לא יודע
שאים שעה זה?

ישראל קלרמן:

אמי, קדימה,

אמנון ארבל:

בואו שבו בבקשה.

ישראל קלרמן:

בואו שבו בבקשה שלום, פה, פה.

אריאל גולן:

המתנגדים פה.

ישראל קלרמן:

אתם מתנגדים?

אמנון ארבל:

מתנגד אחד.

ישראל קלרמן:

כן, שבו. אמי, בבקשה תוכנית 1291038,

אמנון ארבל:

עידן וטליה שושן רחמים נמצאים פה?

טליה רחמים:

פה.

אמנון ארבל:

אז בבקשה טליה, תציגי את ההתנגדות. ועל הלוח יש למעשה את התוכנית שמציעה את ההרחבה.

טליה רחמים:

אני טליה.

יוחנן וייצמן:

טליה, אנחנו רוצים לשמוע את ההתנגדות, כן.

ברק מנגן:

אני ברק, משה, זאת אימא שלי,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור.

ברק מנגן:

אנחנו השכנים בקיר הסמוך, וזאת טליה השכנה.

ישראל קלרמן:

רק הם נמצאים.

רלי חיים:

מה שמך?

אמנון ארבל:

התנגדות אחת של כמה דיירים מהבניין.

ישראל קלרמן:

אז מי מדבר ביניכם? אתה? היא רוצה להציג את זה,

ברק מנגן:

אני אתחיל,

ישראל קלרמן:

בבקשה.

רלי חיים:

מה השם?

ישראל קלרמן:

ברק.

ברק מנגן:

ברק, כן, הלאה, טוב, לפני בערך כ – 7 שנים התחלפו השכנים בקומפלקס הקוטג'ים שבשכונה שלנו. משהו קומפלקס של 12 קוטג'ים. קירות משותפים, בדירות פרטיות, ולמעשה נכנסו הדיירים החדשים,

אמנון ארבל:

זה, כל הבניין,

ברק מנגן:

באמת, זו הפעם הראשונה שאנחנו פוגשים,

אמנון ארבל:

אתה מדבר על זה, נכון?

ברק מנגן:

נכון,

ישראל קלרמן:

למה?

ברק מנגן:

הקומפלקסים.

ישראל קלרמן:

למה זה פעם ראשונה?

ברק מנגן:

הסיבה לכך, ברגע שהם בנו את, קנו, רכשו את המבנה, הם ישר החלו בשיפוץ, שנאמר לנו. לא בתום לב, שזה מיועד להרחבת המשפחה, אבל דפקטו, זה הפך להיות, מיחידת דיור, כניסה נפרדת בודדת ל – 3 יחידות דיור, להשכרה. מה שקורה בפועל זה שיש לנו במקום מבנה פרטי, עם שתי גינות מלפנים ומאחורה, יש לנו בעצם הקיר הטרומי המשותף, יש לנו בעצם בניין דירות של 3 יחידות דיור, עם גינה ציבורית, ובעצם עוד הרחבה של עוד שני מטבחים, יש לנו עוד שני עמדות של מכוונות כביסה, במקום שנקבל, וכתוצאה מכך בעצם ירידה של הערך של הדירה שלנו, שלא נדבר על ההפרעה שנגרם בעצם שיש לנו דפקטו בניין דירות, במקום דירה פרטית כפי שזה מיועד.

אדיר שוורץ:

אתה יכול להראות במסך איפה אתה גר?

אמנון ארבל:

היום הבקשה של התוכנית, היא למעשה של הדירה הזאת, להנמיך את החצר שלה, לעשות פה תוספת של שלושה חדרים, איפה אתם גרים? למה התכוונת? היום הדירה היום בפועל של היום,

ברק מנגן:

היום,

אמנון ארבל:

חולקה ל – 3 דירות?

ברק מנגן:

נכון, בבקשה.

אמנון ארבל:

כי זה לא בנוי עדיין,

ברק מנגן:

זה לא בנוי עדיין.

אמנון ארבל:

הדירה קיימת פוצלה 3 דירות?

ברק מנגן:

כבר כרגע יש 3 יחידות דיור, יש כאן כניסה משותפת במקום כניסה נפרדת והגינה הציבורית שעליה הוא רוצה לבנות עוד,

ישראל קלרמן:

גינה ציבורית, מה זה ציבורית? אמי.

אמנון ארבל:

זה פרטי.

ישראל קלרמן:

אמי, אתה מסתיר לי רגע, אמי.

ברק מנגן:

סליחה, לא מונח נכון, אני אדייק, גינה המשותפת של כל ה - ,

ישראל קלרמן:

של הבניינים?

ברק מנגן:

לא, של כל השותפים החדשים,

ישראל קלרמן:

אתה צמוד אליהם, איפה אתה גר?

ברק מנגן:

אני גר פה.

דוברת לא מזוהה:

הוא גר שם.

ברק מנגן:

הם גרים, זה הנכס שלהם,

ישראל קלרמן:

כן,

ברק מנגן:

והם בעצם פיצלו את המבנה הזה, ל – 3 יחידות, הגינה הזאתי,

ישראל קלרמן:

ואתה גר איפה?

ברק מנגן:

לא,

אמנון ארבל:

זה צמוד, צמוד,

ברק מנגן:

פה, פה, הנה הכניסה,

ישראל קלרמן:

אני שומע,

ברק מנגן:

ופה (לא ברור).

ישראל קלרמן:

והחצר היא משותפת, אתה יודע?

ברק מנגן:

החצר שלהם דפקטו משותפת.

אמנון ארבל:

לא, זה החצר הפרטית שהייתה של דירה אחת, (לא ברור) את זה עכשיו 3 דירות, זה פוצל ל – 3 דירות.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

תיכף נשמע אותם.

ישראל קלרמן:

בסדר.

ברק מנגן:

דפקטו הפך להיות, נכון,

ישראל קלרמן:

תודה. הבנתי.

עמנואל זלטס:

מי הבעלים של החצר?

ברק מנגן:

זה הם, אבל דפקטו, אין,

ישראל קלרמן:

הבניין, הבנו.

אדיר שוורץ:

לקחת דירה אחת פיצלת אותה ל – 3, לקחת גינה אחת, היא גם ל – 3,

ישראל קלרמן:

לא, בסדר, אבל זה הוא, עדיין זה בבעלותם.

דובר לא מזוהה:

אין לו זיקה.

דוברת לא מזוהה:

זה בעלות אחת.

ישראל קלרמן:

הבנתי אותך.

אדיר שוורץ:

הוא רוצה (לא ברור) שלהם.

אמנון ארבל:

רגע, רגע, יש לך עוד טענות?

ברק מנגן:

כן, יש לי עוד טענות.

דוברת לא מזוהה:

שכן אחד,

אמנון ארבל:

אתם תיכף תגיבו מסודר.

דובר לא מזוהה:

אין חניות,

אמנון ארבל:

סליחה, לא להפריע בבקשה.

ברק מנגן:

אנחנו דפקטו מקבלים בעצם בניין דירות בקיר טרומי משותף, יש לזה תוספת של עוד שני מטבחים סמוך לחדר שינה שלי, אלה ההורים שלי הם הורים מבוגרים, אני נכה צה"ל, אני רוצה לישון בשטח, ושלא יהיה לי מרפסת, במקום פה יש מרפסת שירות, ייעודית למכונת כביסה, האנשים האלה שפיצלו את הבניין, את הבית לבניין בעצם עשו עוד מרפסת שירות בגינה האחורית. שהיא בעצם גינה שפונה לפארק הציבורי, זה כן פארק ציבורי. בעצם הם רק הפכו בקיצור את הבית הפרטי הזה, לבניין דירות, וזה מה שהם רוצים לעשות עכשיו,

ישראל קלרמן:

תודה, תודה רבה.

אריאל גולן:

איזה פגיעה בהמשכיות של (לא ברור)?

אמנון ארבל:

עוד מישו רוצה להוסיף?

ישראל קלרמן:

לא, לא, זה משפחה אחת, זה בן,

טליה רחמים:

אני המשפחה השנייה, אנחנו יוצאים צמודה למשפחת,

רלי חיים:

רגע, רגע, תגיד את השם.

טליה רחמים:

טליה רחמים.

ברק מנגן:

אני רק בבקשה,

טליה רחמים:

זה ההורים (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה ההורים של ברק. ואת?

טליה רחמים:

אני שכנה נוספת,

אמנון ארבל:

למה התכוונת מאחורה, התוספת הזאתי כאן לחדרון הזה?

ברק מנגן:

כן, שבעצם כאן הפך להיות לי מכונת כביסה, הקומות העליונות זה חדרי שינה יש לי צמוד לחדר שינה יש לי מטבח, החלונות, החלונות הפכו להיות מייבשי כלים.

אמנון ארבל:

וזה החצר שלך בעצם?

ברק מנגן:

זה החצר שלנו, נכון.

אמנון ארבל:

טוב, אוקי, מישהו רוצה להוסיף עוד משהו?

ברק מנגן:

אני רוצה בבקשה עוד שני דברים אחרונים, התוספת הזאתי זה נזק לתשתיות המשותפות, ויש תשתית משותפת למבנים כולל המבנה של טליה. ויש משמעות גם ככה מצוקת חנייה שאתם אמורים להכיר בה, ודפקטו יש כאן בעצם עוד הוספה של 3, 4, 5 מכוניות, והם רוצים עוד להוסיף לזה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, כן, טליה.

טליה רחמים:

הדאגה שלי, כשכנה, זה לשמור על חזית אחידה של כל המבנים, ולא לשנות את ה - , את הצורה של המבנה. לשמור על צורה אסתטית, והומוגנית. אנחנו דואגים לפגיעה בתשתיות למעשה משותפות שזה ביוב וכל הדברים האלה. מרעש גדול מחנייה,

ישראל קלרמן:

תודה.

טליה רחמים:

שזה יהפוך להיות משהו ציבורי, ולא פרטי.

ברק מנגן:

דבר אחרון, אנחנו גם דואגים מהפוטנציאל של זה, אם אתם תאשרו את ההרחבה הזאת, ואת המצב הקיים, כל הקוטגים האלה, פוטנציאל שלהם יהיה זה שכל אחד יחליט לעשות מזה בניין דירות במקום קוטגים.

ישראל קלרמן:

תודה, מי משיב?

רבקה צוקר:

אני.

ישראל קלרמן:

שמך לפרוטוקול.

רבקה צוקר:

שמי רבקה.

ישראל קלרמן:

איד?

רבקה צוקר:

שמי רבקה.

רלי חיים:

רבקה.

ישראל קלרמן:

רבקה מה? רבקה טייב? כן,

רבקה טייב:

ודווקא אני מכירה אותה, אני, זה לא פעם ראשונה שאני פוגשת בהם, אני דיברתי,

טליה רחמים:

אותי לא פגשת מעולם.

ישראל קלרמן:

לא להתווכח פה עכשיו על הפגישות, באמת אנחנו רוצים לשמוע, לגבי מה שטענו פה, מה את אומרת?

רבקה טייב:

אני חושבת שאני שתקתי כל הזמן שהם דיברו,

ישראל קלרמן:

נכון, גם הם ישתקו. דברי. שומעים אותך.

רבקה טייב:

אני דיברתי איתם לפני כשנתיים בשנת 2021, שלחתי מכתב לכל שכן, לכל שכן מכל ה – 12 דירות, ושאלתי אם הם מעוניינים להצטרף אלינו לתב"ע החדשה, כולם לא רצו להצטרף אלינו, היו, חלקם (לא ברור), שהם לא יתנגדו לא אכפת להם, וכן אכפת להם, לא משנה, אבל בסופו של דבר אף אחד לא רצה להצטרף אלינו, אפילו הצעתי שאני אשלם על כל התב"ע, אני ובעלי, נשלם על כל התב"ע בעצמנו, והם יקבלו את הדברים חנם, וגם את זה הם לא רצו.

משה מנגן:

לא היו דברים מעולם.

ישראל קלרמן:

רבתי, אף אחד לא עונה פה.

אמנון ארבל:

יש לכם, יש לכם,

ישראל קלרמן:

היא הייתה בשקט כשדיברתם, אתם תהיו בשקט, כשהיא מדברת.

אמנון ארבל:

יש לכם אחרי זה זכות תגובה אחרי שהיא תסיים, אז אם אנחנו רוצים תרשמו, ואתם מסיימים בסוף את הדיון, ואתם תדברו. אבל אני שואל אותך, לפני מה שענית כרגע. יש פה טענה שאנחנו לא מכירים, שהדירה שלכם, הקיימת, פוצלה ל – 3 דירות, אני מבקש התייחסות לזה.

רבקה טייב:

הטענה הזאת לא נכונה, אפשר להגיע בעצמכם, ולראות הבית גרים שם שותפים אכן, באופן זמני, עד שאנחנו הולכים לגור שמה, גרים שם שותפים, שותפים זה לא נחשב לבית מפוצל לעניות דעתי.

יוחנן וייצמן:

כמה מטבחים יש?

רבקה טייב:

אתה יכול להגיע לשמה, ולראות, יש דלת, יש דלת כניסה, כל הדלות בתוך הבית, הם כולם דלתות פנים, עם מפתחות כסף קטנים פשוטים, אני לא יודעת למה אנשים היו מסכימים להיכנס לדלת של בית מפוצל, בהגדרה שזה המפתחות, גר שמה אדם נפרד,

אמנון ארבל:

הדירה כרגע משמשת לשכירות לכמה שותפים?

רבקה טייב:

כן,

אמנון ארבל:

אבל אני לא יודע, אני שואל,

ישראל קלרמן:

כן, כן, בסדר גמור.

דובר לא מזוהה:

בסדר.

ישראל קלרמן:

אבל היא עוד לא גרה שמה, היא רוצה נראה לי,

אדיר שוורץ:

אז אני, אני שואל, רגע, אני שואל, הטענה שהם אמרו,

רבקה טייב:

מותר להגיד שגרים שם שותפים, גם לזה שאני, וחמותי גרות ביחד, באותו בית, והחלטנו לעשות חדר וחדר, זה לא הופך את זה להיות בית,

טליה רחמים:

דלת אחת, כל השאר.

רבקה טייב:

יש דלת אחת, יש כניסה משמה, יש להכול,

אדיר שוורץ:

כמה מטבחים יש כמה מכוונות כביסה יש?

ישראל קלרמן:

אני לא,

אדיר שוורץ:

אני שואל,

רבקה טייב:

מה זה מכוונות כביסה?

ישראל קלרמן:

רבותי,

רבקה טייב:

יש לנו שתי מכוונות כביסה בבית, אז מה? בגלל מכוונות כביסה.

אדיר שוורץ:

כמה מטבחים?

רבקה טייב:

זה צריך להיות מחולק? לא קשור, יש, מטבח אחד, ויש פינת אוכל, סוג של מטבחון כזה. אפשר להגיע ולראות זה לא,

ישראל קלרמן:
רוצה לשמוע אותי?

רבקה טייב:
(לא ברור) פתוח, אפשר להגיע ולראות, יש שני מטבחונים, ועוד, ועוד מטבח, ואני,

ישראל קלרמן:
עכשיו גרים 7 נכדים.

אדיר שוורץ:
לכן, אני שואל,

ברק מנגן:
עכשיו אני מבין למה צועקים פה, תתביישי.

רבקה טייב:
אתה מוזמן,

ישראל קלרמן:
את לא צריכה, (לא ברור). עוד משהו, אמי, אתה רוצה לשאול?

משה מנגן:
חמש מכוונות כביסה.

ישראל קלרמן:
אבל למה, למה לצעוק? אבל למה להביא את זה לכאלה טונים? שמענו אתכם עד הסוף,

ברק מנגן:
יש לי תמונות להפריך את מה שהיא אומרת, בגלל זה זה בלתי נסבל,

ישראל קלרמן:
אמר לך,

ברק מנגן:

הדלת, דלת הכניסה פתוחה, פרוצה כי לאף אחד לא אכפת מזה, שיש דלת כניסה אחת.

ישראל קלרמן:

אתה מוכן לשמוע אותי רגע? אמר לך אמי ארבל, שיהיה לך,

אמנון ארבל:

זכות תגובה.

ישראל קלרמן:

אפשר להגיב,

ברק מנגן:

יש גבול לשקר.

ישראל קלרמן:

אבל אני מבקש ממך, אבל גם, גם כשאני חושב מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

היא אומרת שכעת לילה, אתה יכול להגיב על זה אחרי זה.

אמנון ארבל:

תקשיב רגע, הוועדה לא מכירה לא אותך, ולא אותה. בסדר?

משה מנגן:

בסדר, בסדר,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אם אתה משקר, או היא משקרת, אנחנו שומעים אתכם בצורה תרבותית גם אתכם והם לא הוציאו מילה מהפה, תכבדו את זה, תרשמו אם יש לכם בעיה, והם יסיימו ואתם תענו, ואם נחשוב שאנחנו צריכים לבדוק את זה, אני אשלח גם פיקוח לשטח, או נשלח נציג ונבדוק את זה. זה שצועקים זה לא עוזר, אנחנו לא מכירים אף אחד,

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אמנון ארבל:

אנחנו לא יודעים מי משקר פה, אז בואו תהיו,

ישראל קלרמן:

אמי, תודה. תן לה לסיים את מה שהיא אומרת, אז, את אומרת, את אומרת,

יוטא יעקובוביץ':

אני רוצה,

ישראל קלרמן:

לגבי הדירות ענית. עכשיו לגבי הבקשה פה, אתם מבקשים להרחיב את הדירה,

רבקה טייב:

אנחנו רוצים,

יוטא יעקובוביץ':

אנחנו מוסיפים,

ישראל קלרמן:

כן,

יוטא יעקובוביץ':

החצר פה מוצמדת להם בטאבו,

ישראל קלרמן:

פרטית, כן,

יוטא יעקובוביץ':

מדובר בתוספת של 11.60%, תוספת של שטחי בנייה,

ישראל קלרמן:

כן,

יוטא יעקובוביץ':

תוספת יחסית קטנה, קומת מרתף, לא רוצים להפריע לחזית, שיקבל תוספת ממש מינורית, לאור הפגיעה בתשתיות, אני הייתי בשטח ראיתי דלת אחת, אני לא זוכרת את האמת,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז. יופי.

רלי חיים:

מה שמך?

רבקה טייב:

אני רוצה להוסיף שאני דיברתי,

ישראל קלרמן:

איד?

עמנואל זלטס:

יוטא יעקובוביץ'.

ישראל קלרמן:

יוטא יעקובוביץ'?

עמנואל זלטס:

כן,

ישראל קלרמן:

יוטא יעקובוביץ', את עורכת הבקשה, את עורכת, כן,

רבקה טייב:

אני יכולה לשלוח, אני שלחתי לאמי בעצמי, את המכתב, ששלחנו לכל השכנים, ויש לי אפילו שכן שהשיב לי, אחד השכנים, שהשיב לי שהוא היה שמח להצטרף, אני חושבת שקוראים לו ולדיסלב, אבל הוא אמר (לא ברור) אחרי זה החליט שהוא כבר לא רוצה,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

רבקה טייב:

שהוא בסוף לא רוצה תוספת. וכל מי שרוצה יכל היה להצטרף, גם בחינם, ואני מציינת,

ישראל קלרמן:

היה כבר תוכנית שהוגשה פה בעבר ונדחתה?

יוטא יעקובוביץ':

נכון, בגלל שהגשנו בהתחלה במפלס הקרקע, ואז היה פגיעה בחזית, ואמי רצה שנצטרף שכנים, ולא,

עמנואל זלטס:

ולכן עשיתם בקרקע היום,

רבקה טייב:

הם לא הצטרפו, ולכן,

עמנואל זלטס:

לכן תת-קרקע,

ישראל קלרמן:

מצוין. תודה רבה. כן, מה אתם רוצים להגיד?

רבקה טייב:

עוד משפט אחד, מבחינתנו אנחנו רוצים לבוא שמה לגור, אני וחמותי, יש לה פגיעה ברגליים, והיא גרה איתנו, ואנחנו רוצים כולנו לעבור לשמה, ברגע שאנחנו מרחיבים,

יוטא יעקובוביץ':

(לא ברור) התוכנית בעצם, שתוכל לעבור לגור שמה.

ישראל קלרמן:

איפה אתם גרים היום?

רבקה טייב:

רמות, ברמות.

ישראל קלרמן:

ברמות. תודה רבה.

רבקה טייב:

כולנו רוצים לעבור לשם, יחד עם חמותי לבית הזה, לבית אחד.

ישראל קלרמן:

תודה, תודה.

ברק מנגן:

ההיגיון אומר שכן אדם שרוצה לעבור לא מחכה 7 שנים, אחרי שהוא שיפץ והכניסה שלושה דיירים חדשים,

ישראל קלרמן:

טוב.

ברק מנגן:

ואז הוא בעצם רוצה להכניס את אימא או את חמותו, או לא משנה מה.

ישראל קלרמן:

טוב.

ברק מנגן:

הסיבה שיש דלת, לדלת אחת, היא בעיני בגלל שהם פשוט קמצנים, כמו שהם לא טיפחו את הגינה המשותפת של הדיירים שלהם, הם פשוט השאירו את הדלת, הפלדלת בודדת. יש לי תמונה שצילמתי ואפשר, אתם מוזמנים לבוא ולראות, כן? כי אולי אנחנו נספיק היינו לצלם עוד כמה פעמיים, את זה שהדלת הפלדלת פשוט פתוחה, כי זה בעצם דלת משותפת לשאר הדיירים.

ישראל קלרמן:

תודה.

אדיר שוורץ:

שנייה רגע, רגע, קלרמן, לשיטתכם, כמה אנשים גברים נשים וטף חיים בבניין, בבית הזה, כרגע, בדירה הזאת.

ברק מנגן:

3 יחידות דיור, יש בן אדם עם שני כלבים, יש עוד, להבנתנו עוד שתי זוגות. הן בקומות העליונות,

ישראל קלרמן:

5 אנשים, יפה.

ברק מנגן:

חמישה אנשים, 3 יחידות דיור,

ישראל קלרמן:

תודה.

אדיר שוורץ:

5 אנשים ושתי כלבים.

ישראל קלרמן:

אדיר,

עמנואל זלטס:

כן, תוסיף את זה,

אמנון ארבל:

יש לי שאלה אליך, בתור,

ישראל קלרמן:

הבנתי מה אמרת, אני רוצה להגיד לך, אני אומר לך, אנחנו שמענו,

אדיר שוורץ:

השאלה אם הבנת למה שאלתי.

ישראל קלרמן:

ניכנס לדיון פנימי.

אמנון ארבל:

רגע, שאלתי,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה מה?

אמנון ארבל:

אני רוצה לשאול שאלה,

ישראל קלרמן:

אני רוצה רק להגיד לו,

אדיר שוורץ:

רגע, את התמונות להראות, מה יש לך בתמונות?

ברק מנגן:

זה דלת פרוצה,

ישראל קלרמן:

חכה רגע, אדיר, אדיר.

ברק מנגן:

מחבת על ה - , בעמדה של, במקום, הסורגים של החלון, אני יכול להראות לכם את זה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

אבל רגע, יש לי שאלה, יש לי שאלה אליך, אם אני היום מחליט את הבית שלי, אני גר בהר חומה דירת 4 חדרים, ואני מחליט להשכיר אותה לשלושה שותפים,

אדיר שוורץ:

זה לא שותפים.

אמנון ארבל:

שלושה סטודנטים, שנייה, לשלושה זוגות, מה זה משנה? שכל אחד רוצה חדר, זה נקרא 3 יחידות דיור?

ברק מנגן:

(לא ברור).

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

למה?

אדיר שוורץ:

כשאנחנו מדברים על שותפים, אנחנו מדברים על שותפים, כשאנחנו מדברים על,

ישראל קלרמן:

אדיר, אבל זה דיון פנימי, זה לא, רבותי זה בדיון פנימי,

אדיר שוורץ:

זה מה (לא ברור) דיורית, בסדר, אני אעשה דיורית.

ישראל קלרמן:

אמי, דיון פנימי, ברק, אני רק רוצה להגיד מילה אחת, אני רוצה להגיד מילה אחת.

ברק מנגן:

מה?

ישראל קלרמן:

על מה שאמרת, שמעתי מה שאמרת.

עמנואל זלטס:

זה סמכות רשמית.

ישראל קלרמן:

רגע, איזה דיון פנימי, אני אומר לך,

עמנואל זלטס:

בוא נגדיר את זה,

ישראל קלרמן:

לפי מה ששמעתי פה, אני, לך עדיף לא להתנגד לתב"ע,

חיים אפשטיין:

נכון,

ישראל קלרמן:

כדי שהם יוכלו להרחיב, ואז הם יבואו בעצמם, ויהיה רק דירה אחת.

חיים אפשטיין:

ככה זה (לא ברור).

ברק מנגן:

לא, יבואו אליך, לא, לא, כשיבואו אליך, שהם שוברים את הקירות, ואת הדלתות הפנימיים, אני אגיד לך וולקס.

ישראל קלרמן:

ואם אני אגיד לך שאז אני אבוא ואני לא אתן לזה בשום אופן שזה יקרה?

ברק מנגן:

למה? זה להחזיר עטרה ליושנה. למה? זה להחזיר את מה שהיה, הם פיצלו את הבית.

ישראל קלרמן:

אני אומר לך עוד פעם, הם לא פיצול, אתה, אני אומר אתה צריך לפי מה שאתה אומר, שזה מה שמפריע לך היום הפיצול, עדיף לך היום.

ברק מנגן:

ההרחבה של (לא ברור),

ישראל קלרמן:

עדיף לך,

ברק מנגן:

כן,

ישראל קלרמן:

ולא יהיה הרחבה (לא ברור), לפי מה שהיא הצהירה פה, ההרחבה תהיה על מנת שיבוא לגור משפחה אחת.

ברק מנגן:

אני אגיד לך מה, אני לא מאמין להם, זה העניין,

ישראל קלרמן:

על זה אנחנו נדון, תודה רבה, הסתיים הדיון.

ברק מנגן:

רגע, זה לא רק עניין של אמון, זה עניין של מציאות נוכחית. אני רוצה להראות לך את התמונות של הדלת הפרוצה,

אמנון ארבל:

שנייה,

ברק מנגן:

יש פה מציאות קיימת,

רבקה טייב:

לא גרים שמה שתי זוגות, זה לא נכון. הוא אומר זה לא נכון,

ברק מנגן:

יש שם שלוש,

ישראל קלרמן:

זה הרחבה.

רבקה טייב:

לא גרים שמה, יש שם (לא ברור),

עמנואל זלטס:

כן, הם אמרו שהם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, הם אומרים שהם פיצלו את הדירה,

רבקה טייב:

ועוד אישה, ועוד ארבע, יש לנו סך הכול 4 אנשים שגרים שמה ולא חמישה.

ברק מנגן:

בסדר, הם משלמים לך שכירות,

ישראל קלרמן:

תודה,

ברק מנגן:

משלמים לך שכירות?

ישראל קלרמן:

רבותי,

ברק מנגן:

זה הכול.

ישראל קלרמן:

אני רוצה לסיים את הדיון,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה, אדוני, אני רוצה, אני רוצה, אדוני, אדוני המתנגד שאלה,

ברק מנגן:

דבר אחרון, מה שיש כאן זה בעצם דפקטו בניין דירות שמיועד להרחבה על קיר טרומי של בניין פה,
של בית פרטי,

ישראל קלרמן:

שמענו, תודה,

יוחנן וייצמן:

ככל שאנחנו נכניס להם הוראה בתב"ע תנאי להיתר הסרת עבירות הבנייה הם לא מקבלים היתר,
יהיה לך טוב?

ברק מנגן:

אנחנו נמצאים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, דירה אחת, שיהיה ברור.

ברק מנגן:

החזרת כל מבנה,

ישראל קלרמן:

בסדר,

ברק מנגן:

לקדמותו מבחינת ההרחבה, זה כבר דיון אחר מבחינת המראה של הבית,

יוחנן וייצמן:

לא, דקה,

ישראל קלרמן:

אין בעיה, זה מתחת לבית.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני לא רוצה לשקר אותך.

ברק מנגן:

אני רוצה לראות איך התוכנית,

יוחנן וייצמן:

שאלה,

ברק מנגן:

אנחנו לא ראינו אפילו את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

אמי,

ישראל קלרמן:

אז איך הגעתם לפה?

אמנון ארבל:

כו,

ברק מנגן:

איך הגענו לפה? כי רק קיבלנו מכתב, לא קיבלנו פירוט,

ישראל קלרמן:

היה לכם זמן אבל להסתכל,

ברק מנגן:

למה הם לא דיברו איתנו, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

תנאי להיתר יהיה,

ישראל קלרמן:

מה? וייצמן מה אתה רוצה?

ברק מנגן:

אנחנו לא יודעים מה לעשות, אבל זה הטענה שלנו, אין לנו עם אמון עם האנשים.

יוחנן וייצמן:

היא רוצה לבוא לגור בדירה, היא רוצה לעבור לגור, בהיתר יבוא הפיקוח ויראה את זה זה הכול. מה?

דוברת לא מזוהה:

הוא מיועד להריסה.

אמנון ארבל:

יחידת דיור אחת בסטייה ניכרת,

יוחנן וייצמן:

לא, שיבוא פיקוח.

טליה רחמים:

אמרנו בתנאי שלא משנה חזית, או,

יוחנן וייצמן:

נשלח פיקוח בשלב ההיתר.

טליה רחמים:

דיברנו.

יוחנן וייצמן:

את רוצה נשלח היום אבל,

טליה רחמים:

הנה הוא מראה לך את התוכנית,

ברק מנגן:

אני לא יכול פה, ברגע (לא ברור) מגרשים אותי, לבוא ולהסתכל על תוכנית, לי יש בעיה עם מציאות נוכחת שהיא, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הוא לא אדריכל, למה צריך (לא ברור).

ברק מנגן:

זה לא מתקבל על הדעת.

ישראל קלרמן:

שמענו את ההתנגדות,

יוחנן וייצמן:

התוכנית היא פשוטה, התוכנית הרי פורסמה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מה? תודה רבה. תודה רבה. שמענו, שמענו, קיבלנו, תודה רבה.

רבקה טייב:

אם יש צורך, אני יכולה לשלוח את המכתב, ששלחנו,

ישראל קלרמן:

הסתיים הדיון, תודה רבה,

ברק מנגן:

זה שהם התנגדו,

ישראל קלרמן:

באמת תחזרו לשכנות טובה, ברק,

רבקה טייב:

אני מכבדת כל אחד.

ישראל קלרמן:

ברק, בוא,

רבקה טייב:

אני לא רבה,

ישראל קלרמן:

תחזרו לשכנות טובה, אתם שכנים, והיא גם תבוא לקראתם,

ברק מנגן:

אני מכיר אותה (לא ברור), אבל מה שקורה,

ישראל קלרמן:

אבל תיקח את זה.

ברק מנגן:

על הכיפק.

ישראל קלרמן:

בהצלחה, תודה רבה, תודה רבה שבאתם. אדיר נבהל.

עמנואל זלטס:

בפרוטוקול זה לא פשוט, אדיר. כן, גם הפרוטוקול זה בעיה.

יוחנן וייצמן:

בוא הנה בוועדה פה השבוע אמרת לי (לא ברור), שכל הוועדה היא נגדי? אני זה שקורע.

אמנון ארבל:

תראו מה זה,

ישראל קלרמן:

אני מקבל את ההמלצה שלך.

אדיר שוורץ:

עכשיו יש לי הודעה לפרוטוקול,

ישראל קלרמן:

כמו שאמרנו,

אדיר שוורץ:

אכיפה, אין אכיפה.

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

אני, אמרת איזה מילה מול מילה, ואני חושב שאנחנו יכולים, אנחנו נכניס את התנאי של וייצמן, ש -
, לעת מתן היתר בנייה כמובן ש - , המצב יהיה שיש שם יחידת דיור אחת,

אמנון ארבל:

אגב כל מה שהם כתבו, זה לא משנה, (לא ברור), לכן,

ישראל קלרמן:

נכון,

אריאל גולן:

מה זה, מה הבעיה עם מוסד (לא ברור), הם לא יוכלו ללמוד.

אמנון ארבל:

הוא לא, הוא לא טען את זה בכלל, זה לא זה,

ישראל קלרמן:

בדיוק.

אמנון ארבל:

צריך להוסיף את זה,

רלי חיים:

לעת מתן היתר בנייה, ייבדק מול הפיקוח או לא?

עמנואל זלטס:

זה כתוב, הוא כתב את זה,

ישראל קלרמן:

זה לא פיקוח,

אמנון ארבל:

לא, המצב כאן,

ישראל קלרמן:

לא פיקוח המצב, לעת מתן היתר בנייה, המקום, רק, זה למשפחה אחת, עליהם אני לא נכנס,

רלי חיים:

ההרחבה תהיה,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר לא נכנס לדיון, היא אומרת חמותה,

אדיר שוורץ:

גם היא לא,

אמנון ארבל:

זה לא מדויק,

ישראל קלרמן:

בוודאי שזה, היא רוצה לבוא לגור, ואני רוצה לבוא לגור בדירה, וזה יחזור להיות ישמש את הבעלים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, אתה רוצה להוסיף הערת אזהרה על זה?

ישראל קלרמן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה?

ישראל קלרמן:

לא,

אדיר שוורץ:

אני רוצה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור), בוודאי, יהיה הערת אזהרה בטאבו שלא,

אדיר שוורץ:

כן, כן,

רלי חיים:

שלא יהיה פיצול.

ישראל קלרמן:

הערת אזהרה שלא יהיה פיצוי, בוודאי,

עמנואל זלטס:

בשלב ההיתר, אגב אני הייתי מוסיף אגב,

ישראל קלרמן:

תנאי להיתר בנייה יהיה הערת אזהרה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

במידה ולא,

אדיר שוורץ:

למה לא לשלוח פיקוח למה?

עמנואל זלטס:

אגב, אני הייתי מוסיף,

ישראל קלרמן:

כי אנחנו לא שולחים פיקוח,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) לעבירת בנייה.

ישראל קלרמן:

אני אומר לך שהיא, היא צודקת, אבל אמי אמר הכי טוב,

אדיר שוורץ:

מה?

ישראל קלרמן:

הצד השני תקבל (לא ברור), שיגיד לך,

יוחנן וייצמן:

ישראל קלרמן:

היא רוצה את הדירה,

אדיר שוורץ:

לא אכפת לי,

ישראל קלרמן:

היא באה עם חמותה, היום זה 11 ילדים, היום גרים שמה,

יוחנן וייצמן:

היא רוצה לגור שמה. היא רוצה להרחיב לגור,

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה (לא ברור) עכשיו דקה לפני שהיא מגיעה, שיהיה לה בעיות?

עמנואל זלטס:

להוסיף שבעבר הייתה פה תוכנית שהוועדה לא קיבלה, כדי שיהיה תכנוני,

ישראל קלרמן:

יפה.

עמנואל זלטס:

ועכשיו עשו משהו,

ישראל קלרמן:

נכון, אמי,

עמנואל זלטס:

צריך להוסיף את זה,

ישראל קלרמן:

צודק, שאלנו אותם את זה, אתה זוכר את זה?

עמנואל זלטס:

אמי גם זכר את זה,

ישראל קלרמן:

אמי, כן,

עמנואל זלטס:

לא משנה, לא, אבל למה?

אדיר שוורץ:

לא לדחות, אתה לא דוחה את ההתנגדות הזאת, אתה מקבל אותו.

עמנואל זלטס:

נכון, זה לקבל את ההתנגדות זה להגיד יש סטייה.

אדיר שוורץ:

לקבל אותה,

עמנואל זלטס:

אתה אומר,

ישראל קלרמן:

כן,

רלי חיים:

לקבל את ההתנגדות.

עמנואל זלטס:

לקבל חלקית,

אמנון ארבל:

הוא מבקש לדחות את התוכנית, מה?

עמנואל זלטס:

לקבל חלקית, לקבל חלקית.

אמנון ארבל:

לכתוב, ואז לכאורה?

ישראל קלרמן:

לקבל חלקית, לקבל חלקית לגבי (לא ברור), מאה אחוז.

יוחנן וייצמן:

יללה, מתחילים לרוץ?

אדיר שוורץ:

רגע, עוד נושאים.

יוחנן וייצמן:

חצי שעה אנחנו אחרי הכול.

ישראל קלרמן:

בעזרת השם.

אריאל גולן:

אחרי הכול.

רלי חיים:

איזה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אריאל גולן:

אחרי האוכל.

ישראל קלרמן:

ולא קוראים לאיך קוראים לו.

רלי חיים:

יוסי ביקש שאני אקרא לו.

ישראל קלרמן:

23 הוא אמר לי,

יוחנן וייצמן:

23 הוא אמר.

ישראל קלרמן:

הוא אמר 23 הוא ביקש.

רלי חיים:

חיים רצה ב – 12.

ישראל קלרמן:

חיים פה.

יוחנן וייצמן:

חיים פה ב – 12.

ישראל קלרמן:

חיים פה.

ישראל קלרמן:

אמי ארבל.

אמנון ארבל:

רגע.

ישראל קלרמן:

שמעת מה שאמרתי?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

תודה, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

7?

אריאל גולן:

כן, 7 עכשיו.

יוחנן וייצמן:

זאת ההפקדה 7. אני איתך, אני איתך בהכול.

ישראל קלרמן:

והמינהל הקהילתי? קיבל?

חיים כהן:

תמשיכו להתעסק.

רלי חיים:

רגע, הוא יסיים את ה - ,

עמנואל זלטס:

הוא יסיים לכתוב את ההחלטה.

רלי חיים:

את ההחלטה.

אמנון ארבל:

תראו, תסתכלו מה כתבתי.

עמנואל זלטס:

שנייה רגע,

ישראל קלרמן:

תסתכל על זה רגע,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

אותו דבר, זה אותו דבר.

ישראל קלרמן:

השורה הראשונה,

אדיר שוורץ:

ידעתי שזה מילה בעברית, שאני לא מכיר.

אמנון ארבל:

מה? אלול?

רלי חיים:

לא, לקבל,

ישראל קלרמן:

יירשם הערת אזהרה, מצוין. מעולה, קדימה, 7 אמי, בסדר גמור, תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

מה? כן. אל תהיה כל כך מהר, בחיידך.

אמנון ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

לא מהר.

תוכנית 892588

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 892588, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, רחוב האפרסמון 25, בגילה. מדובר פה על מתחם יחסית גדול בשכונת גילה, אני אראה לכם רגע, יש לנו במצגת, עוד רגע אני אראה את המצגת. למעשה מדובר על כל המתחם הזה, כל המתחם הזה שאנחנו רואים פה למעשה, חוץ מכמה בתים, שני הבתים האלה, שאחד עשה תמ"א/38, וגם זה עשה תמ"א/38, התוכנית בדקה למעשה את כל המתחם הזה, ומה שהתוכנית מציעה, זה תוכנית פינוי כמובן, ומה שהתוכנית הציעה, למעשה גם פה, הנה תסתכלו זה המצגת, יש פה למעשה את כל המתחם שציינתי, גילה, זה כל גילה, זה גילה א', מיקום הגדלה קצת יותר גדולה, יש פה היום למעשה פינוי של ארבעה מבני מגורים, מבנה קופת חולים, שימור, יש שמה שימור של בתי כנסת, וגני ילדים, ויש פה שני בניינים 35 קומות,

יוחנן וייצמן:

הבית כנסת, זה הבית כנסת עגולים האלה?

אמנון ארבל:

לא, זה לא עגולים, ועוד שלושה בניינים של 10 קומות, זה מעבר לכביש, העגולים הם כאן, תראה, אלה המבנים העגולים.

יוחנן וייצמן:

למה המגרש הוא לשימור?

אמנון ארבל:

הוא לא שימור, אבל זה פשוט לא, לא, סומנו להריסה, יש פה בית כנסת שנמצא,

אדיר שוורץ:

אתה יכול להראות תצ"א?

אמנון ארבל:

כאן נמצא בית כנסת, וכאן נמצא בית כנסת, כן,

יוחנן וייצמן:

למה לא הוספנו עליהם?

אמנון ארבל:

כי קשה להרוס בית כנסת אצלכם בוועדה פה.

יוחנן וייצמן:

ולחסיף על,

ישראל קלרמן:

אפשר.

אמנון ארבל:

מה זה אפשר?

ישראל קלרמן:

זה מה שהם אומרים,

אמנון ארבל:

זה לא העניין, אני רק,

יוחנן וייצמן:

הוא בתוך הקו הכחול?

אמנון ארבל:

זה בקו הכחול, כן,

חיים כהן:

כן.

אריאל גולן:

אז מה השינוי בדרכים שיש פה?

אמנון ארבל:

זה המתחם,

אריאל גולן:

אמי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) זה המתחם, למעשה כולל, זה הבית כנסת, זה בית כנסת אחד, וזה בית כנסת שני,

יוחנן וייצמן:

זה בגין? תמקם אותי.

אמנון ארבל:

כן, זה בגין, וזה הרכבת הקלה שם.

יוחנן וייצמן:

את בגין (לא ברור),

אמנון ארבל:

כן, עכשיו זה, אז פה יש מבנה של קופת חולים, ופה יש בית כנסת כמו שאתם אומרים, פה יש את הבניין הזה, והבניין הזה, והבניין הזה, והבניין הזה, והבניין הזה למעשה,

אדיר שוורץ:

כל המתחם הזה,

אמנון ארבל:

אתם רואים שזה וזה, כבר עשו תמ"א/1/38 ולכן הם בחוץ. ולכן הם לא כלולים בתוכנית, ואמרתי בית כנסת שני, אמרתי זה בית כנסת אחד, זה בית כנסת אחד, וזה,

יוחנן וייצמן:

אבל הם חתמו, מה אני אעשה?

אמנון ארבל:

פה,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

זה הבית כנסת שני. עכשיו התוכנית, אני חוזר רגע למצגת,

אריאל גולן:

כמה אפשר להוסיף על הבית כנסת הזה?

אמנון ארבל:

אפשר לשקול את זה, התוכנית למעשה הציעה, זה מה שהיא הציעה, תסתכלו רגע, היא הציעה למעשה שני מגדלים של 35 קומות, בניין אחד איפה שהיד שלי פה, ומגדל שני איפה, איפה שהיד שלי פה, התוכנית למעשה מציעה כביש נוסף, שני כבישים חדשים שלמעשה, חיים, אתם הורגים אותי היום.

חיים כהן:

סליחה,

אמנון ארבל:

התוכנית למעשה הציעה פה היום, כביש חדש, גם כאן, וגם בכיוון הזה, כדי לאפשר אולי בעתיד חיבור גם לפה, זה חלק מההתנגדות, והתייחסנו לזה, התוכנית יצרה בשטח גדול למעשה לשטח לבית ספר, קצת אילוצים כמו שאמרתי, כי הבניין הזה, והבניין הזה, והבניין הזה עשו תמ"א/38, וזה לא רצה להצטרף בזמנו, ואם הוא יצטרף אולי נוכל להתחיל, כי השטח, אתם רואים של הבית ספר, הוא לא ממש רגולארי, אבל הצלחנו לעשות פה בית ספר. זה שטח היום שעדיין חום קיים, שמיועד לבנייה, ויש פה שלושה בניינים נמוכים, 1, 2, שלושה בניינים נמוכים, ככה זה נראה בזה, זה שני המגדלים, זה שלושה בניינים נמוכים, עם הכביש עם השצ"פ באמצע.

אדיר שוורץ:

והמגדל פונה לבגין?

אמנון ארבל:

לא, בגין, בגין פה,

אדיר שוורץ:

הפוך.

יוחנן וייצמן:

הפוך.

ישראל קלרמן:

התייחסות לזה שהם,

אמנון ארבל:

התייחסנו להכול,

ישראל קלרמן:

כן?

אמנון ארבל:

כן, אנחנו היה לנו כמה דברים שחשבנו שנכון לקבל, אני גם הייתי פה בסיור בשטח, היום בפועל, אפשר לראות דווקא בצילום אוויר, השצ"פ, יש פה היום שצ"פ מרכזי מאוד גדול ומשמעותי, תראו כאן רגע,

ישראל קלרמן:

הם נותנים לו משהו חילופי, לא?

אמנון ארבל:

כן, נותנים, אבל,

ישראל קלרמן:

לא, מעברים,

אמנון ארבל:

תסתכלו על השצ"פ למעשה, היום זה השצ"פ, אתם רואים? כל השטח הזה שהוא מוקף חציו, הקו הכחול שלנו הוא עד כאן, כן?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה לא בקו הכחול, אבל יש פה שצ"פ מרכזי וגדול, כמו שאתם רואים, שלמעשה התוכנית למעשה מציעה פה בנייה חדשה של בניין, היא מציעה שצ"פ חדש, שהוא בעצם עורקי, במקום השצ"פ הזה. אנחנו חשבנו, רגע, אני לא יודע,

אדיר שוורץ:

במקום חלק מהשצ"פ הזה.

אמנון ארבל:

חלק מהשצ"פ כן,

אדיר שוורץ:

אוקי,

אמנון ארבל:

למעשה התוכנית, אתם רואים התוכנית למעשה, השצ"פ היום הוא כאן וכאן, והוא ממשיך פה בחלק התחתון, התוכנית למעשה מציעה פה למעשה בניין, ומציעה את השצ"פ הזה בין הבניינים למעשה.

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

אנחנו הצענו כמה דברים, בעקבות, היו פה המון התנגדויות לגבי המרחב הציבורי, והשצ"פים וה - , צורכי ציבור, וכמה דיירים שדיברו גם על ה - , על הקניין נקרא לזה ככה, מה התוכנית נותנת, או לא נותנת, יש פה את המינהל הקהילתי שדיבר, גם על הכבישים גם על ה - , מבני ציבור, גם התנגדות להריסת השצ"פ הקיים, השצ"פ המוצע. שהוא פחות אפקטיבי, חלק מההתייחסות לנושא שטחי ציבור, ובתי כנסת, מפרצי העלאה והורדה, שלביות ביצוע (לא ברור) בית ספר וכולה. אנחנו, מה שאנחנו הצענו בעצם זה לבטל את הכביש הזה, היה הרבה דיונים על הכביש הזה, אם הוא נחוץ או לא נחוץ, זה נכון שמדובר פה במתחם יחסית גדול שהוא אין בו כבישים, אבל אנחנו חושבים שזה לא רעיון רע דווקא לעשות מתחם שהוא בלי כבישים, ואם מצליחים לבטל את הכביש הזה למעשה, ואנחנו הצענו גם לבטל את המגרש החום הזה, שהיום יש פה גני ילדים, להעביר את הבניין מגורים הזה לכאן, ואז כן לייצר פה לשמור למעשה על השצ"פ הקיים, שמתחבר גם לשצ"פ העתידי, כשצ"פ מרכזי משמעותי וגדול.

ישראל קלרמן:

איפה הגני ילדים תשים?

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

איפה את הגני ילדים?

אמנון ארבל:

נפזר אותם בהפרשות מבוזרות,

ישראל קלרמן:

לפזר?

יוחנן וייצמן:

כן, זה הצעה שלו.

אמנון ארבל:

זה הצעה שלנו,

יוחנן וייצמן:

זה סעיף 2, תסתכל,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה הצעה שלנו. אנחנו חושבים שזה, זה לא פוגע בזכויות של הזה, אבל לכאורה פוגע רק בעירייה בהפרשות, אבל זה פרויקט, אמרתי 460 יחידות דיור שיצר שטח חום מאוד משמעותי, היו פה חלופות קודמות אחרות שהציעו בנייה גם בשטחים האלה, על חשבון שטח חום הזה, ולקחנו פה שטח חום משמעותי וגדול באזור הזה, ולכן אמרנו שאפשר לוותר על המגרש החום הזה, גם ישבנו עם מדיניות תכנון, לראות שזה אכן אפשרי, ואנחנו חושבים שזה נכון, ואז אנחנו מייצרים שטח ציבורי ירוק משמעותי יותר גדול, וזה עונה גם על ההתנגדויות, ולכן הצענו לקבל את זה, היה פה עוד התנגדות של החברה פה מצפון, יש פה תוכנית מצפון, אתם זוכרים של אפרסמון הקודם,

יוחנן וייצמן:

של אשדר.

אמנון ארבל:

של אשר, אני חושב כן, יש פה תוכנית כאן מאושרת, תסתכל כאן איזה?

דובר:

עמידר.

אמנון ארבל:

לא, עמידר זה המרכז קליטה. פה אושרה תוכנית לכל המתחם הזה, אם אתם זוכרים שהציע פה גם שני מגדלים, ועוד שלושה בניינים נמוכים ושצ"פ גדות. הם הגישו התנגדות שלא רוצים שהמגדל שנמצא פה יהיה מול המגדל שלהם, ומציעים לעשות חילופי, למעשה את המגדל הזה למגדל הזה, ובעצם להחליף פה, שהמגדל לא יהיה פה מול העמדה שלהם, אלא יזוז ימינה למעשה, זה ההצעה שלהם, שהמגדל יהיה לא פה, אלא פה, ואז יהיה למעשה לא מגדל (לא ברור), אלא מרחק יותר גדול, חשבנו שיש בזה סך הכול היגיון היות ומילא שעשינו פה שינויים שמצריכים כנראה פרסום נוסף, אז גם חשבנו שנכון לעשות גם את זה, זה עיקרי הדברים,

יוחנן וייצמן:

אני חושב (לא ברור),

אדיר שוורץ:

(לא ברור) התנגדות של שלביות הביצוע בבית ספר?

אמנון ארבל:

כן, אבל זה אני, אמרתי, יש לנו בעיה שאנחנו חוששים מצד אחד, זה הבית ספר שמעגן אותו, ויש פה בניין, ולכן לכאורה יש פה בעיה שהם יכולים לקדם את הפינוי בינוי פה, ואז לתקוע אותנו עם הבניין הזה, ולכן מה שקבענו בשלביות הביצוע, שתנאי להיתר בנייה למגדל השני, כאילו הראשון שיתחילו, כי יש פה מספיק בניינים התנאי להיתר בנייה למגדל השני, יהיה פינוי של הבניין המגורים שיושב בשטח חום, ואז יפנו את השטח חום ונוכל לבנות בית ספר.

אדיר שוורץ:

למה לא לעשות תנאי לטופס 4 בית ספר?

אמנון ארבל:

לא, טופס 4 לבית ספר, את הבית ספר, מי שבונה, זה העירייה זה לא היזם.

אדיר שוורץ:

בסדר.

ישראל קלרמן:

זה רק הפרשה של שטח, זה שטח חוס, זה מה שהוא אומר לך,

אדיר שוורץ:

אתה אומר ה - ,

אמנון ארבל:

בשלביות הביצוע דברים שהעירייה צריכה לעשות במה שהיזם צריך,

אדיר שוורץ:

אז אתה אומר אתה, הם מפנים לנו את השטח, כתנאי להתחלת הבניין השני,

אמנון ארבל:

כן, לכן קבעתי שתנאי, כאילו לא הראשון, כי יש פה שני מגדלים בכל זאת, וזה, אז תנאי להיתר מה שהמגדל השני שהוא משמעותי לפרויקט, יהיה פינוי של הבניין של, של הבית ספר.

אדיר שוורץ:

בסדר.

אריאל גולן:

עכשיו תגיד לי אמי, בסעיף 3,

ישראל קלרמן:

אחוזי בנייה,

עמנואל זלטס:

אחוזי בנייה,

אריאל גולן:

לגבי השטחים הציבוריים,

ישראל קלרמן:

בתי כנסת, תבדוק איתו,

אריאל גולן:

איפה זה בשלכיות ה - ?

יוחנן וייצמן:

שאפשר להוסיף?

אריאל גולן:

אתה משאיר את זה, כאילו משאיר פה פתוח את הבתי כנסת, שזה או שיהיה בהפרשות מבונות בתוך המתחם, או שיוסיפו את זה מעל התוספת,

יוחנן וייצמן:

גן ילדים.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה מתחת לזה?

אריאל גולן:

לציין את זה בשלכיות, לא, אני רוצה יותר מבוסס, כאילו פה זה, לא, בסדר את זה יותר.

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה, סעיף 3, סעיף 3 אומר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בתי כנסת תהרוס אותם, זאת אומרת תדאג לפתרון ביניים,

אריאל גולן:

שבית כנסת,

אמנון ארבל:

תוספת שטחים בית כנסת, להוסיף (לא ברור) השטח הציבורי,

יוחנן וייצמן:

אמי, שאלה,

אריאל גולן:

שנייה שנייה רגע,

אמנון ארבל:

שנייה שנייה,

יוחנן וייצמן:

סליחה.

אמנון ארבל:

אוקי, אז מה אתה רוצה לכתוב אחרי?

אריאל גולן:

לא, אני אומר, כתוב פה בהתאם, רק שנייה, בהתאם, במידה ולא ניתן לשלב את בתי הכנסת בשטח הציבורי, באמצעות תוספת כתנאי במסגרת השלביות.

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

מה? מאיזה תנאי? באיזה מסגר? מי קובע? אני רוצה לדעת כאילו, אני רוצה שזה יהיה באמת תנאי לאכלוס או משהו, שזה יקרה, כאילו, אתה מבין? הם יכולים לדון בזה, כי אחרת,

ישראל קלרמן:

אם אי-אפשר, אז אי-אפשר,

אמנון ארבל:

לא, הוא אומר,

אריאל גולן:

איפה השלביות? בוא, אני רוצה לדעת,

אמנון ארבל:

זה לא כפוף תנאי, למה?

אריאל גולן:

שיהיה בשלביות,

ישראל קלרמן:

אתה הולך?

אדיר שוורץ:

הוא רוצה להעביר לי איזה.

ישראל קלרמן:

אתה הולך?

אריאל גולן:

כאילו יש שם תקנון פתוח? ואני מפחד שזה ייפול בין הכיסאות בכל ההתדיינויות.

אמנון ארבל:

תנאי לטופס 4 שניתן יהיה בנייה בתי כנסת,

אריאל גולן:

או שתנאי לאכלוס של הראשון יהיה שלפחות יהיה תוכנית, זה היתר בנייה, זה פתוח.

אמנון ארבל:

אז אני אומר תנאי לטופס 4 של המגדל השני, יהיה בנייה של הבית כנסת מפורט.

אריאל גולן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להציע הצעה מהפכנית?

ישראל קלרמן:

מה זה בית כנסת, לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

אדוני היו"ר,

ישראל קלרמן:

זה הפרשות מבונות?

אריאל גולן:

כן,

אמנון ארבל:

זה יכול להיות הפרשות מבונות, כן,

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

מה שהם בונים על בתי כנסת,

ישראל קלרמן:

לא, לא על הבתי כנסת,

אמנון ארבל:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

אז אני,

אריאל גולן:

כמו שבונים על בתי כנסת,

יוחנן וייצמן:

אני מציע,

ישראל קלרמן:

הם אומרים שאי-אפשר.

אמנון ארבל:

מה זה אי-אפשר?

יוחנן וייצמן:

להרוס אותם.

אמנון ארבל:

תראה את הבית כנסת, תראה,

יוחנן וייצמן:

הוא לא איזה מין בניין מי יודע מה,

אמנון ארבל:

תראה את הבית כנסת, לגבי,

אריאל גולן:

לא, השני, על אחד נראה שאפשר לבנות, אחד עם כיפה.

אמנון ארבל:

על זה אולי, אולי לא, למרות שזה גם.

יוחנן וייצמן:

אז מה אם יש לו כיפה, אז מה?

אמנון ארבל:

לא, אני אומר אולי, גם על זה אפשר לבנות. בוודאי ובוודאי השני, תראה את השני,

ישראל קלרמן:

כן,

אריאל גולן:

השני בוודאי שאפשר לבנות עליו,

אמנון ארבל:

תראה את זה, ישראל,

יוחנן וייצמן:

כן, אפשר.

אמנון ארבל:

רוצה לבנות מעל זה, מה?

אריאל גולן:

בטח שאפשר.

ישראל קלרמן:

מה זה, זה הבית כנסת שמה?

אמנון ארבל:

זה השני. מה? הבעיה עוד בית כנסת מעליו?

אדיר שוורץ:

מה הבעיה לבנות מעל זה?

ישראל קלרמן:

כמה כרגע בבניין?

יוחנן וייצמן:

להכניס את הפרוגרמה,

ישראל קלרמן:

כמה מרחק יהיה לבניין, אומרים שזה יהיה היזק ראייה לדיירים שמה.

אמנון ארבל:

לא הבנתי.

ישראל קלרמן:

כמה המרחק בינו לבניין המגורים?

אמנון ארבל:

איזה בניין מגורים?

ישראל קלרמן:

שהולך להיות לידו.

אמנון ארבל:

התוכנית?

ישראל קלרמן:

כן,

אדיר שוורץ:

אנחנו בתוכנית,

ישראל קלרמן:

לא, יש פה בניין שלא, לא, הבניין הזה לא הורסים אותו,

אמנון ארבל:

זה הבניינים שבתוכנית, 1, 2, 3, 4, 5,

ישראל קלרמן:

איפה הבית כנסת?

אמנון ארבל:

זה בית כנסת אחד, שפה, זה עשה תמ"א/38, וזה עשה תמ"א/38,1,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

וזה הבית כנסת השני,

ישראל קלרמן:

הם אומרים שהם יוסיפו להם, אז אין לנו בעיה למגורים שמה.

אמנון ארבל:

מה זה אין בעיה? אני לא מצליח להבין,

ישראל קלרמן:

של היזק ראייה בבניין,

אמנון ארבל:

בניין הוא 10, הבניין הוא בין 10 ל – 35,

אדיר שוורץ:

37 קומות, אתה מדבר איתי על היזק ראייה של קומה בזה?

אמנון ארבל:

תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

אבל מה שאריאל הציע,

אדיר שוורץ:

אבל למה מה שוייצמן מציע הוא טוב, תהרוס ותבנה.

ישראל קלרמן:

מה זה לא רשום?

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, אני אומר להרוס לא להתייחס לעובדה שהיה שם בית כנסת בכלל, להכניס אותו בתוך הסל, תן להם זכויות פי, תן להם פי 5 זכויות,

אריאל גולן:

נכון, בינתיים, אתה לא יכול להרוס,

יוחנן וייצמן:

אז נמצא פתרון ביניים.

אמנון ארבל:

השני פה, להרוס בתי כנסת לא הולך, חבר'ה, נו אל תספרו סיפורים, מה?

אריאל גולן:

היה שם בלגאן בפרויקט ליד,

אמנון ארבל:

אני יודע,

אריאל גולן:

עם ההריסה,

אמנון ארבל:

היה פה פרויקט מלמעלה, עם העגולים האלה, בסוף תקע את הפרויקט,

אדיר שוורץ:

אבל עכשיו יש לך פה את כל הקשת, והתעוררות שהם גם כידוע זה (לא ברור) שעשו, זה בסדר.

אמנון ארבל:

אבל אני בן אדם פרקטי.

רלי חיים:

בעצם להכניס את הבית כנסת לתוכנית?

אדיר שוורץ:

ואז מה יקרה?

אמנון ארבל:

לא יקרה כלום.

רלי חיים:

יוחנן, רצית?

יוחנן וייצמן:

הצעה של,

ישראל קלרמן:

אתה אומר שאפשר לממש את ההגדלה של הבית כנסת?

יוחנן וייצמן:

להכניס את כולם לקו הכחול,

ישראל קלרמן:

לא,

אריאל גולן:

לקו הכחול,

אמנון ארבל:

הוא בקו הכחול אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, להכניס את כולם לאוורול,

אמנון ארבל:

מה זה אוורול? מה זה אומר?

אריאל גולן:

להרוס,

יוחנן וייצמן:

להרוס את זה, להעמיד את, לשים את המגדלים גם במקום שהבית כנסת,

ישראל קלרמן:

ומי בונה,

יוחנן וייצמן:

אני לא אדריכל,

ישראל קלרמן:

מי בונה?

יוחנן וייצמן:

זה מגרש ריק,

ישראל קלרמן:

היום.

אריאל גולן:

היום,

ישראל קלרמן:

מה אתה עושה פה?

אמנון ארבל:

שנייה, לא, חבר'ה במגרש חוס, אתה לא בונה כלום.

דובר:

יש שמה מקווה לנשים שם.

אדיר שוורץ:

לכן (לא ברור),

אמנון ארבל:

היום לא בונה במגרשים,

יוחנן וייצמן:

אמי, יש מקווה נשים?

אמנון ארבל:

אבל תסתכל,

רלי חיים:

כן, כן,

אמנון ארבל:

המגרש הזה הוא חוס,

יוחנן וייצמן:

לא נוגעים באזור הזה,

חיים כהן:

זה מה שאני אומר, לא נוגעים.

רלי חיים:

הבית כנסת הקטן,

חיים כהן:

שמה יש מקווה נשים.

אדיר שוורץ:

הבנו.

אמנון ארבל:

זה?

חיים כהן:

כן,

אמנון ארבל:

בגרוטאה הזאתי?

חיים כהן:

כן,

רלי חיים:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

זה היזק ראייה שמה.

חיים כהן:

זה מקווה שמה, מקווה נשים.

אמנון ארבל:

זה עבירת בנייה פה? איפה?

חיים כהן:

לא, זה מקווה ראסמי, של הנאו, יש שמה,

יוחנן וייצמן:

זה של הנאו,

חיים כהן:

כן,

דובר:

אם היזם הוא הנאו.

חיים כהן:

אתה רואה?

ישראל קלרמן:

היזם,

אמנון ארבל:

תפס אותי, אתה מדבר,

ישראל קלרמן:

תוספות,

חיים כהן:

כן, אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

בית כנסת,

חיים כהן:

הבית כנסת זה, יש בית כנסת,

אמנון ארבל:

אבל יש לבנות על הבית כנסת על יד?

חיים כהן:

על יד זה יש,

אמנון ארבל:

אי-אפשר עליו לבנות בית כנסת?

ישראל קלרמן:

עליו, לא עליו, להגדיל.

חיים כהן:

מי?

אמנון ארבל:

על הבית כנסת,

ישראל קלרמן:

על הבית כנסת, לא להרוס.

אמנון ארבל:

זה וייצמן הציע להרוס,

ישראל קלרמן:

את מה להרוס?

אמנון ארבל:

את הבית כנסת.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לתת להם, הם בונים במקום אחר, מקום טוב יותר.

ישראל קלרמן:

לא, אין לנו בעיה, זה בית כנסת של השכונה.

חיים כהן:

השאלה אם הוא רוצה, (לא ברור) לשכונה, אבל יש לו מקווה,

ישראל קלרמן:

אף אחד לא נוגע במקווה, מה אתה רוצה?

חיי עד לפני רגע לא ידענו שיש מקווה, אתה אומר אף אחד לא מקבל,

ישראל קלרמן:

אבל עכשיו שאמרת, אנחנו בדקנו ואף אחד לא נוגע בזה.

יוחנן וייצמן:

זה שטח אחר.

חיים כהן:

אני הייתי קורא להנאו פה,

ישראל קלרמן:

הנאו לא פה, מה אני אקרא לו?

חיים כהן:

תקרא לו, תשאל אותו.

אדיר שוורץ:

תעלה אותו בטלפון.

אריאל גולן:

הוא לא פה, הוא לא פה.

רלי חיים:

הוא בחו"ל.

ישראל קלרמן:

הוא נתן לכם התייחסות, הוא נתן לך התייחסות?

אמנון ארבל:

לזה?

אדיר שוורץ:

רגע,

חיים כהן:

לא שלחו לו את זה,

אדיר שוורץ:

שאלה, שאלה, רגע, חיים, גם שיש שם מקווה, מה הבעיה לבנות מעל עוד?

חיים כהן:

אין בעיה,

אריאל גולן:

אין בעיה,

ישראל קלרמן:

אמי, היזם פה,

אדיר שוורץ:

הוא מזיז, אתה בונה כשהוא נשאר?

אמנון ארבל:

אתה לא יכול להגיד לבנות ליזם לבנות בשטח אני חוזר, מעל בית כנסת קיים לבנות בית כנסת חדש,

ישראל קלרמן:

לא בית כנסת חדש, להוסיף,

אריאל גולן:

רגע, אז רגע שנייה אמי,

ישראל קלרמן:

תוספת כן,

אמנון ארבל:

שהם ייבנו לעצמם.

ישראל קלרמן:

למה הם ייבנו לעצמם? הם לא ייבנו.

אריאל גולן:

רוב בית הכנסת עושה, למה? אמי,

אמנון ארבל:

היה מקרה, רשות השידור, לא מתאים ליום תנאי שיבנה שטח חום של העירייה, זה לא קורה יותר, לא נעשה את זה יותר, לא עושים פעם אחת,

אריאל גולן:

אמי, אבל אתה כותב פה,

אמנון ארבל:

מה אני מדבר?

ישראל קלרמן:

כן, הפוך,

אריאל גולן:

אני כרגע,

אדיר שוורץ:

אני מבין,

ישראל קלרמן:

יפה, הוא רוצה שהוא יבנה,

אריאל גולן:

אמי, אתה משאיר פה את הבית כנסת,

יוחנן וייצמן:

למה? על העמותה לעשות לו,

ישראל קלרמן:

אין להם שקל.

אמנון ארבל:

מה שהעמותה תבנה.

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

אין להם שקל.

אריאל גולן:

לא, אבל,

אמנון ארבל:

הוא יבנה.

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

העמותה?

ישראל קלרמן:

כן.

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

למה לא? אתה עושה מטלת יזם, למה לא?

יוחנן וייצמן:

את הבית ספר הוא בונה להם.

ישראל קלרמן:

מטלת יזם, למה לא?

אדיר שוורץ:

אתה לא יכול להגיד לו מראש לבנות לעמותה הזאת.

ישראל קלרמן:

לא הזאת. זה תושבים.

יוחנן וייצמן:

זה הקצאה.

ישראל קלרמן:

זה התושבים.

אריאל גולן:

אמי, יש פה חוסר הבנה,

יוחנן וייצמן:

לא יודעים מי הגוש,

אדיר שוורץ:

אבל אתה לא יכול בגלל המקווה,

ישראל קלרמן:

זה התושבים, מה זה קשור מקווה עכשיו? אדיר,

חיים כהן:

כן, זה שמה, שמה.

רלי חיים:

הנה זה המקווה.

אמנון ארבל:

זה המקווה,

חיים כהן:

זה המקווה.

אדיר שוורץ:

זה לא זה.

חיים כהן:

בסדר, אוקי,

אמנון ארבל:

זה לא בתוכנית, זה לא בתוכנית.

אדיר שוורץ:

אז חזרה אחורה,

אמנון ארבל:

אז אפשר להרוס.

אריאל גולן:

אמי, אמי, שנייה, שנייה, אמי,

ישראל קלרמן:

אני לא מסכים,

אמנון ארבל:

מה זה לא מסכים?

ישראל קלרמן:

אני מטלת יום, אני רוצה שהוא יבנה,

יוחנן וייצמן:

לא מטלת יום, בסדר, כחלק משלביות הביצוע.

אמנון ארבל:

פרוגרמה ציבורית.

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

הפרוגרמה הציבורית,

ישראל קלרמן:

פרוגרמה ציבורית,

אמנון ארבל:

נו.

אריאל גולן:

כתוב פה,

אמנון ארבל:

שהוא יבנה בית כנסת, בית כנסת שלו,

ישראל קלרמן:

כן, תוספת, כן, הוא מוסיף עוד יחידות דיור,

אריאל גולן:

זה מה שכתבת פה.

אדיר שוורץ:

זה תוספת אחוזי בנייה,

אמנון ארבל:

אני כתבתי או או, או פה, אתה רוצה לחייב אותו שהוא יבנה שם,

אריאל גולן:

או התוך ההפרשות,

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

או בתוך המטלות המבונות,

אדיר שוורץ:

רגע,

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

או בתוך זה,

אדיר שוורץ:

אמי, אתה יכול,

אריאל גולן:

למה שאני אחייב, אתה אומר כן,

אמנון ארבל:

שיבנה פה מה אכפת לי?

ישראל קלרמן:

במבונות מי בונה?

אריאל גולן:

לא, אבל אם זה לא במבונה?

אמנון ארבל:

אם זה לא במבונה, אני אומר הוא יכול לבנות, אני אומר,

אדיר שוורץ:

אמי, אתה יכול להסביר למה לא להרוס עוד פעם?

אמנון ארבל:

זה משהו אחר, זה לא לבנות, אם נשאר פה הפרשה מבונה, אז ברור שהוא יבנה את זה, זה בבניין, גם זה במגרש, במגרש החום,

אריאל גולן:

אז אתה, בוא נשאר לו את זה כאופציה לשים את זה, מבונה.

אמנון ארבל:

אבל היום מבונה, החלטה מי בונה, לביצוע, לא כתוב בתוכנית מי בונה, אם היזם בונה, העירייה בונה, או העמותה בונה, או,

אריאל גולן:

כתוב פה הפרשות לארבעת גני ילדים הפרשות מבונות,

אדיר שוורץ:

קלרמן, אחד, אני אומר שצריך לרוץ,

אריאל גולן:

אותו דבר הם עושים,

אדיר שוורץ:

למה לא להרוס?

אמנון ארבל:

אין בעיה, תקבע שהבתי כנסת יהיו בתוכנית,

(מדברים ביחד)

אריאל גולן:

אז תוריד את זה,

אמנון ארבל:

הוא רוצה שהבתי כנסת, כמו הגני ילדים, יהיו בהפרשה מבונה,

אריאל גולן:

בדיוק,

אמנון ארבל:

ואז ייתנו לה את זה עם הפרויקט.

אריאל גולן:

אז, זהו,

ישראל קלרמן:

לא, אבל תעשה סלש או זה או זה,

אריאל גולן:

לא,

ישראל קלרמן:

כי אתה כתבת גם שאם הוא,

אמנון ארבל:

לא, דברו ביניכם, לא איתי,

ישראל קלרמן:

לא איתי,

אדיר שוורץ:

או להרוס,

ישראל קלרמן:

אני שואל אותך שאלה,

אדיר שוורץ:

או להרוס ושיהיה לו מגרש ריק,

אמנון ארבל:

תגשר ביניהם.

ישראל קלרמן:

אמי, למה כתבת שאי-אפשר?

אמנון ארבל:

אני לא, לא אמרתי שאי-אפשר,

ישראל קלרמן:

לא, כתבת,

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

כי ראיתי שכתבת, ואם אי-אפשר לעשות, אז הוא יעשה כך וכך,

אמנון ארבל:

אני שוב, אני אומר לך מה שאמרתי, אני לא קובע אם בונה העמותה, או העירייה, או היוזם, אני לא קובע, אני לא יכול לקבוע את זה שם,

אריאל גולן:

לא, אתה יכול כמו את הגני ילדים,

אמנון ארבל:

אני כן קובע, אני לא קובע גם גני ילדים מי בונה, ברור שאם הוא בונה בתוך הבניין שלו, אז הוא בונה את זה, אין שאלה, לא צריך לכתוב את זה, אבל בשביל להגיד שהוא יבנה במגרש חום, אני לא יכול להגיד, לכן זה רק שלביות ביצוע, אבל מה שאתה מציע, שאתה אומר אני כרגע המגרשים האלה של הבית כנסת, (לא ברור) אם רוצים, אני רוצה שהבתי כנסת החדשים יהיו בהפרשה מבונה,

אריאל גולן:

כן,

אמנון ארבל:

ואז זה נבנה עם הבניין, ואז אין שאלה,

ישראל קלרמן:

שנייה, אבל, אבל זה לא גורע מלהוסיף תוספות פה,

אמנון ארבל:

לא יודע,

ישראל קלרמן:

אז אני מוסיף את זה גם,

אמנון ארבל:

אפשר להוסיף גם את זה,

ישראל קלרמן:

אז גם וגם.

ישראל קלרמן:

זה גם וגם.

אריאל גולן:

אז רגע אני אומר את זה בסעיף ג', אז בוא,

אדיר שוורץ:

שצריך להרוס. מה אני אעשה?

אריאל גולן:

אני גם חושב כמוד, אני אומר לך,

ישראל קלרמן:

או,

אמנון ארבל:

זה לא מצליח (לא ברור),

ישראל קלרמן:

כן,

אריאל גולן:

גם וגם,

ישראל קלרמן:

כן, גם וגם, זה מה שאומר אמי.

אריאל גולן:

אולי את החלופה הזמנית,

ישראל קלרמן:

גם וגם, אין לי בעיה, בסדר גמור.

אריאל גולן:

רגע, שנייה סעיף ג',

ישראל קלרמן:

אבל יכול להיות,

אמנון ארבל:

אז אתה אומר לא במידה וניתן לשלב, ויש לשלב בבתי הכנסת,

ישראל קלרמן:

בדיוק, בדיוק, לא במידה.

אמנון ארבל:

יש לשלב גם,

ישראל קלרמן:

ואז כמובן ארון קודש, כמו שזה, מה אומר כל פעם,

אריאל גולן:

קווי בניין בהתאמה,

ישראל קלרמן:

את הקווי בניין בהתאמה, לארון קודש, שיש לו מעליו.

אמנון ארבל:

אני אכתוב ככה,

אריאל גולן:

אתה משאיר את זה פתוח,

ישראל קלרמן:

התנגדות של המינהל הקהילתי קיבלתם?

אמנון ארבל:

בחלקה.

ישראל קלרמן:

היא קיבלה כן, הם קיבלו? אפשר לקבל את זה.

חיים כהן:

הכביש.

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

את הכביש ביטלו. הוא אמר את הכביש לבטל.

אריאל גולן:

גם ב – $g/2$ וגם ב – 3,

אמנון ארבל:

חשבתי לצורך העניין ש - ,

אריאל גולן:

אז אתה ב – $g/2$,

אמנון ארבל:

יש לשלה את בתי הכנסת בהפרשות מבונות, יש (לא ברור) לכך. בנוסף התוכנית תאפשר תוספת זכויות
בנייה על בתי הכנסת הקיימים,

ישראל קלרמן:

פה, לא על, על לא הרחבתן.

אריאל גולן:

לא משנה,

ישראל קלרמן:

אולי גם הרחבה.

אמנון ארבל:

אין להם להרחיב אותם.

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

כי זה מגרש קטן, בית כנסת,

ישראל קלרמן:

(לא ברור)?

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

רגע יש לי שאלה אחרונה,

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

העצים,

אריאל גולן:

רגע, רגע שנייה לפני העצים, רגע, אנחנו בבית כנסת עדיין, לא יצאנו את הבית כנסת, תראה ג/2 גם צריך לתקן,

אמנון ארבל:

ג/2,

אריאל גולן:

יש פה ג/2, זה גם כן המבנים.

רלי חיים:

העברת מבנה המגורים שבוטל, זה?

אריאל גולן:

לא, לא, סעיף פה 2/ג, ארבעת גני הילדים,

אמנון ארבל:

נו, כן, אני מסתכל על זה,

אריאל גולן:

פה ופה זה אותו דבר, כן.

אמנון ארבל:

זה?

יוחנן וייצמן:

גילה.

אריאל גולן:

זה זה, את זה אנחנו,

אמנון ארבל:

כמו כן, לא תיערך בדיקת היתכנות, וישולבו.

אריאל גולן:

ישולבו, גם ב-3, זה בשתי סעיפים מופיע, צריכים הערה אחרת.

אמנון ארבל:

בית כנסת,

אדיר שוורץ:

בתי כנסת, לא אחד.

אריאל גולן:

כן, כן, שני בתי כנסת,

אמנון ארבל:

איפה עוד? ואיפה עוד?

אריאל גולן:

אני לא רואה את זה אצלך, אבל ב – $2/3$, וגם ב – 3.

ישראל קלרמן:

תוסיף גם מבנה דת,

עמנואל זלטס:

דת, נכון,

ישראל קלרמן:

צודק. שאלתי איפה המחלקות כתובות,

אדיר שוורץ:

מה? לא הבנתי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) תיקנתי.

אריאל גולן:

לא, כי פה זה מופיע שני סעיפים ב – 2,

אמנון ארבל:

$2/3$, פה זה 2.3, זה אותו דבר, ואיפה עוד?

אריאל גולן:

אז 3,

אמנון ארבל:

3, בוא נראה מה כתוב ב – 3,

אריאל גולן:

פה זה מופיע אחרת, אני לא יודע למה,

אמנון ארבל:

הנה זה 3, אבל תיקנו 3 תיקנו מקודם, בסדר.

אריאל גולן:

בסדר, תוקן, תוקן.

אדיר שוורץ:

העצים? אי-אפשר להציל שמה עצים?

אמנון ארבל:

כתבנו סעיף, צד שני את הסעיף, כתבתי שמה, לקבל חלקית את ההתנגדות בנושא העצים, תקרא את זה רגע, תקרא את הסעיף הזה רגע.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) מבקשת חתימות,

ישראל קלרמן:

נכון, (לא ברור) את זה הורדנו.

אמנון ארבל:

אתמול היה דיון אצל החוקר בוועדה המחוזית, ושעלה בעצם שם, של העצים.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

אתמול היה דיון אצל חוקר בוועדה המחוזית,

אדיר שוורץ:

על התיק הזה?

אמנון ארבל:

אמרנו שאנחנו דנים היום, ואנחנו נקבל את ההמלצה שלו אחר כך,

ישראל קלרמן:

מה? כן, שנייה, אמי, את המינהל הקהילתי התייחסנו,

אריאל גולן:

אפשר לשלב,

אמנון ארבל:

לא הכול קיבלנו,

ישראל קלרמן:

למה? מה למשל?

אריאל גולן:

לא, הוא לא רצה לשלב.

אמנון ארבל:

לגבי הכביש הם אמרו קיבלנו, לגבי,

ישראל קלרמן:

מה? מה?

אמנון ארבל:

אני עובר על ההתנגדות שלהם,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

סעיף 1 קיבלנו, סעיף 2, סעיף 3,

ישראל קלרמן:

שצ"פים?

אמנון ארבל:

שצ"פים התייחסנו גם כן, הרחבנו אותו והגדלנו אותו כמו שהסברתי.

ישראל קלרמן:

מבני ציבור?

אמנון ארבל:

לגבי עצים שוב, נכון, יש פה כריתה של הרבה עצים, אנחנו עושים מאמץ לשמור עליהם כמה שניתן, אבל בסוף,

ישראל קלרמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

שהם (לא ברור) חניונים ועושים,

ישראל קלרמן:

מבני ציבור?

אמנון ארבל:

מבני ציבור,

ישראל קלרמן:

לא בית ספר, יש בית ספר.

אמנון ארבל:

תראה, תוכנית של 460 יחידות, שגם הוספנו בית ספר, וגם גני ילדים, וגם בתי כנסת,

ישראל קלרמן:

הוספנו בית ספר, בסדר.

אמנון ארבל:

זה סביר.

ישראל קלרמן:

והתנועה, סידרתם את הקטע של הכביש מה שאמר.

אמנון ארבל:

תנועה, כולם ייסעו ברכבת,

ישראל קלרמן:

לא, על הכביש אמרת שהורדת אותו.

אמנון ארבל:

כן,

אריאל גולן:

אמי, (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה לא פותר את התנועה.

אריאל גולן:

במקום שתעשה (לא ברור), בתיאום עם מבנה דת.

אמנון ארבל:

לא, זה גני הילדים.

אריאל גולן:

לא, גם בתי כנסת.

אמנון ארבל:

איפה?

אריאל גולן:

לשלב גם את בתי הכנסת, תעשה את זה, תפתח סעיף עוד אחד, תפתח נקודה וסעיף.

ישראל קלרמן:

יללה, הלאה, הלאה,

יוחנן וייצמן:

אפשר עוד אחד אמי? סעיף של, הסעיף של,

אריאל גולן:

בתיאום מבנה דת, זהו.

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

רגע,

יוחנן וייצמן:

שני נושאים, רק,

אמנון ארבל:

כן, מה?

יוחנן וייצמן:

פשוטים, סעיף 6, דו"ח שמאות, אז תכניס את הסעיף של הבוקר, אם לא אכפת לך. ובסעיף 4,

אמנון ארבל:

איזה תוכנית, אתה מדבר? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

התוכנית שלנו, אני מדבר על תוכנית של,

ישראל קלרמן:

גילה, יש שם את הסעיף 6, קראת על השמאות.

אמנון ארבל:

סעיף 6 פה?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

להכניס את הסעיף ההוא,

יוחנן וייצמן:

את הסעיף מהבוקר,

אמנון ארבל:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

תשתול אותו פה. עכשיו סעיף 4,

אמנון ארבל:

גם פה, גם התייחסנו לשמאות,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, התייחסנו.

אמנון ארבל:

אני רואה, הבנתי.

יוחנן וייצמן:

עכשיו סעיף 4,

אמנון ארבל:

רגע, רגע, בוא נראה, לקחת את זה משם.

רלי חיים:

ב – 4.

יוחנן וייצמן:

אני אבקש את זה עוד כמה פעמים היום את הבקשה הזאת.

אמנון ארבל:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, מה היא שווה, אבל,

אמנון ארבל:

באיזה תיק זה היה?

רלי חיים:

4, לא?

אמנון ארבל:

קריית משה זה היה.

יוחנן וייצמן:

4, כן. לא, אתה אחרי, אתה אחרי, אתה ב – 6 כעת.

רלי חיים:

7,

אמנון ארבל:

שנייה.

אריאל גולן:

ארוחת צהריים?

ישראל קלרמן:

חכה.

יוחנן וייצמן:

בוא נגמור, אנחנו יכולים לגמור את הסדר יום.

ישראל קלרמן:

23, ארוחת צהריים, ואחרי זה 23.

אדיר שוורץ:

וייצמן, אתה אופטימיסט, חסר תקנה.

אריאל גולן:

אנחנו לא יוצאים פה לפני 6,

אדיר שוורץ:

חוץ מזה אני,

רלי חיים:

מה רצית עוד? יוחנן,

אדיר שוורץ:

אני כן רוצה ש - , נדון בלדון עוד פעם על 5.

ישראל קלרמן:

צריך לשבת עם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

צריך לסגור את זה עם כולם, ואז, אני גם בעד זה, בתנאי שאנחנו מקבלים החלטה מושכלת קודם, כמו שעשינו בירמיהו, מאשרים אותה פה אחד.

ישראל קלרמן:

צריך הסכמה מכולם, אילנית אמרה שצריך הסכמה.

אמנון ארבל:

תוכנית 8,

יוחנן וייצמן:

סעיף 4, אם לא אכפת לך, כתבת, תנאי להיתר, השאלה אם הוא ביקש את זה תנאי למתן תוקף,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

סעיף 4,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

השאלה שלי,

אמנון ארבל:

סקר חברתי?

יוחנן וייצמן:

כן, אם לא לבקש את זה תנאי למתן תוקף.

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, הלאה,

אמנון ארבל:

אנחנו לא באמת יודעים מתי,

יוחנן וייצמן:

קיבלתי שלום.

אמנון ארבל:

הפרויקט, ומתי זה יהיה, עוד שנה, שנתיים,

יוחנן וייצמן:

אמי, שלום.

תוכנית 1372085

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1372085, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית ברחוב אוסישקין 13, בניין קיים, שנבנה בפועל הוא בנה, בריכה על הגג, בקירוי של שטח, הוא ניסה לקדם את זה בהיתר בנייה, והסתבר שזה לא אפשרי, כי למעשה אין לו שטח.

ישראל קלרמן:

זה גם בא עם שטח?

אמנון ארבל:

מה? ברגע שאתה מקרה שטח, זה, מייצר,

ישראל קלרמן:

שהוא פתוח לגמרי, אתה יודע,

אמנון ארבל:

אם הוא לא היה, הוא היה יכול לייצר להוציא היתר בנייה, וכדי שנראה מודל הוא גם בנה את זה בפועל, שזה לא בסדר, אבל המלצנו להפקיד,

עמנואל זלטס:

אגב, סתם,

ישראל קלרמן:

אבל סעיף 2 תוריד,

עמנואל זלטס:

זהו.

ישראל קלרמן:

סעיף 2 זה מיותר, מה זה ע"פ תמונות, מסומן להריסה, כבר הרס את זה, כשאמרו לו להרוס, הוא הרס את זה.

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר דווקא, תכשיר את זה הפוך,

ישראל קלרמן:

לחילופין,

אמנון ארבל:

מה פתאום.

עמנואל זלטס:

את הסעיף 2 למה לא להרוס?

אמנון ארבל:

מה ההבדל?

ישראל קלרמן:

מה יש שמה?

עמנואל זלטס:

לא, אני שואל אותך, אני לא יודע, אני לא יודע, אני שואל.

אמנון ארבל:

הוא בנה קירוי של בריכה, ועל הגג שזה עשה עוד כל מיני מתקנים על הגג.

ישראל קלרמן:

לא, לא, אין, הוא הרס.

אמנון ארבל:

מצוין,

ישראל קלרמן:

אז לא, אז תוריד את זה,

אמנון ארבל:

לא, שישאר,

ישראל קלרמן:

לא,

אדיר שוורץ:

רגע, הוא כבר בנה?

ישראל קלרמן:

אין מה לסמן, אמי, לא, אמי, אמי, זה סתם מבלבל אחרי זה, תוריד את זה,

אמנון ארבל:

זה לא מבלבל אף אחד.

ישראל קלרמן:

א', (לא ברור).

אדיר שוורץ:

הוועדה מציינת שהיא לא אוהבת להכשיר עבירות בנייה, ואנחנו,

ישראל קלרמן:

בוא תראה עכשיו, תראה,

אמנון ארבל:

כתבנו אגב.

ישראל קלרמן:

למה? למה לא? אמי, אמי,

אמנון ארבל:

מה החשש? אם זה לא קיים, איפה הבעיה?

עמנואל זלטס:

כי זה לא קיים,

ישראל קלרמן:

הם לא יבינו מה הם רוצים פה, סתם יבואו, שבע פעמים הם יבואו.

אמנון ארבל:

זה בסמכות מקומית, נכון?

עמנואל זלטס:

שיבואו, שיבואו,

אמנון ארבל:

אני אסביר להם,

אדיר שוורץ:

ברכה סתם פרטית של בן אדם בבית, לא?

ישראל קלרמן:

לא, כן, אתה אומר יש לי תמונות, זה מצחיק, לא ראיתי סעיף כזה בחיים, סתם אמי, ע"פ תמונות, מה?

אמנון ארבל:

אני לא ראיתי אף אחד שבונה בריכת שחייה לא חוקית, והזיו מהמרפסת, לא ראיתי הרבה דברים.

עמנואל זלטס:

זיז? הברכה היא זיז?

אמנון ארבל:

כן,

אדיר שוורץ:

ברכה על זיז?

ישראל קלרמן:

לא, זה לא זיז.

אמנון ארבל:

רוצה לראות את הברכה? אני אראה לך את הברכה, בבקשה.

אדיר שוורץ:

איך על זיז?

עמנואל זלטס:

זה מעניין,

אמנון ארבל:

אני אראה לכם,

עמנואל זלטס:

זה תמיד כלים של (לא ברור).

אדיר שוורץ:

איך בריכה בתוך דבר כזה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

ומרפסת זיז לא על זיז.

רלי חיים:

איזה סעיף רציתם?

ישראל קלרמן:

עזוב, אמי, אנחנו רוצים להתקדם,

אמנון ארבל:

לא, אני רוצה להראות,

ישראל קלרמן:

אנחנו רוצים להתקדם.

אריאל גולן:

רגע, תראה לנו בגד ים, אולי ניכנס למים.

ישראל קלרמן:

אז תוריד את סעיף 2, מצוין, אין לו בעיה.

אדיר שוורץ:

בסדר כשזה בדובאי, לא פה שזה בבינוי שלו.

ישראל קלרמן:

לא, אמי, אנחנו ממש באיחור,

אמנון ארבל:

רגע, אדיר חבר וועדה ביקש לראות את הבריקה,

ישראל קלרמן:

אין בעיה, שיראה, אבל בוא תתקדם הלאה.

אמנון ארבל:

אני מתקדם להראות את הבריקה.

ישראל קלרמן:

9,

אמנון ארבל:

רגע,

עמנואל זלטס:

אגב זה משהו שכבר בנוי מזמן, כבר יש להם תב"ע.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

הם ימשיכו לצורך העניין, ימשיכו לבנות.

ישראל קלרמן:

אם זה מקרה משהו,

אדיר שוורץ:

יכולה לעשות, ולחיות,

אמנון ארבל:

תראו, תראו. זה הברכה שקירתה את מה שיש מתחת על עמודים,

ישראל קלרמן:

הכול פתוח,

אמנון ארבל:

זה מרפסת, זה בריכה בזיז, מה לא מובן פה? תסתכל,

ישראל קלרמן:

בוא שנייה, מה אתה מתכוון להרוס? מה מסומן להריסה, הנה הנה אמי, מצוין, פתחת, מה לסמן להריסה?

אמנון ארבל:

לא רואים את זה פה,

ישראל קלרמן:

רואים את זה,

אמנון ארבל:

לא, לא, ראיתי תמונות של הבניין כאן, זה מאפריל אבל. זה צילום מאפריל, בינתיים ממשיכים לבנות,
הם לא מחכים,

עמנואל זלטס:

שיורידו, שיראו מה שהוריד,

אמנון ארבל:

גם כבר גמרו את הבנייה,

ישראל קלרמן:

לא, לא גמור.

אדיר שוורץ:

קלרמן, אתה רוצה להוסיף תנאי שאתה יכול לבוא,

אמנון ארבל:

אתה יודע מה זה בריכה בזיז?

ישראל קלרמן:

זה מאפריל?

עמנואל זלטס:

אגב זה עומד הנדסי?

אמנון ארבל:

17 לאפריל 24,

עמנואל זלטס:

הנדסי?

יוחנן וייצמן:

זה עבר תמ"א,

אמנון ארבל:

ישראל אישר את זה,

ישראל קלרמן:

התמ"א, מנחם שטיין,

אמנון ארבל:

ישראל אישר את זה קונסטרוקטיבית.

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

סעיף 9,

ישראל קלרמן:

את ההערות לפרוטוקול תמחק את זה, לא אישרתי, ואני לא יודע מה זה, זה כפוף לאישור מהנדס.

עמנואל זלטס:

הוא מפחד שאתה מפיל אותו.

אמנון ארבל:

מה מהנדס?

ישראל קלרמן:

שאני אישרתי את זה,

אמנון ארבל:

לא, זה היה לפרוטוקול,

אדיר שוורץ:

זה ברור שזה,

ישראל קלרמן:

כמו שאמרתי להגדיל לפרוטוקול,

אדיר שוורץ:

רגע, זה ברור לנו שזה בכפוף לאישור מהנדס, ברור,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

הביאו אישור פה מהנדס.

אמנון ארבל:

גם ברור לנו שישראל לא מהנדס.

יוחנן וייצמן:

מי אמר?

עמנואל זלטס:

חייב לעשות.

ישראל קלרמן:

9,

תוכנית 1045541

אמנון ארבל:

תוכנית 9 בסדר היום, תוכנית 1045541, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, זיכון יעקב 5, ברוממה, תוכנית שמציעה תוספת של שתי קומות לשני בניינים, מציעה קצת תוספות והרחבות, התוכנית סך הכול מקובלת המלצנו להפקיד אותה. יש לעמנואל הערה, בבקשה עמנואל.

עמנואל זלטס:

לא, לא הערה, תוספת, תוספת, לא, יש פה בשטח.

אמנון ארבל:

זה הערה.

עמנואל זלטס:

יש לנו את,

אמנון ארבל:

הוא רוצה להגיד משהו.

עמנואל זלטס:

מינוס, מינוס 8.70 למפלס,

אמנון ארבל:

אתה רוצה שאני אראה את זה?

עמנואל זלטס:

אתה יכול להראות, זה משהו נורמאלי לחלוטין, וראית את זה גם.

אמנון ארבל:

תגיד לוועדה אם תרצה להראות להם,

רלי חיים:

אין לי דבר כזה.

יוחנן וייצמן:

לא משנה, כולם מסכימים.

עמנואל זלטס:

באותו בניין, יש פה, זה,

ישראל קלרמן:

כמה דיירים.

עמנואל זלטס:

כן, אם מישהו מוסיף קומות,

אמנון ארבל:

שני דיירים גדולים.

עמנואל זלטס:

קומות לגג, והוא נותן לכל הדיירים הרחבות,

ישראל קלרמן:

לא לכל הדיירים,

עמנואל זלטס:

לחלק,

אמנון ארבל:

קצת.

עמנואל זלטס:

מה שהוא יכל להעביר, נכון, סליחה לא הכול. ופה חוץ מזה יש פה גם איזה שהוא עבירת בנייה של שכן למטה, ועם ילד במצב הומאני, עם נרגסי ישיבות על זה, הוא גם אפשר להם, לאור הנסיבות לאפשר. אז אמרתי במקום שזה יישאר כעבירה בנויה, בואו כבר בתוך התוכנית,

יוחנן וייצמן:

נכשיר את זה.

עמנואל זלטס:

נכשיר את זה, וזה ישבתי והראיתי, אין לזה נצפות מהרחוב, כי זה מינוס מהרחוב, לא רואים את זה משום מקום, רק להוסיף סעיף, כשהם עושים את זה בתוכנית, יש פה תוכנית כבר שעושה תוספות, אז בוא נכניס את זה, זה הכול.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה רבה.

אמנון ארבל:

אני רשמתי שהתוכנית מציעה להריסה תוספת קיימת בעבירת בנייה, מפלס 8, מינוס 8.70 מדובר במשפחה עם בעיה אישית, שמצריכה הרחבה גדולה של הדירה, לאור הנסיבות המיוחדות, יש לסמן את התוספת הקיימת לעכשיו במסגרת תוכנית, בתיאום עם מוסד התכנון,

עמנואל זלטס:

מצוין, רגע, שנייה, חוץ מזה, אמרתי לך, חוץ מזה, היזם בשלביות הביצוע, הכניס את הגג שלו בהינף אחד, אז זה בסדר. אבל גם הדיירים האחרים, הוא הכניסה את הכול בהינף אחד. וגם פה, בוא נעשה את זה לכל דייר,

אריאל גולן:

לכל עמודה תעשה,

ישראל קלרמן:

לא, אין עמודה, זה בבנין, אני לא צריך, למעלה זה מובן שצריך הינף אחד, לא צריך,

עמנואל זלטס:

, רגע, זה דבר אחד.

ישראל קלרמן:

הלאה,

עמנואל זלטס:

רגע, שנייה, שנייה, ולא, אני רוצה עוד דבר בגלל המקרה ההומאני, גם הצעתי גם כן, שהכשרה לא תהיה ביחד עם שאר ההרחבות, זאת אומרת אם יש לו, הוא קיבל עוד הרחבה מהסלון, ויש לו גם את ההכשרה, בוא ניתן לו את האפשרות הקיימת כבר היום להכשרה, זאת תהיה להיתר בנייה, שלא נגיד לו תוסיף עוד משהו על זה, כי הבנייה כבר קיימת היום.

אדיר שוורץ:

להחריג אותם מהשלביות,

יוחנן וייצמן:

להחריג אותם מהשלביות.

עמנואל זלטס:

בדיוק, שהוא יוכל להכשיר את זה כבר להוציא היתר,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

זה מה שאני רוצה.

יוחנן וייצמן:

יללה,

עמנואל זלטס:

שהיא תוכל בשלביות בדיוק,

אמנון ארבל:

בסדר?

ישראל קלרמן:

כן,

עמנואל זלטס:

מצוין.

יוחנן וייצמן:

קדימה, 10 מאושר, 11 מאושר.

אמנון ארבל:

10 בסדר היום.

ישראל קלרמן:

אמי, הלאה,

תוכנית 1233931

אמנון ארבל:

תוכנית 10 בסדר היום, תוכנית 1233931, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בבית חנינה, הגדלת זכויות בנייה מספר קומות בשלושה בניינים, ממליצים להפקיד.

תוכנית 1267749

ישראל קלרמן:

11,

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1267749, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ואני דיברתי גיוז 32, תוכנית שמבקשת הקמת בניין חדש תוספת לבניין הקיים, ממליצים להפקיד.

ישראל קלרמן:

תוכנית 12.

תוכנית 1271410

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 1271410, בסמכות מחוזית דוד ילין 27 מקור ברוך, תוכנית שמוסיפה תוספות, תוספת קומות ובנייה, על חצר היסטורית, ואנחנו המלצנו להפקיד.

ישראל קלרמן:

מעולה.

יוחנן וייצמן:

תשמע, אמי, התוכנית הייתה בוועדת שימור,

אמנון ארבל:

כן, איזה הפתעה.

אדיר שוורץ:

באתי לשאול,

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

ממש באתי לשאול,

אמנון ארבל:

כן, וועדת שימור אמרה,

ישראל קלרמן:

והמלצה שיש פה שימור,

אמנון ארבל:

הוועדה קיבלה שימורית שלא צריך לשמור על החצר השימורית,

יוחנן וייצמן:

נכון,

עמנואל זלטס:

זה היה בסדר היום וירד כדי לחכות לוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

הוועדה לשימור,

ישראל קלרמן:

לא רק זה, בהמלצה שמופיעה פה,

חיים כהן:

אני אגיד לך משהו אישי?

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

קראתי את ההמלצה,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

משום מה, אני חושב ששרון דינור כתבה את זה,

אמנון ארבל:

לא, היא לא כתבה, קודם כל היא לא כתבה את זה,

חיים כהן:

מילה במילה זה היה נראה. אני קראתי את זה,

אמנון ארבל:

לא,

חיים כהן:

גם כאדם שהשתתף והייתי בתיק הזה,

ישראל קלרמן:

זה הרבה יותר חמור ממה שאתה אומר,

אמנון ארבל:

לא הבנתי,

ישראל קלרמן:

אתה אומר ששרון דינור כתבה,

חיים כהן:

החלטה,

ישראל קלרמן:

את מה שהיא כתבה לוועדת שימור, ולא וועדת שימור, זה (לא ברור), מילא אמי.

חיים כהן:

תקרא את ההחלטה,

ישראל קלרמן:

בוא נחליט ככה, אבל,

חיים כהן:

תקרא את ההחלטה, אתה חושב שעכשיו עברנו להיות וועדת שימור, לא וועדת תכנון.

אמנון ארבל:

בדיוק ההיפך.

חיים כהן:

תקרא, תקרא את ההחלטה.

אמנון ארבל:

אני מסביר אבל, לא, היא כתבה את ההחלטה של וועדת שימור, או של מהנדס העיר עכשיו?

רלי חיים:

שלנו.

חיים כהן:

אמרתי את הוועדה הזאתי, עכשיו,

אמנון ארבל:

המלצת מהנדס העיר?

חיים כהן:

ההמלצה,

אמנון ארבל:

אז בוא אני אפתיע אותך, אם לא הבנתם עד היום, מחלקת, המחלקה המקצועית של מהנדס העיר, אגף מינהל בעצם כולל גם את השימור, ואם השימור כותב חוות דעת מקצועית, מהנדס העיר מקבל את ההמלצה הזאת.

אדיר שוורץ:

לא, חיים מברך על זה שאתם עובדים ביחד.

חיים כהן:

אני אמרתי משהו? מה אמרתי סך הכול ?

ישראל קלרמן:

חיים,

אמנון ארבל:

זה נשמע כביקורת, אני לא יודע,

ישראל קלרמן:

חיים.

חיים כהן:

מה אני אמרתי סך הכול,

אמנון ארבל:

נשמע כביקורת.

יוחנן וייצמן:

זה חמור מאוד מה שאמי אמר כעת, ואני אסביר גם למה,

אמנון ארבל:

תסביר למה.

יוחנן וייצמן:

לוועדה המקומית יש ע"פ חוק, גורם מייעץ, אתם יודעים את המשמעות של דבר מייעץ. יש לוועדה המקומית חלה, חובת היוועצות על כל המשתמע מכך עם וועדת השימור,

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

כשבא המערכת ה - , אני, בוא נגיד שפעם מישהו יבוא ויגיד, הוועדת שימור טעתה, טעות חמורה, שזה מתחיל להיות דבר סדרתי, שהמחלקות בעירייה במקום לכבד את החוק, עושות דין לעצמם, ונותנות,

אמנון ארבל:

אתם יכולים פשוט חוקית על זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

חוקית, אתה מדבר דנים לא נכונים,

ישראל קלרמן:

אני יכול לך משהו? יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

הויכוח הזה הוא ויכוח שיישאר לעולם,

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

אתה אומר אחד, ואמי אומר, שניכם צודקים,

אמנון ארבל:

לא, לא, אבל סליחה, סליחה,

ישראל קלרמן:

בואו נתקדם.

אמנון ארבל:

אתה אומר דברים לא נכונים,

ישראל קלרמן:

אתה צודק,

אמנון ארבל:

משפטית ואתה אומר את זה כל הזמן,

ישראל קלרמן:

אבל הוא,

אמנון ארבל:

הוועדה, וועדת שימור מייעצת לוועדה המקומית, אין לי ספק, ואין מחלוקת נקודה. גם מהנדס העיר או דרג מקצועי שממליץ לוועדה המקומית, ויש בסדר גמור שיש חילוקי דעות ביניהם, אז זה שאתה מנסה לשהות את המלצת מהנדס העיר כל הזמן, כי אתה חושב אחרת, זה בסדר גמור,

אריאל גולן:

חלק (לא ברור),

אמנון ארבל:

אבל זה לא חוקי מה שאתה עושה, וזה לא בסדר, מה שאתה עושה, רגע, רגע, שנייה, רגע,

ישראל קלרמן:

חברים,

אמנון ארבל:

שנייה, ותהיה ילד גדול ותתמודד עם הערות מקצועיות שאתה מקבל, ולא להגיד זה לא חוקי, כשלא חוקי, אל תגיד, כי זה לא נכון,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה?

ישראל קלרמן:

רגע, חברים בואו, תפסיקו כבר באמת את הויכוח הזה, חיים, אני רוצה לבקש ממך,

חיים כהן:

יללה,

ישראל קלרמן:

תעבור על הסעיפים,

חיים כהן:

עברנו.

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אני עובר, אני כבר,

ישראל קלרמן:

אז תעבור,

יוחנן וייצמן:

ככה,

ישראל קלרמן:

מה היה בסעיף 1,

יוחנן וייצמן:

מה? הוועדה,

אמנון ארבל:

לא, תסביר למה וועדת שימור החליטה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אני לא אסביר,

אמנון ארבל:

דבר מקצועית.

יוחנן וייצמן:

לא, זה מה שאני רוצה,

אדיר שורץ:

ואז אתה היסטורית,

יוחנן וייצמן:

גם אני פעם להסביר וועדת שימור,

אמנון ארבל:

אמרת שאתה דרג מיעץ לוועדה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אתה צריך להסביר,

יוחנן וייצמן:

הוועדה מחוזית נתנה,

אמנון ארבל:

לשמר את כל החצר,

יוחנן וייצמן:

וועדת השימור,

אמנון ארבל:

בונים על כל החצר,

יוחנן וייצמן:

בונים על כל החצר. וועדת השימור דנה בתוכנית, ראתה אותה, והחליטה את מה שהיא החליטה.

אמנון ארבל:

אבל אתה אמרת שמייץ לוועדה המקומית,

יוחנן וייצמן:

קיבלה, קיבלה,

ישראל קלרמן:

מה החלטה?

יוחנן וייצמן:

אני מקווה שאני, אני אגיד את ההחלטה.

ישראל קלרמן:

מה החלטה?

יוחנן וייצמן:

אני אגיד, אני אגיד אני יכול להגיד,

אמנון ארבל:

אבל וייצמן, באמת אני לא מצליח להבין,

יוחנן וייצמן:

אני לא אמור לנמק.

אמנון ארבל:

אני לא מצליח להבין.

ישראל קלרמן:

מה ההמלצה?

יוחנן וייצמן:

ככל שאתה רוצה להחליט,

אמנון ארבל:

יש פה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) ממני, תנמק אתה,

אדיר שוורץ:

אני וועדת שימור,

אמנון ארבל:

אתה יודע מה ההבדל בינינו?

יוחנן וייצמן:

סליחה,

אמנון ארבל:

אני נימקתי, וזה מופיע אצלכם כבר לפני שבוע.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אני נימקתי, וזה כתוב מלפני שבוע, בסדר היום, אתה אם אתה רוצה כמוני ליעץ לוועדה, וזה אני מסכים איתך, יש פה חבר וועדה שלא היו בוועדת שימור, אבל יש פה חברי וועדה, שהם לא חבר וועדת שימור,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה של (לא ברור)?

אדיר שוורץ:

אני מאוד מתגעגע לוועדת שימור, ואני אשמח (לא ברור) מה המלצת?

ישראל קלרמן:

אני רוצה להבין גם,

אמנון ארבל:

מה המלצתם ולמה,

יוחנן וייצמן:

המלצנו ככה,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

להתרחק פה, חצי מטר או 80 ס"מ,

ישראל קלרמן:

לא מדבר אלי פה, תיכנס,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

כנס פה, יש פה סעיף אחת שאמי כתב אותו,

אמנון ארבל:

ולחסום את כל הבניין הזה ולבנות פה בניין מולו.

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון,

אמנון ארבל:

אז תסביר למה, מה הבעיה? יש פה גם זה בניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

חצר,

אמנון ארבל:

מה זה קשור למדיניות?

יוחנן וייצמן:

שנייה,

אמנון ארבל:

אין שום קשר למדיניות,

יוחנן וייצמן:

למה לא לבנות פה? איפה הבעיה? מה?

אמנון ארבל:

כי זה חוסם את כל ה - ,

חיים כהן:

זה בית הכנסת,

יוחנן וייצמן:

אני רק רוצה, בנייה חדשה שמה,

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

זה הבית כנסת,

יוחנן וייצמן:

זה חדש, כן?

אמנון ארבל:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

לא, לשמור את המרחק,

אמנון ארבל:

זה?

יוחנן וייצמן:

הבית כנסת הזה להתרחק,

חיים כהן:

ויש מרחק?

יוחנן וייצמן:

אחד, להתרחק, להתרחק, זה מה שוועדת שימור ביקשה להתרחק,

אמנון ארבל:

לא, היא לא התרחקה משם, היא התרחקה.

יוחנן וייצמן:

אז הם לא, אם טעיתי, אני אומר לך, שכנראה התרחקנו.

אמנון ארבל:

אבל חיים רוצה שתסביר, שנוכל להתמודד עם מה שאתה אומר,

אדיר שוורץ:

איפה להתרחק?

יוחנן וייצמן:

מה שאני אומר, כי קיבלת את זה כתוב,

אדיר שורץ:

וייצמן, לאיפה להתרחק?

אמנון ארבל:

אבל וייצמן, אתה לא צריך לשכנע, אתה צריך לשכנע את הוועדה,

אדיר שורץ:

זה הבית כנסת, לאיפה תתרחק?

יוחנן וייצמן:

פה אמור להישאר מעבר.

חיים כהן:

מעבר, נכון,

יוחנן וייצמן:

לבית כנסת.

חיים כהן:

לבית כנסת. יש שמה, אתה עובר.

יוחנן וייצמן:

זה התוכנית המוצעת.

חיים כהן:

הם לא אמרו את זה,

אדיר שורץ:

מעבר של כמה?

אמנון ארבל:

אני אראה את התוכנית,

אדיר שורץ:

איפה יש לך גם בניין וגם 2 מטר שמה, זה חצר,

חיים כהן:

הצגנו את זה, נו.

יוחנן וייצמן:

לכן בוא נתחיל לעבוד סעיף סעיף,

אמנון ארבל:

אני לא מבין, אתם,

יוחנן וייצמן:

אני מציע,

אמנון ארבל:

שהוועדה באופן אוטומטי תקבל, מה שוועדת שימור אומרת? למה לא להסביר, אני לא מבין,

יוחנן וייצמן:

עכשיו אני מסביר, אין לה ערך, אין לחצר,

אמנון ארבל:

לא (לא ברור), אדיר לא היה בוועדת שימור, מה הבעיה? תסביר.

חיים כהן:

אנחנו יושבים כמה שעות בוועדת שימור, מה אתה מזלזל?

אמנון ארבל:

על התיק הזה ישבתם כמה שעות?

חיים כהן:

לא, אמרתי וועדת שימור, אמרתי,

ישראל קלרמן:

הם משקיעים ימים שלמים, בזמן האחרון,

אמנון ארבל:

אני לא מזלזל בכלל.

ישראל קלרמן:

מ – 9 בבוקר, עד ארבע אחרי צהריים.

אמנון ארבל:

אני מזלזל,

חיים כהן:

כמה שעות, לא התיק הזה, ואז,

אמנון ארבל:

רגע, חיים, שנייה, חיים, חיים, אני לא מזלזל בכלל באף אחד, אבל אתם סליחה שאתם מזלזלים (לא ברור) של הוועדה הזאתי, ולא בי. אם וועדת שימור קיבלה החלטה, שהיא מנומקת, ומקצועית, תסבירו לוועדה מה הבעיה.

חיים כהן:

אבל זה מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

אז אני מסביר,

אמנון ארבל:

אבל הוא אומר לא צריך להסביר, זה כתוב.

יוחנן וייצמן:

לא, דקה. א' אני אומר, אני לא צריך להסביר, יש החלטה של וועדת שימור, אם אתה רוצה, אם אתה, אם הוועדה פה השולחן הזה, דרך אגב רוב השולחן פה יושב בוועדת שימור, בוא נעזוב את זה לחצי דקה.

אמנון ארבל:

לא נכון,

חיים כהן:

מה לא נכון?

אדיר שוורץ:

למה? 2 מ – 15,

ישראל קלרמן:

גורא יושב, אני יושב.

חיים כהן:

שלוש חברים, ארבע,

ישראל קלרמן:

אמי, בזמן האחרון,

יוחנן וייצמן:

קלרמן גם יושב,

ישראל קלרמן:

אמי, הם יושבים,

אמנון ארבל:

מה הבעיה,

אדיר שוורץ:

אבל אנחנו, אנחנו כל כך רוצים להיות בוועדת שימור,

יוחנן וייצמן:

בסדר, תיכנס,

אדיר שוורץ:

אני לא חבר וועדת שימור, תספרו לי מה קורה,

ישראל קלרמן:

פעמיים בשבוע מ – 9 עד,

יוחנן וייצמן:

להזכיר לך משהו? הסיעה שלך לא הייתה 5 שנים בוועדה, אז בוא,

אדיר שוורץ:

אבל רגע, מרגע, רגע מרגע שנהייתי יושב ראש הסיעה, (לא ברור) תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

דקה,

ישראל קלרמן:

אתה אמרת לי להתקדם,

אדיר שוורץ:

לא אמרתי,

יוחנן וייצמן:

יללה, כן,

ישראל קלרמן:

אמי, תעשה לי טובה.

יוחנן וייצמן:

הנימוק הראשי, אין לחצר הזאתי,

ישראל קלרמן:

אין שום הערות, בוא נתחיל.

יוחנן וייצמן:

אין לחצר הזאתי שום ערך שימורי, מכל חצר אחרת.

ישראל קלרמן:

אנחנו מדברים,

רלי חיים:

אין ערך לחצר.

יוחנן וייצמן:

אין ערך שימורי,

רלי חיים:

שימורי,

יוחנן וייצמן:

ולכן אפשר לבנות עליה, זה לא איזה חצר מדהימה,

ישראל קלרמן:

זה מה שאתה רוצה להגיד בהחלטה?

יוחנן וייצמן:

כן, לא, בוודאי, זה הנימוק.

ישראל קלרמן:

תדבר,

יוחנן וייצמן:

לכן את סעיף 1 אפשר להוריד, להוריד,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני כבר יכול להגיד לך, את סעיף 2 אפשר להוריד,

אמנון ארבל:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

את סעיף 2, לתת 5 קומות בדוד ילון,

אמנון ארבל:

רגע,

יוחנן וייצמן:

וזה אני מודה שזה לא בדיוק החלטה שימורית, לא,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

זה לא החלטה שקשורה לשימור,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, עכשיו אנחנו פה.

יוחנן וייצמן:

כי 20 מטר משמה, יש המלצת, יש,

ישראל קלרמן:

כתוב, אתה מוכן,

יוחנן וייצמן:

20 מטר,

חיים כהן:

30 קומות,

יוחנן וייצמן:

20 מטר,

ישראל קלרמן:

לא, מה כתבת פה? אתה מוכן,

יוחנן וייצמן:

אחד להוריד, שתיים, אפשר להוריד.

אדיר שוורץ:

אני מציין לפרוטוקול,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

למה להוריד?

ישראל קלרמן:

מה כתבת פה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

למה להוריד?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

למה להוריד 2?

יוחנן וייצמן:

כדי לתת 5 מדוד ילון,

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

את הקומת מרתף,

אריאל גולן:

כי זה ה – 00.

אמנון ארבל:

מה (לא ברור) פה?

יוחנן וייצמן:

תגיד לי למה 20 מטר משמה, 20 מטר, זה תוכנית ש - , מהנדס העיר כרגע מקדם אותנו ל – 30 קומות.

אמנון ארבל:

מה הקשר? זה שאתה לא מצליח להבין שיש הבדל בין תוכנית כזאת, לתוכנית כזאת, שמפרישה 5 דונם לצורכי ציבור, ונותנת דברים אחרים, ואתה לא מבין את ההבדל, וייצמן, אני גדול, אני לא יכול להסביר לך. אני מצטער.

יוחנן וייצמן:

אני מבין את ההבדל, את ההבדל בין 36,

אמנון ארבל:

אתה כנראה שלא מבין את ההבדל.

יוחנן וייצמן:

אני גם מבין את ההבדל בין 36,

אריאל גולן:

אמי (לא ברור) יושב על חתכים במפלסים. עכשיו אם יש לך תב"ע קודמת, נתנה 00 ממפל מסוים בדוד ילון, משמה מודדים, לא?

אמנון ארבל:

לא, מכל חתך מודדים.

יוחנן וייצמן:

נכון, אני כותב,

אריאל גולן:

אבל זה ה – 00.

יוחנן וייצמן:

ההצעה ש - , אני לא רואה בעיה עם זה, הבניין, הבניין לא רעפים,

אריאל גולן:

בקו אחד,

אמנון ארבל:

מעל הקו כן, מצד אחד,

יוחנן וייצמן:

הבניין אפילו לא יראה יפה ככה.

אמנון ארבל:

הוא לא יראה יפה, בסדר אני מסכים איתך אגב.

ישראל קלרמן:

אז מה לעשות ב – 2? מה לעשות ב – 2?

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אז מה לכתוב ב – 2?

אמנון ארבל:

לבטל,

יוחנן וייצמן:

אפשר להוריד אותו,

אמנון ארבל:

כן, לבטל, מה עוד לבטל?

יוחנן וייצמן:

3 אפשר להשאיר,

אמנון ארבל:

כן, בוא תגיד לי מה לבטל.

יוחנן וייצמן:

4, הייתי מנסח, ניתן להציע פירוק הריסת, חזיתות מבנה, אני אסביר גם מה זה עולה להסביר בכלל?
אפשר לנמק להסביר לוועדה?

אמנון ארבל:

תסביר,

ישראל קלרמן:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, אז יש,

אמנון ארבל:

הוא הסביר, לבטל את כל ההמלצה, לכתוב להפקיד את התוכנית,

ישראל קלרמן:

לא, לא, אני רוצה שיגיד בבקשה.

יוחנן וייצמן:

בדוד ילין פינת מתתיהו, יש מבנה עזר, הוא רוצה לעשות שמה עמודת ממ"דים, ולכן אני מציע לשמר את שני הקירות שלו, את ה - ,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, רצינו להשאיר אותם.

אריאל גולן:

זה נסיגה מסוימת,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

כתוב ניתן, אתה אומר ניתן להציע, פירוק,

יוחנן וייצמן:

ניתן להציע הוא אומר,

רלי חיים:

איזה סעיף אמרת?

יוחנן וייצמן:

לא, ניתן להציע, למעט שתי החזיתות, אני אומר תשמר את שתי החזיתות לרחוב,

אמנון ארבל:

תגיד לי מה אתה רוצה לתקן.

ישראל קלרמן:

תגיד את המשפט.

יוחנן וייצמן:

ניתן להציע, אז אני אומר ניתן להציע פירוק והריסת מבנה העזר ההיסטורי,

אמנון ארבל:

ניתן להציע,

יוחנן וייצמן:

שבקצה הדרומי והמזרחי של החלקה,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

לטובת בניית עמודת ממ"דים,

אמנון ארבל:

כתוב,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, בסדר?

אמנון ארבל:

ניתן במקום אין,

אדיר שוורץ:

אני,

אמנון ארבל:

כל מה שכתוב שהוא לא, להכניס כן,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

ישראל קלרמן:

לא, ניתן להציע שימור המבנה תוך שימורו המלא כולל,

יוחנן וייצמן:

5 בסדר.

ישראל קלרמן:

בסדר? הסעיף של,

יוחנן וייצמן:

כן, 5 בסדר. 6, לשמור על מעבר של מטר על ה – 80 ס"מ, אני חושב זה התוכנית המוצעת,

אמנון ארבל:

יש לשמור מעבר כולל בין המבנה ההיסטורי, לשנות, להוריד, לא הבנתי.

ישראל קלרמן:

80 ס"מ,

יוחנן וייצמן:

מעבר של 80.

אמנון ארבל:

80 ס"מ, אני לא עובר פה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

אני לא עובר ב – 80.

יוחנן וייצמן:

תעלה את התוכנית, כמה התוכנית מבקשת למעבר?

אמנון ארבל:

אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

אני בוודאי לא עובר, אתה אולי עובר, אני לא,

חיים כהן:

לא, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

התוכנית היא הציעה שמה מעבר, להשאיר שם מעבר.

חיים כהן:

אני חושב שמטר וחצי הוא הציע, אני חושב.

יוחנן וייצמן:

מה שהתוכנית הציעה מעבר, היא הציעה מעבר הגיוני, שעומד בתקנות.

אמנון ארבל:

עוד לא הבנתי מה אתה רוצה לשנות.

יוחנן וייצמן:

אני אומר יש את המבנה הישן, את המבנה החדש, להשאיר קצת את החזית,

אמנון ארבל:

זה התוכנית, רגע,

יוחנן וייצמן:

לא את הקטע הזה.

אמנון ארבל:

זה, זה מה שהמציע, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

פה לא שימור, כמה המעבר שמוצע פה,

אמנון ארבל:

איפה?

יוחנן וייצמן:

תמדוד את זה, זה הכול.

אמנון ארבל:

אז מה למדוד?

יוחנן וייצמן:

פה, פה להציע מעבר,

אמנון ארבל:

מעבר לאן?

יוחנן וייצמן:

זה מעבר, מה שאתה מבקש פה זה את המעבר הזה, משהו כזה, אני אומר בוא נרחיק את זה עד לפה, זה הכול. אני אומר להציע מעבר, הכול בסדר.

אמנון ארבל:

היות ואני לא מבין מה אתה רוצה, מה אתה רוצה לשנות בהמלצה? כתוב פה,

רלי חיים:

יש לשמור.

אמנון ארבל:

יש לשמור על מעבר פנוי בין המבנה ההיסטורי, התוספת החדשה, כך (לא ברור), מה אתה רוצה לשנות?

יוחנן וייצמן:

כמוצע.

אמנון ארבל:

כמוצע?

יוחנן וייצמן:

כמוצע, כן.

אמנון ארבל:

אז בוא נוריד את הסעיף הזה,

יוחנן וייצמן:

לא, אתה שומר על המעבר,

חיים כהן:

בסדר, הוא צודק,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

אז בוא נוריד את הסעיף הזה,

חיים כהן:

תוריד את הסעיף הזה,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה להוריד את כמוצע,

חיים כהן:

אם זה כמוצע,

אמנון ארבל:

אם זה מוצע, אז אין לי מה להעיר,

ישראל קלרמן:

הלאה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

עכשיו 7, זה בסדר, יש לשמר את שימור המבנה הראשי צפוני לא, יש לשמר, את חזותיו, עכשיו ככה, את חזיתו, הייתי כותב אפילו בלבד. שיהיה ברור,

ישראל קלרמן:

חזותיו,

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו הולכים לשמר. לא, לא בפנים,

אמנון ארבל:

להוסיף?

ישראל קלרמן:

והפתחים,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

שני העמודים?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, לשמר,

אמנון ארבל:

חברים מה?

יוחנן וייצמן:

לשמר. מדרגות אבן לשמר, אז שנייה, את הגרם המדרגות,

רלי חיים:

איזה? איזה סעיף זה? תגיד לי,

ישראל קלרמן:

לא, הסעיף הזה להשאיר, זה להשאיר,

אריאל גולן:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

סעיף 9,

אמנון ארבל:

וייצמן, תסתכל נו, תגיד לי מה לשנות.

רלי חיים:

גרם מדרגות,

יוחנן וייצמן:

את סעיף (לא ברור).

אמנון ארבל:

אתה מדבר עם עצמך, אני לא יודע מה אתה אומר.

יוחנן וייצמן:

סעיף שכרגע הוא 7, אני לא יודע מה המספרים,

אדיר שוורץ:

הסעיף הזה בסדר,

אמנון ארבל:

כן, כן,

אדיר שוורץ:

גם לשיטתך, בוא נתקדם.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מה לשנות?

יוחנן וייצמן:

כלום, תשאיר אותו,

אמנון ארבל:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

אבל שיהיה ברור שמדובר בחזיתות,

אדיר שוורץ:

אתה סתם (לא ברור) ויכוח עכשיו,

רלי חיים:

יש לשמר,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מנסח איתך ביחד.

ישראל קלרמן:

הלאה, וייצמן, הלאה, וייצמן, תפסיק להגיד לכל אחד שאומר לך,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

הלאה. יש לשמור,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) החלטה שישבתי איתה שעות, באמת בחייד,

ישראל קלרמן:

יש לשמור על גרם המדרגות, כן,

אמנון ארבל:

כמה שעות ישבת על ההחלטה הזאת? וייצמן.

יוחנן וייצמן:

שלושת רבעי שעה?

אמנון ארבל:

כמה?

יוחנן וייצמן:

שלושת רבעי שעה.

אמנון ארבל:

שלושת רבעי, זה שעות? אוקי,

ישראל קלרמן:

גם המדרגות אבן,

אריאל גולן:

לא, לפני כן עם היזם,

יוחנן וייצמן:

לא בחצר,

ישראל קלרמן:

יש לשחזר את (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

יש, יש להשתמש בגרם, יש לעשות שימוש,

אמנון ארבל:

פה כתוב גרס מדרגות יש לשמור על גרס מדרגות,

יוחנן וייצמן:

במדרגות, לא, אין לי שמה גרס,

אמנון ארבל:

מה לכתוב?

יוחנן וייצמן:

לעשות, יש לשחזר.

אמנון ארבל:

לא מה לעשות, מה לכתוב?

יוחנן וייצמן:

יש לשחזר,

אמנון ארבל:

לא לשמור, לשחזר?

יוחנן וייצמן:

יש, מבוקר להציע שימוש חוזר במדרגות אבן,

אמנון ארבל:

לא מבוקש,

עמנואל זלטס:

מבוקש, מה אתה מחליט מה אתה רוצה,

יוחנן וייצמן:

להציע, מציע לשימוש חוזר במדרגות האבן, במקום שהם יעשו, שיעשו שימוש חוזר, זה הכול.

אמנון ארבל:

יש לעשות שימוש חוזר,

יוחנן וייצמן:

במדרגות האבן,

אמנון ארבל:

במדרגות האבן, כן, עבור מה?

דובר:

מסגרות.

יוחנן וייצמן:

בכל מקום שהוא,

אמנון ארבל:

בכל מקום שהוא.

אדיר שוורץ:

אתה מבחינתך שייקחו את הגרם להזיז אותו ימינה שמאלה?

יוחנן וייצמן:

בוודאי,

אמנון ארבל:

מתחם קוקיא, יללה.

חיים כהן:

עושים את זה הרבה.

יוחנן וייצמן:

עכשיו 10,

אמנון ארבל:

תודה.

דובר:

סליחה, סליחה, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה לא מהחדר שלך, הבאת לי דף אחד.

אמנון ארבל:

כן, מה עוד?

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? ב – 8 תכתוב,

אמנון ארבל:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

ב – 8, תוסיף לחזיתות הנצפות, שיהיה ברור.

אמנון ארבל:

8? המלצת לדחות, בינתיים להוסיף.

יוחנן וייצמן:

לשימור המבנה הראשי צפוני במלואו,

אמנון ארבל:

לשימור,

יוחנן וייצמן:

יש לשמר, את חזיתותיו הנצפות. זאת אומרת, ככה לא ניכנס.

אמנון ארבל:

במקום לשמר את המבנה ההיסטורי, לשנות חזיתותיו הנצפות?

יוחנן וייצמן:

לא, אתה ביקשת לשמר את החזיתות, אז אני אומר את החזיתות הנצפות, יש חזית אחורית,

אמנון ארבל:

אתה עושה לי כאב ראש, תגיד לי מה, 3 מה?

יוחנן וייצמן:

אני מבקש אחרי המילה חזיתותיו, תכתוב נצפות, הנצפות.

אמנון ארבל:

חזיתותיו הנצפות, יפה. תודה רבה.

יוחנן וייצמן:

זה בסדר? לא, זה כן בסדר. עכשיו חצר היסטורית ממילא אין. גג רעפים היסטורי הוא רקוב.

אמנון ארבל:

תגיד לי מה,

יוחנן וייצמן:

תוריד את הגג רעפים,

אמנון ארבל:

וייצמן, עברית פשוטה.

יוחנן וייצמן:

להוריד את הגג רעפים,

אמנון ארבל:

את הסעיף הזה להוריד.

יוחנן וייצמן:

סעיף 10 להוריד,

אמנון ארבל:

של הגג ההיסטורי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

להוריד,

יוחנן וייצמן:

סעיף 11 אין חצר, להוריד או להשאיר. 11 תוריד,

אמנון ארבל:

אין חצר,

יוחנן וייצמן:

12 תשאיר,

אמנון ארבל:

זה דרך חלקה אחרי זה כן,

יוחנן וייצמן:

11 שימור חצר היסטורית לרדת,

אמנון ארבל:

אני בגדר חלקה, ואיפה החלקה.

יוחנן וייצמן:

גדר חלקה זה בסדר, תיק תיעוד זה בסדר.

ישראל קלרמן:

קונסטרוקציה חדשה,

יוחנן וייצמן:

תיק תיעוד זה בסדר.

ישראל קלרמן:

14 הוא אוזף פה, זה בסדר?

יוחנן וייצמן:

קונסטרוקציה חדשה כן, לא, לא, חיזוק (לא ברור), תוריד את המילה נקודתי, ואני אסביר למה, ואני רוצה זה יהיה רוחבי, הגיעו כאן מחלקת שימור,

אמנון ארבל:

פנימי, להוריד את המילה נקודתי?

יוחנן וייצמן:

את המילה נקודתית תוריד, זה הכול. חיזוק פנימי, אני רוצה חיזוק פנימי, לא רוצים חיזוק חיצוני, עכשיו שוב, סעיף 18 צריך לרדת ממילא,

אמנון ארבל:

מה זה 17?

יוחנן וייצמן:

סעיף הממ"דים,

אריאל גולן:

הממ"דים,

יוחנן וייצמן:

סעיף הממ"דים סליחה,

אמנון ארבל:

ממ"דים, אין להציע ממ"דים,

אריאל גולן:

זה מה שפעם רשמנו אותו,

אמנון ארבל:

טוב, פרצנו ממילה.

יוחנן וייצמן:

את סעיף הגג, גם כן שוב, גג הרעפים גם ירד, הורדנו קודם,

עמנואל זלטס:

אגב למה כתבתם פה, אין להציע מרפסות סוכה קופצות בחזיתות?

יוחנן וייצמן:

רק לסגור את זה בצורה מסודרת.

רלי חיים:

ישראל, אחרי זה הפסקה?

אמנון ארבל:

תשאל אותו.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בוא נגמור, בסעיף 25, תוריד את המילה קמרונות, בסעיף הוראות להגנת המבנים ההיסטוריים, אין קמרונות.

אמנון ארבל:

(לא ברור) ההיסטורי, אין קמרונות?

יוחנן וייצמן:

אין קמרונות. ובסעיף הבא, את הסעיף הבא שוב תוריד, זה שוב על גג רעפים, שים לב ששלוש פעמים הורדנו את אותו סעיף, שאומר תשמר את גג הרעפים,

אמנון ארבל:

איזה נורא.

יוחנן וייצמן:

לא, זה דבר מיותר, זה דבר מיותר רוחבית.

אמנון ארבל:

כל השימור זה דבר מיותר,

יוחנן וייצמן:

לא, שימור זה לא דבר מיותר, שימור גג רעפים זה כן דבר מיותר למעט אם מדובר בדרמה, הלאה סיימנו.

אמנון ארבל:

סיימנו, תודה רבה.

ניר מרגלית:

אנחנו רוצים להוסיף רק הערה קטנה, זה בתוך הפוליון של ה - , חיכיתי, שתסיימו את השימור,

אמנון ארבל:

בתוך הפוליון שאי-אפשר לבנות.

ניר מרגלית:

אי-אפשר לבנות.

יוחנן וייצמן:

זהו,

ניר מרגלית:

סתם זה באזור של המיפוי של הקרקעות המזוהמות של המשרד להגנת הסביבה, כן, כן, זה בתוך המיפוי,

אסף שגיא:

אתה יודע, מבין למה אנחנו רוצים לעשות,

ניר מרגלית:

זאת המפה שאנחנו רוצים להראות ב - ,

אדיר שוורץ:

מה מזוהמות?

אסף שגיא:

אמי, אמי תעלה,

ניר מרגלית:

יש סיכוי,

אסף שגיא:

תעלה את הקרקע,

ניר מרגלית:

(לא ברור) לזיהום קרקע, כל מה, זה מיפוי שיצא לפני שנה, ביקשנו,

ישראל קלרמן:

ואז?

אסף שגיא:

תחפש בשכבות, תרשום,

ניר מרגלית:

כל תוכנית, כל תוכנית שנמצאת,

אמנון ארבל:

מה לרשום?

אסף שגיא:

דרישה.

ישראל קלרמן:

ואז מה זה עושה?

אדיר שוורץ:

קרקעות,

אסף שגיא:

זה אומר שזה נדרש בסקר היסטורי בשלב ההפקדה.

ישראל קלרמן:

מה?

חיים כהן:

מה?

ניר מרגלית:

סקר היסטורי לזיהום קרקע,

אסף שגיא:

לזיהום קרקע, צריכים להגיש לנו, והמשרד להגנת הסביבה,

ישראל קלרמן:

עכשיו מסדרים את זה,

אסף שגיא:

זה משהו (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אז איפה הנקודה המרכזית של הזיהום קרקע?

אסף שגיא:

בוא נסתכל,

ניר מרגלית:

אין נקודה מרכזית, תסתכלו על המסך,

אמנון ארבל:

מה? העיגולים האלה?

ניר מרגלית:

כן,

אסף שגיא:

כל מה שנכלל בפנים,

ניר מרגלית:

מיפוי של (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

רק שאני אבין,

ניר מרגלית:

בשטח כזה נדרשים תיאום,

אסף שגיא:

אמי, עכשיו תראה איפה התוכנית,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

פה, הנה פה.

אסף שגיא:

נפלת בפנים, אין לך מה לעשות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הכול בסדר. תקטין את העיגול.

אדיר שוורץ:

זה רק כי אתה מתעקש לבנות בחצר,

יוחנן וייצמן:

לא,

אדיר שוורץ:

אם אתה לא בונה בחצר, אתה בחוץ.

יוחנן וייצמן:

זה אפור, שנבין איפה אנחנו?

אסף שגיא:

אמי,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה לדעת, יש שמה 30 קומות,

אמנון ארבל:

הנה הוספתי את הרחובות,

אסף שגיא:

רש"י, רש"י,

ניר מרגלית:

דרך אגב אנחנו אומרים את זה, על כל תוכנית פה.

אמנון ארבל:

זה יפו, זה יפו, פה.

חיים כהן:

יש לך את זה,

יוחנן וייצמן:

בוא הנה זה ניגוד עניינים, גם הבית שלי ברחוב.

אדיר שוורץ:

אם הבית שלך זיהום קרקע זה מספיק,

אסף שגיא:

אז אל תגיש תוכנית, וייצמן.

יוחנן וייצמן:

לא, אני מגיש, מה?

אמנון ארבל:

רואים את כל העיר כבר.

עמנואל זלטס:

איך הגעת? אז איך אני מוצא את זה?

ישראל קלרמן:

תחזור רגע לזה,

ניר מרגלית:

אמי,

ישראל קלרמן:

תחזור להמלצה, אמי.

אסף שגיא:

אבל אמי, תישאר פה, כי אני אצטרך את זה להמשך.

ישראל קלרמן:

לא עכשיו.

יוחנן וייצמן:

המפה הזאתי היא מופיעה ב – GIS של הממשלה?

ניר מרגלית:

כן, כן, גם בגוב – מאפ, וגם ב - ,

אמנון ארבל:

רגע, צריך לכתוב את זה קודם, רגע.

ניר מרגלית:

עכשיו זה,

יוחנן וייצמן:

זה האתר של העירייה כעת?

אסף שגיא:

כן, כן, זה בשכבות.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה פתוח מאינטרנט רגיל?

אמנון ארבל:

כן, כן. מה לכתוב בבקשה? תנאי להפקדה יהיה?

יוחנן וייצמן:

מה?

ניר מרגלית:

תנאי להפקדה סקר היסטורי לבדיקת,

אסף שגיא:

מול המשרד להגנת הסביבה.

ישראל קלרמן:

זיהום קרקע? זיהום קרקע?

אסף שגיא:

סקר זיהום קרקע,

ישראל קלרמן:

המשרד להגנת הסביבה.

אסף שגיא:

כן,

ישראל קלרמן:

מול המשרד להגנת הסביבה,

עמנואל זלטס:

אגב אם ככה, אז אפשר להוריד להפקדת איכות הסביבה, כי כבר עשינו את זה פה. לא, בוא נוריד אותה,

ישראל קלרמן:

איכות סביבה, איזה סעיף זה, איזה סעיף?

ניר מרגלית:

בבשלה ההיתר הם נדרשים ב - ,

עמנואל זלטס:

נראה לי 25 החדש.

ניר מרגלית:

תנאי להיתר יהיה אישור NFA של המשרד להגנת הסביבה, שזה,

עמנואל זלטס:

אבל בכל מקרה יש בתנאים להיתר איכות סביבה,

יוחנן וייצמן:

אז אל תגיד לי סתם, אני רוצה להבין,

ניר מרגלית:

אנחנו רואים NFA של המשרד.

רלי חיים:

מה?

אמנון ארבל:

NFA.

ניר מרגלית:

שה – NFA לא הופר.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בואו זה סתם לפתוח מלחמה, בשביל,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה?

אדיר שוורץ:

(לא ברור) NFA?

עמנואל זלטס:

אלה תנאים, מופיע שם, תנאי להפקדה, תנאי להפקדה, אני לא חושב,

אדיר שוורץ:

המלצת מהנדס העיר,

עמנואל זלטס:

מחלקת תכנון, עוד, עוד למטה.

אמנון ארבל:

בהשלמות חוות דעת?

עמנואל זלטס:

כן, כן,

ניר מרגלית:

כן, יש לנו.

עמנואל זלטס:

בסדר. אגב צריך פה (לא ברור)? כבר אמרנו לא צריך, לא?

ניר מרגלית:

יהיה השלמת חוות דעת, נכון, זה עדיין צריך זה בשלב הבא.

ישראל קלרמן:

לא,

ניר מרגלית:

לא להפקדה,

עמנואל זלטס:

להיתר, להיתר צריך,

ניר מרגלית:

אבל החוות דעת שלנו כבר הוטמעה במערכת.

אסף שגיא:

אז לא צריך.

חיים כהן:

לא צריך,

ניר מרגלית:

בסדר, זה כן, סליחה.

יוחנן וייצמן:

יללה, יללה.

אסף שגיא:

הפסקה מתודית.

יוחנן וייצמן:

בוא נגמור, בוא נגמור 5 דקות גומרים את הכול.

ישראל קלרמן:

לא, אמי, אמי.

עמנואל זלטס:

13.

ישראל קלרמן:

13,

תוכנית 1331131

אמנון ארבל:

13 בסדר היום, תוכנית 1331131, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, חברת ש"ס 25, התוכנית מציעה קומות שטחים, בניין מגורים קיים, המלצנו להפקיד,

עמנואל זלטס:

ראית מה הם שלחו?

אמנון ארבל:

תגיד, אני לא,

עמנואל זלטס:

הם ביקשו, לא, אני יודע, אני שאלתי קודם כל אם ראית,

אמנון ארבל:

הם ביקשו לחרוג בגובה מהמדיניות, הם ביקשו לבטל את ה - , מרפסות וגג רעפים,

ישראל קלרמן:

מה? מה אתה אומר?

עמנואל זלטס:

גובה מינורי, יש פה מרפסות סוכה, אני אקריא מה שהם זה, אני לא,

יוחנן וייצמן:

הדבר היחיד,

ישראל קלרמן:

השאלה אם הוא קיבל מה הוא אומר,

עמנואל זלטס:

מה שהוא יגיד,

ישראל קלרמן:

תגיד,

אמנון ארבל:

מזלזלים פה בוועדה, מה?

ישראל קלרמן:

לא, אז אני שואל להיפך, אתה קיבלת את זה?

אמנון ארבל:

אני לא מתייחס ברצינות לכל שטות שבאה.

עמנואל זלטס:

אני גם לא,

ישראל קלרמן:

אני שואל, (לא ברור) להפקדה, אני צריך להקריא עכשיו דברים, אם (לא ברור) ואומרים שהוא לא רוצה,

עמנואל זלטס:

לא אמרתי כזאת,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תסביר לי.

עמנואל זלטס:

הם רצו פה מרפסות סוכה פה בגג,

ישראל קלרמן:

יש להם מרפסות סוכה, למה,

עמנואל זלטס:

הם כותבים שאין להם למעלה,

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל אותך שאלה,

יוחנן וייצמן:

בוא הנה זה היה בשימור,

עמנואל זלטס:

זה הכול, אין לי עניין בזה, כן או לא,

אמנון ארבל:

שמעת מה הוא אמר?

ישראל קלרמן:

מה?

עמנואל זלטס:

מה הוא אמר?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

זה היה בוועדת שימור, זה מקום די רגיש.

יוחנן וייצמן:

לא, למה אתה צוחק? אני,

אמנון ארבל:

מאיזה בחינה הוא רגיש?

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

מבחינת קרקע, או מבחינת?

יוחנן וייצמן:

לא, זה מעל השער של מאה שערים, לא צריך לעשות את השער, צריך (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה לעשות? מרפסות?

עמנואל זלטס:

הם טוענים, הוא רוצה,

אמנון ארבל:

רגע, יש פה רגע היסטורי, חברים, תגיד עוד פעם שנשמע,

ישראל קלרמן:

אני מסכים לזה,

אמנון ארבל:

תשמע מה שהוא אמר,

עמנואל זלטס:

כן, כן, אני אגיד לו,

אמנון ארבל:

תקשיבו, תגיד עוד פעם רגע,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני אומר זה אחד מהשערים של מאה שערים, מאה שערים ההיסטורי שלא לכסות את זה, עם מרפסת,

ישראל קלרמן:

שימוש בחלל גג,

עמנואל זלטס:

הפוך,

יוחנן וייצמן:

הגג לא,

ישראל קלרמן:

שימוש בחלל גג רעפים הם מבקשים, יש לך בעיה? לא?

יוחנן וייצמן:

לא, חלילה.

אמנון ארבל:

אין שום בעיה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

חלילה.

אמנון ארבל:

רגע, אני רוצה לראות את השער שם. כן, בוא נראה את זה,

ישראל קלרמן:

זהו, אני מבין מה שהם רוצים,

אמנון ארבל:

מה זה אחד השערים של מאה שערים?

ישראל קלרמן:

גם מרפסות סוכה,

יוחנן וייצמן:

זה לא (לא ברור).

ישראל קלרמן:

בסדר גמור, מה הבעיה?

יוחנן וייצמן:

במאה שערים אין מאה שערים.

אמנון ארבל:

למה התכוונת פה?

יוחנן וייצמן:

הבניין הזה הוא הבניין האחרון על השער,

אמנון ארבל:

מה זה שער?

יוחנן וייצמן:

תלך ברחוב, (לא ברור) את הבניין,

חיים כהן:

מאה שערים כשנכנסים,

אמנון ארבל:

פה יש, אבל זה באמצע רחוב אבל,

חיים כהן:

לא, באמצע פנימה, זה אזור פנימי.

אמנון ארבל:

לא הבנתי, מה? רוצה לבנות גם,

יוחנן וייצמן:

נגיד שאני טועה בבניין? לא,

חיים כהן:

מאה שערים נכנסים, (לא ברור) מתחברות, ונכנסים פנימה.

יוחנן וייצמן:

נכנס לחצר הפנימית,

חיים כהן:

באמצע רחוב יש לך שערים,

יוחנן וייצמן:

באמצע הרחוב יש לך זה, כזה מעבר,

אמנון ארבל:

בוא נראה, לא מכיר את זה, מודה שאני,

ישראל קלרמן:

בוא נראה ככה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) מאה שערים, אני מודה,

יוחנן וייצמן:

חבל,

חיים כהן:

לכן זה נקבע,

אמנון ארבל:

פעם אחרונה שהסתובבתי, זרקו עלינו חיתולים,

יוחנן וייצמן:

גם עלי.

עמנואל זלטס:

יש לו טראומה,

אמנון ארבל:

מה איפה זה?

ישראל קלרמן:

לכיוון סלוני,

פנחס רוטנברג:

אברהם סלונים,

ישראל קלרמן:

לכיוון סלונים.

אמנון ארבל:

זה סלונים. ואיפה יש פה שער?

חיים כהן:

אין פה שער,

ישראל קלרמן:

זה טעות שלך, זה עוד לא מאה שערים. הוא טעה, וייצמן טעה, זה לא מאה שערים, הוא טעה.

חיים כהן:

רגע, רגע, אני אגיד לך,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

זה טעות.

יוחנן וייצמן:

רגע לא, זה לא התוכנית הזאתי,

ישראל קלרמן:

זה לא מאה שערים,

אמנון ארבל:

בוא נבין זה חשוב.

יוחנן וייצמן:

בוא נראה מחברת ש"ס, תראה לו את השערים,

אמנון ארבל:

עד שהוא שסוף סוף הוא מתנגד על השימור, אתם לא?

יוחנן וייצמן:

לא, אני חושב שמאה שערים,

אמנון ארבל:

אני מנסה להבין מה אתה אומר,

ישראל קלרמן:

הוא מדבר על משהו אחר, על מאה שערים,

אמנון ארבל:

לא מכיר את זה,

ישראל קלרמן:

אני אומר לך,

אמנון ארבל:

איפה יש שער אחר, תגידו לו.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא מאה שערים,

חיים כהן:

פה, פה, רגע, אני אגיד לך,

אמנון ארבל:

איפה?

חיים כהן:

איפה יש שער.

יוחנן וייצמן:

בסלונים, רגע, כל הזמן יש, נכון, תתחיל להגדיל פה יש שערים, נכון, פה צריך, יש כל הזמן,

חיים כהן:

פה יש,

אמנון ארבל:

מה זה שערים? מה זה שערים?

אריאל גולן:

מעברים, מעברים כאלה.

אדיר שוורץ:

כמו בצפת כזה.

ישראל קלרמן:

זה הרחוב מחנה לכיוון (לא ברור).

אריי פסאז'.

חיים כהן:

תעשה, תקטין קצת,

אריאל גולן:

הנה זה, קירוי כזה,

חיים כהן:

זה שערים שיורדים לכביש שבפנים,

אמנון ארבל:

איזה שהוא קשת, כניסה כאילו?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

פנחס רוטנברג:

ונוסעים פה רכבים גם כן,

ישראל קלרמן:

אבל זה לא זה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בשערים לא עוברים בכלל, זה לא לקרות.

חיים כהן:

מאה שערים,

עמנואל זלטס:

השערים האלה שעוברים,

חיים כהן:

אתה יורד מפה, וגם,

עמנואל זלטס:

יפה.

אמנון ארבל:

פעם ראשונה שאני שומע את זה בחיים.

חיים כהן:

גם בצד של, לכן זה נראה מאה שערים,

אמנון ארבל:

בסדר,

חיים כהן:

יש לך את השערים.

יוחנן וייצמן:

אז לפחות את ה - , אתה,

ישראל קלרמן:

כן, כן, בטח.

יוחנן וייצמן:

לא לכן קוראים לזה מאה שערים,

חיים כהן:

ככה קוראים לזה מאה שערים,

יוחנן וייצמן:

אין שמה מאה כאלה,

חיים כהן:

יש לך, לא יודע כמה נשארו.

עמנואל זלטס:

כי הרסו אותם, הרסו.

אמנון ארבל:

לא, אין לימודי ליבה, לא ספרו 8 במקום מאה.

עמנואל זלטס:

הרסו, וועדת שימור החליטה לא (לא ברור).

פנחס רוטנברג:

לא, דווקא הם לומדים ליבה,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, שקט עכשיו. כנס רגע להחלטה,

אמנון ארבל:

הנה,

ישראל קלרמן:

ב – 1,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

לכיוון רחוב סלונים אין לנו בעיה בהגבהה של גג רעפים, ולשמור על הגג.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה? חבר'ה.

ישראל קלרמן:

אני אומר לך בסעיף 1,

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה (לא ברור)?

ישראל קלרמן:

לכיוון, אתה כותב גם לכיוון רחוב הרב סלונים, גם לכיוון רחוב חברת ש"ס, אין שימוש בגג, אני אומר, ללא הגבהה ושימוש, לכיוון רחוב חברת ש"ס. תוריד לכיוון רחוב אברהם סלונים, תוריד, זה אנחנו כן נותנים שמה. תוריד מרחוב אברהם סלונים, ובסעיף 3, אין לנו בעיה עם הגג רעפים, אבל תרשה להם בתוך הגג רעפים נסיגה למרפסות סוכה.

אמנון ארבל:

זה לא טוב,

ישראל קלרמן:

למה לא? עושים את זה בהרבה מקומות, עשינו את זה בהרבה מקומות,

אמנון ארבל:

זה שאתם עושים את זה אני יודע, מה זה אומר פה עכשיו? בגג הרעפים,

ישראל קלרמן:

וייצמן, לעשות נסיגה בגג הרעפים ברחוב הזה, מרפסת סוכה,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה?

חיים כהן:

אתה לא,

אמנון ארבל:

תראה לי דוגמא ברחוב הזה,

חיים כהן:

לא, זה רחוב צר ומשאיות נכנסים לך, זה לא נכון.

עמנואל זלטס:

אסור,

יוחנן וייצמן:

הוא מדבר על נסיגה,

ישראל קלרמן:

נסיגה. נסיגה.

אמנון ארבל:

בגג, בגג,

ישראל קלרמן:

בפנים, נסיגה בגלל, אין לי,

חיים כהן:

יש כבר,

אמנון ארבל:

איפה? איפה אבל?

ישראל קלרמן:

יש מרפסות כאלה,

אמנון ארבל:

איפה? לא, איפה יש?

עמנואל זלטס:

הנה פה,

ישראל קלרמן:

הנה פה,

אמנון ארבל:

פה?

ישראל קלרמן:

פה.

עמנואל זלטס:

זה נראה פה שיש גם,

ישראל קלרמן:

גם פה יש חור.

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לנו אבל?

ישראל קלרמן:

פה, פה.

דובר:

(לא ברור) בינוי פשוט.

עמנואל זלטס:

הנה זה זה,

יוחנן וייצמן:

באמת, למי זה אכפת?

ישראל קלרמן:

זה לא מפריע, אבל יש,

אמנון ארבל:

כנראה לוועדת שימור לא אכפת, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, זה היה בוועדת שימור, אני לא זוכר שדיברנו על הנושא הזה בכלל.

ישראל קלרמן:

טוב, אז אם זה יהיה ברחוב ש"ס, ברחוב (לא ברור) עשינו את זה.

יוחנן וייצמן:

לא, הסוגיה הזאתי לא עלה,

ישראל קלרמן:

שתי רחובות מתחת גם עשינו,

אמנון ארבל:

מה אתם רוצים לכתוב אז?

ישראל קלרמן:

מבקשים לעשות נסיגה למרפסות גג,

אמנון ארבל:

התייאשתי נו,

פנחס רוטנברג:

לכתוב שאפשר 6 קומות,

עמנואל זלטס:

סעיף 3,

פנחס רוטנברג:

אתם (לא ברור) כמה פעמים.

עמנואל זלטס:

לא, אתה ביקשת גג רעפים, צריך להוריד כמו שהם ביקשו,

ישראל קלרמן:

לא, לא להוריד, לא להוריד, לא, לא, (לא ברור) וגג רעפים עם נסיגות ומרפסות.

יוחנן וייצמן:

לא,

עמנואל זלטס:

זה מה שהם הציעו, אמי, זה מה שהם הציעו.

אמנון ארבל:

אל תתלהב.

ישראל קלרמן:

לא, דבר.

פנחס רוטנברג:

אני אמרתי לך כבר.

עמנואל זלטס:

זה מרפסת סוכה,

אמנון ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

תראה גם סעיף 18 גם,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

אנחנו עושים, את הזה אנחנו עושים תנאי להפקדה, או תנאי בהיתר?

אמנון ארבל:

גם וגם,

עמנואל זלטס:

כן, יש גם בהפקדה תנאי? בוא נראה,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

הלאה.

אדיר שוורץ:

מאה שערים (לא ברור).

ישראל קלרמן:

14,

אדיר שוורץ:

שכונת סטודנטים הכי טובה בארץ.

ישראל קלרמן:

14,

יוחנן וייצמן:

גם היום.

תוכנית 1186584

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 1186584, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, מחנה יהודה 175, יש פה תוכנית,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה לא מחנה יהודה, זה תחנה מרכזית.

אריאל גולן:

זה תחנה מרכזית,

אמנון ארבל:

מתחם הרכב,

ישראל קלרמן:

מתחם הרכב.

אריאל גולן:

זה בכלל מישו אחר ממה שכתוב,

אמנון ארבל:

מתחם הרכב, אני אראה לכם,

אריאל גולן:

כן, המבקש הנה מלונאות,

יוחנן וייצמן:

כן, רק דבר אחד אנחנו, שוב, זה היה, התיק היה בוועדת שימור, בחנו הכול בסדר, נושא שהוא לא שימורי ודיברתי עם יושב ראש הוועדה המקורי, הוא תומך בזה. זה להשאיר את השימושים שמה כמו הכניסה לעיר, ולא להפוך את זה,

אריאל גולן :

מגורים?

יוחנן וייצמן :

למגורים, כן,

אמנון ארבל :

אני אסביר קודם רגע מה, מה התוכנית מציעה,

ישראל קלרמן :

כן,

אמנון ארבל :

יש את כל השורת מבנים האלה, זה נקרא מתחם הרכב צפון למעשה, אתם זוכרים הייתה פה תוכנית שלמעשה, הרסה פה שני בניינים שהיו כאן,

יוחנן וייצמן :

צריך פה מעבר.

אמנון ארבל :

יוצר פה מעבר רחב, והבניינים אכן נהרסו, והתוכנית קובעת,

יוחנן וייצמן :

מעבר לא נהיה,

אמנון ארבל :

התוכנית,

אריאל גולן :

למה? נהיה כיכר כזאתי,

יוחנן וייצמן :

לא, יש שמה ספסלים, אין מעבר.

אדיר שוורץ :

באיזה,

אריאל גולן:

מרחב ציבורי,

אדיר שוורץ:

איפה אני נמצא?

אמנון ארבל:

זה התחנה המרכזית.

אריאל גולן:

יש שמה איפה שברסלב, רוקדים שם,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

יש פה שורת בתים לשימור, התוכנית המאושרת, זאת התוכנית המאושרת למעשה קבעה, אתם רואים להריסה את אלה, זה כבר נהרס.

אדיר שוורץ:

מה?

אמנון ארבל:

וכמובן לכל השאר למעשה שימור, ותוספות בנייה עליהם של בין 2 ל – 3 קומות,

אדיר שוורץ:

אוקי,

אמנון ארבל:

זה התוכנית המאושרת. בא, הרל"י הוציא את זה למכרז, למעשה העירייה, הרל"י יצא למכרז, ולמעשה מי שזכה במכרז בא ומבקש, להגביר את השימור, זאת אומרת לשמר יותר טוב את כל הבניינים ברמה יותר טובה באמת, מאשר יש בתוכנית המאושרת, אבל לרכז על כל זכויות הבנייה בעצם במבנה אחד, שנמצא כאן. רגע. זה בעצם (לא ברור) מעברים, והכול בסדר ונחמד, אבל לרכז למעשה את כל,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

לשמר יותר טוב ולא להוסיף כמעט בכלל על כל הבניינים האלה, אבל כן לרכז זכויות בנייה, הרבה יותר משמעותיים, באזור נקרא לזה המזרחי לצורך העניין,

חיים כהן:

מי מקדם את זה הרל"י מקדם את זה?

אמנון ארבל:

לא, יזם פרטי.

אדיר שוורץ:

זה לכיוון קריית הממשלה המחוזית.

אמנון ארבל:

לכיוון,

ישראל קלרמן:

כמה זה? לאיפה מגיע?

אמנון ארבל:

התוכנית שהוגשה היא כרגע כולה 40 קומות, אבל בסיכומים, זה הבניינים אגב.

חיים כהן:

איפה חביליו?

אמנון ארבל:

בדיונים שהיו מול מהנדס העיר, אנחנו הסכמנו הייתה לעשות פה 25 קומות, ולא 40 קומות, לכן המלצנו, המלצנו בהתאם, והדירות שמוצעות פה הן דירות להשכרה, עכשיו, תגיד עכשיו מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

הוועדה, וועדת שימור, שוב שזה לא נושא שימורי בכלל, ובכלל,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

ביקשה, כשדנו בזה, וראינו התייעצתי גם עם הוועדה המקומית, להשאיר את השימושים שמה, כמו הפרויקט של הכניסה לעיר,

אמנון ארבל:

תעסוקה ולא מגורים.

יוחנן וייצמן:

תעסוקה ומגורים, זה הכול.

אמנון ארבל:

זה לא יקרה.

יוחנן וייצמן:

זה לא נושא שימורי, זה כן יקרה, למה שלא יקרה?

אמנון ארבל:

הבניין פה,

ישראל קלרמן:

למה לא?

אמנון ארבל:

כי א', כי זה לא יהיה כלכלי,

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

ב', הבניין פה הוא יחסית צר, והוא לא מתאים לבניין משרדים, ואני אומר גם אנחנו, הסיבה שעלינו פה לגובה, ולא נשארנו בגובה יחסית הרבה יותר נמוך, כמו שחשבנו בהתחלה שלקח את כל הזכויות ולרכז אותם במקום אחד, בלי להוסיף זכויות בנייה,

אדיר שוורץ:

כל הבניין הזה, סליחה, כל הבניין הזה סליחה, הוא מגורים? כל ה - ,

ישראל קלרמן:

לא, לשכירות.

יוחנן וייצמן:

בתוך הפולגון הענק של ה - ,

ישראל קלרמן:

זה שכירות.

אדיר שוורץ:

יש מסחר בקומת קרקע,

אמנון ארבל:

בניינים לשימור יש שמה שימושים נוספים שהם מלונאות ומשרדים, ומסחר, אבל המגדל הוא מגדל
דירות להשכרה,

אדיר שוורץ:

כל כולו?

אמנון ארבל:

כל המגרש.

חיים כהן:

כמה דירות?

אדיר שוורץ:

הגיוני להוסיף שמה מלונאות, לא?

חיים כהן:

זה דירות קטנות,

יוחנן וייצמן:

לא, יש ממול זה הרי מלון מאושר, של 45 קומות,

אמנון ארבל:

בסדר, עוד.

אריאל גולן:

לא מאושר כבר.

יוחנן וייצמן:

מאושר.

אריאל גולן:

איפה שהיה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

כן.

אריאל גולן:

אושר?

אמנון ארבל:

כרגע מוצעות 270 יחידות דיור, אבל אם תקבלו את ההמלצה שלנו להוריד, אני מניח שזה בסביבות
אולי ה – 200,

חיים כהן:

כמה אתה רוצה להוריד? כמה המלצה היא?

אמנון ארבל:

ל – 25 קומות, זה מה שתואם עם מהנדס העיר ו - ,

חיים כהן:

בסדר.

אמנון ארבל:

יש פה קרבה נורא גדולה בין הבניין הזה, לבניין הזה,

אסף שגיא:

כי זה קריית הממשלה?

אמנון ארבל:

זה קצת בעייתי.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה לא קריית הממשלה.

אסף שגיא:

לא, למה? מה שהוא הראה,

אדיר שוורץ:

זה קרוב לקריית הממשלה,

אמנון ארבל:

זה, לא,

אסף שגיא:

בדיוק הדופן, הנה,

אמנון ארבל:

אלה?

אדיר שוורץ:

כן,

אסף שגיא:

כן,

אמנון ארבל:

זה מתחם הרכב.

אסף שגיא:

כן, לא, אבל מה שאתה רואה, זה אנחנו,

אמנון ארבל:

אתם פה,

אסף שגיא:

אתה מסתכל,

אמנון ארבל:

זה כיוון השני,

אסף שגיא:

צפונה, אוקי,

ישראל קלרמן:

אמי, לגבי השימושים, אתה רוצה לתקן משהו?

אמנון ארבל:

אמרתי, היה לנו המון דיונים, מה זה?

אדיר שוורץ:

הוא ישנה את התוכנית, זה לא איזה,

אמנון ארבל:

זה תוכנית אחרת בכלל,

יוחנן וייצמן:

לא, שיגיש את אותה תוכנית, גם הגובה, אני אסביר,

חיים כהן:

יוחנן, למה אתה (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

שיעשה 35 כמו כל, אין בעיה, אין בעיה עם הקומות.

אמנון ארבל:

בניין קטן וצר במקום לבנות את הבניין הזה.

יוחנן וייצמן:

27? אנחנו עושים צחוק מעצמנו,

ישראל קלרמן:

נו מה? תסביר לי מה?

יוחנן וייצמן:

יש לנו מדיניות, עשינו כבר תוכנית,

ישראל קלרמן:

שמה?

יוחנן וייצמן:

אחת של הכניסה לעיר, שהכול שם תעסוקה. או מגורים תומכי תעסוקה, כל התנאים של זה,

אמנון ארבל:

15% (לא ברור).

אמנון ארבל:

איזה שכירות לדירות, דירות. מה? לא, אני שואל,

אדיר שוורץ:

תגיד זה לא יחסית מעט, מה גודל ממוצע?

ישראל קלרמן:

מה כעת רוצה? רק תעסוקה?

אדיר שוורץ:

200 דירות, על 25 קומות.

ישראל קלרמן:

אז רק תעסוקה, מה הבעיה?

אמנון ארבל:

דירות קטנות.

ישראל קלרמן:

למה לא רק תעסוקה?

אמנון ארבל:

תעסוקה לא יקום.

יוחנן וייצמן:

זה יתאים,

ישראל קלרמן:

למה?

יוחנן וייצמן:

זה יקום, 30 קומות זה יקום.

אמנון ארבל:

זה לא יקום.

יוחנן וייצמן:

אז מה הוא יעשה את הפרויקט שהוא עשה, שמאושר לו כעת יהיה לו יותר טוב?

אמנון ארבל:

הוא לא יעשה גם אותו לדעתי.

יוחנן וייצמן:

אז למה, בשביל מה הוא ניגש למכרז?

חיים כהן:

השימור יעלה לו הרבה.

אמנון ארבל:

למה הוא ניגש למכרז,

חיים כהן:

שימור יעלה לו הרבה.

אמנון ארבל:

אם מישו היה נגש למכרז, ובונה את הפרויקט, זה היה נבנה כבר מזמן, זה לא היה נשאר.

ישראל קלרמן:

אבל אם קיבלנו מדיניות, הכניסה לעיר לתעסוקה, ואנחנו משנים את זה,

אמנון ארבל:

כי זה מתחם אחר, זה מתחם שיש בו, אמרתי,

ישראל קלרמן:

יותר רחוק כאילו? יותר למעלה?

אמנון ארבל:

יש בתים קטנים, בתים לשימור, שזה המוקד פה זה בתים לשימור, ולא הבניין. כדי לייצר פה את השימור הזה ברמה גבוהה, ולייצר את השימושים הנוספים צריך איזה שהוא משהו כלכלי, משרדים, ואזור שכרגע בונה כל כך הרבה משרדים, זה פשוט לא יקרה. מה גם שתכנית קומה של הבניין היא יחסית קטנה,

אריאל גולן:

אבל אתה יודע אבל לשים פה מגורים, בתוך אזור של משרדים, כל ה - ,

אדיר שוורץ:

יש לך,

אריאל גולן:

את כל המגורים,

אדיר שוורץ:

יש לך פה את המידטאון לידו, שיש פה מגורים למשל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אדיר שוורץ:

את המידטאון 50 מטר מפה.

יוחנן וייצמן:

זה לא כלכלי.

חיים כהן:

תשמע, אני רוצה, זה לא נימוק.

אמנון ארבל:

כן,

אסף שגיא:

רגע, אמי,

חיים כהן:

המדיניות, המדיניות במקום הוא לא 20, הוא לא, הוא תעשייה ולא מגורים, נכון?

אמנון ארבל:

תעשייה?

ישראל קלרמן:

לא, תעשייה, תעסוקה, תעסוקה.

אמנון ארבל:

לא, כל התוכנית הכניסה לעיר בגדול, השימושים שלו שימושי מגורים, למעט 15%, שימושים תומכי, מגורים תומכי תעסוקה.

חיים כהן:

עכשיו אנחנו שינינו את המדיניות,

אמנון ארבל:

נכון,

חיים כהן:

עכשיו כמו שלימד אותי (לא ברור), תנמק,

אמנון ארבל:

אז אני אמרתי יש פה בעיני הדבר העיקרי במתחם הזה, אני חוזר רגע לפה. הדבר העיקרי או מטרה עיקרית של כל הפרויקט הזה כרגע לצורך העניין, זה לטפל בכל השורת בניינים האלה, אולי אפילו חבל שהרסנו את הבניינים הצד, אבל זה למעשה לא משנה, המטרה העיקרית שלנו בעינינו, זה לקחת את המתחם הזה, זה מתחם של בתים היסטוריים ברמה הכי גבוהה, ושומר אותם יותר טוב ממה שהיה בתוכנית המאושרת, כדי לעשות את זה, למעשה היזם כרגע ביטל למעשה את הזכויות בנייה שהיו עד הם, וריכוז אותם בפינה. ריכוז שלהם בפינה מייצר בערך, אם אני זוכר רק 10 קומות, תמיד לוקח רק את ה - , נדמה לי 5000 מטר, מרכז את כולם, ויוצא בערך בניין של 10 קומות בלבד.

חיים כהן:

מה גודל הדירות שמה, מה גודל הדירות?

אמנון ארבל:

קטנות, אני יכול להגיד לך בדיוק,

חיים כהן:

40 מטר,

אמנון ארבל:

אני אגיד לך בדיוק, שנייה. ולכן אני חושב הדבר החשוב בעיני זה זה, לכן זה לא מגרש רגיל במרכז העיר, זה לא בניין שמתאים בגודל של הבניין בבניין משרדים כי בנייני משרדים, אתם לוקחים את כל הבניינים משרדים צריכים 1500 מטר, 2000 מטר קומה, זה בניין יחסית קטן ומצומצם, הבניין בסוף הוא רק, זה המגדל.

חיים כהן:

כמה קומה כזאת?

אמנון ארבל:

הוא יחסית מאוד קטן, אני אראה את זה רגע פה,

יוחנן וייצמן:

לא כל תעסוקה צריכה 1500 מטר בקומה, משרדי עורכי דין,

אמנון ארבל:

במגדל, במגדל כזה, אני חושב חד-משמעי, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה מגוון, אז זה מגוון האזור הזה.

אמנון ארבל:

הוא לא מגוון,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, יש, יש במגדלים שמה שהם יותר שמנים, זה בסדר.

אמנון ארבל:

כל זה בניינים יותר שמנים.

יוחנן וייצמן:

ויש מגדלים שהם יותר, תמיד יותר מה?

אמנון ארבל:

יש פה מגדלים קטנים,

אריאל גולן:

שיצא למכרז על מה יצא המכרז?

יוחנן וייצמן:

לעשות רק שתי קומות,

אריאל גולן:

בלי מגורים, (לא ברור) מתמודד במכרז,

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

הם יודעים שיש שמה למגורים, אז אולי הוא מציע יותר.

יוחנן וייצמן:

כן, זה עוד נושא, אבל זה,

אריאל גולן:

מן הסתם כאילו,

יוחנן וייצמן:

זה נוגד את העקרונות של הכניסה לעיר, אני לא רואה שום סיבה לשנות את זה. מה? לא, יש לנו,

ישראל קלרמן:

אבל הוא אמר לך את זה, אין לי בעיה,

יוחנן וייצמן:

זה בתוך הפרויקט, אפילו על בלליוס.

אמנון ארבל:

בכל מגרש אופייני לכניסה לעיר,

יוחנן וייצמן:

זה לא מגרש אופייני, אבל זה בתוך הפוליון הזה.

אמנון ארבל:

נכון, השאלה מה אתה רוצה,

ישראל קלרמן:

אבל אמי, מה אכפת לך?

אמנון ארבל:

אנחנו רוצים, מה זה מה לא אכפת לי?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להוסיף,

אמנון ארבל:

אני רוצה שישפצו את כל הבניינים האלה, וזה לא יעמוד, כבר 20 שני הנושאים, גרוטאה סגורה.

יוחנן וייצמן:

בן אדם קנה את זה אתמול, בן אדם קנה זה שבוע שעבר, לפני שנה.

אמנון ארבל:

הרבה חלונות שמה,

יוחנן וייצמן:

שנתיים,

אמנון ארבל:

מוזנח.

יוחנן וייצמן:

לא, זה הבניין הזה היום, היחידה עירונית שהכי מכירה אותו, זה קידום נוער, בוא, אני מסכים איתך,

אמנון ארבל:

נראה לי, (לא ברור) הומלסים.

אריאל גולן:

לא נכון, התברואה,

יוחנן וייצמן:

הומלסים.

אריאל גולן:

התברואה זה משתנה, משתנה של התברואה,

יוחנן וייצמן:

לא, גם הרווחה מכירה את זה,

פנחס רוטנברג:

אז מה אתה אומר?

יוחנן וייצמן:

מה?

פנחס רוטנברג:

גם המשטרה מכירה אותה.

יוחנן וייצמן:

זה לא יישאר ככה, הוא יעשה את זה. אמר, בוא נעשה את זה, בוא נעשה את זה,

אמנון ארבל:

תחליטו, חבר'ה.

יוחנן וייצמן:

כבר החלטנו, בסדר.

ישראל קלרמן:

תעסוקה?

יוחנן וייצמן:

כן, תעסוקה.

אמנון ארבל:

אני רק אומר לגבי יחידות דיור,

יוחנן וייצמן:

כי התעסוקה, ואל תצמצם לו.

ישראל קלרמן:

תעסוקה.

אדיר שוורץ:

למה לא, רגע, למה לא גם וגם?

יוחנן וייצמן:

זה לא, אין מה להביא לשם מגורים, תעסוקה ו - , לא, אז כן, 3,

חיים כהן:

רגע, יוחנן,

ישראל קלרמן:

אמר, אז הוא אומר, לא הכול, זה הרי, יש פה גם תומך תעסוקה, אז כמה קומות?

יוחנן וייצמן:

מה ש - , לפי העקרונות יש לנו מדיניות,

אריאל גולן :

15% תומך תעסוקה.

יוחנן וייצמן :

כן,

אדיר שוורץ :

תומך תעסוקה הפטנט הזה שהוא לא צריך,

יוחנן וייצמן :

כן,

חיים כהן :

שאני, זה מפריע. אני רוצה לדעת, מה, אמי, העלו פה איזה שהיא טענה שזה מפריע לי,

אמנון ארבל :

כן,

חיים כהן :

בעצם הנושא הזה, המתחם הזה יצא למכרז למשרדים, על בסיס זה יצא מכרז X, עכשיו כשאנחנו משנים את המדיניות והופכים את זה למגורים, המגרש עולה Y. אתה מבין שיש כאן פה איזה שהוא מין,

אריאל גולן :

אנחנו לוקחים 40% אחרי שמשנים ממוסד למגורים.

חיים כהן :

לא, יש פה, מה?

אריאל גולן :

יוחנן,

אמנון ארבל :

מתחם של בתים לשימור,

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

אנחנו לוקחים 40% בדרך כלל,

חיים כהן:

לא, לא, אני מדבר,

אריאל גולן:

שמה זה?

חיים כהן:

זאת אומרת, זאת אומרת,

אמנון ארבל:

שימור, לא,

חיים כהן:

זאת אומרת,

אריאל גולן:

אבל עם זה, עם הבניין לשימור,

אמנון ארבל:

יש פה רק בתים לשימור, אין משהו לא לשימור,

חיים כהן:

רגע, אריאל, אתה שומע? זאת אומרת שעכשיו, כשאתה הולך והופך את זה למגורים, ולא לזה. בעצם כל, כל תנאי המכרז הפרת אותם, כל הזה, בוא יש איזה שהוא אי – שוויוניות מכל הדבר הזה. אז אם יש שמאי שאומר לי, שבעקבות השיפוץ של כל המתחם השימור, והורדת את כל הקומות, את כל האחוזים, יש איזה שהוא תיאום, בין מה ש - , מה ש - , אנחנו מאשרים לו, למה שהיה אמור, אטו יש פה איזה שהוא (לא ברור) כאלה, אבל אתה מבין שאם אתה, אם למגורים, זה מריח מאוד מאוד לא טוב, אתה מבין מה אני מתכוון?

ישראל קלרמן:

לא, אז נעשה את זה כמו שוייצמן אמר, זה גם חיים, אני רואה שכולם מסכימים לזה, אמי.

חיים כהן:

אני רוצה שתנמק,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

אני רוצה,

ישראל קלרמן:

נימקת, נימקת הרגע, מה אתה רוצה? שמענו. גם אתה, גם וייצמן, גם דיברתם.

חיים כהן:

הבעיה,

ישראל קלרמן:

גם הסברתם,

חיים כהן:

לא בגלל שאנחנו לא רוצים יחידות דור,

ישראל קלרמן:

הנה גם זה וגם זה.

אריאל גולן:

זה מה שאמרתי, שהמכרז יצא בעצם ל - , בתור תעסוקה, ורוצים לשנות, אתה יודע שהמדיניות היא 40, יש פה הפרשות מינימאליות, אין פה איזה אלף הפרשי הפרשות,

חיים כהן:

פתאום הופכים מגורים,

יוחנן וייצמן:

ההפרשות האלה,

חיים כהן:

עכשיו פתאום הוא קנה את זה ב – א'.

אריאל גולן:

לוקחים 40% בדרך כלל,

חיים כהן:

(לא ברור) ב – ב', אין בזה בכלל פרופורציה.

יוחנן וייצמן:

יללה קדימה. לא, עזוב את המכרז שפורסם, המדיניות,

חיים כהן:

אני רוצה,

אריאל גולן:

גם מכרז וגם מדיניות.

חיים כהן:

לא, אתה יכול גם וגם. תכתוב גם וגם, מה הבעיה? אתה רוצה תכתוב גם וגם, זה האמת, נו מה?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז. אמי, בסדר.

אמנון ארבל:

דירות להשכרה ו - ,

חיים כהן:

בסדר, מצוין. בדיוק, אתה מזכיר גם את המדיניות, מצוין.

אמנון ארבל:

כן, לכן מיותר בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

חשבתי תראה הם יושבים לשנות את כל מדיניות הכניסה לעיר, אז בוא נשב ונשנה אותה, אבל לא נעשה את זה למגרש אחד נקודתי.

אריאל גולן:

אני אומר גם כן,

יוחנן וייצמן:

אני נגד המדיניות, אני בעד להפוך את הכול למגורים.

אריאל גולן:

אם במכרז היה לו,

יוחנן וייצמן:

אני אומר את האמת,

אריאל גולן:

אני רק אומר, אם במכרז,

ישראל קלרמן:

אז למה אתה לא עושה את זה?

אריאל גולן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

בוא נעשה את זה,

אריאל גולן:

אם המכרז היה לו גם השימור לפני כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

זה תוספת על השימור, עכשיו אתה בא להפוך את זה למגורים, בוא תן 40%, אני רוצה לראות את ה – 40% שאנחנו לוקחים לכל יום, משנה מוסד למגורים.

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרת, עושה הפרדה, אני אומר להגיד לך,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אתה רוצה לעשות הכול?

יוחנן וייצמן:

לא, 8 קומות ראשונות.

חיים כהן:

מה? מה התוכניות שלך? מתי אתה?

ישראל קלרמן:

ממשיכים שתיים וחצי.

פנחס רוטנברג:

אני מוכן, אני עולה 10 קומות ברגל, אין לי בעיה.

ישראל קלרמן:

הלאה,

יוחנן וייצמן:

אני הולך יותר.

אריאל גולן:

עולה יותר, או הולך יותר?

רלי חיים:

לזה, אתה עדיין הולך למתחם התחנה.

יוחנן וייצמן:

כן,

פנחס רוטנברג:

לא, 10 ניסיתי פשוט.

רלי חיים:

אני כבר לא הולכת לשם, הילדים שלי כבר.

ישראל קלרמן:

שתיים וחצי הפסקה ואוכל, ומנחה, ואחר כך נמשיך. אבל בינתיים אנחנו מתקדמים הלאה.

יוחנן וייצמן:

בוא נגמור,

ישראל קלרמן:

ואם נגיע ל – 23 נדלג עליו,

יוחנן וייצמן:

בינתיים אנחנו גומרים, ואחרי זה נעשה.

ישראל קלרמן:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

15.

יוחנן וייצמן:

15, מאושר, 16 מאושר,

ישראל קלרמן:

מה?

רלי חיים:

מי עושה את זה? מי עושה את זה?

יוחנן וייצמן:

כחלון.

פנחס רוטנברג:

אמי, אתה יודע שאתה היום לא צריך לעשות פעילות ספורט.

אמנון ארבל:

למה?

רלי חיים:

מ – א' עד ז' מאושר.

פנחס רוטנברג:

אני חושב שזה יותר בריא מ - ,

אמנון ארבל:

הכול זה בריא,

פנחס רוטנברג:

שעה של ספורט, 5 דקות לצחוק, צחקת פה היום שעתיים.

ישראל קלרמן:

טוב. 15 בסדר היום,

אמנון ארבל:

זה היה 14, כן.

ישראל קלרמן:

15,

תוכנית 1353739

אמנון ארבל:

1353739, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, לב יפה 52 ארנונה, התוכנית של מתן תוספת קומה יחידת דיור מבנה קיים המלצנו להפקיד.

תוכנית 1298678

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, 1298678, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, הרב חיים הלר 20 בגבעת מרדכי, תוכנית שמציעה הרחבה של 3 דירות בבנין של 4 וחזית מסחרית, גם פה המלצנו להפקיד.

תוכנית 1298298

אמנון ארבל:

תוכנית 17 בסדר היום 1298298, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בפסגת זאב, התוכנית מציעה הקמת בניין חדש למגורים בן 13 קומות, כן פרטי, המלצנו להפקיד והתאמה לגובה שהיה, שהיה ב - , שנייה, - הבניינים הסמוכים, היה דיון בוועדה מקומית האחרונה וועדה מחוזית, משום מה הוועדה מחוזית קיבלה החלטה, שהוועדה המקומית צריכה להתייחס לנושא הבעלויות, כי עלתה איזה שהיא טענה שמינהל מקרקעי ישראל, בכלל לא הייתה (לא ברור), למה? הייתה טענה של בדיון שלהם של מינהל מקרקעי ישראל שיש לו בעיה בבעלויות, חיים, אתה יודע למה?

חיים כהן:

למה?

אמנון ארבל:

לא, היית בנקודתית,

חיים כהן:

רמ"י,

עו"ד אילנית מיכאלי:

באיזה רחוב אבל?

חיים כהן:

רמ"י עלה ל - , רמ"י עלה על,

ישראל קלרמן:

בדיון?

חיים כהן:

בדיון,

ישראל קלרמן:

כן,

חיים כהן:

ואמר שיש שמה שתי חלקות, שתי חלקים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חלקות,

אמנון ארבל:

חלקות,

חיים כהן:

בחלקים מהחלקים שמה, יש שמה בעיה שהם טוענים שזה שייך להם, ולא שייך לבעלויות, ולכן,

אדיר שוורץ:

איך הוועדה המקומית יכולה לדעת?

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

למה זה עלינו?

אדיר שוורץ:

לא, זה זריקת אחריות.

אמנון ארבל:

אז הוספתי סעיף בתחילת ה - , בתחילת ההמלצה שלנו,

יוחנן וייצמן:

ייבחן?

אמנון ארבל:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוכח ש - ,

אדיר שוורץ:

תנאי?

אמנון ארבל:

לא, הוספתי סעיף בתחילת ההמלצה, תיכף אני אגיע לזה, סליחה,

אדיר שוורץ:

אנחנו לא עומדים במתח אמי, לא נושמים פה.

אמנון ארבל:

לעניין החלטת הוועדה מחוזית בדיון, בדיון התוכנית היא בסמכות הוועדה המחוזית תנאי הסף נבחנו, ע"י הוועדה מחוזית, לכן יש לבחון את הטענות של מינהל מקרקעי ישראל, בשביל הוועדה מחוזית,

אדיר שוורץ:

רק עושים להם שירות לקוחות,

אמנון ארבל:

הם בדקו את זה, מה אני יכול לעשות? אין לי,

אדיר שוורץ:

(לא ברור) להם.

ישראל קלרמן:

טוב,

אמנון ארבל:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, אבל יש פה בהכרעה,

ניר מרגלית:

רגע, אני רוצה להוסיף משהו קטן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אגב הם בודקים אחרת, אנחנו לא,

ישראל קלרמן:

אמי, הם רוצים להוסיף משהו.

אמנון ארבל:

מה זאת אומרת אחרת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

מספיק יש להם אחוז מאוד קטן של זכויות, לוועדה המחוזית.

אמנון ארבל:

למי? אותו נוהל שאנחנו כרגע היום פועלים, מה זאת אומרת? של עמידה בתנאי סף,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל הם אומרים לך, למשל כשיש לך,

חיים כהן:

הם לא דנים, (לא ברור).

אמנון ארבל:

שמה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כשיש בעלות משותפת, הם לא אכפת להם, שאחד הבעלים מבקש למשל.

אמנון ארבל:

הם רוצים שיגידו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם לא רוצים, לא אכפת להם מאחוז הבעלות.

אמנון ארבל:

יש תקנות לבנייה ברכוש המשותף, אבל מה זאת אומרת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אני מדברת על מושה.

אמנון ארבל:

מושה אני לא יודע. טוב, בסדר, אוקי,

רלי חיים:

רגע, ניר מרגלית רצה.

אמנון ארבל:

כן, ניר, מה רצית פה?

ניר מרגלית:

כן, הוא רצה לצמצם את הקווי בניין של החניון התת קרקעי שהוצע מתחת לשצ"פ, שהשצ"פ יהיה משמעותי גם יהיה אפשר לשתול בו, גם יהיה אפשר טיפול במי נגר וניקוז.

אמנון ארבל:

יש חנייה מתחת לשצ"פ?

ניר מרגלית:

זה מה שראיתי, כן, אני, תקן אותי אם אני טועה, אבל אני ראיתי שהחנייה היא עד גבול ה - ,

רלי חיים:

לצמצם את קווי הבנייה,

ניר מרגלית:

הבניין התת-קרקעי של החנייה שלא יהיה מתחת לשצ"פ.

אמנון ארבל:

אני אבדוק את זה אחר כך, בסדר.

ניר מרגלית:

בסדר, תודה.

תוכנית 1094481

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1094481, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דרך בית לחם 11, בבקעה. תוכנית שמציעה הקמה מבנה מגורים לשימוש מסחר ותעסוקה, זה למעשה אחד המגרשים האחרונים,

ישראל קלרמן:

רגע, איפה אתה?

אמנון ארבל:

שנשאר,

יוחנן וייצמן:

מתחם התחנה.

אמנון ארבל:

18,

ניר מרגלית:

18.

אמנון ארבל:

18,

ישראל קלרמן:

שנייה אבל,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

18,

אדיר שוורץ:

עכשיו הוא דיבר, סיימנו 17.

אסף שגיא:

כתבנו.

ניר מרגלית:

סיימנו 17,

ישראל קלרמן:

אבל מה ששאלת,

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר, מה?

פנחס רוטנברג:

על המרפסת סוכה?

ישראל קלרמן:

לא, הוא רק שאל אותו לגבי מה שהמחוזית אמרה,

פנחס רוטנברג:

כן, הוא שאל אותו,

יוחנן וייצמן:

זה שלום נגמר.

ישראל קלרמן:

מרפסות סוכה לא אכפת לך?

יוחנן וייצמן:

איזה סוכה?

ישראל קלרמן:

מה היה, (לא ברור) שמה?

אמנון ארבל:

אנחנו המלצנו, רגע,

יוחנן וייצמן:

17. אין, אין הוראה,

ישראל קלרמן:

סוכות?

אמנון ארבל:

להגיש תוכנית (לא ברור).

ישראל קלרמן:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

כן, אבל איפה זה?

אמנון ארבל:

נכון, כן,

יוחנן וייצמן:

תראה, אנחנו, להבדיל מ - , מאלדד ו - ,

אמנון ארבל:

אנחנו אמרנו 10 קומות, 10 קומות, מה אתה רוצה להגיד על מרפסות סוכה בקיצור?

ישראל קלרמן:

עד 10 קומות נתן?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

איפה כתבת?

יוחנן וייצמן:

סוכה ב – 10.

ישראל קלרמן:

ומה עם מרפסות סוכה?

אמנון ארבל:

רגע, מה עם מרפסות סוכה?

יוחנן וייצמן:

תוסיף,

אמנון ארבל:

שמה?

ישראל קלרמן:

שייתנו את זה,

אדיר שוורץ:

בפסגת זאב או בבית חנינה הרגע?

אמנון ארבל:

(לא ברור) איפה זה?

אדיר שוורץ:

כי זה משמעותי לשאלת המרפסות בואו לא,

ישראל קלרמן:

זה פסגת זאב.

אמנון ארבל:

לא, זה פסגת זאב.

אדיר שוורץ:

כן, ממש.

יוחנן וייצמן:

לא נשקר את עצמנו,

אדיר שוורץ:

בסדר אני מאמין לך,

ישראל קלרמן:

כן, כן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה איזה רחוב זה?

יוחנן וייצמן:

זה של ערבים.

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, אמרתי 1094481, זה תוכנית בעצם המתחם הקטן יחסית ואחרון,

אדיר שוורץ:

יהודי שקרא לחברה שלו (לא ברור).

רלי חיים:

לא, נראה לי זה סתם,

ישראל קלרמן:

יללה חברים.

אמנון ארבל:

זה תוכנית שמציעה למעשה תוכנית שמשלימה את כל הפאזל, של מתחם התחנה, היו פה כמה תוכניות שקיבלו בעבר, די ביחד, אחרי אישור תוכנית אב, זה המתחם האחרון, למעשה קבענו בהמלצה להתאים אותו לכל העקרונות של תוכנית האב, כמו שכולם עושים.

יוחנן וייצמן:

אותם כמו כולם? הוא לא משנה הוא לא?

אמנון ארבל:

אז הוא מציע יותר ושונה, ואנחנו ביקשנו,

יוחנן וייצמן:

ההמלצה היא לחזור ל – 444,

ישראל קלרמן:

אז לקבל את המלצת מהנדס העיר,

ניר מרגלית:

שלחתי לך את זה במייל, את החוות דעת, קיבלת אותה?

אמנון ארבל:

שנייה,

ניר מרגלית:

היה שם כמה תנאים.

אמנון ארבל:

סקר ביקשת. כן, הוספתי את החוות דעת של איכות הסביבה, יש פה למעשה קרבה,

אסף שגיא:

רשום פה סקר היסטורי,

ניר מרגלית:

כן, הסעיף הראשון כתוב לך, בדיקות קרקע,

יוחנן וייצמן:

כן,

פנחס רוטנברג:

זה הגיע מטעם,

אסף שגיא:

זה בפוליון, זה חשוב,

תוכנית 1279264

אמנון ארבל:

כן, תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1279264, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דרום מערב בית צפפה, זה למעשה בקשה למתחם חדש, שמציע בנייה של בניינים של 10 קומות, בניגוד למדיניות של בית צפפה, לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

מעורב היום לדעתי, אבל, אני (לא ברור) אתם רוצים, המלצה שלנו הייתה לדחות את התוכנית,

ישראל קלרמן:

לדחות?

אמנון ארבל:

חורג לחלוטין מהמדיניות,

ניר מרגלית:

על מה אנחנו מדברים על 19?

יוחנן וייצמן:

בית צפפה, כן,

אמנון ארבל:

כו, כו,

יוחנן וייצמן:

יש לך מה להגיד?

ישראל קלרמן:

משהו אחר?

ניר מרגלית:

לא, אבל אם דוחים אז,

ישראל קלרמן:

לא דוחים, שנייה מה פתאום דוחים. התחלת להגיד,

יוחנן וייצמן:

דחייה, זה פשוט לא הולך,

אמנון ארבל:

זה המתחם נמצא כאן, תסתכלו איפה,

ישראל קלרמן:

אבל מה עכשיו אתה מבקש? ההמלצה היא הייתה, התחלת, המלצה הייתה, המלצה הייתה לדחות,

אמנון ארבל:

זה עדיין לדחות.

רלי חיים:

זה עדיין לדחות.

חיים כהן:

זה עדיין לדחות.

אדיר שוורץ:

בסדר, זה בניגוד לכל המדיניות, אז לא נעשה משהו שהוא בניגוד,

ישראל קלרמן:

אז לא, בוא נתאים למדיניות, מה הבעיה?

אמנון ארבל:

זה תוכנית אחרת לחלוטין, זה לא משהו שאפשר להוריד קומה,

אדיר שוורץ:

יגישו משהו בהתאם למדיניות, יחזרו.

אמנון ארבל:

זה תוכנית שמנסים לקדם אותה, תקשיב, זה תוכנית שאושרה בוועדה המחוזית לפני הרבה מאוד שנים, שקבעה,

אריאל גולן:

22, 2007,

אמנון ארבל:

והיא אושרה, היא אושרה כמתארת, וקבעה שצריך להגיד תוכנית לאיחוד וחלוקה, בסמכות הוועדה המחוזית, המקומית סליחה, וזה הוגשה כמה פעמים, ולא הצליחו לקדם אותה, כי יש פה בעיה של קניין, ושל איחוד וחלוקה, ועלה הטענה שכתוב פה, שבמסגרת הסיבה שהוועדה המחוזית הפכה את זה למתארי, גם טענות של בעלי קרקע, והפקיעו להם (לא ברור), צריכים לקבל פיצוי בתוכנית, וגם זה לא בא לידי ביטוי פה. ועכשיו החליטו שאפשר להגיד כן לתוכנית כזאתי שלא תואמת לשום דבר,

יוחנן וייצמן:

התוכנית איחוד וחלוקה שלנו, למה לא נעשה?

אמנון ארבל:

הם עשו כמה פעמים, זה הם הגישו אותה, ולא קידמו את זה.

ניר מרגלית:

גם באתר העירוני,

יוחנן וייצמן:

אם היה הפקעות מידי, גם אתר טבע עירוני,

ניר מרגלית:

גם אתר טבע עירוני, גם קרבה לנחל, חסר להם פה הרבה מסמכים אבל,

אמנון ארבל:

זה מיועד לבנייה בגדול, אבל,

אסף שגיא:

רגע, זה לא דרומי לגבעת השקד שמה?

אמנון ארבל:

גבעת שהשקד,

יוחנן וייצמן:

הנה אתה רואה,

אסף שגיא:

זה ממש.

אמנון ארבל:

הנה גבעת השקד.

אסף שגיא:

בפנים.

אמנון ארבל:

זה גבעת השקד.

אסף שגיא:

ויותר מזה, אז,

ניר מרגלית:

זה כל אגן נחל קוס,

אמנון ארבל:

רק שבאמצע בין גבעת השקד לבין, יש תושבי בית צפפה. זה ממשיך,

ניר מרגלית:

של נחל,

ישראל קלרמן:

הלאה,

תוכנית 1358167

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 1358167, תוכנית בסמכות, חברים. תוכנית 1358167 תוכנית בסמכות הוועדה המקומית ברב עוזיאל 119, בית וגן, תוכנית שמבקשת להוסיף תוספת שטחים, למעשה שתי קומות, על בניין קיים, חבל שזה מצחיק אותך,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

שנייה, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

מה? תסביר למה לא?

יוחנן וייצמן:

לא, ברור שמאשרים את זה,

ישראל קלרמן:

למה? כי יש לנו מלא, מלא תוכניות ליד זה,

אמנון ארבל:

בוא תראה לי,

ישראל קלרמן:

7 קומות?

אמנון ארבל:

כו,

יוחנן וייצמן:

מה הבעיה בית וגן לתת 8 קומות?

ישראל קלרמן:

לא, 11, 7,

אמנון ארבל:

הם קיבלו 11 מהצד השני, תראה לי מלא תוכניות.

אריאל גולן:

תוכנית של 11 קומות,

ישראל קלרמן:

11 לא,

יוחנן וייצמן:

לא, 8,

ישראל קלרמן:

11 לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא 11, זה 8 מהצד אחד,

ישראל קלרמן:

זה 8.

יוחנן וייצמן:

זה לא 11 זה 3 משני הצדדים,

ישראל קלרמן:

זה 8,

אמנון ארבל:

זה 8 צד אחד, ו – 11 הצד השני,

יוחנן וייצמן:

נכון,

ישראל קלרמן:

מה הם יעשו?

אמנון ארבל:

יש הרבה בניינים של 8 קומות בבית וגן?

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כמה בניינים של 8 קומות בבית וגן?

אריאל גולן:

(לא ברור) שלום.

יוחנן וייצמן:

למה לא?

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור). עם תמ"אות הגיעו ל – 8,

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

לא מתווכח,

אמנון ארבל:

אתם רוצים לאשר את זה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

ישראל קלרמן:

7, 8, כן,

יוחנן וייצמן:

8 אפשר לאשר,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, מה זה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

מאיזה נימוק?

ישראל קלרמן:

גם נימוק, יש לי את הנימוק, איפה הנימוק?

יוחנן וייצמן:

מדובר פה על לאשר 40 קומות, ו - , בהר הרצל, אני לא יודע. מה?

אמנון ארבל:

ישראל, יש לי פה נימוק איפה שמתי אותו רגע,

יוחנן וייצמן:

רגע, מה?

ישראל קלרמן:

לא, הבאתי לוייצמן.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע, אני, הוא כותב ככה שבניין,

אמנון ארבל:

וייצמן, הנימוק אצלך, אז תנמק אתה.

יוחנן וייצמן:

הוא הביא לי, הוא אומר ככה שעוזיאל 113, אושר 7 קומות לעוזיאל בתמ"א. עוזיאל 50 9 קומות בתב"ע. עוזיאל 16, 7 קומות,

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אז ככה, ויש שמה עוד כמה פינוי בינוי, ידוע לו, לי זה לא כל כך ידוע. שיש פינוי בינוי שמה, עוד כמה קבוצות בניינים. עכשיו ברצינות, בוא נעזוב את הבדיחות חצי דקה.

אמנון ארבל:

אני רציני.

יוחנן וייצמן:

להוסיף שתי קומות, להוסיף עוד שתי דירות,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

מתאים,

אמנון ארבל:

אין לי בעיה עם הדירות, הבעיה זה הקומות,

יוחנן וייצמן:

אני לא, לא, השתי קומות בבית וגן, זה לא איזה,

ישראל קלרמן:

מ – 4 מעל 6,

יוסי חביליו:

רגע, אמי, מה ההמלצה שלך? אמי.

יוחנן וייצמן:

מעל 6,

ישראל קלרמן:

שתי קומות מעל 6, לא 11,

יוסי חביליו:

אמי, מה המלצה שלך?

פנחס רוטנברג:

40 קומות,

אמנון ארבל:

נו מה?

יוחנן וייצמן:

הצד השני,

יוסי חביליו:

בסדר, אני לא הייתי,

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה שום בעיה,

אדיר שוורץ:

לא הבנתי למה כתוב למחוזית,

אמנון ארבל:

זה טעות כנראה.

יוחנן וייצמן:

אז תב"ע שלנו כבר?

אמנון ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

טוב.

אמנון ארבל:

כן, בניין חדש.

יוסי חביליו:

אני הולך עם אמי ארבל.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

אמנון ארבל:

סליחה, זה לא בניין חדש, זה מגרש ריק.

ישראל קלרמן:

מגרש ריק. אבל מעל ה – 6, מעל 6 יש לנו מדיניות כאילו.

יוחנן וייצמן:

אין שום בעיה לעשות שמה,

אדיר שוורץ:

תוספת קומות, תוספת קומות במגרש ריק,

אמנון ארבל:

יש תוכנית מאושרת (לא ברור),

ישראל קלרמן:

יש מאושר כבר.

אדיר שוורץ:

כך שהוא יהיה (לא ברור) התמ"א.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

6 לכיוון הרחוב ו – 11 לכיוון המדרון.

יוחנן וייצמן:

8 לכיוון הרחוב, עוזיאל.

חיים כהן:

יש לי כאן שאלה,

יוסי חביליו:

אמי,

אמנון ארבל:

נכון, כתוב אבל,

יוסי חביליו:

נכון, אז אני לא, אני,

יוחנן וייצמן:

כי זה מעפיל על הר הרצל?

יוסי חביליו:

וייצמן, תפסיק,

יוחנן וייצמן:

בוודאי.

יוסי חביליו:

כן. אתה תתמוך בי בדברים גדולים, לא אכפת לי, אבל אתה בינתיים כבר עשיתי מה שצריך.

אמנון ארבל:

בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

אני לא תמכתי בך בקוקיא, אני חשבתי ככה קודם. זה היה נראה לי, זה היה, שראיתי את זה, זה היה נראה לי רע.

אריאל גולן:

יש שוחד בין חברי הוועדה.

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

הלאה,

יוסי חביליו:

רגע, אז מה?

עמנואל זלטס:

שנייה מרפסות סוכה אגב,

יוסי חביליו:

איתך אמי או לא?

יוחנן וייצמן:

כן, דרישה למרפסות סוכה,

אמנון ארבל:

אין פה מרפסת סוכה,

רלי חיים:

זה גם ישראל רוצים, גם הוא רוצה,

ישראל קלרמן:

אריאל,

יוסי חביליו:

לכמה?

יוחנן וייצמן:

לדעת שיש לנו (לא ברור).

ישראל קלרמן:

הלאה, 21.

יוחנן וייצמן:

21. 23 תדלג,

ישראל קלרמן:

לא עכשיו, מדלגים.

יוסי חביליו:

הגעתם לפשרה?

ישראל קלרמן:

23 אחרי הפסקה, יוסי, באת ל – 23?

יוחנן וייצמן:

23 אחרי הפסקה.

ישראל קלרמן:

אחרי הפסקה,

יוסי חביליו:

אז 21,

עמנואל זלטס:

דנו בזה.

יוסי חביליו:

בסדר.

ישראל קלרמן:

21, 21 אתה רוצה להיות ב – 21?

יוסי חביליו:

כן,

ישראל קלרמן:

21 אחרי הפסקה, 22 אמי.

יוסי חביליו:

אז אני הולך.

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי חביליו:

בסדר.

ישראל קלרמן:

בשלוש תחזור.

יוסי חביליו:

שלוש.

ישראל קלרמן:

תבוא למנחה בעשרה לשלוש.

יוחנן וייצמן:

יללה, יללה, 22.

ישראל קלרמן:

?22

אדיר שוורץ:

יוסי חביליו ממשיך,

אמנון ארבל:

תוכנית 1367,

יוסי חביליו:

טוב, אז סגרנו אני בא בשלוש.

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי חביליו:

ל – 21,

פנחס רוטנברג:

בעשרה לשלוש,

יוסי חביליו:

ול – 23.

אמנון ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

21, 23 אחרי זה, 22 עכשיו.

יוסי חביליו:

בהמשך גם.

יוחנן וייצמן:

כן,

רלי חיים:

21 (לא ברור).

תוכנית 1367325

אמנון ארבל:

22 בסדר היום, תוכנית 1367325,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

יוחנן וייצמן:

וועדה מחוזית,

אמנון ארבל:

רמת הגולן 7, יש פה בקשה למעשה לתוכנית בניגוד לכל השכונה אולי שעשו כולם תמ"א/138 אז פה יש בקשה למעשה לעשות הריסה ובנייה מחדש, תוכנית היא יחסית בניין קטן, אני אראה רגע,

יוחנן וייצמן:

כל הכבוד,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

הם רצו רק עוד קומה,

אמנון ארבל:

(לא ברור), זה התוכנית, אתם רואים את הבניין, הם הציעו בניין חדש, זה החלקה, יחסית מאוד קטנה כאן, ויש פה הצעה לבניין חדש למעשה, אתם רואים, מה? יש לנו קצת הערות תכנוניות, אבל בגדול יש המלצה חיובית להפקדה, הם כתבו לנו בעקבות ההחלטה, אנחנו ביקשנו הפרשה לגן ילדים, בעקבות ההמלצה סליחה, אנחנו ביקשנו למעשה גן ילדים, והמגיש שלח מכתב שהוא רוצה שזה יהיה כלכלי, זה פוגע לו בכלכליות, הוא מבקש להוסיף עוד קומה לבניין. זה אין לי בעיה עם זה,

יוחנן וייצמן:

אין לנו בעיה,

אמנון ארבל:

הוספתי קומה לבניין, ו - ,

ישראל קלרמן:

מה? ל – 22?

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

22.

עמנואל זלטס:

יש (לא ברור).

אמנון ארבל:

להוסיף עוד קומה, זה לא יפגע בכלכליות,

יוחנן וייצמן:

שייתן עוד גם, ותינתן לו עוד 3 קומות.

חיים כהן:

מה הגובה?

אמנון ארבל:

זה הטענה כדי לא לפגוע בכלכליות של הפרויקט, נתנו קומה נוספת,

עמנואל זלטס:

8 קומות,

אמנון ארבל:

על חשבון גן הילדים, למעשה 10. לא, לא לספור,

עמנואל זלטס:

עכשיו הוציאו אותו מטומטם.

אמנון ארבל:

הוספנו גם מחלקת, הערות נכסים. יללה, הלאה. 23?

ישראל קלרמן:

כן, 24.

אמנון ארבל:

24, אז למה 21 לא עשינו?

ישראל קלרמן:

כי זה שתי, הוא רוצה,

עמנואל זלטס:

את שתיהן יוסי, הוא רוצה את שתיהן בסוף.

אמנון ארבל:

הבנתי. 24 בסדר היום, תוכנית,

ישראל קלרמן:

ישראל (לא ברור).

תוכנית 1190362

אמנון ארבל:

כן, 24 בסדר היום, תוכנית 1190362, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית רחוב הלשם בשכונת גילה.
אני אראה לכם רגע איפה זה, מי שמכיר מאחורי,

אריאל גולן:

אפטאון.

אמנון ארבל:

אפטאון. יש שמה היום מגרש שנמצא היום למעשה בחפירה,

אריאל גולן:

מעון יום לקשיש שמה.

אמנון ארבל:

כן.

ישראל קלרמן:

בוא הנה אתה, איפה גבעת שאול, אתה חולש גם על גילה?

אריאל גולן:

כל ירושלים, מה זה גילה? כל ירושלים.

אמנון ארבל:

מדובר על הבניין הזה, כאן, המגרש נמצא היום בחפירה, בעבר הוא הגיש תוכנית לשנות את הייעוד למעשה ממוסד למגורים, וקיבל שני בניינים, מצגת קצרה, אני אראה לכם רגע,

יוחנן וייצמן:

לעלות,

ישראל קלרמן:

לא, זה לא 23. לא, 24 עכשיו, אין לו בעיה ב – 24. הוא לא ביקש על זה, הוא ביקש 23.

אמנון ארבל:

בסדר? אוקי,

יוחנן וייצמן:

יללה.

אמנון ארבל:

רחוב לשם, אמרתי יש פה, זה המגרש.

אריאל גולן:

הייתי שמה לפני,

אמנון ארבל:

זה התוכנית המאושרת, תסתכלו כאן רגע, זה התוכנית המאושרת שהייתה שנתנו 11 קומות ו – 6 קומות, עם חזית של מבני ציבור,

יוחנן וייצמן:

לא בנוי עכשיו?

אמנון ארבל:

לא, הוא חפור היום, הוא מבקש את זה למעשה, זה מה שיש לו היום, זה מה שהוא מבקש היום, סך הכול הוא ישב איתו, ותיאם.

יוחנן וייצמן:

זה מה ש - , כן, כן, בסדר.

אמנון ארבל:

אנחנו יש לנו שינוי קטן להמלצה, אנחנו ביקשנו במסגרת ההמלצה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מהנדס העיר?

אמנון ארבל:

כן, על מה?

ישראל קלרמן:

לא, אתה אומר שישאיר את ההמלצה.

אמנון ארבל:

כן, אני רק אסביר, אנחנו ביקשנו למעשה, אנחנו ביקשנו במסגרת ההמלצה למעשה ש – 80% מיחידות הדיור החדשות יהיו להשכרה, והיום קצת התלונן שזה יותר מידי, אנחנו מבקשים קצת לשנות את זה, ולעשות לבקש שמה 20% מיחידות הדיור, סליחה, יש להגדיל את היקף הדירות להשכרה ל – 25% מסך המוצעות, זאת אומרת זה רק מהתוספת,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

זה מהסך הכול, זה אומר, בערך 50 יחידות דיור להשכרה,

ישראל קלרמן:

נכון,

אמנון ארבל:

ועוד 20% יחידות דיור ייקבעו ל - ,

ישראל קלרמן:

של 40 מטר?

אמנון ארבל:

45 מטר.

ישראל קלרמן:

של כמה?

אמנון ארבל:

הדירה היא רק 55.

ישראל קלרמן:

ל – 10 שנים?

אמנון ארבל:

ל – 20 שנה ביקשנו,

ישראל קלרמן:

10 שנים מהנדס העיר?

אמנון ארבל:

לא,

ישראל קלרמן:

אתה רוצה לשאול אותו?

חיים כהן:

מה אתה, לתת לו 50% גם זה,

אמנון ארבל:

זה הסיכום שהיה, אתמול,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

זה הסיכום שהיה.

ישראל קלרמן:

הלאה, ומה, מה עוד, מה לגבי החניות?

אמנון ארבל:

לפי התקן, מה השאלה?

חיים כהן:

והפרשות מה יש שמה?

ישראל קלרמן:

לא, חניות, מה זה מטלה ציבורית חנייה?

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו הפרשה של 600 מטר בנוי,

ישראל קלרמן:

איפה כתבת את זה?

אמנון ארבל:

ושנינו גם את ה - , את המיקום, הוא מציע שצ"פ אחורי, ושיפרנו לו גם את ההעמדה, ושהשצ"פ יהיה במפלס האחורי והבניין הציבורי יהיה עילה, ודוו המסחרי לכיוון הרחוב,

אריאל גולן:

מה זה המרכז למחול?

אמנון ארבל:

זה היה מקובל עליהם, ו - ,

אריאל גולן:

המרכז למחול, הפרשה ציבורית.

אמנון ארבל:

זה כבר היום.

אריאל גולן:

מה זה מרכז למחול?

ישראל קלרמן:

לגבי החנייה, מה?

חיים כהן:

היום יש שמה, זה מה שהוא אומר,

אריאל גולן:

בתב"ע,

אמנון ארבל:

בתוכנית המאושרת, כן,

אריאל גולן:

כן, בקשה למרכז למחול.

חיים כהן:

כמו שאומרים באידיש (לא ברור).

אמנון ארבל:

הם ביקשו, לא יקבע, זה היה לפני שעתיים.

יואל אבן:

פני שעתיים זה היה?

אמנון ארבל:

סתם אני צוחק.

ישראל קלרמן:

איזה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

שלחתי לך.

ישראל קלרמן:

מתחם הרכב.

חיים כהן:

מתחם הרכב,

ישראל קלרמן:

כן, תעסוקה.

יואל אבן:

אמרתם תעסוקה, דיור להשכרה,

יוחנן וייצמן:

מה פתאום,

אמנון ארבל:

הסברתי להם.

יואל אבן:

דיור להשכרה. זה לא אפשרי, אתם לא מבינים, תסלחו לי,

ישראל קלרמן:

לא, אנחנו נקבל, נשמע אותך, אבל תן לי רגע,

יואל אבן:

אני מבקש לא לקבל החלטה, זה בלתי אפשרי בתכסיות לעשות, אני לא יודע מה אמי אמר,

ישראל קלרמן:

אמי אמר את זה, אבל,

יואל אבן:

אי-אפשר, דיור להשכרה צריך,

ישראל קלרמן:

אבל הם הזכירו פה עוד משהו, אז שנייה, יואל, אין לי בעיה,

יואל אבן:

מסחרי,

ישראל קלרמן:

נפתח את זה, אבל,

יואל אבן:

מסחרי במתחם,

ישראל קלרמן:

אבל, אבל,

יואל אבן:

תקשיב,

ישראל קלרמן:

בשתיים וחצי הפסקה נקרא לה, חשבתי שבאת בשביל התוכנית שאנחנו מדברים, יואל, רק תבין ב –
24, ברחוב הלשם, יש סיכום איתך על 10 שנים, או 20 שנה משהו בשכירות או איזה 20 שנה.

יואל אבן:

כן, על לשלם, התחלתם,

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

אנחנו איתך.

ישראל קלרמן:

הלשם אז מה עשינו?

יוחנן וייצמן:

הנה פה אנחנו איתך,

ישראל קלרמן:

הוא תיקן 25, 50 יחידות דיור,

יואל אבן:

25,

ישראל קלרמן:

לכמה שנים?

יוחנן וייצמן:

אמי,

יואל אבן:

מינימום 40.

ישראל קלרמן:

40 מטר,

יואל אבן:

לא, בלי מקסימום, מינימום.

ישראל קלרמן:

ולכמה שנים?

יואל אבן:

ל – 10 שנים?

אמנון ארבל:

(לא ברור) 20 שנה, בסיכום שלך.

חיים כהן:

20 או 10?

יואל אבן:

20 שנה, מה שבסיכום.

אדיר שוורץ:

20 לפי הסיכום.

ישראל קלרמן:

זה מה שאמרת,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, קדימה,

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה, אז מה זה? אמי,

חיים כהן:

גם להוריד לו 50, אז זה 10 שנים,

יוחנן וייצמן:

אמי, מה ביקשת לחניות? מטלות ציבור?

אמנון ארבל:

הוא ביקש, הוא שלח גם, הוא התלונן על זה שביקשנו, הרי ביקשנו הפרשה לצורכי ציבור,

יואל אבן:

זהו?

ישראל קלרמן:

לא, חכה יש פה עוד שאלה.

אמנון ארבל:

הפרשה לצורכי ציבור, הפרשה לצורכי ציבור, כולל גם חניות, הוא לא התלונן על זה, המגרש הוא חפור, אתה יכול להוסיף חניות, אין שום בעיה, מה? אם אתה לוקח הפרשה לצורכי ציבור, חלק ממנה, גם צריך לעמוד בתקן של (לא ברור) הציבורי.

יואל אבן:

מה? של חנייה?

אמנון ארבל:

כן,

יואל אבן:

ומה, מה הוא הגיש?

אמנון ארבל:

בלי חנייה, הוא אמר זה בלתי אפשרי,

חיים כהן:

מה זה בלתי אפשרי?

יואל אבן:

לא, אל תשכחו שמה רכבת,

חיים כהן:

מה? אז מה?

ישראל קלרמן:

אז למה הוא רוצה חניות?

יואל אבן:

לא, הוא לא אפס,

חיים כהן:

מה?

ישראל קלרמן:

הוא לא אפס, לתת לו מטלת ציבור חנייה, מה?

אמנון ארבל:

הוא לא רוצה לתת חנייה לשטח הציבורי, לא נראה לי סביר,

ישראל קלרמן:

בכלל?

חיים כהן:

בכלל לא, איך אפשר? מה איך אפשר?

אמנון ארבל:

כמו שהוא מקבל חנייה 5 קומות,

יואל אבן:

בשטח ציבורי, הוא לא רוצה?

חיים כהן:

הוא לא רוצה, מה?

יואל אבן:

לא, לא הבנתי,

אמנון ארבל:

בסך הכול יהיה פה כמעט 1100 מטר שטח ציבורי, זה הפרשה שיצאה, דיור להשכרה,

חיים כהן:

אתה עוד דופק,

ישראל קלרמן:

ומוסיף יחידות דיור לא להשכרה אפשר?

אמנון ארבל:

יש תוספת של 100 יחידות דיור בתוכנית,

חיים כהן:

יש לו 100, אתה צריך 50 רק להשכרה, ו – 20 שנה.

ישראל קלרמן:

ואמרתם שיוסיפו עוד 20 להשכרה? עוד 20 יחידות דיור?

אמנון ארבל:

לא, לא הבנתי.

יואל אבן:

לא, לא 20 יחידות דיור,

דובר:

20%,

אמנון ארבל:

אמרתי שהוא אומר 20 מקומות חנייה לשטח ציבורי,

יואל אבן:

לא, יש גם, נכון, 20%,

ישראל קלרמן:

מה? 20% שלא יהיה להשכרה.

יואל אבן:

אופציה ל – 20%,

ישראל קלרמן:

לא, להשכרה.

אמנון ארבל:

דירות קטנות, לא,

יואל אבן:

כן, דירות קטנות, כן,

אמנון ארבל:

אנחנו מבקשים 25% דירות להשכרה,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

נקודה. ואנחנו מבקשים ש – 20% מהדירות יהיו דירות קטנות, נקודה.

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

זהו.

ישראל קלרמן:

וזהו?

אמנון ארבל:

כן,

יואל אבן:

לא, יש גם תוספת של 20% משהו, נכון?

דובר:

גם זה,

יואל אבן:

איפה זה מופיע?

אמנון ארבל:

תוספת של מה?

ישראל קלרמן:

לא יודע, ככה הוא אמר, ככה סיכמו איתך,

אמנון ארבל:

שמה?

יואל אבן:

אני נזכר, לא, אבל אני לא זוכר שזה מה שסיכמנו.

(מדברים ביחד ברקע)

אמנון ארבל:

לא, דירות הוספנו בלי קשר.

יואל אבן:

מה? זה אופציות,

חיים כהן:

כן,

יואל אבן:

בלי קשר לזכויות,

ישראל קלרמן:

מה זה אופציה?

אמנון ארבל:

שמה?

יואל אבן:

כמו שב"ס כזה,

חיים כהן:

זה אופציה, איך אפשר?

אמנון ארבל:

מה? מה הבקשה? תגידו אותה, ונתייחס.

יואל אבן:

תקרא תקרא, לא, אני זוכר ש - ,

ישראל קלרמן:

מה זה?

אמנון ארבל:

שאני אקרא?

דובר:

ניתן להוסיף מעבר למספר יחידות דיור עוד 20% לתמהיל, ולא ייחשב במניין ההשכרה.

יואל אבן:

מה הכוונה?

אמנון ארבל:

אם הוא רוצה יותר דירות, אין לי בעיה,

דובר:

בתוך השוואה, שהוא יצטרך לעשות.

אמנון ארבל:

את (לא ברור) ביקשנו 25% מה - ,

יואל אבן:

לא, אתה מדבר על תוספת, אופציה להוסיף 20%, אבל כמו שב"ס לחלק את המתחם, לעוד 20%,

אמנון ארבל:

זה אין לי בעיה אבל,

ישראל קלרמן:

נו, אז מה הבעיה?

אמנון ארבל:

אם הוא רוצה יותר דירות, היום הוא מבקש 200,

יואל אבן:

אם הוא רוצה יותר דירות,

אמנון ארבל:

אם הוא רוצה 250 דירות, אין בעיה, ועדיין 25% זה השכרה. אין בעיה,

ישראל קלרמן:

רלי.

יואל אבן:

לא, 50 יחידות דיור להשכרה, זהו.

אמנון ארבל:

אמרנו 25% שזה בפועל,

יואל אבן:

לא, זה 50 יחידות דיור להשכרה, אם בעתיד,

אמנון ארבל:

אבל אם הוא רוצה יותר יחידות דיור עכשיו?

יואל אבן:

עכשיו לא, הוא הגיש 200 יחידות דיור סך הכול, 100 יחידות תוספת. 50 יחידות דיור להשכרה, זה דבר אחד, דבר שני, אם בעתיד ירצה לעשות שב"ס, זה הכוונה?

אמנון ארבל:

כן,

יואל אבן:

מה זה ה – 20%?

אמנון ארבל:

אין יותר הקלות אבל,

יואל אבן:

אין הקלות, מה זה ה – 20% הזה?

עמנואל זלטס:

אגב בתקנון כתוב, תותר החרגה, לדיורית,

אדיר שוורץ:

אופציה להוסיף עוד 20%,

יואל אבן:

זה בסדר, זה דיורית, זה משהו אחר.

ישראל קלרמן:

שאם הוא ירצה לבנות פה עוד 20%, יש לך בעיה לתת לו עוד 20%?

יואל אבן:

לא, אפשר במקום הדיוריות, אני אגיד לך, יש דיוריות, אפשר במקום דיוריות, אפשר במקום דיוריות, לעשות גם דירות קטנות, אין לי בעיה,

אמנון ארבל:

נכון, אין בעיה.

יואל אבן:

אז תרשמו דיוריות, או דירות קטנות,

ישראל קלרמן:

לא, זאת אומרת לא, לא עוד מעבר לזה, שלא ייכנס,

יואל אבן:

יש פה, יש פה,

ישראל קלרמן:

שלא ייכנס (לא ברור) והשכירות,

יואל אבן:

זה לא ייכנס, 50 דירות להשכרה זהו. לא יותר,

ישראל קלרמן:

שמעת? אמי,

יואל אבן:

עכשיו,

ישראל קלרמן:

אפשר לתת לו עוד 20%,

יואל אבן:

עכשיו תקשיב, תותר 50 - דירות להשכרה גם זה היה קשה, תאמינו לי קשה.

ישראל קלרמן:

נו.

יואל אבן:

זה היה קשה להעביר את זה, ולא כלכלי. תותר החרגת הכללת דיוריות, וזאת עד 20% ממספר יחידות הדיור, אם זה בתקנון או בתוכנית אז אפשר או דיוריות, או דירות קטנות.

יוחנן וייצמן:

שמה?

ישראל קלרמן:

או או, הלאה.

חיזוקים נכון, מה שאני אמרתי,

ישראל קלרמן:

הלאה, 25.

חיים כהן:

20%.

יואל אבן:

50, 50 יחידות דיור להשכרה,

חיים כהן:

והשכרה, זה אין, ל – 20 שנה.

יואל אבן:

בסדר? סגור.

אמנון ארבל:

טוב.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, תודה אנחנו נקרא, אז אחרי 3.

יואל אבן:

יש קוקיא ויש זה,

ישראל קלרמן:

מה?

דוברת לא מזוהה:

מתחם הרכב.

יואל אבן:

תחזור לקוקיא ויש את זה.

ישראל קלרמן:

אבל קוקיא תשיג הסכמה מכולם, זה מה שאומרת אילנית.

יואל אבן:

קוקיא, איפה וייצמן? הוא לא פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הנה הוא,

ישראל קלרמן:

הוא פה, הנה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אבל יש לך,

רלי חיים:

לא, יש את אדיר,

ישראל קלרמן:

חיים, חביליו, ואדיר.

אדיר שוורץ:

אני מוכן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

חביליו (לא ברור). הוא יחזור.

יוסי חביליו:

חכה עכשיו חכה.

יואל אבן:

אדיר פה.

רלי חיים:

לא, חביליו היה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, הוא אומר חיים, בקוקיא, גורא גם לא היה, אבל ב – J, יש את גורא, נקרא לו, נקרא לו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהוא גם הצביע,

ישראל קלרמן:

בסדר.

רלי חיים:

לא היה הצבעה. מה? איזה הצבעה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, שגורא גם אומר שהוא היה פה, והוא רוצה להיות.

רלי חיים:

אולי הוא היה, אבל לא הייתה הצבעה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

ישראל קלרמן:

טוב, 25 או הפסקה?

אדיר שוורץ:

הפסקה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא הפסקה. תגמור את התיקים שלא מצריכים דיון והפסקה.

ישראל קלרמן:

25 זה הרבה זמן?

אמנון ארבל:

לא יודע,

ישראל קלרמן:

31 אתה רוצה לדבר?

אדיר שוורץ:

בוא, יש עוד, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, 25?

אדיר שוורץ:

וייצמן יש לך המון המון.

יוחנן וייצמן:

25, כן, זה,

ישראל קלרמן:

הוא עוד לא הציג את זה, רגע,

יוחנן וייצמן:

קדימה. אני לא, אני לא הקשבת, הייתי בשיחת טלפון,

תוכנית 1364629

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1364629, תוכנית בסמכות מחוזית, רחוב כנרת 5 מקור ברוך.

עמנואל זלטס:

אז תגיד, אז תגיד,

אמנון ארבל:

התוכנית מבקשת תוספת קומה וגג רעפים מוגבה. המלצנו להפקיד. 25,

יוחנן וייצמן:

דקה אחת, ב – 25.

ישראל קלרמן:

לא, ב – 31, 25.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

התיק היה בוועדת שימור, נבחן, אין שמה שום דבר לשמר בבניין,

ישראל קלרמן:

לא, אבל לגבי המרחק, לא? הוא מקבל קווי, אתה נותן לו קו אפס? אמי, לכיוון המגרש לידו?

יוחנן וייצמן:

לא, זה הכול שמה אפסים, זה רכבת.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

בוא נפתח נראה.

יוחנן וייצמן:

מה אתה מדבר?

רלי חיים:

רגע, מתי.

חיים כהן:

רגע, אתה לא עושה הפסקה? אתה לא עושה הפסקה? למה? ישראל, אתה לא עושה הפסקה?

אמנון ארבל:

לא 25 אז?

ישראל קלרמן:

אני רציתי הוא אומר לא, כן, לכתוב.

יוחנן וייצמן:

25, הבקשה היא פשוטה.

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

התיק היה בוועדת שימור, נבחן, אין שמה שום ערכים לשימור. ולכן אישרנו את התוכנית.

אמנון ארבל:

למרות שלא הוגש תיק תיעוד, ואמרו שלא לשימור,

יוחנן וייצמן:

דקה, מה?

אמנון ארבל:

לא הוגש תיק תיעוד,

יוחנן וייצמן:

ראינו אותו, ראינו אותו.

אמנון ארבל:

אז לא צריך תיק תיעוד מהיום והלאה,

יוחנן וייצמן:

דקה,

אמנון ארבל:

בן אדם מסתכל על הבניין, אומרת לא צריך,

יוחנן וייצמן:

שתנאי להריסה, לא, אני מסכים איתך דרך אגב, אני מסכים עם מה שאתה אומר, כתנאי להריסה שיגיש תיק תיעוד, אתה יודע לפני ש - , לפני שקוברים בן אדם.

אמנון ארבל:

לא, כבר אישרת את התוכנית אבל, מה זה יעזור?

יוחנן וייצמן:

נכון, אין שם גם מה לשמר,

אמנון ארבל:

מאיפה אתה יודע? אולי צריך תיק תיעוד?

יוחנן וייצמן:

מה? אז הוא יעשה תיק תיעוד, הייתי שמה, הייתי. אני גר שמה.

אמנון ארבל:

אבל זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה אתה יודע,

אמנון ארבל:

אני מבין ששימור לא כזה חשוב, אבל בסוף וועדת שימור, היא וועדת,

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה לשאול את, האדריכלית דינור, מה היא חושבת?

אמנון ארבל:

זה חוות דעת שלה, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

תשאל אותה כעת שוב, בסדר? היא גם ראתה,

ישראל קלרמן:

אז מה אתה רוצה לתקן?

יוחנן וייצמן:

שאלו מה לשמר, זה הכול.

ישראל קלרמן:

זה כתוב לשימור?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

אתה רוצה למחוק את כל ההערות של השימור?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ממש כן, אתה יודע מה? לא, אבל אני רוצה, (לא ברור) תשאל אותה קודם,

אמנון ארבל:

שמה אני?

יוחנן וייצמן:

האם דינור,

אמנון ארבל:

אבל וייצמן, תקשיב,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

אני מבין שזה קצת שוק מחנה יהודה מה שהולך פה, אבל, אני כותב חוות דעת, על בסיס חוות דעת שיש לי, כולל חוות דעת של,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

כולל חוות דעת של שימור, אם שרון הייתה חושבת אחרת, היא הייתה מעדכנת אותי, אומרת לי - תקשיב, הייתי בסיוור, אני טעיתי, אני לא רוצה לבטל את הכול, ואני אקבל את זה אגב.

יוחנן וייצמן:

בוא, אתה יודע מה? אני מתנה את זה,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

אני מתנה את זה,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע אותך,

יוחנן וייצמן:

ככל שהיא אומרת,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

שיש מה לשמר,

ישראל קלרמן:

לא דנים, אמי, לא דנים. את הסעיף,

אמנון ארבל:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

היא הסכימה לזה?

אמנון ארבל:

אבל שנייה, וייצמן, אתה הופך זה לפרסונאלי, וזה לא פרסונאלי, זה מקצועי.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים,

ישראל קלרמן:

אמי, אבל תשמע,

אמנון ארבל:

אני כתובה לי חוות דעת שאני מתייחס אליה,

ישראל קלרמן:

אמי, אני איתך לגמרי, אבל,

אמנון ארבל:

אם תהיה חוות דעת אחרת, אני אקבל, היא תגיד,

ישראל קלרמן:

אמי, מבחינת מה שאתה כתבת,

יוחנן וייצמן:

היה וועדת שימור,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

אחרי שהגשת.

ישראל קלרמן:

אמי תקרא את מה שאתה כתבת,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

ככל ויתגלה כי מדובר במבנה על בסיס קמרונות חידוש השלמת חוות דעת מהנדס שימור, אומר לך, וייצמן אין, ככל שבאמת לא התגלה, ולא צריך, אז,

יוחנן וייצמן:

אתה פרסמת את זה, ביום רביעי שעבר. ביום ראשון הזה דנו בזה, בחנו,

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

בדקנו,

ישראל קלרמן:

ככל ויתגלה,

יוחנן וייצמן:

הכול בסדר.

ישראל קלרמן:

אז זה מה שהוא אומר לך, הוא רק מספר לך, זה מה שאתה, לא צריך את הסעיף הזה, גם 14,

אמנון ארבל:

אל תחזור על מה אמרתי, מה שאתם רוצים להוריד, אני,

ישראל קלרמן:

את 13 ו – 14 תוריד.

אמנון ארבל:

13 ו – 14, אוקי,

ישראל קלרמן:

זהו, רק זה, אתה גם כתבת, ככל שיתגלה, אז אין ביניכם מחלוקת בכלל.

אמנון ארבל:

לא, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אני הבנתי מה שאתה אומר,

יוחנן וייצמן:

ב – 14, 15, 16,

ישראל קלרמן:

אבל הוא אמר לך שכבר היה בוועדה אחרי שכתבת זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

ישראל קלרמן:

אחרי ששלחת לנו את זה, ושרון מודה בזה עכשיו.

אמנון ארבל:

שרון שזה נכון,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

(לא ברור) להגיד, אני הייתי, ונראה לי ככה,

ישראל קלרמן:

לא אני הייתי, הוא אמר שרון תגיד לך, הוא אמר שרון תגיד לך, הוא אמר שרון,

אמנון ארבל:

אני אבדוק עד אחרי הפסקה,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, הלאה.

יוחנן וייצמן:

תמשיך. אתה יודע מה? תעלה את זה לוועדה הבאה,

ישראל קלרמן:

לא, הוא יבדוק, עם שרון.

יוחנן וייצמן:

תעלה את זה אז, זה בסדר.

ישראל קלרמן:

בהפסקה,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, שלום.

אמנון ארבל:

תוכנית 26,

ישראל קלרמן:

26,

תוכנית 1364272

אמנון ארבל:

בסדר היום, תוכנית 1364272, בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב הבוכרים 31,

יוסי חביליו:

תגיד לי את זה עכשיו,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

תוספת והרחבות למבנה קיים אחרי תמ"א/38, המלצנו להפקיד.

יוחנן וייצמן:

מה התוכנית?

אמנון ארבל:

מה התוכנית?

יוחנן וייצמן:

כן, אני רוצה לדבר,

אמנון ארבל:

אתה רוצה לראות את התוכנית?

עמנואל זלטס:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן, שנייה,

עמנואל זלטס:

יש לך בעיה פה?

אמנון ארבל:

אתה רוצה לראות את התוכנית, לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

כן, שנייה, כן,

ישראל קלרמן:

מה הפנייה שלך? הוא לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה,

ישראל קלרמן:

בסדר, מה בסדר? לא נכון, מה כתוב פה? שהוא רוצה, מה זה?

יוחנן וייצמן:

תאשר לו, תשמע, אתה יודע מה? את סעיף 1 אני הייתי מבקש כן לאשר לו,

ישראל קלרמן:

כן, מה זה סעיף 1?

יוחנן וייצמן:

לתת את ה – 6 מטר, 6 קומות,

ישראל קלרמן:

אבל התוכנית לא באפס.

אמנון ארבל:

הוא מבקש 6 קומות ומעל את זה גג רעפים, וייצמן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

הוא מבקש 6 קומות, קומות גבוהות ומעל את זה עוד גג רעפים,

יוחנן וייצמן:

נו מה קרה?

אמנון ארבל:

זה 7 קומות, למה?

יוחנן וייצמן:

מה (לא ברור)?

אמנון ארבל:

אין, אין 7 קומות באזור הזה, ולא, המדיניות לא נותנת שם 7 קומות באזור הזה.

יוחנן וייצמן:

אז הוא אומר לא לאשר.

ישראל קלרמן:

איפה הוא אומר?

אריאל גולן:

לא יודע, שהוא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

זה בסדר.

ישראל קלרמן:

כמה לצמצם? בסדר,

יוחנן וייצמן:

כן,

ישראל קלרמן:

לא לבטל את האפס.

יוחנן וייצמן:

לא, זה בסדר, הכול בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, מבחינת הקו בניין, הוצע קו בניין אפס, ולא נתנו לו.

יוחנן וייצמן:

אני חושב את הגובה אפשר לאשר לו,

אמנון ארבל:

לא, מאיזה נימוק? מה אתה עושה לי ככה?

יוחנן וייצמן:

שני קווי רכבת,

אמנון ארבל:

יש את האימוגיי הזה, כאילו מה?

יוחנן וייצמן:

שני קווי רכבת, עקרונות הציפוף, אז למה לא?

אמנון ארבל:

איזה רכבת?

יוחנן וייצמן:

גם הירוק, וגם הכחול.

אמנון ארבל:

אמרתי לך, ואני אומר את זה כל דיון, כל מספר שנקבע במדיניות,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

יש כרגע מדיניות באזור הזה,

יוחנן וייצמן:

עד 9 מטר,

אמנון ארבל:

יש כרגע מדיניות באזור הזה, שהיא 5 קומות,

יוחנן וייצמן:

לא, אין כזה דבר,

אמנון ארבל:

כבר אישרנו, אל תגיד - לא, כי זה מה שאושר בוועדה המקומית והוועדה המחוזית, זה שאתה מקבל את זה, אני יודע, זאת המדיניות שחלה היום במע"ר צפון נתנו פה עוד קומה, במסגרת תמ"א/38, והשלמנו אותה עכשיו בקומה שישית מלאה, למה מעל אני צריך להוסיף עוד קומה שביעית? תסביר לי וייצמן, תסביר לי מה ההגיון.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להוסיף שמה, אם הייתי יודע להוסיף שמה 9 קומות הייתי נותן גם,

אמנון ארבל:

אמרתי לך פעם, תקבל החלטה, שאתה כל (לא ברור) שבא אמרת, תגיד החלטה של הוועדה המקומית 9 קומות, 10 קומות,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

אמנון ארבל:

בא לי לראות אותך פעם אחת עושה את זה,

יוחנן וייצמן:

אני עושה את זה,

אמנון ארבל:

אתה לא עושה את זה אף פעם,

יוחנן וייצמן:

אני עושה את זה, עקבי בכל תוכנית, באמת.

אמנון ארבל:

אתה מעולם לא הצעת, תקבל החלטה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אמנון ארבל:

תקבל החלטה שהבניין יהיה 10 קומות,

אריאל גולן:

לא, בוא נעשה דיון,

יוחנן וייצמן:

כמה פעמים אבל, אני לא אומר כל פעם, אנחנו נעשה 9,

אמנון ארבל:

אומר אותו דבר כל פעם, זה המדיניות שלי 9 קומות,

יוחנן וייצמן:

אני אומר אנחנו יכולים להגיע במע"ר צפון ל – 9 קומות, לא יקרה שם אסון.

אמנון ארבל:

זה אתה אומר, אבל אף אחד לא מסכים איתך בינתיים.

חיים כהן:

מי זה?

אמנון ארבל:

כשאתה תהיה מוסד תכנון, מה? סתם,

חיים כהן:

לא, סתם לא,

אמנון ארבל:

אז מה?

חיים כהן:

אני חושב לשנות מדיניות,

אמנון ארבל:

אני אומר את זה אבל שנתיים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

5 שנים אני אומר לו את זה,

חיים כהן:

תתכונן אני שהולך על זה,

אמנון ארבל:

תלך על זה,

יוחנן וייצמן:

כולנו רוצים את זה,

אמנון ארבל:

ואני מבטיח לך, שאחרי שתשנה את המדיניות, יום אחרי זה, תבוא תוכנית הם ירצו עוד קומה,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אמי,

חיים כהן:

נו מה? אני החיקוי, אתם המקוריים.

יוחנן וייצמן:

אמי, ברגע שתגיד 9, 29, אף אחד לא יבקש 10.

חיים כהן:

אתם נמצאים כבר ב – 40,

יוחנן וייצמן:

אמי, אמי, ברגע שהמדיניות שלנו תהיה חדה 9.29,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא יבוא לבקש 10. ל – 12 אף אחד לא יקפוץ.

אמנון ארבל:

לדעתי חירבנו את כל האזור המע"ר החרדי,

יוחנן וייצמן:

למה חירבנו? פתרנו בעיה.

ישראל קלרמן:

25, כן, בוא נגמור אותו אבל,

אמנון ארבל:

איזה בעיה פתרנו?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

איזה בעיה פתרנו?

יוחנן וייצמן:

מצוקת דיור.

אמנון ארבל:

בוא נעשה 10 קומות.

יוחנן וייצמן:

הולך לבקש על זה,

אמנון ארבל:

מה?

יוחנן וייצמן:

הולך לבקש.

אמנון ארבל:

כן, לא מחרב בשום, בשום צורה.

ישראל קלרמן:

שנייה אבל יש פה עוד משהו, אבל, אבל, רגע, עוד משהו, לגבי המעלית, יש לך, לגבי סעיף 12, חדר מדרגות ומעלית, בחדר המדרגות נוסף בחזית האחורית,

אמנון ארבל:

רגע, 12, כן, למה זה הגיוני, מה?

ישראל קלרמן:

הם אומרים שאי-אפשר לעשות את המעלית בפנים.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? תעשה 6 ובלי הגבהה, בסדר? 6 בלי, (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני לא חושב שזה נכון,

יוחנן וייצמן:

רק לפני,

אמנון ארבל:

זה כל כך לא יעקבי מה שאתם עושים,

יוחנן וייצמן:

לפני ה – 3.20.

אמנון ארבל:

אז הוא כבר קיבל חריגה בקומה עמודים,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

לפני 3: 20 לא יתחילו, מה?

אמנון ארבל:

הוא גם קיבל חריגה.

אדיר שוורץ:

20: 3 קודם?

ישראל קלרמן:

ולגבי ממ"דים, חדרים מחוזקים (לא ברור).

אדיר שוורץ:

בוא נרד למטה.

ישראל קלרמן:

אתה לא מאשר להם חדרים מחוזקים, למה?

אמנון ארבל:

פיצול יחידות דיור, דירה היא תקבל גודל של ממ"ד, למה?

ישראל קלרמן:

אבל שתיים, לא,

אמנון ארבל:

לא, למה?

ישראל קלרמן:

תגיד במאושרת בתמ"א.

אמנון ארבל:

לא מקובל מחר לבנות פיצול לכל יחידת דיור, (לא ברור) ממ"דים.

עמנואל זלטס:

בדיוק השלמתי עכשיו, שלחתי את זה,

אמנון ארבל:

לכן אני ביקשתי לתת יחידות דיור כדי שכולם יהיו ממ"ד.

ישראל קלרמן:

חדרים מחוזקים כבר מאושרים בתמ"א, יש חדרים מחוזקים שם. אין שתי חדרים מחוזקים?

אמנון ארבל:

שאלו, אפשר בחלקם.

עמנואל זלטס:

הוא מציע כאילו, במסגרת התב"ע, כן להחליט ש - ,

אמנון ארבל:

שיהיה ממ"דים, כן.

עמנואל זלטס:

אגב אפשר לכתוב ככל הניתן אולי.

ישראל קלרמן:

זה מה אתה רוצה?

עמנואל זלטס:

בטח, מה? אני לא מעביר לאמי?

ישראל קלרמן:

רגע, אתם רוצים מה עם זה? לאשר את זה עכשיו?

עמנואל זלטס:

עוד שנייה, שנייה,

יוחנן וייצמן:

רגע, בוא נגמור את הסדר יום.

אדיר שוורץ:

לא נו,

ישראל קלרמן:

לא, אוכלים מה אתה רוצה? מה?

אמנון ארבל:

ישראל, למה צריך להוסיף עוד יחידות מעבר לתמ"א? וייצמן, ואז זה יהיה בלי ממ"דים.

עמנואל זלטס:

כי יש חדר מחוזה,

יוחנן וייצמן:

הנה תאכל, ונמשיך לעבוד, באמת. מה אתה? לא, לא, בוא נראה איך זה יוצא בתמליל.

ישראל קלרמן:

כמו שהמלצה. אז 26, כן? 21, 23,

יוחנן וייצמן:

עשינו 6 או יש לנו,

ישראל קלרמן:

מה?

יוחנן וייצמן:

6 בלי.

אמנון ארבל:

יש לנו ככה, וייצמן, לא כל דבר להילחם. יש לי תחושת ניצחון מידי פעם,

עמנואל זלטס:

לא, ניתן לו משהו, שתהיה לו תחושה הרגשה טובה.

יוחנן וייצמן:

טוב, שלום. טוב, אני הולך.

עמנואל זלטס:

ההקלטה היא עובדת.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, הוא ניתק אותה.

עמנואל זלטס :

אגב, אני בעד להשאיר, אני בעד להשאיר.

יוחנן וייצמן :

יהיה הכי מעניין.

(הפסקה)

ישראל קלרמן :

אמי, תדליק, זה לא נדלק.

רלי חיים :

רגע, אני צריכה להגיד לך,

ישראל קלרמן :

לא, לא,

רלי חיים :

לא, הוא אמר לי להתקשר.

ישראל קלרמן :

לא, 21, 23.

אריאל גולן :

תתקשר.

ישראל קלרמן :

את לא צריכה, בסדר היום, אבל רלי,

עמנואל זלטס :

רלי, לא קוראים לו עכשיו, הוא עושה את זה בסוף לא עכשיו,

רלי :

אבל הוא רוצה רק את (לא ברור),

ישראל קלרמן:

אני לא קורא, אני לא קורא,

אריאל גולן:

לא עכשיו, לא עכשיו,

עמנואל זלטס:

הוא לא דן בזה עכשיו, רלי.

ישראל קלרמן:

אנחנו חזרנו מהפסקה.

רלי חיים:

חביליו רצה, את 21, 23,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

מי זה? סליחה.

רלי חיים:

לא, הוא רק השתתף בתפילה.

ישראל קלרמן:

תודה. אנחנו חזרנו מ – ,

אמנון ארבל:

מוקלט? כן?

ישראל קלרמן:

אחרי הפסקה ארוחת צהריים לתפילת מנחה, אנחנו ממשיכים הלאה בתוכנית, 27 בסדר היום, בבקשה גילה.

תוכנית 1373091

אמנון ארבל:

תוכנית 27 בסדר היום, 1373091,

ישראל קלרמן:

זה מה שעשינו, עשינו,

רלי חיים:

בסדר, בסדר,

אמנון ארבל:

אני חושב שעשינו, כן. 27, 1373091, תוכנית בסמכות מקומית, סיגלית 25, תוכנית שמציעה הרחבות דיור, ממליצים להפקיד.

ישראל קלרמן:

הלאה, 1 חלקי 12,

תוכנית 1127695

אמנון ארבל:

תוכנית 28 בסדר היום, 1127695, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית באהליאב 22 ברוממה, זה מתחם שנקרא מתחם ג'רוזלם פוסט, אני,

ישראל קלרמן:

מה? רוצים לשמוע,

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

מגרש ריק?

אמנון ארבל:

כן, זה מגרש ריק, יש פה למעשה מתחם שבעבר קודמה עליו תוכנית,

ישראל קלרמן:

זה היה פעם שנייה גם,

אמנון ארבל:

זה היה בהצטרפות.

ישראל קלרמן:

בהצטרפות, ועכשיו זה התוכנית,

אמנון ארבל:

יש פה מתחם שלמעשה בעבר קידם תוכנית ע"פ תוכנית אב של רוממה, ואושרה התוכנית וקבעה הפרשה לשצ"פ, בית כנסת בשצ"פ, ובנייני מגורים והתוכנית למעשה היה סעיף השמדה עצמית, והיא בוטלה, למרות שהיא בוטלה, למעשה היא נרשמה מבחינת החלוקה לייעודי קרקע וחלקות, לכן השצ"פ למעשה נרשם בשם העירייה, והיום הוא רשום על שם העירייה, לכן בתוכנית שהוגשה היום החדשה, היינו צריכים למסד את הסכמת הוועדה המקומית, והם נמצאים גם בדיונים מול (לא ברור). למעשה היום אני קצת אתמקד, זה המגרש היום, מגרש קצת חפור כמו שאתם רואים, ומחכה שיכשירו אותו, זה למעשה התוכנית המאושרת,

ישראל קלרמן:

זה לא אהליאב, מול רחוב מול ירמיהו,

אריאל גולן:

בין ירמיהו לאהליאב,

ישראל קלרמן:

זה הבור, הבור הידוע מה?

אמנון ארבל:

כן, התוכנית שכללה למעשה שלושה מגרשי מגורים כמו שאתם רואים, היא למעשה על הרחוב, ובית כנסת ושצ"פ כל השצ"פ הזה, ופה בית כנסת בנוי, מתחת לשצ"פ הפרשי טופוגרפיה,

עמנואל זלטס:

הבית כנסת בירוק?

ישראל קלרמן:

מתחת, מתחת.

אמנון ארבל:

עם גג ירוק. כמו שאמרתי, התוכנית פג תוקף, ולמעשה המצב לכאורה, למרות שזה לא מדויק, כי המצב כן, המצב הזה, הגושים והחלקות פה למעשה נרשמו, בשצ"פ מה שהיה נרשם בשם עיריית ירושלים, מכוח התוכנית, והוא היום עיריית ירושלים היא הבעלים שלו.

אריאל גולן:

לא (לא ברור) לגמרי.

ישראל קלרמן:

בפועל,

עמנואל זלטס:

לא, כי פג תוקף.

אריאל גולן:

פקע התוכנית, אבל אתה צריך,

עמנואל זלטס:

לקחו את הזה,

אמנון ארבל:

בפועל היא לא תפסה חזקה בשטח לא פותח כמו שאתם רואים, כי הוא עדיין חור. הוגשה פה למעשה תב"ע חדשה, שתואמה איתנו שמבקשת 3 בנייני מגורים, מציעה בית ספר בנוי, בתוך הבניין, פה זה שרשום בית ספר בנות בתוך המתחם שלמעשה נבנה בתוך הפרויקט, מציעה פה הפרשה לצורכי ציבור משמעותית,

עמנואל זלטס:

שמי בונה את זה את הבית ספר?

ישראל קלרמן:

12 קומות?

אמנון ארבל:

זה חלק מהבניין,

ישראל קלרמן:

12 קומות?

אמנון ארבל:

התוכנית גם לפי, בעינינו הוא גם עם יושב ראש הוועדה, הם הגישו 15 וזה צומצם ל – 12,

ישראל קלרמן:

כן, לא (לא ברור),

עמנואל זלטס:

11 ודופלקס,

אמנון ארבל:

הסיכום היה,

אריאל גולן:

זה 11 דופלקס, הלאה,

אמנון ארבל:

והיום זה 12 קומות, זה ההעמדה.

ישראל קלרמן:

היא אמרה שעושים דופלקס, ולא 11. כן,

אמנון ארבל:

זה למעשה העמדה שטח ירוק, פה יש את השטח של הבית כנסת עם החצר, פיתוח של חלק מהכביש, סך הכול תוכנית שמקובלת, מתואמת, יש לנו המלצה עם לא מעט דעות, אבל סך הכול תוכנית ל - , מקובלת ומתואמת,

ישראל קלרמן:

טוב,

אמנון ארבל:

ממליצים להפקיד אותה.

אסף שגיא:

לי יש מה להגיד,

ישראל קלרמן:

מה להגיד?

אסף שגיא:

היה פה לפני הרבה זמן עשו סקר היסטורי בגירוזלם פוסט,

ישראל קלרמן:

אין לו את ה - ,

אסף שגיא:

ב – 2013. ו - , אמי אתה מקשיב?

אמנון ארבל:

אני מקשיב כל הזמן,

אסף שגיא:

2013, ו – 2014, עשו,

רלי חיים:

היה סקר היסטורי?

אסף שגיא:

חקירת קרקע והם מצאו זיהום קרקע. העניין הוא, שמאז ועד היום לא הביאו לנו אסמכתא למשרד ש - , אכן נעשה פינוי קרקע.

עמנואל זלטס:

כן, מרפסת סוכה פה לא ברור. תראה את ההדמיה, לא רואים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אמי, אתה שומע?

ישראל קלרמן:

מה? רגע שנייה לפני זה,

עמנואל זלטס :

אגב,

ישראל קלרמן :

שנייה,

עמנואל זלטס :

אגב גם בהמלצה יש פה,

ישראל קלרמן :

אמי,

אמנון ארבל :

אנחנו לא יודעים,

עמנואל זלטס :

גם בהמלצה יש, סעיף 5 מרפסות,

ישראל קלרמן :

אמי,

עו"ד אילנית מיכאלי :

בסדר, הנה עוד שנייה,

ישראל קלרמן :

אמי, אתה יכול להסביר לי? שנייה אחת, יכול להיות שזה זה, יושב ראש הוועדה לא (לא ברור).

אריאל גולן :

בזמן הוועדה,

ישראל קלרמן :

(לא ברור) ירמיהו?

אמנון ארבל :

אנחנו לא מפקידים הדמיות, התוכנית, יש מרפסות סוכה,

ישראל קלרמן:

יש?

עמנואל זלטס:

לכל הדירות?

ישראל קלרמן:

כן, כן, בוודאי.

אמנון ארבל:

לא בדקנו אחד אחד, אבל יש,

עמנואל זלטס:

בוא נקבע, אפשר לקבוע שלכל הדירות.

אמנון ארבל:

בבקשה.

רלי ב – 2013.

ישראל קלרמן:

טוב, הוגשה בקשה,

עמנואל זלטס:

אגב סעיף 5, כתבנו,

אמנון ארבל:

רגע, הוא לא סיים לדבר אבל.

אסף שגיא:

ב – 2014 ביצעו חקירת קרקע נמצא זיהום. מאז ועד היום המשרד לא קיבל שום אסמכתא, שאכן בוצע פינוי קרקע, כמה קרקע, לאן פינוי, אין לנו כלום, לכן היא לכך, בהתאם לזאת, מכיוון שאין לנו אסמכתא, רוצים שתנאי להפקדה יהיה ביצוע, אישור של תוכנית איגומים, לא סקר היסטורי, כי כבר עשו, מול המשרד להגנת הסביבה, והתנאי להיתר, יהיה ביצוע שלה בפועל.

אמנון ארבל:

אבל לא כתבו בחוות דעת,

אסף שגיא:

אלא אם כן, יציגו לנו אסמכתא על הפיננסי קרקע.

אמנון ארבל:

אבל יש לי פה חוות דעת של,

אסף שגיא:

לא בטוח שהם כתבו את זה,

אמנון ארבל:

זה לא נראה לי, אבל צריך לחפש.

אסף שגיא:

משהו קצת יותר עמוק. בקיצור תנאי להפקדה,

אמנון ארבל:

לא הבנתי, אתה טוען שהמחלקה פה לא עמוקה?

אסף שגיא:

הם מאוד עמוקים, אבל אני לא חושב שהם,

עמנואל זלטס:

יש, יש פה, למה אין פה? סעיף 23,

אסף שגיא:

איפה? בוא.

אמנון ארבל:

הנה.

אסף שגיא:

תאיר את עינינו,

עמנואל זלטס:

ב – 3,

אמנון ארבל:

הנה, זה זה,

אסף שגיא:

אבל אתה ב – 33,

עמנואל זלטס:

זה גם יש פה כמה סעיפים,

אסף שגיא:

זה בדיוק,

עמנואל זלטס:

לבינוי 30, תראה את סעיף 30.

אסף שגיא:

לכן אושר (לא ברור) קרקע,

עמנואל זלטס:

סעיף 30,

אמנון ארבל:

אז כתוב,

עמנואל זלטס:

זה עבר פה לזה, זה שונה מהמלצה.

אסף שגיא:

זה איזה סעיף? תפנה אותי, זה זה,

רלי חיים:

סעיף 34,

אמנון ארבל:

מה שמסומן. מה שסימנתי נו,

עמנואל זלטס:

מה זה 34? בסדר, זה אותו.

רלי חיים:

תקראו את זה לפני,

עמנואל זלטס:

כן, כן, אני ראיתי 30.

אריאל גולן:

יש את זה 34.

אסף שגיא:

לא, אז תנאי, תנאי להפקדה, אישור תוכנית לגורמים ע"י המשרדים, אפשר לתקן את זה,

אריאל גולן:

לפי התוכנית אישור,

אמנון ארבל:

כל התנאים הם תנאי להפקדה, אסף.

אריאל גולן:

כתוב, תנאי להפקדה. תנאי להפקדה לבקש להפקדת התוכנית, (לא ברור).

אמנון ארבל:

אישור לכך,

אארי קרקעות מזוהמות, והטמעת הנחיות,

אסף שגיא:

(לא ברור) התוכנית איגום סבבה.

אמנון ארבל:

טוב.

אסף שגיא:

בסדר, תודה.

ישראל קלרמן:

מה אתה רוצה בסעיף 5? סעיף 5,

עמנואל זלטס:

לא, אני אומר מרפסות,

ישראל קלרמן:

הוא אומר מעל שטח ציבורי הוא לא,

עמנואל זלטס:

אבל רגע, אולי יש שם איזה סוכה, צריך לראות מקום אחר, למה לא? כאילו.

אמנון ארבל:

אבל תקשיב, תהיה איתי, תראה את הכול ביחד, הם הציעו פה יש פה, יש פה תכסית, יש פה אחוזי בנייה בפרויקט, מאוד מאוד גבוה,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

זה גם מוגזם, לכן ביקשו לצמצם, לכן ביקשנו שקו בניין 4 למטר, ברגע שיצומצם, קו בניין,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר לך עמנואל, תוסיף, לא מרפסות יותר, אלא מרפסת יבוצעו כאילו, אריאל גולן: זה 8.

ישראל קלרמן:

יהיה מרפסות,

עמנואל זלטס:

לכל הדירות, לכתוב סוכה,

יוסי חביליו:

לא, אבל גם 24 זה שלי.

ישראל קלרמן:

לא אמרת,

אריאל גולן:

אחד 23,

יוסי חביליו:

לא, אמרתי (לא ברור) ואילך.

ישראל קלרמן:

לא,

יוסי חביליו:

אמרתי 21 ואילך, יש לי עוד אחת.

אריאל גולן:

מהנדס העיר פה גם כן,

יוסי חביליו:

(לא ברור) מהנדס העיר,

אריאל גולן:

תגיד לו על לשם.

ישראל קלרמן:

אבל קיבלנו את ההמלצה של (לא ברור),

יוסי חביליו:

שמה היה המלצה שלהם?

ישראל קלרמן:

בסדר גמור,

אמנון ארבל:

לא תמיד מהנדס העיר,

ישראל קלרמן:

לא, אני אומר אם קבועים, הכול בסדר, מה אתה רוצה? בגילה אין לך בעיה, תפסיק,

יוסי חביליו:

לא, אני אלך ואחזור אבל שנייה,

ישראל קלרמן:

תלך ותחזור, תלך ותחזור.

יוסי חביליו:

רגע, שנייה, רגע, דקה ישראל,

ישראל קלרמן:

אני לא רוצה עכשיו,

יוסי חביליו:

ואני הולך, בסוף התוכנית,

ישראל קלרמן:

בסוף ה - ,

יוסי חביליו:

התוכנית הזאת, לא,

ישראל קלרמן:

בסדר.

יוסי חביליו:

בסוף התוכנית הזאת,

ישראל קלרמן:

אמי.

אמנון ארבל:

מה? סיימנו.

עמנואל זלטס:

בסדר, אמרנו, להוסיף שיהיה בכל הזה.

ישראל קלרמן:

בדיוק.

רלי חיים:

סוכה, מרפסות סוכה?

ישראל קלרמן:

הלאה 29.

תוכנית 490ב

אמנון ארבל:

29, תוכנית 490ב, תיקון החלטה להפקדה, של תוכנית בינוי, זה בקשה,

ישראל קלרמן:

בית כנסת,

אמנון ארבל:

בית כנסת ברמת שרת, עשינו פה תיקון לגבי גם, מתקנים טכניים, וגם לגבי עצים, שרצו שנעקור על כל העצים, אבל לא כל כך רוצים,

עמנואל זלטס:

תיקון אחד רק,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

אגב זה תיקון אחד, אגב לכתוב שהמגיש הוא לא, מנהלת מבנה דת. ,

אמנון ארבל:

כן, זה לא כתוב פה, נתקן,

עמנואל זלטס:

נתקן. אני חשבתי שהוא יגיע לפה, כדי לוודא.

ישראל קלרמן:

הלאה.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה לתקן?

עמנואל זלטס:

יש, לא, ב - , שלחת גם את הנוסח. יש עוד משהו אחר, מינוס 1,

אמנון ארבל:

נו,

עמנואל זלטס:

במינוס 1 הם טוענים שגם שמה יש עצים, שכדאי להוסיף סעיף גם לעניין הזה, כדי שיהיה להם גמישות,

אמנון ארבל:

מינוס 1, יש עצים,

עמנואל זלטס:

אני שלחתי לך את זה, לא התייחסו לעצים במינוס 1,

יוסי חביליו:

תציג רגע את 29,

אריאל גולן:

מדובר על תוכנית בינוי,

ישראל קלרמן:

שם בית כנסת, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

איפה?

עמנואל זלטס:

שיחיה להם,

ישראל קלרמן:

לא משנה, עזוב, לך ותחזור. אני אקרא לך, לא נעשה שום דבר, זהו, אין לך שום.

יוסי חביליו:

לא, ויש לי 37 גם.

ישראל קלרמן:

אני אקרא לך,

יוסי חביליו:

זה 21,

ישראל קלרמן:

23, 37,

יוסי חביליו:

33, 37, ו – 24.

ישראל קלרמן:

אנחנו נדון אם צריך לפתוח, לא צריך,

יוסי חביליו:

זה נדון, יכול להיות שאני אצטרף את ההתנגדות, מה שאני אצטרף.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) תגיד, אין לי בעיה, ביי,

יוסי חביליו:

אז אתה קורא לי?

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי חביליו:

ה – 4 האלה,

ישראל קלרמן:

מבטיח,

יוסי חביליו:

3 ועוד אחד שנדבר עליהם.

ישראל קלרמן:

מבטיח לך,

יוסי חביליו:

בסדר.

ישראל קלרמן:

ביי.

יוסי חביליו:

שמעת? אריאל.

אריאל גולן:

מה? מה?

יוסי חביליו:

אני סומך על המילה שלו, רק שלא ישכח בטעות.

ישראל קלרמן:

אני לא שוכח שום דבר,

רלי חיים:

זה כמו המספרים של הלוטו, 23, אולי אני אשום את זה בפעם הבא, 23, 33,

עמנואל זלטס:

לא, סעיף 1, זה בסדר, מה שכתבת, לא?

אמנון ארבל:

לא, לא, אני רוצה לתקן את זה, אתה רואה? לסמן עצים (לא ברור), לשימור,

עמנואל זלטס:

זה בסדר. בעצם,

רלי חיים:

אחרי היום הזה כבר די.

עמנואל זלטס:

לא, לא, זה.

אמנון ארבל:

זה חשוב, זה לא סתם.

אריאל גולן:

עמנואל,

אמנון ארבל:

לעקור עצים בשביל בית כנסת זה (לא ברור).

עמנואל זלטס:

כן, כן.

אריאל גולן:

אותם בתי כנסת שמגיעים שם,

ישראל קלרמן:

זה היתר,

עמנואל זלטס:

על תוכנית בינוי.

אמנון ארבל:

תוכנית,

יוסי חביליו:

שנייה רגע,

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אבל 29,

אמנון ארבל:

מה רגע?

יוסי חביליו:

29 זה התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

נו.

יוסי חביליו:

אז רגע, אבל אני לא רוצה, אני רוצה שלא יעקרו את העצים,

עמנואל זלטס:

זה כבר היה בדיון, זה רק מגיע לתיקון.

ישראל קלרמן:

זה תיקון,

יוסי חביליו:

מה ההמלצה שלך?

ישראל קלרמן:

החלטה, כמו אמי.

עמנואל זלטס:

ישבו איתו על זה,

ישראל קלרמן:

תיקון החלטה.

יוסי חביליו:

מה ההמלצה שלך הייתה?

אמנון ארבל:

יש שם כנראה בעיה קטנה עם העצים, אני הייתי רוצה לשמר את כל העצים, הסבירו לי שלא ניתן, זה מה שניתן לעשות.

יוסי חביליו:

מי הסביר שלא ניתן?

אמנון ארבל:

מגיש הבקשה.

יוסי חביליו:

לא, אז אני לא מסכים,

אמנון ארבל:

הוא מתנגד, חביליו מתנגד לתיק 29,

יוסי חביליו:

אני מתנגד ל – 29,

ישראל קלרמן:

הלאה, 30,

יוסי חביליו:

בגלל העצים,

אמנון ארבל:

30 בסדר היום,

ישראל קלרמן:

30.

תוכנית 471ב

אמנון ארבל:

תוכנית 471ב,

יוסי חביליו:

רשמת?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית בינוי ברמת שלמה, אושרו בו כבר, אושרה תוכנית בינוי עם שלושה בתי כנסת, רשמנו בהחלטה שיש לקבל את ההסכמה, של כל ה - , כתבנו את זה, יש להחתיים את כל שלושת העמותות על ההסכמה לתוכנית הזאת, לרבות חלוקה לפיתוח השטח והמעברים, שהתוכנית הוגשה ע"י שלוש עמותות, פנה אלינו יצחק הנאו הוא אומר הוא מבקש להוריד את הסעיף הזה, כי אחד מהם לא רוצה לחתום, למרות שהחלוקה היא כן הוגנת ותואמה איתו,

חיים כהן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

הוא כבר (לא ברור) כבר לטפל בנושא הזה,

חיים כהן:

יש פה שלוש בתי כנסת,

עמנואל זלטס:

שלושה.

חיים כהן:

הוקצה, שלושה, הוקצו כבר לפני הרבה שנים, והיה כל מיני תהליכים, שלושה היה,

עמנואל זלטס:

הרב אלחדד, יש שמה כמה כן,

חיים כהן:

היה איזה שהוא ספרדים, ספרדים,

עמנואל זלטס:

תימנים.

ישראל קלרמן:

זה,

חיים כהן:

אז נוצר מצב,

ישראל קלרמן:

כן, כן,

חיים כהן:

שאחד כבר יש לו את כל האפשרות שהוא רוצה להתקדם, במסגרת התיקון של הזה, (לא ברור) צריך את ההסכמה של כולם, אז מכיוון שאחד תוחם.

עמנואל זלטס:

אגב התיקון הוא רק על מעבר, לא על המהות, רק על המעבר.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז,

חיים כהן:

הוא תוקע,

ישראל קלרמן:

הלאה,

עמנואל זלטס:

הנאו אישר את זה גם בלי זה, זה לא,

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, הלאה, 31, אמי.

תוכנית 1390715

אמנון ארבל:

31 בסדר היום, תוכנית 1390715,

ישראל קלרמן:

הצטרפות,

חיים כהן:

רגע תראה לי, רק תראה לי את הסעיף ש - ,

עמנואל זלטס:

לא, זה בסדר, זה בסדר,

חיים כהן:

אז מה? מה תוקן? (לא ברור),

אמנון ארבל:

(לא ברור) שטח על כל,

ישראל קלרמן:

לאשר, לא צריך את החתימה שלהם. בסדר גמור הלאה.

רלי חיים:

אז למה לא רשמת את זה?

אמנון ארבל:

תוכנית 31 בסדר היום, זה כבר,

רלי חיים:

כבר הוא דיבר איתך.

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 31 בסדר היום, תוכנית 1390715, זה תוכנית ברוממה ברחוב אור אלחנן 6, יש פה למעשה מגרש שהוא יושב בינו לבין הדרך יש רצועה שמסומנת כשצ"פ, שהוא בפועל היא לא שצ"פ, ומבקשים בעצם לכלול את החלקה הזאתי בתוך התוכנית, אני אראה לכם, ובעצם,

אריאל גולן:

של הרחוב, לעשות את המדרכה יפה, עם עצים,

אמנון ארבל:

לא, זה לא שם, זה,

אריאל גולן:

בהמשך, ליד זה, ליד ישיבת אור אלחנן,

אמנון ארבל:

בואו תסתכלו, זה הבניין, פה יש את השטח הזה שהוא מיועד שצ"פ,

אריאל גולן:

תלך ימינה קצת.

אמנון ארבל:

הופך אותו למעשה לדרך,

אריאל גולן:

הבנתי, שמה זה לא ירוק? לא, תראה את ה - , בדיוק לך קצת אחורה. זה הרצועה הזאתי מה היא?

אמנון ארבל:

זה?

אריאל גולן:

162, כן,

ישראל קלרמן:

לכן צריך להצטרף, זה מה שאתה אומר.

אמנון ארבל:

כן, זה בפועל מדרכה, כן,

אריאל גולן:

זה לא, זה מדרכה.

ישראל קלרמן:

אז מה הבקשה?

אמנון ארבל:

כרגע אמרתי, בין המגרש עצמו, למעשה לבין הדרך יש שצ"פ, הוא צריך להכניס פה כניסה לחנייה, אנחנו נשקול, כי לכן צריך לצרף את החלקה לקו הכחול,

ישראל קלרמן:

זה אפילו לא ייגרס,

אמנון ארבל:

אין פה באמת שצ"פ, נעשה פה מדרכה, ייעוד דרך, אולי נעשה מעבר שמוביל מחבר משני הרחובות,

ישראל קלרמן:

וייתנו לו להיכנס.

אמנון ארבל:

לצורך זה, כן, בדיוק.

ישראל קלרמן:

טוב.

אסף שגיא:

רגע, אמי דיון להפקדה היה פה כבר פעם על התוכנית?

אמנון ארבל:

יהיה בעתיד.

ישראל קלרמן:

עוד לא, עכשיו זה רק הצטרפות.

אסף שגיא:

אז שהוא כן יצטרפו פה סקר היסטורי,

אמנון ארבל:

אז תגיד לי כשנצטרף.

אסף שגיא:

אוקי,

תוכנית 1328822

אמנון ארבל:

תוכנית 32 בסדר היום, תוכנית 1328822, תיקון החלטה להפקדה, הרב אור שרגא ברמות, תוכנית שכבר הייתה פה בדיון להפקדה, היה צריך להעביר שלמעשה המעלית רכב, הם עוברים דרך שצ"פ, להגיע למגרש הבית כנסת. ויצא איזה שהוא ניסוח, אולי, אולי לא הכי ברור בהחלטה, אנחנו רק מבהירים, שמעלית הרכב, יצא במגרש החום, ולא במגרש השצ"פ.

אמנון ארבל:

טוב.

עמנואל זלטס:

אמי,

אמנון ארבל:

תוכנית 33 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

שנייה, לא, זה, ישבתי (לא ברור) זה הרי בהמשך לבדיקה של תמר,

אמנון ארבל:

מה? באור שרגא?

עמנואל זלטס:

כן, תמר אמרה, תמר אמרה, ותגיד אם זה נכון או לא, כדי לפתור את זה שכדאי בתכנון, כתב (לא ברור), השאלה אם אפשר בתכנון להראות פה כבר את הגשר בתוך נספח הבינוי,

אמנון ארבל:

אין צורך, (לא ברור) שאין צורך.

עמנואל זלטס:

כי זה מה שהיא אמרה לי,

אמנון ארבל:

בסדר, אבל אמרתי שאין צורך,

עמנואל זלטס:

שלום.

ישראל קלרמן:

הלאה,

רלי חיים:

אני לא רושמת את זה,

תוכנית 1322452

אמנון ארבל:

תוכנית 32 בסדר היום, כבר עשינו. תוכנית 33 בסדר היום 1322452, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, יוסי, יוסי בן יועזר 24 בגונים, יש פה תוכנית שכבר אישרנו פעם שעברה מתחם גדול חום, אנחנו, היה לנו קצת דיונים לגבי חדר טרנספורמציה שיש שמה, אנחנו ביקשנו להטמין אותה,

אריאל גולן:

למטה, למטה,

אמנון ארבל:

(לא ברור), שזה בלתי אפשרי, חברת חשמל לא מאשרת, ואם נגביל אותה זה יגרום לזה שיפגע ביותר עצים, יתפוס מגרש יותר גדול אז אנחנו קצת הנמכנו אותה קצת, והסטנו אותה קצת פנימה, כדי שיהיה אפשר לשתול עצים.

חיים כהן:

מה המרחק?

אמנון ארבל:

ממה?

חיים כהן:

מהמבנה ציבור,

אמנון ארבל:

לא, המבנה ציבור זה לא הבעיה, הבעיה שזה על השביל.

חיים כהן:

כן אבל זה הרי הנושא הזה הוא במבנה מוסדות,

אמנון ארבל:

כל המגרש, הוא מגרש,

חיים כהן:

כן, השאלה היא מה יהיה המרחק?

אמנון ארבל:

לא, זה רק, זה רק המעבר, תראה.

חיים כהן:

כי גם אז דיברנו, הטרנספורמאטור יהיה בקרבת ה - , הכיתות, בקרבת החצר של הילדים,

אמנון ארבל:

לא, לדעתי זה לא זה, כל זה המגרש, כל זה המגרש, פה בונים, פה בונים שני בתי ספר, התחנת
טרנספורמציה היא כאן,

חיים כהן:

אוקי,

אמנון ארבל:

ופה עשינו, שמרנו את כל העצים כשצ"פ, זה במעבר זה לא מפריע.

חיים כהן:

בסדר,

אמנון ארבל:

תוכנית 34,

יוסי חביליו:

פה אני נמנע פה,

ישראל קלרמן:

איפה?

יוסי חביליו:

פה,

רלי חיים:

33,

יוסי חביליו:

יוסי בן יועזר, כן,

ישראל קלרמן:

33 נמנע,

יוסי חביליו:

כן,

ישראל קלרמן:

34,

תוכנית 1204643

אמנון ארבל:

34 בסדר היום, תוכנית 1204643, זה תוכנית ברחוב יפו 93 מרכז העיר, תוכנית שגם כן הייתה בדיון, שני בניינים שביקשו להוסיף, התקבלה פה החלטה בוועדה על להפקדה, היה דיון ארוך בשימור, ותיאום, וביקשו להכניס פה.

אריאל גולן:

מה? זה החצר המקסימה, קסם, חצר קסם כתוב שמה.

אמנון ארבל:

כן, יש שמה איזה משהו,

אריאל גולן:

אתה היית שמה?

אמנון ארבל:

הייתי שם גם אני,

אריאל גולן:

כן, חצר קסם?

אמנון ארבל:

אני אתה שואל אותי, הייתי עושה שמה מאמץ יותר גדול לשמור יותר את החצר, לא (לא ברור) שמה, הוחלט שלא,

יוסי חביליו:

צריך לראות את זה,

אמנון ארבל:

לכן אנחנו רק מעכבים את ההמלצות, של השימור,

יוסי חביליו:

ואתם רוצים את זה להגדיל את מספר הקומות?

ישראל קלרמן:

זה רק תיקון החלטה,

אמנון ארבל:

מה?

יוסי חביליו:

יש פה להגדיל מספר קומות ב – 81,

ישראל קלרמן:

זה רק תיקון החלטה,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

ואתה בעד זה?

אמנון ארבל:

הוועדה פה החליטה על זה, 10 קומות בדיון הקודם. שזה המדיניות באזור מרכז העיר.

ישראל קלרמן:

הלאה,

אמנון ארבל:

כמו שהבנו היום ב - ,

יוסי חביליו:

בדיוק,

ישראל קלרמן:

35,

תוכנית 1313618

אמנון ארבל:

תוכנית 35 בסדר היום, תוכנית 1313618, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית פסגת זאב, תוכנית שכבר אושרה להפקדה, וצריך לשנות את הסעיף הסמכות, זה לא סעיף 14,

רלי חיים:

גם תיקון,

אמנון ארבל:

זה יהיה סעיף 13, כי סעיף 14, כבר לא אפשרי.

תוכנית 1044775

אמנון ארבל:

תוכנית 36 בסדר היום, גם תוכנית 1044775, אותו תיקון,

ישראל קלרמן:

שמה? כתבנו אז,

אמנון ארבל:

סעיף 14 וזה,

ישראל קלרמן:

הבנו.

אמנון ארבל:

מהיום נפסיק לכתוב סעיף, ואז,

עמנואל זלטס:

כן,

ישראל קלרמן:

אנחנו חוזרים עכשיו ל – 21,

יוסי חביליו:

37 גם חשוב,

ישראל קלרמן:

לא, זה אותו דבר, הוא רוצה להיות, אז לא, זה התוכנית שהוא נמצא,

יוסי חביליו:

בסדר, בסדר,

ישראל קלרמן:

לא, עכשיו יש לנו שתי תוכניות שיוסי צריך להיות,

יוסי חביליו:

נכון,

ישראל קלרמן:

בסדר,

יוסי חביליו:

אז הוא חוסר ל – 21,

ישראל קלרמן:

מה שהוא ביקש,

יוסי חביליו:

ביקשתי מה?

ישראל קלרמן:

21, 23,

רלי חיים:

21,

חיים כהן:

ה – 21,

יוסי חביליו:

לא היה,

ישראל קלרמן:

לא דנו.

אמנון ארבל:

לא דנו בזה עדיין.

רלי חיים:

לא דנו.

ישראל קלרמן:

הוא ביקש לא לדון בזה בשלוש תוכניות עד שהוא חוזר. עכשיו אני עושה לפי הסדר, אני מתחיל ב –
21.

אריאל גולן:

כן,

ישראל קלרמן:

לגבי 24, אני לא מקבל את הבקשה שלו לפתוח את זה, אנחנו לא פותחים את זה, כי הוא לא ביקש,

יוסי חביליו:

שנדון, רגע דקה,

ישראל קלרמן:

אמרתי לך להסתכל, לא הסתכלת.

יוסי חביליו:

לא הספקתי, כי אני רץ אחרי השוטף עכשיו, תן לי.

ישראל קלרמן:

אז תסתכל שנייה אחת,

חיים כהן:

זה לשם.

עמנואל זלטס:

היה כבר.

ישראל קלרמן:

כן, כבר דנו בזה.

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, רגע. לא, אני ביקשתי גם להיות, שנייה שנייה,

חיים כהן:

אבל אין לך פה אנשים,

יוסי חביליו:

רגע, הוא, לפי מה שכתוב לי, היה לו קומות והוא רוצה להוסיף קומות, נכון? כמה היה לו?

אמנון ארבל:

11 ו - 6,

יוסי חביליו:

וכמה הוא רוצה?

אמנון ארבל:

9 ו - 31.

יוסי חביליו:

נו, ואני לא רוצה 31,

ישראל קלרמן:

הוא מתנגד לתוכנית,

יוסי חביליו:

מה? כמה יצא פה? מי נגד מי?

אמנון ארבל:

7 - 7.

יוסי חביליו:

באמת מה? כמה? לא, אני רוצה לדעת,

אמנון ארבל:

היה פנדל בדקות האחרונות.

יוסי חביליו:

לא, הבטיחו לי, אני אמרתי, הייתה אי – הבנה 23 ואילך, אני רוצה להיות, אז הוא חשב שרק 23, אז
אם יש תיקון, אז אני רוצה חדש, אם במילא הפסדתי,

ישראל קלרמן:

לא תיקון, לא, הפסקת, פה אחד היינו.

יוסי חביליו:

פה אחד הייתם?

ישראל קלרמן:

בטח,

יוסי חביליו:

אתה רוצה לתת לו 31 קומות?

ישראל קלרמן:

פה אחד,

יוסי חביליו:

למה?

ישראל קלרמן:

מהנדס העיר אמר את זה, מה?

חיים כהן:

למה לא?

אמנון ארבל:

זה סביר והגיוני, בדירות להשכרה, הפרשה גדולה לצורכי ציבור,

יוסי חביליו:

אין בעיה, אז אני מתנגד, תרשמו.

אמנון ארבל:

אתה לא יכול להתנגד, כי לא היית בדיון.

יוסי חביליו:

אני לא הייתי, אבל הובטח לי שאני אהיה, מה?

ישראל קלרמן:

תתנגד,

יוסי חביליו:

אז תוסיפי, מה?

ישראל קלרמן:

תרשמי שיוסי מתנגד.

יוסי חביליו:

הובטח לי שאני אהיה.

אמנון ארבל:

יוסי,

ישראל קלרמן:

רלי, רלי,

יוסי חביליו:

לפרוטוקול,

ישראל קלרמן:

תכתבי,

יוסי חביליו:

כן,

ישראל קלרמן:

יוסי חביליו נכנס באיחור לוועדה,

יוסי חביליו:

לא, הובטח לו שהוא יהיה,

ישראל קלרמן:

וביקש לכתוב שהוא מתנגד.

יוסי חביליו:

נכון, כי הובטח לי שאני אהיה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל מי הבטיח?

יוסי חביליו:

ישראל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ישראל, הבטחת לו,

רלי חיים:

לא, אני אמרתי לו,

יוסי חביליו:

אני אמרתי לו 23 ואילך, תקרא לי.

ישראל קלרמן:

מעניין אותך 27.

יוסי חביליו:

לא, וגם 37, ראית.

ישראל קלרמן:

בסדר, אז עצרתי.

יוסי חביליו:

גם 24.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יש לי שאלה, עכשיו הכי פשוטה, אם יהיה כתוב זה,

ישראל קלרמן:

לא מפריע לנו, נכון, אנחנו מסכימים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז תוסיף,

ישראל קלרמן:

אמי,

רלי חיים:

אז אפשר להוסיף?

ישראל קלרמן:

תוסיפי, הנה, תוסיפי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר להוסיף, היושב ראש רשאי להגיד,

אמנון ארבל:

הוא לא היה בדיון אבל,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל למדתי את החומר. מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יכול להגיד,

ישראל קלרמן:

היא אומרת שאפשר,

חיים כהן:

אבל השאלה מה מותר, ומה אסור,

ישראל קלרמן:

היא אומרת שמותר,

יוסי חביליו:

לא אסור בזזה, אני למדתי את זה,

חיים כהן:

לא אכפת לי, אבל בוא,

ישראל קלרמן:

היא אומרת שאפשר,

חיים כהן:

לא, היא לא אומרת,

ישראל קלרמן:

להוסיף,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, רגע, תקשיב,

ישראל קלרמן:

שהיושב ראש מוסיף שהוא נכנס לוועדה ואמר שהוא מתנגד?

יוסי חביליו:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

יוסי חביליו:

אמרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אלי מלכה אמר,

יוסי חביליו:

שאני אהיה בדיון, מה?

רלי חיים:

אבל ישראל, מי שישמע את התמלול לא ישמע שהוא היה בדיון,

יוסי חביליו:

בסדר, אז הוא ישמע את התמלול עכשיו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, הוא יכול,

יוסי חביליו:

אין בעיה, מי שישמע את התמלול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תקשיבו, העמדה של אלי,

חיים כהן:

שנייה, שנייה אחת, (לא ברור) שאתה אומר, אנחנו סיימנו את התיקים, אנחנו אמורים לדון בתיק עכשיו,

ישראל קלרמן:

21, 23, ו – 37.

חיים כהן:

יפה, יוסי חביליו נכנס,

יוסי חביליו:

אבל הסברתי,

חיים כהן:

ללא קשר, ללא קשר לדיון של התיק הזה, הוא לא היה נוכח בתיק,

יוסי חביליו:

נכון, אבל, כן ביקשתי ממנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל חיים,

ישראל קלרמן:

הוא ביקש להוסיף (לא ברור),

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא רוצה להגיד ככה, אלי מלכה אמר שגם מי שלא השתתף, מי שלא היה נוכח בדיון, אם הוא מכיר את התיק, ואומר, נגיד על עצמו שהוא מתנגד.

עמנואל זלטס:

אם יש דיון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יכול להביע את דעתו, עכשיו אם היושב ראש אומר בסדר, אני מסכים לפתוח את זה רק בשביל,

חיים כהן:

לא פותח, הוא לא מסכים לפתוח,

ישראל קלרמן:

לא,

יוסי חביליו:

השם שלי,

ישראל קלרמן:

אתה לא שומע עד הסוף.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רק בשביל לכתוב,

ישראל קלרמן:

פותח רק בשביל לכתוב, שהוא מתנגד.

יוסי חביליו:

כן, לא, למדתי את התיק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא פותח את כל התיק.

יוסי חביליו:

ורציתי להופיע, והייתה פה אי – הבנה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור),

יוסי חביליו:

אני לא רוצה להגיד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא הייתה אי – הבנה, הוא רצה (לא ברור),

יוסי חביליו:

23 ואילך,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

יוסי חביליו :

והוא חשב רק 23,

עו"ד אילנית מיכאלי :

הוא רצה להציג שהוא מתנגד,

ישראל קלרמן :

שמעתי,

עו"ד אילנית מיכאלי :

והוא לא הצליח. הוא מתנגד.

יוסי חביליו :

(לא ברור), ואני חושב שזה רדיפת בצע. וזה פותח פתח.

ישראל קלרמן :

יללה, 21,

עמנואל זלטס :

21,

ישראל קלרמן :

21,

יוסי חביליו :

רגע אני פה עכשיו,

ישראל קלרמן :

אמי תציג,

יוסי חביליו :

אמי תציג.

עו"ד אילנית מיכאלי :

לשים בפרוטוקול בזה שהוא מתנגד.

ישראל קלרמן:

בסדר, הכול בסדר.

אמנון ארבל:

תוכנית 21 בסדר היום, 130,

יוסי חביליו:

אז רק, אני המתנגד היחיד?

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי חביליו:

הצביעו פה אחד על זה?

ישראל קלרמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

איזה הפתעה.

יוסי חביליו:

לא, אמרתי שאני מעדכן את התושבים, אני לא רוצה לטעות.

עמנואל זלטס:

הבנת? ישראל, הבנת?

חיים כהן:

פה אחד, כל העיר,

יוסי חביליו:

אבל אני לפחות, לא, לא כל העיר, לא כל העיר,

חיים כהן:

כל העיר (לא ברור),

יוסי חביליו:

כל העיר, לא, אני לא התקלתי אותו, לא, אני לא רוצה לעשות דיווח.

עמנואל זלטס:

זה הגיע מאוחר גם,

יוסי חביליו:

אני לא רוצה דיווח לא מדויק, מה? אתה רואה שאני אדם הגון, תיאורטי, אני יכול לכתוב מה שבא לי, טוב, רגע, רגע, שנייה, שנייה, כן, תציג בבקשה את זה אמי.

תוכנית 1300367

אמנון ארבל:

תוכנית 21 בסדר היום, תוכנית 1300367, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דרך חברון 56, אני מראה לכם את המיקום, זה המגרש החום הזה,

יוסי חביליו:

אפשר לראות תצ"א? משהו?

אמנון ארבל:

כן, זה תצ"א. הנה אתה רואה את התצ"א,

יוסי חביליו:

כן, אבל יש,

ישראל קלרמן:

תדבר אליו,

אמנון ארבל:

זה תלת – מימד, זה הבניין הקיים,

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

יש פה בניין שהיום הוא דיור מוגן, או בית אבות איך שלא נקרא לזה, הוא נמצא בצד אחד על דרך חברון, מצד השני זה בעצם הכניסה זה דרך הסמטה הזאתי שיש כאן מאחורה, ומפה נכנסים, יש פה שער לא רואים אותו יותר מידי עצים, יש פה שער.

חיים כהן:

מול זה שאישרנו?

אמנון ארבל:

לא, זה לא,

ישראל קלרמן:

איזה רחוב זה? התחתון,

אמנון ארבל:

זה?

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

נדמה לי שזה נקרא רחוב מרטון, אני חושב,

חיים כהן:

בדרך חברון יש שמה,

אמנון ארבל:

כן, יחזקאל ומרטון,

חיים כהן:

הרכבת בדרך חברון בחזית? תסתכל.

יוסי חביליו:

אבטליון גם אני רואה שמה.

אמנון ארבל:

זה הבניין בחזית,

ישראל קלרמן:

כן, אמי, אז מה עכשיו?

אמנון ארבל:

לא, הוא שאל אם זה לשימור, אני לא חושב שזה בניין לשימור,

חיים כהן:

לא, לא, זה הבניין הקודם זה התבלבלתי,

ישראל קלרמן:

הוא עבר, נראה לי שהוא עבר כבר, שיקום שכונות.

אמנון ארבל:

זה הדיור המוגן, איזה שיקום שכונות?

ישראל קלרמן:

זה דיור מוגן.

אמנון ארבל:

דיור מוגן. הבקשה היא למעשה היום, בעבר הוגשה פה תוכנית שניסתה להוסיף קומות, להוסיף זכויות בנייה, בסוף לא קודמה למתן תוקף, הבקשה היא בעצם להרוס פה חלק מהאגפים היותר ישנים של הבניין, להוסיף פה קומות, ולהרחיב למעשה את הדיור המוגן,

יוסי חביליו:

להוסיף כמה?

אמנון ארבל:

יש פה מגבלה, זה אני, תקשיב עד הסוף,

יוסי חביליו:

טוב.

אמנון ארבל:

אתה תדע. יש פה מגבלה, בגלל שהוא נמצא למעשה מול המגרש של הגרירות האמריקאית, יש לנו מגבלה של 21 מטר, כי הוא ברדיוס של 300 מטר, לכן המגבלה בגובה של 21 מטר מדרך חברון, זה

יוצא בערך 7 קומות, ו-8 בחזית האחורית. אנחנו חושבים שראוי בהחלט, לקחת מבנים כאלה ולעבות אותם, יש פה, הייתי בסיור לפני הרבה שנים, ולהגיד להם המוצע פה בערך לדעתי מעל 90, אנשים שמתגוררים פה. אנחנו סך הכול רוב הגידול בגיל השלישי מה שנקרא בארץ, בכלל וגם בירושלים, אנחנו בעד לעבות ולהוסיף לבניינים האלה, לכן המלצנו להפקיד.

יוסי חביליו:

רגע,

ישראל קלרמן:

מה הבעיה?

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

קודם כל, האם קיבלתם מכתב של המינהל הקהילתי?

חיים כהן:

כל תוכנית,

יוסי חביליו:

מה קרה בתיק, לא, בסדר, יואל אבן זה מינהל טוב וצריך להתחשב, בדעה שלו.

חיים כהן:

מי אמר?

יוסי חביליו:

יואל אבן,

חיים כהן:

לי הוא לא אמר.

יוסי חביליו:

הוא אמר בחוץ פה לי,

חיים כהן:

בחוץ הוא אמר, בחוץ הוא אומר כל מיני דברים,

יוסי חביליו:

שנייה רגע, שנייה, שנייה, אני אגיד לכם מה הוא רוצה, קודם כל הוא אומר שיש הרבה עצים לכריתה, האם אני יכול לקבל תשובה על זה?

אמנון ארבל:

כן, עוקרים פה לא מעט עצים,

יוסי חביליו:

אז זה לא טוב,

חיים כהן:

מה? לא טוב? הזקנים (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה יותר חשוב, עצים או הזקנים?

יוסי חביליו:

רגע, תיכף נדבר על הזקנים. עכשיו, למה, המינהל הקהילתי גם מתנגד להוסיף שימוש, בוא נישאר עם השימוש הקיים, אתה פותח לו פתח.

חיים כהן:

קראת את ההמלצה?

אמנון ארבל:

הבעיה שאתה לא קורא את ההמלצות שלנו.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

אם היית קורא, בכזה (לא ברור), ההמלצות של מהנדס העיר, היית רואה שהתייחסנו לזה כבר בהחלטה, לפני שהם רשמו את זה,

יוסי חביליו:

שמה? להשאיר את השימוש?

ישראל קלרמן:

בטח.

חיים כהן:

כן,

עמנואל זלטס:

מה אגיד אחר כך בעיתון?

יוסי חביליו:

רגע,

אמנון ארבל:

כן,

חיים כהן:

אז מה שלחת את זה כבר בעיתון? תקן את זה,

יוסי חביליו:

חיים, חיים, אתה מגיע (לא ברור), זה לא יפה, חיים, אתה לא רוצה שאני אעשה לך בלגאן.

חיים כהן:

אתה יכול, אתה יכול,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה, אני לא רוצה,

חיים כהן:

יהיה מעניין,

יוסי חביליו:

אני לא רוצה, חיים, תירגע.

ישראל קלרמן:

חביליו,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

סיימת?

אמנון ארבל:

תירגע.

יוסי חביליו:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

23,

יוסי חביליו:

אתה אומר לגבי השינוי הייעודי, בסדר, עכשיו כמה קומות יש שם היום? אני רוצה דירות שאני יודע, רגע.

אמנון ארבל:

זה הקומות שיש היום, 1, 2, 3, 4 קומות, ואולי מאחורה,

חיים כהן:

וזה גבוה גם כן, אז זה יותר אפילו,

אמנון ארבל:

מאחורה יהיה 5 אני מניח,

חיים כהן:

בדיוק,

יוסי חביליו:

ואתה רוצה 6?

חיים כהן:

5,

אמנון ארבל:

לא, אמרתי 7 על דרך חברון, ו-8 לחזית אחורית,

חיים כהן:

וזה ציר רק"ל גם,

אמנון ארבל:

זה ציר רק"ל, מאשרים פה גם מגדלים, ו-10 קומות בלי בעיה בגדול, פה בגלל השגרירות, יש מגבלה של גובה.

חיים כהן:

איזה שגרירות?

אמנון ארבל:

במגרש הזה מיועד לשגרירות.

יוסי חביליו:

אבל רגע, אי-אפשר להישאר,

אמנון ארבל:

זה המגרש שאושר עכשיו,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אבל מה שהם מבקשים, אמי, אמי,

אמנון ארבל:

רגע, אני מדבר, יש פה מגבלה של רדיוס של 300 מטר ממגרש השגרירות, שלא לעלות לגובה של 21 מטר גובה. זה לא מעוגן בתוכנית אגב, זה מעוגן בהסכמים ממשלתיים בין ישראל לארצות הברית.

חיים כהן:

מה משרד הביטחון, מה?

ישראל קלרמן:

איפה השגרירות פה, אני לא מבין, איפה השגרירות?

ישראל קלרמן:

נראה לי את זה,

ישראל קלרמן:

איזה?

אמנון ארבל:

על המגרש הזה אושרה התוכנית לאחרונה למגרש של שגרירות האמריקאית על המגרש הזה.

ישראל קלרמן:

כן, מתי בונים?

עמנואל זלטס:

בארנונה?

אמנון ארבל:

תשאל את טראמפ, מה אני יודע מתי בונים?

יוסי חביליו:

שנייה, אבל מה שהם מבקשים, המינהל הקהילתי,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

זה גם אם אתה מוסיף קומה, לשמור על התכסית הקיימת,

אמנון ארבל:

למה?

יוסי חביליו:

ואז לא תצטרף לעקור את העצים.

אמנון ארבל:

אבל בכל תוכנית שבונים חדשה, לצערנו עוקרים עצים, ועושים חנייה, ועושים בנייה חדשה, ואני גם לנו כואב על כל עת שאנחנו מורידים, אבל מה לעשות?

חיים כהן:

ישראל, סיימנו, או שיש לך עוד?

עמנואל זלטס:

אגב, יוסי אני יכול להגיד לך, מהנדס העיר כותב, יש לצמצם את תכסית הבינוי בתת-הקרקע, בהתאם, כדי לשמור לפחות על העצים הבוגרים.

אמנון ארבל:

הוא מעל הקרקע,

עמנואל זלטס:

אני יודע, אבל הם כותבים פה לצמצם כמה שאפשר.

אמנון ארבל:

אנחנו יודעים לבד גם, לנסות לשמור על מה שניתן, זה ברור.

עמנואל זלטס:

הם כותבים את זה,

ישראל קלרמן:

לא, יואל ביקש.

יוסי חביליו:

אבל כמה יעקרו?

אמנון ארבל:

אבל בוא נסכם, בוא נסכם, כשאתה קורא ביעוד, החוות דעת שלנו לפחות מאוד, מכתבים של המינהל הקהילתי.

עמנואל זלטס :

בסדר.

יוסי חביליו :

אני, אני מתנגד,

עמנואל זלטס :

והוא יענה לטלפונים.

אמנון ארבל :

יללה, 23 בסדר היום,

יוסי חביליו :

אז אני מתנגד,

אמנון ארבל :

אתה מתנגד. תוכנית 23,

ישראל קלרמן :

ואנחנו מאשרים, כמו ההמלצה.

יוסי חביליו :

כן, רגע את 23.

תוכנית 1350594

אמנון ארבל :

תוכנית 1350594, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית ביצחק שדה 16, 17, יש פה תוכנית שאושרה לפינוי בינוי, יש לי גם, אני אראה לכם, יש לי מצגת קצרה.

עמנואל זלטס :

יש מצגת, כי יש כזה,

אמנון ארבל :

כן, כן, 1350594, המיקום למעשה נמצא כאן, זה קטמונים ח' מה שאתם רואים פה, הורסים את שלושה הסיכונים הגדולים האלה, 1, 2, 3, התוכנית למעשה יצרה פה, שלושה, שלושה בניינים חדשים, אני אראה לכם את המצגת רגע.

יוסי חביליו:

רגע, אתה רוצה עכשיו,

אסף שגיא:

עברת את זה,

יוסי חביליו:

(לא ברור) 42.

אסף שגיא:

למטה,

ישראל קלרמן:

למעלה.

יוסי חביליו:

אמי,

עמנואל זלטס:

הוא יסביר, הוא יסביר לך.

יוסי חביליו:

אפשרה כבר תוכנית,

אסף שגיא:

עוד שלושה ארבעה למטה.

אמנון ארבל:

אני מסביר עוד רגע, ואז יהיה לך,

יוסי חביליו:

לא יודע, אני קורא מה שאני קורא, ואני לא מאמין.

חיים כהן:

הנה, הנה מולך.

יוסי חביליו:

כל רגע, אתה יודע מה? אני יש רגעים שאני כבר רוצה לעזוב את הסיפור הזה, אני כבר מיואש.

חיים כהן:

איזה סיפור אתה רוצה לעזוב?

יוסי חביליו:

תכנון ובנייה, עוד לא הגעתי לזה. לפני זה אני אתן פה איזה פצצה אחת.

אמנון ארבל:

אתה רוצה שיעשו פה הצבעה על זה?

יוסי חביליו:

אני אומר לך יש לי מחשבות, אני קם כל בוקר מזיע. אני לא מצליח. כמה אני יכול ללכת לבתי משפט ולהגיש עררים?

ישראל קלרמן:

על זה אתה יכול להגיש ערר?

חיים כהן:

בטח שכן.

עמנואל זלטס:

על זה כן,

יוסי חביליו:

אני בוחר את הדברים היותר קשים,

ישראל קלרמן:

בבית משפט? נגד העירייה?

יוסי חביליו:

למה לא?

ישראל קלרמן:

נגד הוועדה?

יוסי חביליו:

למה לא?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בטח.

יוסי חביליו:

בסדר, כשיגיע המצב, תדון בו. אם לא אני, יהיו אחרים גם. יהיו אחרים, לא אני, יכול גם, לא, לא קבענו.

חיים כהן:

טוב נו, הוא מסביר.

יוסי חביליו:

כן, כן,

אמנון ארבל:

זה התוכנית המאושרת שאישרה 3 בנינים, שני מגדלים, אתם רואים 32 קומות, בניין אחד שהוא בניין נמוך של 10 קומות, התוכנית אושרה, הזכויות הבנייה כמובן שהם נוצרו פה, והתוכנית קבעה למעשה, לקבוע ע"פ תקן שמאי, תקן 21. הוא בא להוציא היתרי בנייה, וכשהוא בא להוציא היתרי בנייה, הסתבר שאי-אפשר לממש את זכויות הבנייה, יש פה ניתוח מדויק של כל זכויות הבנייה, שיש בתוך, בסוף זה שלושה, זה שלושה ריבועים, אין פה משחק. בתוך השלושה ריבועים האלה, שמחשבים את קווי הבניין ואת זכויות הבנייה בכל קומה, מגיעים לחוסר של 9200 מטר. שהם לא יכולים לייצר אותו למעשה, כי,

יוסי חביליו:

למה? לא הבנתי למה.

חיים כהן:

אין להם איפה.

אמנון ארבל:

התוכנית קבעה, זכויות בנייה, נגיד סתם ל – 50 אלף מטר, אבל כתוב 62,800, וקבעה שלושה בניינים ריבועים די שפשוטים,

עמנואל זלטס:

בגובה מסוים,

אמנון ארבל:

עכשיו לחשב את קווי הבניין, כפול מספר הקומות זה לא מגיע לזה,

יוסי חביליו:

לא, לא נורא.

אמנון ארבל:

לא נורא, זה לא יהיה כלכלי.

יוסי חביליו:

מה? לא כלכלי? מה המכפיל?

אמנון ארבל:

אבל תקשיב בבקשה.

חיים כהן:

21, הוא אמר,

יוסי חביליו:

לא,

אמנון ארבל:

אמרתי ש - ,

יוסי חביליו:

מה המכפיל הקודם?

אמנון ארבל:

אני יכול לבדוק גם אם אתה רוצה,

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

אני אבדוק גם (לא ברור),

יוסי חביליו:

אני רוצה מאוד.

אמנון ארבל:

אני אבדוק את הזה,

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

התוכנית שקבעה את זכויות הבנייה כלפי תקן שמאי, והם לא יכולים להכניס את זה, אנחנו גם, אנחנו גם הקשינו, הוא אמר אני רוצה לראות תכנון מפורט של כל בניין, להבין מה המשמעויות, למה אתם לא יכולים, למה אתם כן יכולים, והציגו לי תוכנית מפורטת, הם באמת מראים, כי אמרתי, בסוף זה מלבן פשוט, ואין מה לעשות, הם צריכים להוסיף פה עכשיו, איפה זה?

יוסי חביליו:

כמה דירות היה?

אמנון ארבל:

הם מוסיפים עכשיו, אתה רואה פה 8 קומות, פה 8 קומות פה למעשה.

חיים כהן:

זה לא נורא נורא, אז כמה זה ביחד?

אמנון ארבל:

הוא שואל אותי כמה היה בתוכנית המאושרת,

יוסי חביליו:

היה 34, הם רוצים לעלות ל – 42.

אמנון ארבל:

נכון,

חיים כהן:

בסדר.

אמנון ארבל:

אתה רוצה לראות את התוכנית המאושרת?

יוסי חביליו:

קראתי את זה,

אמנון ארבל:

אני אראה את התוכנית המאושרת,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, הוא מקבל 34 מאושר.

חיים כהן:

ברור,

ישראל קלרמן:

ממתי זה?

יוסי חביליו:

גם 34 אני לא רציתי,

אמנון ארבל:

הוא רוצה את התוכנית המאושרת רגע, ואז תהיה,

יוסי חביליו:

ותגיד לי כמה דירות היה להם במקורי, וכמה,

אמנון ארבל:

22.4.23,

ישראל קלרמן:

זה נורמאלי ככה? כל פעם,

יוסי חביליו:

בדיוק,

ישראל קלרמן:

שבוע הבא הוא יבקש 48,

יוסי חביליו:

נכון,

ישראל קלרמן:

ו – 52,

יוסי חביליו:

זה מה שיקרה בדיוק,

חיים כהן:

שנייה,

אמנון ארבל:

אני אומר, אני מסביר שוב,

חיים כהן:

אישרו לך 68 אלף מטר, ועכשיו,

ישראל קלרמן:

הוא אומר, לא כלכלי,

חיים כהן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זה לא נכנס.

חיים כהן:

זה לא נכנס.

יוסי חביליו:

(לא ברור) כלכלי או לא,

חיים כהן:

נכנס לך רק 50,

יוסי חביליו:

לא נורא.

חיים כהן:

שם יישאר לך 18,

יוסי חביליו:

(לא ברור) לא נורא, לא נורא,

חיים כהן:

אין לנו מה לעשות,

יוסי חביליו:

אז מה? אבל רגע,

ישראל קלרמן:

מה זה אין מה לעשות?

חיים כהן:

אין לי,

ישראל קלרמן:

אז לא יעשה,

יוסי חביליו:

יפה,

חיים כהן:

כי אין את הזכויות, מה?

ישראל קלרמן:

מה הכוונה לזכויות? מה זה, זה קיבל את הזכויות, טעינו ושנתנו לו, בגלל שהוספנו לו,

חיים כהן:

לא טעינו, לא טעינו,

ישראל קלרמן:

לא עשינו חשבון שזה לא נכנס. לא,

חיים כהן:

לא,

ישראל קלרמן:

מה הקטע שאני, היה (לא ברור).

חיים כהן:

עדיין,

ישראל קלרמן:

לא, אני רוצה להבין, אין לי בעיה, אני שואל,

יוסי חביליו:

אני חושב שהבנת מצוין, ואני מסכים איתך,

ישראל קלרמן:

לא, אני שואל, מה עם ליד, בוא חיים,

אמנון ארבל:

אני אסביר עוד הפעם, הוועדה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לא כלכלי נדחה,

חיים כהן:

לא, אני שמעתי את מה שהוא אמר,

יוסי חביליו:

אם זה כלכלי או לא,

חיים כהן:

בסדר,

אמנון ארבל:

אני הסברתי, ואני אסביר עוד הפעם, תוכניות פינוי בינוי ואני פותח (לא ברור) תוכניות פינוי בינוי, הבדיקה שכרגע נשענת עליה, היא תקן שמאי, נעשה פה תקן שמאי, ותיכף נגיד מה המכפיל, אני פותח את זה,

ישראל קלרמן:

הוא הגיע למחוזית ואושר?

יוסי חביליו:

יפה.

אמנון ארבל:

וזכויות הבנייה פה, הם (לא ברור),

ישראל קלרמן:

לפי תקן שמאי?

חיים כהן:

כן,

ישראל קלרמן:

לפי תקן שמאי, אז מה?

אמנון ארבל:

ואז הוועדה אישרה פה 63 אלף מטר, ואישרה את הבינוי הזה. עכשיו יש פה טעות חמורה גם של הוועדה, וגם של האדריכל,

יוסי חביליו:

הוועדה שלו,

אמנון ארבל:

גם של האדריכל,

יוסי חביליו:

הוא הגיש את זה,

אמנון ארבל:

גם של האדריכל,

ישראל קלרמן:

גם של האדריכל, הוא אומר,

אמנון ארבל:

שזה לא בסדר, כי זכויות הבנייה שקיבלו בתקנון, צריכים להיות להשתקף בנספחי בינוי, והם לא משתקפים,

ישראל קלרמן:

אבל זה שמאי, בסדר.

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה לשמוע,

ישראל קלרמן:

אז אני מאשר כמו המלצת מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אני, לא, אז אני,

ישראל קלרמן:

חיים, אתה איתי?

חיים כהן:

כו,

ישראל קלרמן:

תודה רבה, יוסי, מתנגד?

יוסי חביליו:

לא, אני רוצה להוסיף רגע, לא,

ישראל קלרמן:

סיימתי.

יוסי חביליו:

שיביא לי נתונים מכפילים.

ישראל קלרמן:

37,

יוסי חביליו:

לא, לא, מה אתה עושה צחוק?

ישראל קלרמן:

למה צחוק? תכניס את הסעיף שאמרתי לך בבוקר.

יוסי חביליו:

לא, לא,

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת כללה, יוסי, אני עונה לך,

יוסי חביליו:

שמה?

אמנון ארבל:

יוסי,

ישראל קלרמן:

שלעת מתן היתר, יביאו,

אמנון ארבל:

יוסי, רגע אני עונה לך, ישראל, תן לי רגע,

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

ישראל קלרמן:

פותר לך את הבעיה.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אני רוצה לשמוע,

אמנון ארבל:

התוכנית המאושרת כללה 150 יחידות דיור, ויצאה במצב היוצא 440, 440 לחלק ל – 150,

אסף שגיא:

לחלק (לא ברור), לשלוש.

אמנון ארבל:

2.9,

ישראל קלרמן:

באזור הזה?

אמנון ארבל:

באזור הזה, שזה מאוד נמוך.

ישראל קלרמן:

מאוד נמוך, הוא צודק. אמי,

יוסי חביליו:

רגע,

ישראל קלרמן:

שנייה, הסכמתי איתך,

יוסי חביליו:

דירות יותר גדולות.

ישראל קלרמן:

אבל חביליו, הסכמתי איתך, תכניס את הסעיף של הבוקר גם פה, אתה יכול?

רלי חיים:

של המכפיל.

ישראל קלרמן:

תשתית ה - , תשתול את הסעיף שווייצמן אמר הבוקר על לעת היתר מתן היתר בנייה,

אמנון ארבל:

כן, אפשר.

ישראל קלרמן:

בסדר,

חיים כהן:

מה השאלה?

יוסי חביליו:

שהמחוזית תאשר את זה, שיעבור לדיור להשכרה.

אמנון ארבל:

סעיף מהבוקר של השמאות,

ישראל קלרמן:

של השמאות,

אמנון ארבל:

הוא (לא ברור) מממן.

ישראל קלרמן:

בסדר, כן, אין בעיה.

יוסי חביליו:

טוב, אני בכל זאת מתנגד, אני לא יכול לאשר.

ישראל קלרמן:

בסדר, אנחנו מסכימים, אז אל תוסיף.

חיים כהן:

אז תוריד את הסעיף, אל תוסיף את הסעיף,

ישראל קלרמן:

הלאה, 37.

אמנון ארבל:

אוקי,

יוסי חביליו:

להוסיף, להוסיף, תפסיק. אתם משגעים,

ישראל קלרמן:

אתה משגע אותנו.

יוסי חביליו:

אני?

ישראל קלרמן:

אנחנו הולכים לקראתך, ואתה הולך (לא ברור),

יוסי חביליו:

מה אתה הולך לקראתי? שאתה קורא לי?

אמנון ארבל:

לא,

אמנון ארבל:

לא קורא לי, שאתה לא קורא לי.

חיים כהן:

טוב, הלאה, אתה הולך לסעיף אחרון עכשיו, 37,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

רגע, שנייה אבל, אז רגע, יש פה בעיה,

חיים כהן:

מה הבעיה?

אמנון ארבל:

זה לא וועדה מחוזית, זה וועדה מקומית התיק הזה.

ישראל קלרמן:

אני אומר את זה מה הבעיה?

אמנון ארבל:

ביקשנו בוועדה מחוזית לבחון,

יוסי חביליו:

אז אנחנו נעשה, היועץ המשפטי יבחן את זה, עוד יותר קל,

ישראל קלרמן:

זה שלנו,

יוסי חביליו:

עוד יותר קל,

אמנון ארבל:

היועץ המשפטי צריך לבחון את זה עכשיו,

יוסי חביליו:

כן, כן,

רלי חיים:

הנה,

יוסי חביליו:

היא גם אמרה שהיא תשב עם אלי מלכה, עוד יותר טוב, רגע, אמי,

חיים כהן:

לא, אבל תוריד,

יוסי חביליו:

למה להוריד? למה להוריד? לא, לא,

אמנון ארבל:

צריך לבחון את זה מול הוועדה המחוזית שזה אפשרי,

יוסי חביליו:

למה מול הוועדה המחוזית? רגע, שינוי מינורי,

אמנון ארבל:

הם בסוף מחליטים,

יוסי חביליו:

אבל אתה טוען שזה תוכנית בסמכות שלנו,

אמנון ארבל:

בעצם השאלה לגבי האם הסעיף הזה חוקי או לא חוקי,

יוסי חביליו:

ככל שזה בסמכותם, שהם ייבחנו, ככל שזה בסמכותנו, אנחנו נבחן.

רלי חיים:

בסדר, אז,

יוסי חביליו:

הנה ישראל, יש לי פתרון בשבילך,

חיים כהן:

מה? מה? מה אנחנו צריכים?

רלי חיים:

רק, אז אני רושמת.

חיים כהן:

מה אנחנו צריכים את הסעיף הזה?

ישראל קלרמן:

המכפיל פה 3.9,

חיים כהן:

מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

2.9,

אמנון ארבל:

2.9 סליחה,

חיים כהן:

תן 9, מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

יש פה בעיה עם הגובה, אמי.

אמנון ארבל:

אני מסכים איתך, אבל,

חיים כהן:

זה כבר אושר,

אמנון ארבל:

אתם רוצים לראות איך שכל הבניינים נראים?

יוסי חביליו:

אין לי בעיה לעשות את זה, אבל יכול להיות שאפשר לשנות את הבינוי,

אמנון ארבל:

אי-אפשר, כי אין מקום, זה שלושה מלבנים ראית.

יוסי חביליו:

לא יודע, יש פה עוד בניין קטן שמה,

רלי חיים:

לא, אין לי בעיה,

יוסי חביליו:

מקומות,

אמנון ארבל:

זה בכוונה בניין של 10 קומות, כי לא רוצים להגביה אותו.

חיים כהן:

אתה עובר ל – 37, אני צריך,

אמנון ארבל:

מאיזה שיקולים?

חיים כהן:

אתה רוצה להישאר.

רלי חיים:

זהו, נשאר לנו את התוכנית (לא ברור),

אמנון ארבל:

אתה קורא למהנדס רגע?

ישראל קלרמן:

כן, אני הולך,

יוסי חביליו:

למה למהנדס העיר?

רלי חיים:

רגע,

חיים כהן:

לא, אבל איד, למה?

אמנון ארבל:

כי הוא ביקש,

יוסי חביליו:

קדיש לז או (לא ברור)?

אמנון ארבל:

תסתכל איזה שיכונים היום,

רלי חיים:

זה לא על ה – ,

אמנון ארבל:

תסתכל, זה וזה, וזה, הבניין הזה, הבניין הזה, והבניין הזה.

יוסי חביליו:

לא, אני בעד, אבל לא להגזים,

אמנון ארבל:

המכפיל פה נורא נמוך, שאין מה לבדוק.

יוסי חביליו:

זה נכון שעליו פניו המכפיל נראה בסדר.

אמנון ארבל:

אז שמה זה היה מתאים, פה לא, אז לא צריך,

יוסי חביליו:

רגע, אבל אל תקרא לו לקוקיא, אני לא מסכים לזה,

ישראל קלרמן:

אתה יכול (לא ברור),

יוסי חביליו:

מה?

ישראל קלרמן:

להכול,

יוסי חביליו:

לא להכול,

ישראל קלרמן:

משהו, אני לא אומר מה לעשות פה, הוא עושה מה שהוא רוצה.

יוסי חביליו:

אני (לא ברור) עם קדיש לוז, אם דנים בקוקיא, אני הולך.

חיים כהן:

אין קוורום בכלל, לדון בקוקיא, אין.

אמנון ארבל:

וייצמן לא נמצא,

יוסי חביליו:

ואדיר גם לא נמצא, ואריאל לא נמצא.

חיים כהן:

וייצמן לא נמצא.

ישראל קלרמן:

אדיר חוזר אדיר חוזר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מי שהיה כאילו, אז תתקשר אליהם,

ישראל קלרמן:

אבל אם הם מסכימים,

יוסי חביליו:

אני הולך, אני לא מסכים לזה,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה, אתה,

יוסי חביליו:

אבל תישאר אופציה אני הולך לפי החוק.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תעלו את זה בדיון.

יוסי חביליו:

תעשה, אם רוצה יואל אבן לשבת איתי, הוא רוצה להגיד לי, שהוא רוצה להסביר לי דברים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול להעלות את זה בדיון הבא, מסודר עם הסברים, עם דעות, עם עמדות.

יוסי חביליו:

זה אני לא יודע גם אם אני אסכים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תבקש,

ישראל קלרמן:

נעשה בסדר היום.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול לעשות.

חיים כהן:

עם מה? עם מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

להעלות את זה בסדר יום מסודר, ואז אתה לא,

ישראל קלרמן:

ולא חייבים את כולם, אני יכול גם להיות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, מה זה לא להיות?

ישראל קלרמן:

אני צריך להיות היום?

חיים כהן:

אתה, היא אומרת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל צריך לכתוב,

חיים כהן:

מחדש בוועדה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא מחדש,

ישראל קלרמן:

לא התקשרו אלי אבל, שהיו,

יוסי חביליו:

אני לא חושב שאפשר דבר כזה לעשות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה? אם הוא משכנע אפשר, בוא אינסוף לוועדה,

ישראל קלרמן:

הנה יואל.

רלי חיים:

הנה יואל, הוא רוצה וועדה,

יוסי חביליו:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר תמיד להסיר.

יואל אבן:

צריך 50 קומות בקוקיא,

יוסי חביליו:

לא, אני לא מוכן לדון בקוקיא, אני הולך,

יואל אבן:

תירגע, (לא ברור).

יוסי חביליו:

קדיש לזו תבוא, לקוקיא, אני לא בא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

גם יכול להגיד, (לא ברור).

יוסי חביליו:

דיון שנגמר, אני יוצא בחוץ. אני מתנגד לזה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

יוסי חביליו:

זה לא פייר.

ישראל קלרמן:

37 עד עכשיו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יוסי,

יוסי חביליו:

37, תעשה את 37,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יעלה את זה לדיון, לוועדה הבאה,

חיים כהן:

לוועדה הבאה,

רלי חיים:

יעלה לוועדה הבאה.

ישראל קלרמן:

אני שואל אבל, אני שואל הוועדה הבאה,

יוסי חביליו:

אני לא בטוח שאפשר.

חיים כהן:

לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אינסופי,

ישראל קלרמן:

ואני לא חייב להיות,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תמיד אפשר להסביר למה, ולזה אתה יכול להגיד,

ישראל קלרמן:

37, מה הבעיה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושב כך וכך,

אמנון ארבל:

מצגת,

חיים כהן:

לא יעזור לך,

יוסי חביליו:

מה זה J?

יואל אבן:

מה זה?

חיים כהן:

יואל, יואל,

יוסי חביליו:

מה היה ב – J?

ישראל קלרמן:

J ו - ,

יואל אבן:

כן, אי-אפשר, אי-אפשר,

חיזוקים תקשיב יואל,

ישראל קלרמן:

לא, הוא קיבל הסכמה, שנייה,

חיים כהן:

רגע,

ישראל קלרמן:

הוא מקבל הסכמה.

חיים כהן:

רגע, צריך לדעת שכדי לפתוח את התוכנית, של J, לשנות את התוכנית, אתה צריך להביא את החברים שהיו בתיק,

ישראל קלרמן:

לא, להסכים.

יואל אבן:

לא, לא קיבלתם (לא ברור) שם.

ישראל קלרמן:

שיסכימו,

יוסי חביליו:

לא, לא, אני גם לא,

חיים כהן:

צריכים להיות פה,

ישראל קלרמן:

לא, שיסכימו,

יוסי חביליו:

אבל אילנית,

ישראל קלרמן:

אמרה אילנית,

יוסי חביליו:

שמשוהו שאתה לא מרוצה, אתה פותח אותו כל שבוע?

חיים כהן:

סליחה, סליחה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא כל שבוע, תראה, אין סופיות,

חיים כהן:

יואל שואל שאלה, יואל שואל שאלה,

יוסי חביליו:

תעשה את אומרת 37, אתה רוצה או לא?

ישראל קלרמן:

בהסכמה של כולם שהיו פה, אפשר לפתוח גם עכשיו, נכון?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, כמה היו,

ישראל קלרמן:

בהסכמת כולם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

ישראל קלרמן:

כן?

חיים כהן:

בהסכמה?

ישראל קלרמן:

בהסכמה, לא,

יוסי חביליו:

J אני לא הייתי,

חיים כהן:

צריכים להיות פה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כל מי שהיה,

יוסי חביליו:

מה? לקוקיא, אני לא מסכים, לא,

ישראל קלרמן:

והוא לא מסכים, אז הוא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא מסכים,

יוסי חביליו:

לא, אז אתה לא יכול,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הכי נכון יהיה לדעתי, להעלות את זה על סדר היום,

ישראל קלרמן:

בעוד שבועיים.

רלי חיים:

הוועדה הבאה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להסביר למה הוועדה רוצה,

יוסי חביליו:

אתה צריך להסביר, אני,

ישראל קלרמן:

לא היה פה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ולקיים דיון נוסף,

ישראל קלרמן:

טוב, אז מהנדס העיר תכתוב לו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אין סופיות דיון, אפשר תמיד לדון, אבל צריך להסביר למה,

יוסי חביליו:

אני לא בטוח שזה מה זה, תנצל את כל רגע שיש לך, זה ותחליף החלטות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל אין סופיות דיון, תמיד יכול לעלות עוד פעם.

רלי חיים:

(לא ברור) שזה לא מופיע למחוזית.

עו"ד אילנית מיכאלי:

והוועדת ערר לא נותנת לנו בכל מיני מקרים של אין ספק, ולא ברור, זה כל הזמן,

יוסי חביליו:

מה לא היה פה שום ספק? היה 4 – 2, (לא ברור), מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה יכול להגיד הוועדה קיבלה המלצה חדשה של מהנדס העיר,

חיים כהן:

הוא מדבר עכשיו על, מתחם J, שלא היית.

יוסי חביליו:

מתחם J, לא הייתי, אני לא יכול לדבר על זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון,

יוסי חביליו:

מה היה שמה?

חיים כהן:

מתחם J,

יוסי חביליו:

גם הגדילו את הקומות?

חיים כהן:

הוא לא היה, אז ככה שהוא יכול להתנגד עד מחר, זה לא רלוונטי,

יואל אבן:

לא קיבלתם החלטה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא יכול,

ישראל קלרמן:

יכול להביא את החברים,

חיים כהן:

ב – J, קיבלנו.

ישראל קלרמן:

נקבל מהם הסכמה.

חיים כהן:

אתה צריך עכשיו לקבל כבר,

ישראל קלרמן:

הסכמה.

חיים כהן:

הסכמה מהחברים,

ישראל קלרמן:

מגורא וייצמן, אדיר, אדיר חוזר הוא אמר לי,

חיים כהן:

אדיר וייצמן, גורא, זהו.

עמנואל זלטס:

אגב חיים מה השאלה שלי, אם כל (לא ברור),

חיים כהן:

אם כל אלה אומרים לך, שכן, אז אפשר,

עמנואל זלטס:

אם יש קוורום, כי עם יוסי, (לא ברור) קוורום.

ישראל קלרמן:

לא, הוא יחזור, אדיר חוזר, כן.

יוסי חביליו:

מה? על J?

ישראל קלרמן:

כן,

חיים כהן:

זה על J,

יוסי חביליו:

אני לא יודע מה היה שמה, אני אחליט לפי התוצאה,

חיים כהן:

על הקוקיא היה,

יוסי חביליו:

לא הייתי,

עמנואל זלטס:

אדיר תבוא לפה.

יוסי חביליו:

האמת שרציתי גם להיות, אבל איכשהו, אבל את זה לא ביקשתי,

חיים כהן:

אתה תהיה נגד, בכל מקרה.

יוסי חביליו:

למה? זה גדול?

חיים כהן:

זה מגדל של 30 קומות,

יוסי חביליו:

נכון, אבל למה זה לא עבר פה? למה הוא קפץ?

חיים כהן:

לא, בגלל שעשו מסחר, במקום דיור.

ישראל קלרמן:

רוצים תעסוקה במקום דיור.

חיים כהן:

תעסוקה במקום דיור.

יואל אבן:

לא ניתן תעסוקה, לא ניתן,

יוסי חביליו:

תעסוקה,

יואל אבן:

לא ניתן, התכסית שלא ניתן לתעסוקה, זה 600 מטר תכסית, לא ניתן תעסוקה.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) מתנגד.

יוסי חביליו:

מה אמרת? שאני אתנגד בכל מקרה.

אמנון ארבל:

אמרתי שהסברתי את זה לוועדה,

יוסי חביליו:

ועדיין היא לא קיבלה את זה,

יואל אבן:

אני בא להסביר את זה, כי לא ניתן תעסוקה, פיזית,

יוסי חביליו:

למה?

יואל אבן:

מקצועית, כי תעסוקה אתה צריך יש מינימום של שטח על תעסוקה.

יוסי חביליו:

טוב, אתה רוצה לעשות את 37?

יואל אבן:

אתה לא יכול, אתם נותנים פה דירות. להשכרה. וחסר לנו השכרה.

יוסי חביליו:

רגע, ישראל, אתה רוצה לעשות את 37? ואז,

ישראל קלרמן:

עכשיו 37, כן,

אמנון ארבל:

תוכנית 37,

יואל אבן:

מה זה?

ישראל קלרמן:

גם בזה הוא רוצה להיות?

רלי חיים:

כן,

יואל אבן:

בקדיש לוז? לא, לא, באתי בשביל זה, אבל,

תוכנית 1231729

אמנון ארבל:

תוכנית 37 בסדר היום, תוכנית 1231729,

יוסי חביליו:

, אני רוצה להצהיר שאני עדכנתי את אלי מלכה, שאני גר בערך כמה, 200 מטר, 300 מטר משם, אני חושב שאין בעיה, זה לא משפיע ישירות,

חיים כהן:

אני חשבתי שיש בעיה,

יוסי חביליו:

אז יש בעיה, אתה חושב.

ישראל קלרמן:

לא, גם חוץ מזה שיש בעיה, זה אווירי או?

רלי חיים:

הוא גר 200 מטר מהאזור,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא תנאי,

יוסי חביליו:

אני בצד השני של הכביש, אני לא רואה את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

על השאלות האלה, אלי מלכה.

חיים כהן:

לא, אני חושב שיש ניגוד עניינים,

יוסי חביליו:

אז בסדר, אז אתה חושב, אז אני חושב שלא, ועדכנתי גם את אלי מלכה,

ישראל קלרמן:

יללה,

חיים כהן:

שיהיה כתוב בפרוטוקול,

יוסי חביליו:

לפני זה, בכל העיר לא יכול, את בורג' חליפה רואים מכל העיר, אז כולם פסולים.

חיים כהן:

אבל, (לא ברור),

יוסי חביליו:

ההשפעה של זה עלי, היא מינימאלית.

חיים כהן:

את זה ככה, בבקשה לכתוב שהוא פה, שאל את אלי מלכה, והוא לא ענה לו, והוא חושב, והוא חושב, רגע,

יוסי חביליו:

לא, עדכנתי.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא ענה לך או לא?

יוסי חביליו:

לא, הוא לא ענה לי, אני מעדכן, אבל למען הסר ספק.

חיים כהן:

עכשיו למען הסר ספק.

יוסי חביליו:

אין בעיה, שישפוט מי שישפוט,

חיים כהן:

הוא טוען שאין בעיה,

יוסי חביליו:

נכון,

חיים כהן:

חבר וועדה חיים כהן טוען, שיש בעיה.

יוסי חביליו:

חיים, חיים, את המתחיל להגזים חיים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

ניגוד עניינים שלך היה כתוב בטח בסביבה של הבית,

יוסי חביליו:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

וזה לא הסביבה של הבית?

יוסי חביליו :

לא, היה כתוב כל מה שגובל, וזה לא גובל,

עמנואל זלטס :

ישראל, אתה לא רוצה לגמור היום?

יוסי חביליו :

למען הסר ספק, אני אומר את זה,

ישראל קלרמן :

זהו, 37 בבקשה,

אמנון ארבל :

רגע, בוא תגיד לי איפה אתה גר,

עו"ד אילנית מיכאלי :

עכשיו נדע איפה הוא גר,

יוסי חביליו :

תשים אני אגיד לך איפה אני גר,

ישראל קלרמן :

הוא לא יגיד בחיים,

רלי חיים :

נראה את הבית שלו,

יוסי חביליו :

שלא ישלחו אלי החבר'ה,

חיים כהן :

קו אוויר באמת אם זה 200 מטר, או 150.

אמנון ארבל :

יללה,

יוסי חביליו:

לא יודע,

ישראל קלרמן:

הוא לא גר פה, זה דירה שלו, הוא גר באורה, הוא גר באורה.

יוסי חביליו:

לא, אני גר שם.

ישראל קלרמן:

או מטה יהודה.

יוסי חביליו:

קדימה,

אמנון ארבל:

איפה אתה גר?

ישראל קלרמן:

במטה יהודה.

יוסי חביליו:

קדיש לוז 20.

אמנון ארבל:

קדיש לוז 20? איפה זה 20?

רלי חיים:

20 זה זה,

יוסי חביליו:

תראה את הפרויקט אחרי זה נדבר.

רלי חיים:

זה 3 ו- 13.

אמנון ארבל:

זה 20?

יוסי חביליו:

כן, זה 20.

ישראל קלרמן:

הפרויקט נמצא כאן,

עמנואל זלטס:

תפתח את תלת – מימד,

יוסי חביליו:

אני לא רואה,

אמנון ארבל:

הפרויקט כאן,

יוסי חביליו:

ההשפעה של הפרויקט הזה, אלי היא מינימאלית, אין מה לעשות.

אמנון ארבל:

הנה פה, פה,

חיים כהן:

טוב תמשכי את הדברים, אני מסכים שהוא ישתתף.

יוסי חביליו:

תמשכי, הבן אדם חזר בתשובה.

אמנון ארבל:

אוקי, תסתכלו. זה לא זה,

יוסי חביליו:

מה זה? זה האם.

אמנון ארבל:

רגע, נסגור את ההם, ונפתח (לא ברור),

יוסי חביליו:

יואל, יואל, תרגיעו קצת, יואל,

יואל אבן:

זה הפיננסי בינוי?

עמנואל זלטס:

במקומית עם הזה.

יואל אבן:

אתה,

יוסי חביליו:

אתה לא היית מה שאמרתי לישראל, מה שאני קיבלתי ייאוש לפרוש,

יואל אבן:

אתה יותר מידי, ועוד שאתה רואה, עד שזה ממששים,

יוסי חביליו:

אני קם בבוקר מזיע, מה עם איסלנד, מה עם יובלים, מה עם בורג' חליפה, מה עם חיסבון,

יואל אבן:

מה שקורה בגלל ההדמיות, אתה בטוח זה מחר בבוקר,

יוסי חביליו:

אבל זה לא משנה, תיאורטית זה יכול להיות,

יואל אבן:

אני אומר לך,

יוסי חביליו:

הרי לא יכול לבנות על זה שזה לא יהיה,

יואל אבן:

אתה לא יכול לבנות על זה שזה לא יהיה, אבל אומר לך, (לא ברור), לא קורים כל כך מהר, זה בהדרגה, דברים קורים, בוא.

אמנון ארבל:

טוב, השכונה שכונת רמת שרת,

יואל אבן:

תראה במדינה,

אמנון ארבל:

תמונה יותר גדולה,

יואל אבן:

מאות אלפי יחידות דיור,

עמנואל זלטס:

אחרון,

יואל אבן:

המימוש שלהם, זה אירוע.

אמנון ארבל:

למעשה זה,

יוסי חביליו:

זה נרשם שאני מתנגד בהגדלה הזאת, כי גם המינהל הקהילתי מתנגד.

רלי חיים:

על מה? 37?

יוסי חביליו:

כן, לא,

רלי חיים:

לא אמרת,

יוסי חביליו:

מה – 34 ל – 42, לרשום.

ישראל קלרמן:

בקודם עשינו,

יוסי חביליו:

בקודם, בקודם.

ישראל קלרמן:

רלי, אל תעני לו.

רלי חיים:

רשמתי מתנגד.

ישראל קלרמן:

יוסי, אתה לא בסדר, אתה מבלבל את כולנו, אתה מדבר על 10 תוכניות בדקה, תפסיק. אמי, תמשיך בבקשה.

אמנון ארבל:

אני אוציא אותו,

ישראל קלרמן:

די.

אמנון ארבל:

תמיד מכינים לי מה קרה לך?

רלי חיים:

כביש מכינים?

אמנון ארבל:

זה המתחם, יש לנו למעשה היום,

עמנואל זלטס:

חשבתי שהוא יגיד לך מה שצריך היום, תגובה אחרי זה,

ישראל קלרמן:

שמה שכתוב פה, זה הודעה שמה?

רלי חיים:

זה הודעה לדוברות.

אמנון ארבל:

יש פה,

יוסי חביליו:

מה הודעה לדוברות? תראה לי אותה, שאני אקרא, אנטי, נגד.

אמנון ארבל:

אנחנו מכינים על כל ההחלטות, של הפרויקטים הגדולים הודעה לעיתונות, לדוברות, אחרי הוועדה. יש, זה רחוב קדיש לוז, היום זה הבניין שאתם רואים מורכב מכמה כניסות, ולכיוון הרחוב, יש למעשה חנייה שיותר נמוכה ממפלס הרחוב, התוכנית למעשה מציעה להרוס את הבניין הגדול והמורכב הזה, להציע מגדל אחד, שתיכף אני אראה לכם פה, עוד שני בניינים נמוכים, כיכר משמעותית, שמתחברת גם לרחוב, וגם יורדת לכיוון, פה יש בבניין הזה, שלוחת מתנ"ס, שהיום הגישה היא לא כל כך נוחה, אז מרחיבים את הגישה גם לשמה, וגם מייצרים לבקשת הוועדה בפעם הקודמת, איזה שהוא חיבור למעשה עד, עד הרכבת הקלה, כי מה שביקשה,

יוסי חביליו:

מי יכול לרדת את זה?

ישראל קלרמן:

מה זה החיבור הזה?

יוסי חביליו:

שלא יעבוד בשבת,

אמנון ארבל:

שביל הולכי רגל.

ישראל קלרמן:

שביל?

אמנון ארבל:

שבילים,

ישראל קלרמן:

לא דרגנועים?

יוסי חביליו:

זה לא דרגנוע,

אמנון ארבל:

גם אמצעי מכאניים,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

הקו הסגול כבר פה,

יוסי חביליו:

מה? מה אמרת?

אמנון ארבל:

אמצעים מכאניים,

יוסי חביליו:

איפה הם יהיו?

אמנון ארבל:

אמרתי פה כבר יש במסגרת הקו הסגול אחד,

יוסי חביליו:

אין, אין הוא לא קיים,

אמנון ארבל:

גם בקו הסגול עוד לא קיים אבל, נו יוסי, בתוכנית.

ישראל קלרמן:

הלאה,

עמנואל זלטס:

זה יהיה עוד קודם.

אמנון ארבל:

התוכנית, היום שברת את כל השיאים היום. התוכנית למעשה, הרבה הרבה זה,

יוסי חביליו:

כן, כן,

אמנון ארבל:

אבל בגדול מה שהתוכנית מציעה, זה מגדל אחד, שני בניינים נמוכים, שטח ציבורי ביניהם, מרחב ציבורי כמו שאמרתי, פה כיכר משמעותית שיושבת על הרחוב, מובילה את זה לתוך הכיוון של הפארק למטה,

יוסי חביליו:

כמה קומות המגדל?

אמנון ארבל:

שלוחת מתנ"ס, 30 קומות המגדל.

יוסי חביליו:

33 רשום, מה שהסתכלתי, תראה את זה,

אמנון ארבל:

תיכף אני אסתכל,

יוסי חביליו:

אני רוצה לראות ליד שני האחרים,

אמנון ארבל:

30 קומות, המגדל כולל,

עמנואל זלטס:

30 קומות,

אמנון ארבל:

אבל שנייה בוא נסיים את הכול, יוסי, ואז תעיר הערות, נו, אבל זה,

יוסי חביליו:

לא, אבל אני ראיתי בהדמיה,

אמנון ארבל:

אני אומר את זה תספור את הקומות,

יוסי חביליו:

הם נראים חגבים כבר.

אמנון ארבל:

אין מגדלים לידו, יש לי 18 קומות לידם.

יוסי חביליו:

18 קומות, שליד המינהל הקהילתי,

אמנון ארבל:

כרגע התוכנית מציעה 30 קומות מגדל, 30 קומות עם 184 יחידות דיור, ועוד שתי בניינים של 11 קומות, עם עוד 92 יחידות דיור,

יוסי חביליו:

כמה סך הכול?

אמנון ארבל:

יש סך הכול 400 מטרים, סך הכול מה? יחידות דיור?

יוסי חביליו:

מכפיל, מכפיל, כן,

אמנון ארבל:

מכפיל, תיכף אני אגיד לך,

עמנואל זלטס:

אמי, איפה המיקום?

אמנון ארבל:

זה הסכמה.

עמנואל זלטס:

איפה המיקום של המגדלים שמה? אחד, והשניים.

אמנון ארבל:

יש מגדל אחד פה.

עמנואל זלטס:

לא, איפה יש שתיים של 11, ואחד של,

אמנון ארבל:

זה, זה המגדל,

חיים כהן:

המגדל הזה פה,

אמנון ארבל:

זה בניין נמוך וזה בניין,

יוסי חביליו:

הוא יותר למעלה,

אמנון ארבל:

זה 30 קומות, זה רחוב קדיש לוז,

יוסי חביליו:

זה קדיש לוז, כן,

אמנון ארבל:

שניים קטנים מאחורה, תיכף אתם גם תראו את זה,

יוסי חביליו:

זה ליד הכיכר, איפה שהבית כנסת, בית אבות שמה,

אמנון ארבל:

זה המגדל לצורך העניין, זה בניין הקטן נמוך, נמוך יחסית, 11 קומות, הם מעט דירות בקומה, וזה גם יחסית מעט, זה מיועד עוד קומה, המרחב הציבורי שהולך גם בכיוון הזה, וגם לכיוון הזה, וגם פה יש שטח ציבורי, והפרשי טופוגרפיה, וזה נראה ככה בחתכים, זה נראה תיכף בהדמיות, בוא נראה, זה הבניין, זה אחרים שאולי יהיו בעתיד כרגע לא קיים. כן, הדמיות נראות ככה,

יוסי חביליו:

בעצם היום כל,

אמנון ארבל:

אז יש להם,

חיים כהן:

כיום אין דבר כזה, זה הולך להיות הבניין הראשון,

אמנון ארבל:

זה למעשה התוכנית ה - ,

אסף שגיא:

אמי, איפה?

אמנון ארבל:

הפינוי בינוי הראשונה ברמת שרת. אין תוכנית ברמת שרת עדיין, זה התוכנית הראשונה לפינוי בינוי, ברמת שרת.

עמנואל זלטס:

אגב למה,

חיים כהן:

זה בעצם צמוד לקריית יובל, זה על הגב של קריית יובל,

יוסי חביליו:

מה פתאום, מה?

חיים כהן:

זה הפרויקט,

ישראל קלרמן:

בית וגן אומר לך, קדיש לז,

יוסי חביליו:

זה לא בית וגן, זה יותר כבר קרוב לבית וגן,

ישראל קלרמן:

בית וגן.

יוסי חביליו:

איפה שה – בית כנסת, (לא ברור) אבות שם, בכיכר.

אמנון ארבל:

כן, זה מה שרשום לדעתי בתוכנית, זה המבט מכיוון הרחוב התחתון, מכיוון הפארק לכיוון הרכב, שני בניינים יחסית נמוכים יותר, ומגדל אחד יותר גבוה, זה עוד מבט, זה המבט של הכיכר שפונה לרחוב קדיש לז,

עמנואל זלטס:

כמה יש בבניין ליד?

אמנון ארבל:

זה הירידה למטה,

עמנואל זלטס:

כמה יש ליד? בנייה קרוב,

ישראל קלרמן:

איפה זכות ה - ? איפה? איפה?

יוסי חביליו:

זכות אבות מצד שמאל, הנה אני אראה לך,

אמנון ארבל:

מה זה זכות אבות?

יוסי חביליו:

הבית כנסת,

ישראל קלרמן:

איפה זה?

יוסי חביליו:

יש להם כיכר, פה בכיכר. פה זה מעל (לא ברור) פה, זה הכביש והצומת,

ישראל קלרמן:

שנייה, שנייה, איפה קדיש לוז ממשיך?

יוסי חביליו:

זה ככה, עולה לפה לבית וגן,

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

זה לכיוון,

אסף שגיא:

זה יורד.

אמנון ארבל:

ירידה לכיוון,

ישראל קלרמן:

וזה פה עולה, פה עולה.

יוסי חביליו:

פה זה עולה לבית וגן,

ישראל קלרמן:

לבית וגן,

יוסי חביליו:

והבית כנסת פה נמצא ממש מאחורי הדבר הזה,

רלי חיים:

למה זה לא בניין אחד?

יוסי חביליו:

הנה, הנה רגע, אולי עכשיו אני יכול להראות לו יותר טוב,

אמנון ארבל:

זה הבניין קיים של ה – 18 קומות,

יוסי חביליו:

זה הבניין קיים, וזה המינהל הקהילתי פה,

אמנון ארבל:

נכון,

יוסי חביליו:

והבית כנסת, איפה אתה רואה את הבניין הזה, הנה זה, הבית כנסת כאן, ממש מאחורי זה, אם תוריד את זה,

אמנון ארבל:

את מה להוריד?

חיים כהן:

ישראל,

יוסי חביליו:

רגע, זה לא קיים. זה קיים?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

זה ישיבת (לא ברור),

יוסי חביליו:

שתי אלה קיימים?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

מי זה? מה זה?

יוסי חביליו:

אז הבית כנסת הוא פה. ישראל,

אמנון ארבל:

כמו שאומרים הגששים, פה היה עץ, מאחורי העץ.

יוסי חביליו:

כן, בדיוק מאחורי העץ. איפה שהמכוניות האלה, זה החנייה של הבית כנסת, שהוא פה.

אמנון ארבל:

למה אתם מסתבכים? אני אראה לכם ב – GIS, מה?

יוסי חביליו:

תראה ב – GIS,

ישראל קלרמן:

תראה ב – GIS,

יוסי חביליו:

הנה הנה בדיוק תראה לו ב – GIS, אתה רואה זה הבית כנסת,

אמנון ארבל:

הפרויקט הוא כאן,

יוסי חביליו:

בדיוק, זה שני המגדלים שראית, זה המינהל הקהילתי,

אמנון ארבל:

נכון,

יוסי חביליו:

זה הכיכר, וזה הבית כנסת,

אמנון ארבל:

כן. בסדר?

ישראל קלרמן:

גם, כמה מקומות זה (לא ברור)?

יוסי חביליו:

18.

אמנון ארבל:

לא, זה יותר נמוך, זה,

יוסי חביליו:

פחות אפילו, הפינתי עוד יותר,

אמנון ארבל:

זה מה שנראה בניין הכוכב,

יוסי חביליו:

זה הכוכב, כן,

אמנון ארבל:

הוא לדעתי 10, 12, קומות.

יוסי חביליו:

12 קומות,

אמנון ארבל:

כן, משהו כזה, זה בניין, מה?

יוסי חביליו:

לא מתאים.

אמנון ארבל:

פינוי בינוי,

ישראל קלרמן:

א' (לא ברור) ל – 30, זה בתוך בית וגן,

אמנון ארבל:

מכל מקום אחר יש לך, מאשרים בנייה ועושים פינוי בינוי, לא הבנתי.

ישראל קלרמן:

איפה? בתוך השכונות?

אמנון ארבל:

כל ירושלים. גילה, ארמון הנציב, תלפיות,

ישראל קלרמן:

לא, זה (לא ברור).

יוסי חביליו:

זה 12, 13, אני יודע,

אמנון ארבל:

רמת שרת זה סוף העולם שמאלה?

ישראל קלרמן:

זה בתוכנית השכונות.

יוסי חביליו:

הנה הבית כנסת,

ישראל קלרמן:

תראה, תראה את כל המרקם,

אמנון ארבל:

זה הבית כנסת,

יוסי חביליו:

נכון זה לידכם.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אבל זה בניין שיכון משנות ה – 70 מה לו ומה לו, מה השאלה? זה בניין שיכון,

יוסי חביליו:

אגב מה המכפיל? קודם כל זה לא משהו די שצריך פינוי בינוי דחוף, זה לא כמו ההם,

ישראל קלרמן:

הייתי שמה, היינו שמה, עשו שם תוספות, היינו בסיור שמה,

אמנון ארבל:

ההורים שלי גרו אז 10 שנים,

ישראל קלרמן:

למה?

אמנון ארבל:

זה בניין ישן,

אדיר שוורץ:

זה בית כנסת, או דיון (לא ברור),

אמנון ארבל:

לא, אני לא יודע, נראה לי את הדיון הזה כבר עשינו,

ישראל קלרמן:

את כל זה להוריד?

אמנון ארבל:

כן, את כל הבניין הזה,

יוסי חביליו:

אבל אני חושב בתוכנית האב מה זה? זה כחול זה,

אמנון ארבל:

בתוכנית האב זה, אין פה תוכנית אב לצורך העניין,

יוסי חביליו:

למה? זה חלק מיובלים גנים,

אמנון ארבל:

אין פה תוכנית אב באזור הזה, ובתו שאנחנו עשינו שבוחן את כל רמת שרת, ובוחן את כל הבניינים פה, שעשינו אבחנה בין בניינים משנות ה – 70, לבין מתחמים שהם הרבה יותר נמוכים, או חדשים, זה בניינים שבהחלט ראוי כמו כל בניין מהסוג הזה, בכל שכונה בירושלים, בפינוי בינוי,

יוסי חביליו:

בסדר, אבל זה בינוני, זה לא קטסטרופה.

אמנון ארבל:

מה זה בינוני?

יוסי חביליו:

זה לא בניין שמת ליפול משנות ה – 40.

אמנון ארבל:

מאיפה אתה יודע?

יוסי חביליו:

אני עובר שם כל יום.

אמנון ארבל:

אין שיכונים משנות ה – 40, יוסי,

יוסי חביליו:

לא, אתה הראית לי קודם,

אמנון ארבל:

יש 70 שיכונים,

יוסי חביליו:

את השיכונים בתלפיות,

אמנון ארבל:

שיכונים משנות ה – 70,

יוסי חביליו:

שבאמת היו על הפנים,

אמנון ארבל:

זה אותם שנים, אבל,

יוסי חביליו:

אנשים טובים, למעלה גרים פה.

ישראל קלרמן:

זה אותם שנים אבל הבניינים.

יוסי חביליו:

טוב,

אמנון ארבל:

שיכוני שנות ה – 70, וה – 80.

יוסי חביליו:

עכשיו באים לי גם, מציעים לפי פתקים כל יום, רוצים לעשות פינוי בינוי, ואני מתנגד,

עמנואל זלטס:

מה מציעים לך?

יוסי חביליו:

איפה הליגה באים לי, רוצים להחתים אותי, לא חותם.

אדיר שוורץ:

אבל רגע למה אתה לא אומר שזה לא בתוכנית האב? זה תוכנית אב,

אמנון ארבל:

לא, תוכנית אב של יובלים גנים, אדומים כחולים, וירוקים, זה לא פה, זה לא כולל את רמת שרת, זה לא שם.

יוסי חביליו:

אבל הנה המינהל הקהילתי מתנגד, הוא קודם כל עכשיו יש דיון בתוכנית האב, שלוש, אם כבר בונים זה צריך להיות,

אמנון ארבל:

איזה תואם תוכנית אב, יוסי.

יוסי חביליו:

מחכים להחלטה של המחוזית,

אמנון ארבל:

אבל זה לא נכון, עוד פעם אני אומר לך,

ישראל קלרמן:

מה עם (לא ברור),

יוסי חביליו:

זה חלק מהשכונה, אמי,

ישראל קלרמן:

בוא,

יוסי חביליו:

זה שכונה זה המינהל הקהילתי, מינהל קהילתי,

אמנון ארבל:

אז מה? זה לא אותה שכונה אבל,

יוסי חביליו:

לכאורה, זה,

ישראל קלרמן:

אמי, אני שואל איפה של ה - ,

רלי חיים:

הנה הוא פה, הוא רצה לדבר,

אמנון ארבל:

מה? רותם.

ישראל קלרמן:

רותם.

יוסי חביליו:

זה המחליף.

בר נחמיאס:

אני בר.

ישראל קלרמן:

בר.

יוסי חביליו:

היית אצלי, מה נשמע?

אדיר שוורץ:

נכון מאוד, היית.

יוסי חביליו:

אתה חדש.

בר נחמיאס:

נכון,

אמנון ארבל:

חבר'ה את הדיון הזה, אני חייב להגיד עשינו בפעם הקודמת שהוועדה המקומית הצטרפה,

יוסי חביליו:

מה המכפיל פה, אמי, אמי, מה המכפיל?

אמנון ארבל:

המכפיל פה כרגע יחסית גבוה, בגלל שיש פה תמורות שצריך לתת לבניין, על כל השטח של החנייה,

יוסי חביליו:

לוקחים שטח חנייה?

אמנון ארבל:

הסברתי מקודם, היום כל השטח הזה, והוא לא שטח של החנייה הזאתי, זה קרקע, (לא ברור) אגודת ישראל, שאין ספק שתוצאה פה תמורה, תמורת הפיתוח שלה, לכן התוכנית לקחה מראש, מרווח נקרא לזה,

יוסי חביליו:

כמה? כמה המכפיל? אל תסכים לזה,

אמנון ארבל:

4,

יוסי חביליו:

מה 4? מה 7?

אמנון ארבל:

על רמ"י אמרתי.

יוסי חביליו:

זה לא מעניין אותי מי רמ"י, אל תגזים,

אמנון ארבל:

מה זה לא מעניין אותך רמ"י?

יוסי חביליו:

אדיר, המינהל הקהילתי נגד,

ישראל קלרמן:

אז מה אתה רוצה? מה אנחנו עושים?

יוסי חביליו:

נגד.

ישראל קלרמן:

לדחות?

יוסי חביליו:

כן,

ישראל קלרמן:

לדחות את התוכנית?

יוסי חביליו:

כן, לדחות את התוכנית.

אמנון ארבל:

למה? מאיזה נימוק?

ישראל קלרמן:

נימוק של 30 קומות, אין פה מקום,

יוסי חביליו:

זה הנימוק,

ישראל קלרמן:

בוא נשמע רגע את הבחור.

בר נחמיאס:

אחלה.

רלי חיים:

רק תגיד את השם, בר, סליחה.

אמנון ארבל:

מה זה התושבים לא רוצים?

ישראל קלרמן:

בוא נשמע אותם.

יוסי חביליו:

התושבים בשכונה לא רוצים את זה, הנה המינהל הקהילתי.

אדיר שוורץ:

רגע עם המינהל, מה אומר בר?

רלי חיים:

הנה, תן לו לדבר.

יוסי חביליו:

הנה המינהל,

אמנון ארבל:

המינהל הקהילתי לא מייצג את תושבי השכונה,

בר נחמיאס:

עבודה הקהילתית, מבחינת הבדיקה החברתית שעשינו, היה בסך הכול תקין, גם מבחינת הסכמת יו"ר ונציגות, כן יש לנו משהו דברים שנרצה להכניס,

אמנון ארבל:

כנס.

בר נחמיאס:

תנאי להפקדה, לפני הדיון במחוזית, כנס שיתוף ציבור,

ישראל קלרמן:

רגע שנייה תן לו לסיים, שנייה, תן לו לסיים, שנייה,

בר נחמיאס:

אם של כנס שיתוף ציבור מידי בהתאם להנחיות של,

ישראל קלרמן:

מה? תנאי להפקדה?

בר נחמיאס:

כן,

ישראל קלרמן:

כן.

בר נחמיאס:

הפצה, הודעה לכלל בעלי הודעה, לכלל בעלי הדירות בנושא, זכויות לאזרחים וותיקים, ואנשים עם צרכים מיוחדים,

ישראל קלרמן:

מה? מה התמהיל שמה? אתה יודע להגיד לי? מה למה?,

אמנון ארבל:

הנה,

עמנואל זלטס:

מה הגילאים.

בר נחמיאס:

כן, כן,

עמנואל זלטס:

סוציו אקונומי משהו, נתונים על הדיירים.

בר נחמיאס:

12, 29% סליחה בעלי הדירות המתגוררים במתחם, הם אזרחים וותיקים מעל גיל 65,

אמנון ארבל:

אתה מכיר תוכנית פינוי בינוי שמינהל קהילתי לא התנגד?

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, נו.

אמנון ארבל:

לא התנגד, מינהל קהילתי לא התנגד?

בר נחמיאס:

יש שם של דירות שנמצאים בטווח האמור,

יוסי חביליו:

הם כתבו את זה לעופר אהרון.

בר נחמיאס:

הדו"ח שקיבלנו זה כרגע 29% מהדיירים הם, אזרחים וותיקים, 65 ומעלה, בהקשר הזה אנחנו מבקשים באמת הפצה לכל בעלי הדירות על הזכויות של אזרחים וותיקים, ואנשים עם צרכים מיוחדים, וגם להעביר לנו בעצם את ה - , הפצה של הדבר. השלמות נדרשות לדוח החברתי שלב 2, אנחנו מבקשים עקרונות חברתיים לתכנון, לא הוגש. ועדכונים נוספים על שיתוף ציבור. אלה, איזה קנסים שיתוף ציבור מתוכננים, זהו, פרטי לכך.

אמנון ארבל:

אבל לא כתוב שהם מתנגדים לתוכנית אגב.

יוסי חביליו:

הם כותבים, יש שמה, כי רמת שרת, הינה שכונה שאינה צריכה התחדשות עירונית מבחינה (לא ברור), המבנים במצב טוב, בעמוד השני,

בר נחמיאס:

(לא ברור) נוספים על שיתוף ציבור.

יוסי חביליו:

תקרא אחר, כבר מספר, כי יש הבנה, קופץ לשורה השנייה, כי רמת שרת דניה הינה שכונה שאינה צריכה התחדשות עירונית מבחינה תקנית. המבנים במצב טוב.

אמנון ארבל:

אבל כתוב שזה לא (לא ברור), זה לא נכון.

יוסי חביליו:

במצב סוציו אקונומי, מה?

אמנון ארבל:

תקריא את ההתחלה - כבר מספר חודשים בחשיבה מחלקת אגף תכנון, לא משנה,

יוסי חביליו:

נכון,

אמנון ארבל:

בנוגע למדיניות התחדשות עירונית בשכונה, יש הבנה כי רמת שרת,

יוסי חביליו:

נכון,

אמנון ארבל:

זה לא נכון, אין הבנה שלנו.

יוסי חביליו:

בסדר, מה הם אומרים? הם אומרים תעשה סקר חברתי, תבדוק את התוכנית הכוללת, מה שהם מבקשים,

אמנון ארבל:

אבל סקר חברתי נעשה פה,

יוסי חביליו:

החברתי רחב לתושבי השכונה,

אמנון ארבל:

לכן אנחנו מבקשים יצירת סקר חברתי רחב תואם מדיניות תכנון לשכונה,

יוסי חביליו:

לשכונה, בשיתוף

אמנון ארבל:

אז איפה כתוב שמתנגדים לפינוי בינוי?

יוסי חביליו:

זה לא נעשה, נו מה תראה מה הם כותבים פה.

אמנון ארבל:

איפה כתוב שהם מתנגדים לעשות תוכנית פה? יוסי.

יוסי חביליו:

זה מה שעולה ממה שכתוב פה.

אמנון ארבל:

לא, זה אתה מפרש את זה, זה לא מה שכתוב,

יוסי חביליו:

מתנגדים לתוכנית הזאת,

אמנון ארבל:

גם את זה אבל, זה לא כתוב אבל,

יוסי חביליו:

אז תקרא,

אמנון ארבל:

אני קראתי פעמיים, לא כתוב שהם מתנגדים לתוכנית,

יוסי חביליו:

הנה,

אמנון ארבל:

תקריא קודם שהקראתי קודם,

יוסי חביליו:

מתנגדים על השלכות שיהיו על שכונת רמת שרת, ורמת דניה, רואים את ההשלכות על השכונה וכולה, וכולה, הם כותבים את זה בדיוק,

עמנואל זלטס:

וכלה.

יוסי חביליו:

לא, אני יכול להקריא לך את כל המכתב.

אמנון ארבל:

אבל אני קראתי את כל המכתב, יוסי,

יוסי חביליו:

אין לי בעיה, אתה רוצה אני יכול להתקשר לבן אדם.

ישראל קלרמן:

טוב,

אמנון ארבל:

אולי אני אשאל אותך שאלה, באמת מה ההבדל בין שיכון כזה שמשנות ה-70 ברמת שרת, לבין שיכון כזה בגילה ברמון הנציב? תענו לי,

יוסי חביליו:

אני אבדוק לגופו של עניין, אני מכיר את השיכון הזה,

אמנון ארבל:

אני שואל אותך שאלה אבל,

יוסי חביליו:

וזה לא מקום שצריך,

אמנון ארבל:

מה זה אתה מכיר את השיכון הזה?

יוסי חביליו:

הנה אני רשום רגע, אני אכתוב,

אמנון ארבל:

מה זה אומר אני מכיר את השיכון הזה? יוסי.

יוסי חביליו:

לא, כי אני עובר שם כל יום, אני מכיר,

אמנון ארבל:

אז מה אם אתה עובר? אתה יודע מה מצב הבניין?

יוסי חביליו:

זה (לא ברור) גר ליד שם.

אמנון ארבל:

מה הקשר עכשיו?

יוסי חביליו:

לזאת שחתומה על המכתב לשאול אותה אם היא מתנגדת או לא, כי יש לך ספק.

אמנון ארבל:

אפשר להתקדם?

ישראל קלרמן:

סיימנו.

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

מה החלטה?

אמנון ארבל:

בהתאם להמלצה?

ישראל קלרמן:

לא,

יוסי חביליו:

בטח,

ישראל קלרמן:

לדחות את התוכנית.

אמנון ארבל:

למה לדחות את התוכנית?

ישראל קלרמן:

כי אף אחד לא רוצה פה, יש פה ארבע חברים, לא רוצים את ה – 30 קומות האלה,

אמנון ארבל:

למה לדחות את התוכנית? אדיר,

רלי חיים:

רגע אדיר מה,

אדיר שוורץ:

לא שמעתי בכלל חצי מהדיון.

יוסי חביליו:

כרגע אתם רוצים לאשר את התוכנית או לא?

רלי חיים:

חיים, מה?

יוסי חביליו:

בבקשה היא לא רוצה לאשר את התוכנית, לשים אותה על הרמקול?

אמנון ארבל:

היא וועדת תכנון?

יוסי חביליו:

לא, שאלת מה כתוב במכתב.

אמנון ארבל:

אני יודע לקרוא,

יוסי חביליו:

היא חתומה על המכתב.

אמנון ארבל:

אני יודע לקרוא מה כתוב יוסי,

יוסי חביליו:

שאתם רוצים בדיקה וזה, אבל כרגע זה, התוכנית הזאת איך שהיא לאשר או לא לאשר, הנה בבקשה תגידי להם נטע, הנה,

אמנון ארבל:

יוסי זה לא מקובל מה שאתה עושה,

ישראל קלרמן:

תסגור את זה,

יוסי חביליו:

לא רק להבהיר את המכתב,

ישראל קלרמן:

היא העבירה, לא רוצה לשמוע.

יוסי חביליו:

המכתב הזה.

אמנון ארבל:

אני לא מבין,

ישראל קלרמן:

אני לא מבין את זה,

יוסי חביליו:

הנה, הנה בסדר, היא אומרת,

אמנון ארבל:

איך היית יועץ משפטי של וועדה? אני לא מצליח להבין,

ישראל קלרמן:

של עירייה,

אמנון ארבל:

של עירייה, אני לא מצליח להבין,

יוסי חביליו:

טוב, היא הסבירה,

ישראל קלרמן:

אתה מתנהג כמו,

יוסי חביליו:

כי הם מנסים לקרוא מכתב מה שאין בו, שאת כן,

אמנון ארבל:

לא, אתה מנסה לקרוא מה שאין בו.

יוסי חביליו:

אבל הנה היא אומרת לך, את זה, היא חתומה פה.

אמנון ארבל:

אני יודע לקרוא יוסי.

יוסי חביליו:

נציגת השכונה, אז היא מתנגדת לזה, אתה רוצה, תהיה נגדה. אני נגד התוכנית הזאת,

אמנון ארבל:

אני לא נגדה, אני בעד התוכנית,

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, 30 קומות פה, בתוך השכונה, את כל המרקם של כל האזור, לא, לא נכנס,

אמנון ארבל:

בגילה זה כן מתאים ב - ,

יוסי חביליו:

גם לא מתאים,

ישראל קלרמן:

נורמאלי, אבל לא 30,

אדיר שוורץ:

אני לא מצליח, בגילה יש לך פתרון של רכבת, ופה אין רכבת,

אמנון ארבל:

גם פה יש רכבת,

ישראל קלרמן:

רחוק מאוד,

יוסי חביליו:

תעשה דרגנוע שתד 80 קומות למטה,

ישראל קלרמן:

הרכבת למטה מאוד.

יוסי חביליו:

תראה איזה רחוק, זה הכי למעלה פה.

ישראל קלרמן:

הכי למטה,

יוסי חביליו:

ותראה שתעשה דרגנוע אחד,

ישראל קלרמן:

איפה הרכבת נמצת?

יוסי חביליו:

למטה, הרבה למטה,

אמנון ארבל:

פה יש תחנת רכבת,

יוסי חביליו:

אתה למעלה, יש לך, תעלה,

אמנון ארבל:

זה בינוי,

יוסי חביליו:

באוטו לוקח לך 10 דקות.

ישראל קלרמן:

לא, אתה הולך עד למעלה,

יוסי חביליו:

אני יכול להביא את התרמיל וללכת ברגל מסע.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

הוועדה נגד פינוי בינוי עכשיו בשכונה?

ישראל קלרמן:

פה,

אמנון ארבל:

למה? מאיזה נימוק?

יוסי חביליו:

שזה מוגזם.

אמנון ארבל:

מה זה מוגזם אבל?

יוסי חביליו:

זה רחוק מהרכבת,

ישראל קלרמן:

שיעשו תוכניות נקודתיות של תב"עות וכאלה, בשביל לחזק את הבניין, אבל לא,

יוסי חביליו:

תקשיב, תקשיב,

ישראל קלרמן:

לא פינוי בינוי,

יוסי חביליו:

אין לך ללכת, פשוט לבוא ככה,

אמנון ארבל:

לא, הוא מתנגד.

ישראל קלרמן:

אני שואל שאלה אתה יכול להביא לי, בוא, אתה יכול להביא לי תוכנית לפינוי בינוי הזה, (לא ברור)
של פינוי בינוי אמרנו את אותו נגד, אם רק זה האפשרות הזאת עם ה – 30 קומות, אנחנו נגד,

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

אבל אנחנו,

ישראל קלרמן:

אז אני אומר לך עוד פעם,

אמנון ארבל:

זה לא שכונה היסטורית, זה לא שכונה רגישה,

ישראל קלרמן:

אתה יכול,

אמנון ארבל:

זה שכונה חזקה,

ישראל קלרמן:

אתה יכול להביא לי תוכנית,

אמנון ארבל:

אם יש מקום שמתאים למגדלים, זה השכונה, על מה אתה מדבר?

ישראל קלרמן:

שאלה,

יואל אבן:

רכבת הקלה,

ישראל קלרמן:

אני יכול לקבל תוכנית,

אמנון ארבל:

למה?

ישראל קלרמן:

של פינוי בינוי,

יוסי חביליו:

זה רחוק מהרכבת הקלה, יואל,

ישראל קלרמן:

15 קומות, ולא 30?

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

למה אבל?

ישראל קלרמן:

זה לא מתאים פה 30.

אמנון ארבל:

מה? מאיזה בחינה לא מתאים?

יוסי חביליו:

אם אתה צריך,

ישראל קלרמן:

(לא ברור),

יוסי חביליו:

אתה יכול להביא אותם בכלל, כן,

אדיר שוורץ:

אבל התוכנית שמה,

יוסי חביליו:

זה פה, איך תגיע מפה לפה?

אמנון ארבל:

מה?

יואל אבן:

זה נקרא קרוב,

ישראל קלרמן:

מה פתאום, יואל.

יוסי חביליו:

מה זה נקרא קרוב? תביא (לא ברור), תביא מטוס, מה זה נקרא קרוב?

יואל אבן:

זה קרוב לרכבת הקלה.

ישראל קלרמן:

לרכבת?

יוסי חביליו:

אתה רוצה לעשות רחפן,

יואל אבן:

הרכבת הקלה, זה אזור שיש פה שירות הסעת המונים טובים.

אמנון ארבל:

איפה שיש,

יוסי חביליו:

בסדר, זה רלוונטי, זה,

יואל אבן:

אפשר למצוא פתרונות,

יוסי חביליו:

איך תהיה,

ישראל קלרמן:

זה פה, על הרחובות זה פה.

יואל אבן:

אפשר לייצר פתרונות,

יוסי חביליו:

אתה לא יכול פתרון,

יואל אבן:

גישה לרכבת, זה לא הבעיה פה,

אמנון ארבל:

זה 3 דקות הליכה, מה אתה מדבר?

יוסי חביליו:

זה לא רכבת,

אמנון ארבל:

זה 3 דקות הליכה,

יואל אבן:

אם אני הייתי גר שם, הייתי מגיע ברכבת (לא ברור).

יוסי חביליו:

אם זה 5 דקות הליכה, אני מסיר את ההתנגדות שלי. בוא עכשיו לשמה.

יואל אבן:

בוא נלך.

אמנון ארבל:

אני אומר לך ההורים שלי גרו פה 10 שנים בבניין הזה,

יוסי חביליו:

בחצי שעה הליכה,

יואל אבן:

תאמין לי, אם אני הייתי גר פה,

יוסי חביליו:

אז בוא נתערב,

יואל אבן:

רכבת קלה,

יוסי חביליו:

אני מוכן,

אמנון ארבל:

ההורים שלי גרו פה 10,

יוסי חביליו:

יש לי פגישה אני גומר ב – 6, אני ב – 6 וחצי אני יכול לפגוש אותך פה, בוא נלך וראה כמה זמן ייקח לך.

אמנון ארבל:

תעשו מה שאתם רוצים, זה רחוב חשוב, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

אמי, החלטה, שיגישו תוכנית,

אדיר שוורץ:

ישקלו פה חלופות אחרות.

ישראל קלרמן:

חלופות,

יואל אבן:

זה אזור (לא ברור) בשורה התחתונה,

ישראל קלרמן:

לשקול,

יוסי חביליו:

מה?

יואל אבן:

אם אני הייתי גר פה, זה היה רכבת קלה,

אמנון ארבל:

זה החלופות, זה התוכנית שיש בפניכם,

יוסי חביליו:

יואל, זה רבע שעה הליכה במקרה הטוב. כן, כן, הגזמת, אין, זה מדרון פה, ויש לך בתים גם כן. מי החבר שלך?

יואל אבן:

חבר שלי (לא ברור).

עמנואל זלטס:

שיהיה 15, 15,

אמנון ארבל:

המגרשים האחרים, אבל המגרשים אחרים קטנים,

יוסי חביליו:

שהיה בגילה?

יואל אבן:

כן,

יוסי חביליו:

לא ראיתי אותו. ואני מסתובב שם הרבה, לא ראיתי אותו,

אמנון ארבל:

הם קטנים יותר,

יואל אבן:

אבל אני אומר לך שזה אזור,

אמנון ארבל:

זה בניין קטנצ'יק.

יואל אבן:

שאפשר להגיע ברכבת הקלה ברגל, זה לא,

יוסי חביליו:

של תורג'מן זה משהו אחר,

יואל אבן:

לא 20 דקות.

יוסי חביליו:

אבל אפי תורג'מן זה ההוא על הרכבת,

יואל אבן:

זה לא חייב להיות על הרכבת, זה יכול להיות ב - , זה לא הבעיה.

יוסי חביליו:

אבל יש לך פה שלושה (לא ברור),

יואל אבן:

אני לא אומר את זה כמדיניות רק"ל, אני אומר את זה לפינוי בינוי, זה לא (לא ברור) פינוי בינוי,

יוסי חביליו:

יואל, יש לך מדרון,

יואל אבן:

אתה רואה,

יוסי חביליו:

יש לך בתים באמצע, ויש לך שלושה ושלוש מדרגות,

יואל אבן:

לא,

יוסי חביליו:

של 10 מטר, 20 מטר.

יואל אבן:

אני אומר לך שזה לא אזור, האנשים מי שרוצה להגיע כאן,

יוסי חביליו:

לדחות את התוכנית.

יואל אבן:

אם אתה מבוגר מאוד זה, אני לא אומר, אבל אם אתה בחור,

יוסי חביליו:

אם אתה אתלט שמתאמן לצבא, אתה יכול ללכת את זה, אין שום בעיה, זה שהמינהל הקהילתי הוא לא רוצה את זה, שאלתי את נטע.

אמנון ארבל:

לא מעניין.

יוסי חביליו:

מה לא מעניין?

ישראל קלרמן:

טוב, סיימנו. שיגישו חלופות,

אמנון ארבל:

מה החלטה?

ישראל קלרמן:

שיגישו חלופות,

אמנון ארבל:

מה החלטה?

ישראל קלרמן:

אמרתי,

אמנון ארבל:

תגיד, מה זה אמרתי? מה יגישו חלופות?

ישראל קלרמן:

שיגישו, שיגידו חלופות לבניינים יותר נמוכים שמה, לפינוי בינוי הזה,

אמנון ארבל:

כי?

יוסי חביליו:

כי זה גבוה מידי,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) 30 קומות, מה?

אמנון ארבל:

ככה זה טוב הבניין גבוה מידי?

ישראל קלרמן:

כן,

יוסי חביליו:

כן,

ישראל קלרמן:

לא גבוה, לא מתאים למקום הזה 30 קומות,

יואל אבן:

אתה לא יכול לייצר (לא ברור) זה,

יוסי חביליו:

ויותר מידי יחידות דיור גם, עם כל הכבוד לרמ",

יואל אבן:

רגע, אתה רוצה לעשות על J?

ישראל קלרמן:

וייצמן איתך?

יואל אבן:

כן, וייצמן איתי,

יוסי חביליו:

זה לא זה, תודה.

יואל אבן:

על J עכשיו. הוא לא יכול כעת.

ישראל קלרמן:

אבל הוא מסכים שנעלה את זה?

יואל אבן:

הוא מסכים שנעלה את זה, לא עכשיו, לא,

ישראל קלרמן:

שפעם?

יואל אבן:

פעם הבאה.

ישראל קלרמן:

בסדר. אז יואל, לוועדה הבאה זה יגיע.

חיים כהן:

בוועדה הבאה, אתה כבר לא צריך את אותם אנשים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תשים סדר היום,

ישראל קלרמן:

טוב, שתי התוכניות, אמי, ורלי,

רלי חיים:

אז גם קוקיא?

יוסי חביליו:

קוקיא, אני לא מסכים שזה יבוא פעם הבאה.

חיים כהן:

יכולים,

ישראל קלרמן:

קוקיא ו – J,

יוסי חביליו:

מה? אז אני נגד זה,

חיים כהן:

יביאו את זה פעם הבאה,

יואל אבן:

תודה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, הסתיימה הוועדה,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע, תאשר את הפרוטוקול.

יואל אבן:

אז זה לא עבר, נכון?

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה,

עמנואל זלטס:

רלי, הפרוטוקול,

יואל אבן:

זה לא עבר.

רלי חיים:

תאשר לי את הפרוטוקול,

ישראל קלרמן:

הפרוטוקול של,

עמנואל זלטס:

זה אמרתי, מה?

ישראל קלרמן:

של, תוכנית ראשונה, 1.25,

רלי חיים:

של ה – 8,

ישראל קלרמן:

8.1.25 ח' בטבת תשפ"ה, לאישור הוועדה, מישהו, נכון? אז הפרוטוקול מאושר.

חיים כהן:

משהו הוא לא יודע, נא לציין בפרוטוקול, הוא אמר שהוא לא יודע.

יוסי חביליו:

(לא ברור) שהוא רוצה עכשיו,

חיים כהן:

זה מה שאני אומר, תציינו את זה שאתה אמרת שאתה לא יודע,

יוסי חביליו:

מה?

חיים כהן:

עכשיו את האישור, מה שעושים,

רלי חיים:

לא, מה? אתה לא מאשר?

עמנואל זלטס:

הוא לא יודע מה אתה אומר לו בכלל.

סיום הדיון